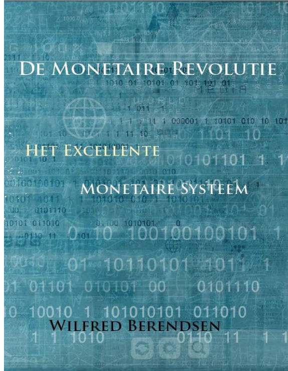
De Monetaire Revolutie

Het Excellente Monetaire Systeem

Wilfred Berendsen

Podcast “The Excellent Monetary System”

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems

Den monetära revolutionen

Det utmärkta monetära systemet

Författare : Wilfred Berendsen

Dr W.T.M. Berendsen

Den monetära revolutionen

Det utmärkta monetära systemet

Författare : Drs. W.T.M. Berendsen

Kolofon

Första tryckning: juni 2016

Redigerad av : Wilfred Berendsen

Omslag skapat av : W.T.M. Berendsen

ISBN 97894925141 65

NUR : 784

Webbplatser : www.excellentmonetairsysteem.nl

www.wilfredberendsen.nl

Observera: Denna text har automatiskt översatts från nederländska med hjälp av DeepL. Trots noggrannhet kan det förekomma mindre översättningsfel eller tolkningsskillnader. Den ursprungliga nederländska versionen är fortfarande avgörande för det exakta innehållet och betydelsen.

Den monetära revolutionen

Inledning

Under de senaste åren har jag ägnat mycket, mycket tid åt att diagnostisera problemet med "skuldkrisen". Detta har lett - också flera år tillbaka - till den mest optimala lösningen på detta problem, nämligen mitt utmärkta monetära system. Under de följande åren har jag fått en djupare och djupare förståelse för vad som verkligen pågår, men jag har också kunnat förbättra innehållet i mitt Excellent Monetary System. Främst också den penningpolitik som är en del av mitt Excellent Monetary System. Denna penningpolitik - som spelar på regeringsnivå, organisationsnivå men också på individ-/familjenivå - är en mycket väsentlig del av mitt Excellent Monetary System.

I ett annat avsnitt i denna bok beskriver jag mer i detalj vilka delar och aspekter som mitt Excellent Monetary System består av. Mitt monetära system kommer att leda till en monetär revolution och bli det nya monetära systemet för världen. I princip ville jag kalla den här boken för "bortom krisen". Det förflutna syftar inte bara på krisens slut, utan också på att både jag personligen (i min forskning och mitt tänkande) och förhoppningsvis de som kommer att läsa den här boken, har passerat och måste passera (som den engelska termen BEYOND) krisen för att få insikt i lösningen och hur den måste införas och vidareutvecklas.

Men med "bortom krisen" menas också att man måste gå bortom krisens namn för att få en fullständig och bättre förståelse för vad som verkligen pågår. Detta beror på att krisen inte så mycket, eller bara i liten utsträckning, är en skuldkris. Den är mer och i grunden en inkomstkris som har orsakats och orsakas av olika utvecklingar i vårt samhälle och våra ekonomier. Mer om det längre fram i denna bok. Denna inkomstkris är också en följd av ännu andra underliggande/bredare orsaker, men det är det grundläggande problemet som vissa individer och grupper, liksom regeringar, står inför just nu. Och som ett resultat av denna inkomstkris har allt fler individer, grupper och även regeringar och organisationer tvingats låna allt mer. Vilket också har lett till en skuldkris. Men den skuldkrisen är bara en liten del av de många negativa konsekvenserna av inkomstkrisen. Skuldkrisen har uppstått på grund av och på grund av många andra orsaker, men framför allt också på grund av den stora bristen på pengar. Denna stora

brist på pengar är vanlig i vår ekonomi och i vårt samhälle och har varit ett problem under lång tid. Bristen på pengar fanns redan , många år eller till och med många decennier före skuldkrisen, och började redan i slutet av förra seklet eller kanske till och med tidigare. Och bristen på pengar kan ses i många aspekter, egenskaper och processer i vårt samhälle i dag.

Att jag trots allt inte valde att kalla boken för "krisen över" har att göra med att den titeln redan fanns. Men det handlar också mer om en monetär revolution. En monetär revolution som behövs för att möjliggöra och sätta igång en del andra förändringar i vårt samhälle också. Jag talar framför allt om sociala, politiska och organisatoriska omvandlingar. Där i synnerhet de politiska och organisatoriska omvandlingarna också måste omfatta sociala aspekter.

Jacques Derrida är bland annat känd för sitt uttalande "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, "Of grammatology", 158-159). På holländska "det finns inget utanför texten". Tidskriften Philosophy beskrev i en text om Derrida (1930-2004) på sin hemsida att detta inte skulle innebära att "allt" skulle bestå av ord. Men att Derrida inte menade något mer med det än att även den förnimbara världen beter sig som en text. Således tidskriften Philosophy. (http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html)

Själv tror jag dock att Jacques Derrida menade något helt annat med sitt uttalande. Och att "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, "Av grammatologin", 158-159). syftar på föreställningen eller fenomenet att allt på ett eller annat sätt redan finns med i texten, att det faktiskt inte finns något utanför texten. Eller att något först måste finnas med i en text någonstans för att kunna existera eller bli till. Text här är också tänkande, både individuellt och kollektivt. Mitt individuella tänkande, men också andras texter. Och samspelet mellan tänkande och samhälle. Där även det som ännu inte finns men som kan bli till redan finns i texterna eller i skillnaderna mellan dem. Även det som ännu saknas i samhället, det som borde finnas men ännu inte finns, ingår ofta redan i texternas ologik i samhället och universumen.

I resten av den här boken kommer jag att titta närmare på och namnge de underliggande orsakerna till den nuvarande krisen. Jag kommer också att

ytterligare förklara mitt EMS, det nya penningsystemet för världen. Även i relation till andra förslag som nämnts för att lösa skuldkrisen. Jag hoppas kunna klargöra i den här boken varför de andra förslagen inte är praktiska och inte kommer att fungera. Och varför min lösning kommer att fungera. Fler förklaringar om de nuvarande penningsystemen men också relationen till det förflutna och utvecklingen i nutid, förklaringar om fenomenet inflation och andra frågor som diskuteras här i denna bok kommer förhoppningsvis att bidra till detta.

Så den ekonomiska krisen är enligt min mening mycket mer av en inkomstkris än en skuldkris. Det beror på att där skulderna är riktigt problematiska finns det också en inkomstkris. Och om inkomsterna blir (något) högre, tillfälligt eller på annat sätt, blir skulderna naturligtvis mindre problematiska. Skulder har alltid haft en funktion i vårt ekonomiska samhälle. En logisk funktion som egentligen hör hemma i systemets logik och som inte bör tas bort från den. Människor har alltid kunnat skuldsätta sig i det förflutna och bör också kunna göra det i framtiden om det skulle behövas. Detsamma gäller för organisationer och regeringar. Det måste dock alltid finnas ett sätt att betala tillbaka dessa skulder. I vårt ekonomiska system är detta endast möjligt om inkomsterna är tillräckligt höga, dvs. om inkomsterna är tillräckligt höga för att betala utgifterna och om det dessutom finns tillräckligt med pengar över för att betala av eventuella skulder. Och helst också inom en rimlig eller önskad tidsram. I den här boken ställer jag också frågan "hur mycket är tillräckligt". Därmed tar jag också upp både inkomstsidan och skuldsidan. Där beskriver jag också varför ett skuldjubileum inte är en permanent bra lösning i dagsläget. Och varför en permanent skuldlösning krävs i vissa fall. Men jag förklarar också delvis hur min EMS kan och kommer att bidra till både en omedelbar permanent skuldlösning och framför allt till att öka inkomsterna och eventuellt minska utgifterna.

Förutom inkomstkrisen, eller mer som ett resultat av, finns det uppenbarligen många sociala kriser på spel. Dessa sociala kriser är också mycket mer tillmötesgående och stödda och förhindras också om och när min EMS är på plats. Min EMS är, som jag också kommer att namnge och förklara vidare i den här boken, inte så mycket en ersättning för det nuvarande penningsystemet utan mer ett komplement till det. Med det menar jag att det nuvarande penningsystemet egentligen inte heller längre existerar om och när EMS införs, utan att många delar av det nuvarande penningsystemet och även många av de finansiella organisationsstrukturer som finns helt enkelt kan fortsätta att existera. Det tillägg som behövs för att omvandla det nuvarande monetära systemet till

mitt EMS kan dock läggas till det nuvarande monetära systemet inom 1 dag. Om och när det sker kommer EMS att vara en realitet.

Denna bok kommer att publiceras under 2016. I januari 2015 såg jag att stiftelsen Våra Pengar hade startat någon form av namninsamling/underskriftskampanj för att möjliggöra skapandet av pengar ur tomma intet utan skuldskapande. Jag tyckte inte alls om detta. Speciellt eftersom både David Graeber/Occupy och alla organisationer som är anslutna till International Movement For Monetary Reform fortfarande argumenterade för att helt ersätta fraktionell reservbankverksamhet med full reservbankverksamhet åtminstone fram till 2014. Ad Broere, som nu också förespråkar skapandet av pengar ur tomma intet, var såvitt jag vet fortfarande helt emot detta 2014. Han var emot att banker skapade pengar ur tomma intet, och har såvitt jag vet fram till 2014 aldrig förespråkat att skapa pengar ur tomma intet utan skuld. Om så skulle vara fallet måste vi kontrollera exakt när han skrev och publicerade det. Detsamma gäller för grupperna inom International Movement For Monetary Reform, där Stichting Ons Geld är en av dem. Men det är ganska lätt att konstatera att dessa grupper i vilket fall som helst var starkt emot fractional reserve banking och ville gå över till full reserve banking. Möjligen tillsammans med återinförandet av en koppling mellan pengar och guld. Alltså återinförande av en guldstandard.

Även nu anno 2016 vill alla grupper som är anslutna till International Movement For Monetary Reform fortfarande gå över till Full Reserve Banking. Deras nuvarande avsikt att skapa pengar ur tomma intet är avsedd i samband med deras högre syfte att därigenom möjliggöra en situation med Full Reserve Banking i praktiken. Därför går den idén och konceptet med Full Reserve Banking (FRB) tillsammans med ett koncept med skuldfria pengar. Detta koncept och definition av skuldfria pengar (DFM) är dock en mycket specifik form av skuldfria pengar som måste förstås i förhållande till Full Reserve Banking. Mer om det i resten av min bok.

Därför är det viktigt att noggrant kontrollera källor och data, men även innehållet i texter/argument, och jämföra dem med mitt arbete och även data om skapandet. För med detta är det möjligt att kontrollera/bevisa VEM som först kom på idén att skapa pengar ur tomma intet utan skulder. Men också i vilket sammanhang. Och i vilket syfte. Alltså om det främst är tänkt att lösa skulder, om det är tänkt att

förse privatpersoner med pengar utan skuld och/eller ränta, om statliga utgifter ska betalas med dessa pengar eller inte, om skatter ska avskaffas med dessa pengar eller inte, om obegränsade pengar ska skapas eller inte och om inte, vem som ska reglera hur mycket och hur det ska organiseras, om det ska finnas en basinkomst eller inte, om pengar ur tomma intet ska användas för att skapa inkomster för privatpersoner och organisationer eller inte, etcetera. Mycket viktigt är också om de grupper som förkunnar saker förstår tillräckligt mycket om inflation, eftersom det är det främsta motargumentet mot extra pengar i ekonomin. Och sist men inte minst är det naturligtvis mycket viktigt om det förslag som föreslår skapande av pengar ur tomma intet syftar till Full Reserve Banking och därmed ett fullständigt försvinnande av Fractional Reserve Banking och därmed ett fullständigt försvinnande av skapande av skulder av privata banker och ett fullständigt försvinnande av skapande av pengar ur tomma intet av privata banker. Eller att, som i mitt EMS-förslag och i verkligheten, privata banker fortfarande kan skapa skulder och även fortsätta att skapa pengar ur tomma intet.

Sedan är det naturligtvis mycket viktigt HUR förändringar i det monetära systemet införs och VILKEN penningpolitik som följs i processen. Alla frågor som jag själv, från förståelse, har förstått och korrekt utarbetat under lång tid. Inte bara i min bok från 2011 på Amazon ("Förtryckt av pengar och vårt vansinniga finansiella system - en väckarklocka för medborgare, organisationer, regeringar och samhället i stort", W.T.M. Berendsen, 2011), utan också i tidigare arbeten av mig som jag har publicerat eller spelat in på olika platser. Dessutom är min uppsats om pengar som jag skrev för IFSAM World conference on management 2010 i Paris av intresse (A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways, W.T.M. Berendsen, IFSAM world conference on management, 2010). Liksom det arbete som jag ville få publicerat i Journal of Political Economy (Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, W.T.M. Berendsen, 2012). I det arbetet/uppsatsen hade jag också förklarat och förklarat mitt EMS en hel del, men tyvärr publicerade JPE det inte då. Det var 2012 , men JPE måste förmodligen fortfarande ha det digitalt i sin databas. Eller lagrat någonstans. Eftersom jag hade skickat in papperet digitalt vid den tiden.

Som framgår av innehållsförteckningen börjar 2 viktiga avsnitt i denna bok på sidorna 115 och 125. Här förklarar jag skillnaden mellan min EMS och förslagen i Våra pengar samt andra förslag som skuldfria pengar. Där förklarar jag också att

begreppet skuldfria pengar är en mycket specifik form och kapacitet av skuldfria pengar, som faktiskt hittills bara gäller och är avsedd för Full Reserve Banking-förslaget. Därför blir det också tydligare när Debt Free Money (DFM) benämns Debt Free Money- Full Reserve Banking eller kortare DFM-FRB eller DFMFRB.

Det EMS som jag har skapat består av en unik kombination av det nuvarande monetära systemet och den nuvarande situationen med min innovation av och för penningsystemet, där penningpolitiken (tillämpningsmöjligheterna för min innovation) i synnerhet också är viktig och en väsentlig del av det nya EMS. Mitt EMS kommer till stånd genom införandet och därmed tillämpningen av min innovation för penningsystemet. Denna innovation av penningsystemet har redan beskrivits, bland annat, i min Ebook som redan publicerades på Amazon / Kindle år 2011. Titeln är "Förtryckt av pengar och vårt vansinniga finansiella system - en väckarklocka för medborgare, organisationer, regeringar och samhället i stort" (W.T.M. Berendsen, 2011).

1. Hur min innovation för penningsystemet kommer att lösa skuldkrisen och börja förändra och upprätthålla vårt samhälle i grunden.

Den här boken är en del av mitt argument för att radikalt förbättra det finansiella och ekonomiska och monetära system och den politik som vi för närvarande arbetar med globalt.

Denna argumentation är en konsekvens och ett resultat av mina år av forskning och arbete. Som fokuserar på mycket mer än bara skuldkrisen. Det finns en bok av mig på amazon / kindle sedan 2011 (" förtryckt av pengar och vårt vansinniga finansiella system - en väckarklocka för medborgare, organisationer, regeringar och samhället i stort" , W.T.M. Berendsen, 2011). Den boken innehåller lösningen på skuldkrisen. Men denna lösning, min innovation för penningsystemet - som resulterar i ett Excellent Monetary System (EMS) - är mycket mer än så. Innovationen handlar inte bara om vad utan också om hur. Även om möjligheterna för hur redan delvis är inneslutna i själva innovationen. Denna innovation behövs faktiskt för att i grunden förändra och förbättra vårt nuvarande finansiella och monetära system.

Den grundläggande förändringen av vårt monetära system behövs, och borde ha skett för länge sedan. Att så inte skedde är anledningen till att vi har problem nu (anno 2016). Dessa problem är också mycket bredare och mer långtgående än vad de flesta förstår. Folk inser att det är illa, men inte hur illa. De flesta inser inte heller att det inom politiken finns en alldeles för liten medvetenhet om och förståelse för vad som pågår, men bortsett från det är situationen just nu sådan att det bara finns en väg att gå med det nuvarande finansiella systemet. Och det är en omfattande och drastisk försämring. Av vår ekonomi, vårt samhälle, våra liv. Och vår framtid. Den framtiden håller på att helt förstöras för allt fler individer eftersom politiker och ekonomer inte inser tillräckligt att orsaken är för lite pengar i ekonomin och dessutom vårt förhistoriska nuvarande penningsystem.

I vilket jag inte vill dra alla ekonomer över en kam. Det finns en del fantastiska och bra ekonomer. Men även dessa ekonomer inser och förstår ännu inte fullt ut

vad som pågår och vad lösningen är för att ta sig ur denna skadliga och negativa spiral.

Lösningen finns, som jag nämnde, i min bok på Amazon/kindle ("Förtryckta av pengar och vårt vansinniga finansiella system - en väckarklocka för medborgare, organisationer, regeringar och samhället i stort", W.T.M. Berendsen, 2011). Detta är en e-bok och den är skriven på engelska. Eftersom jag ändå kan uttrycka mig bättre på nederländska är den här boken skriven på nederländska. Faktum är dock att jag redan har skrivit en hel del för att stödja mina argument för min innovation för penningsystemet. En del av det jag har skrivit är på engelska. Jag kan mycket väl lägga till en del av detta i den här boken. Som man kan se nu, inte i den första versionen som jag publicerade, utan i antingen en specialutgåva eller i den engelska översättningen av den här boken. I vilket fall som helst kommer jag varken att översätta den engelska texten eller förbättra den eller något liknande. Tiden rinner iväg, min innovation måste förstås och genomföras så snart som möjligt. Detta är verkligen en kamp mot tiden. Så jag kommer att skriva den här boken så snart jag kan och sedan se till att den publiceras. Och jag hoppas att alla som läser den här boken och gillar innehållet kommer att sprida den vidare till så många andra som möjligt. Den här boken ska läsas av så många som möjligt. Och innovationen bör införas av politikerna så snart som möjligt.

Nyckeln till innehållet i denna bok är att texten är tillräckligt begriplig och att den allmänna förståelsen för krisen och vad som krävs för att lösa den ökar. Men framför allt är det av yttersta vikt att min innovation för penningsystemet åtminstone kommuniceras mer och mer i samhället. Och helst också inom politiken. Där min innovation måste förstås och implementeras. Det är det viktigaste någonsin. För min innovation är den mest långtgående någonsin och den kommer att behöva genomföras. Det MÅSTE den bli. Den kommer att lösa krisen, men dessutom kommer den att dramatiskt förbättra livet för väldigt många människor. Det innebär en win-win-situation för verkligen ALLA på den här jorden.

Med den här boken hoppas jag att min innovation äntligen ska bli förstådd och implementerad på riktigt. I slutändan är det det enda målet. Själva innovationen kan också beskrivas på några få rader, vilket läsaren kommer att få se i den här boken. Och implementeringen av den tar inte mer än några minuter. Några få

minuter. I slutändan är det allt som krävs för att lösa vår globala skuldkris. Helt och hållet. För hela världen. Men att komma dit - att genomföra den relativt enkla åtgärd som krävs - kräver MYCKET mer tid. Och MÅNGA mer förståelse, visdom, av vad som är inblandat. Och hur detta är lösningsbart.

I den här boken ska jag försöka att på olika sätt peka på vad som är fel med det nuvarande finansiella och monetära systemet. Vilka begränsningar det har och varför det skadar vårt samhälle så mycket i dagsläget. Min innovation för det monetära systemet handlar om en möjlighet, men den bästa möjligheten för vårt samhälle. Det är en omvandling av vårt samhälle som är absolut nödvändig och som kommer att leda till oöverträffade möjligheter inom alla tänkbara områden. Bland annat också för att vetenskapen med min innovation kan och kommer att förbättras dramatiskt. På alla möjliga områden.

Den chansen att vetenskapen kommer att förbättras dramatiskt genom min innovation för pengasystemet är kopplad till den kraftiga ökningen av resurser som kan och kommer att bli tillgängliga från och med då för att dramatiskt förbättra både utbildning och forskning. Pengar kommer från och med då inte längre att vara ett hinder för i grunden bra forskning. Projekt i så stor skala som det nuvarande CERN-projektet kan då i mycket högre grad äga rum. Och enskilda forskare kan helt enkelt få de pengar de behöver för sin forskning från och med då. Utgångspunkten måste dock vara att den forskning de ska bedriva har en rimlig och tillräcklig chans att faktiskt vara till nytta för samhället. Detta kriterium är alltid viktigt för vetenskapen och forskarna. I dagsläget är det på grund av bristen på pengar och vikten av det mest optimala resultatet. Pengar till irrelevant forskning bör inte användas till den forskningen utan till viktigare forskning, t.ex. viktig forskning om cancer eller andra sjukdomar. Eller grundläggande och praktisk ekonomisk och eller social forskning. Till exempel.

Min innovation är inte bara för att lösa krisen. Utan också som en nyckel till att radikalt reformera och förbättra vårt samhälle. Den är inte bara tänkt att vara nyckeln, utan den ÄR nyckeln till att uppnå detta. Eftersom min innovation bygger på den mest omfattande och breda och grundläggande förståelsen för ekonomi, ekonomisk kris och förändringshantering. Min innovation för penningsystemet gör dagens relativt slutna penningsystem mycket öppnare och mer flexibelt. Den möjliggör bland annat följande :

- Lösning av den ekonomiska krisen (inkomstkrisen). När min innovation har införts på rätt sätt kommer den ekonomiska krisen verkligen att lösas permanent och tillhöra det förflutna.

- Avskaffa vissa eller alla skatter. Inte tillfälligt, utan under en längre tid eller till och med permanent om så önskas. Skatter som kan avskaffas på detta sätt är inkomstskatt, omsättningsskatt, punktskatt på bensin. Men i allmänhet bara alla tillämpliga skatter eller andra avgifter som ger intäkter till staten. Faktum är att staten inte längre behöver dessa intäkter - eller i mycket mindre utsträckning - när man väl använder min innovation för penningsystemet. Alla skatter kommer inte att behöva avskaffas, eftersom det inte är önskvärt i alla fall, men finansiellt finns möjligheten inom det utmärkta monetära systemet.

- Kraftig förbättring av det sociala systemet. Sjukförmåner, arbetslöshetsförmåner, hälso- och sjukvårdssystemet och andra sociala tjänster kan och kommer att förbättras avsevärt genom min innovation. Mycket mer pengar kommer att finnas tillgängliga, och kommer därför att finnas tillgängliga, för sådana bestämmelser. Men också - helst i samarbete med intellektuella och vetenskap - kan och kommer sociala system och bestämmelser att utvidgas eller omvandlas till ett innehåll och en sammansättning som bättre passar det framtida samhället. OM detta är nödvändigt eller önskvärt för en hållbar ekonomi och ett hållbart samhälle. Alla typer av nya och innovativa anläggningar kan övervägas här.

- Koppla bort inkomst och arbete i mycket större utsträckning än idag. Arbetslösheten kommer då inte längre att vara ett problem, åtminstone inte i ekonomiska termer. Det möjliggör ytterligare effektiviseringar och automatisering i ännu högre grad, och dessa förbättringar kommer verkligen att vara en förbättring och inte en försämring, bland annat eftersom de kommer att vara mindre problematiska för samhället. Dessutom kommer individer i samhället att få mer fritid där så önskas.

- Stark förbättring av vetenskapen genom tillgång till mer resurser. Finansiellt, men också organisatoriskt.

2. Den verkliga orsaken till den globala ekonomiska krisen

När jag skriver den här delen av boken befinner jag och alla andra oss i slutet av år 2012. När DU läser detta kommer det tyvärr att vara 2013 eller till och med flera år senare. Under de senaste åren, åren fram till 2012, har hela världen tvingats hantera fakta och konsekvenser av en finanskris. Där det handlade och handlar om en ekonomisk situation som är till skada för nästan alla och som har benämnts och förklarats på olika sätt. Runt år 2008 fanns fortfarande etiketten finanskris. Som finns kvar än idag, men som mer specifikt talar om skuldkrisen. En allmän finanskris som resulterar i överskuldsättning av parter. För närvarande, år 2012, åtminstone ur regeringens synvinkel, ligger fokus främst på regeringens egna skulder. Medan mindre uppmärksamhet ägnas åt att lösa privata eller individuella skulder. I Nederländerna, men även i andra länder, bedrivs penningpolitiken till och med på ett sådant sätt att den driver på för ökade bördor för invånarna och därmed en allmän försämring av deras finansiella situation. En fortsättning på EU:s och EU-ländernas nuvarande monetära strategi kommer att leda till en försämring av situationen för invånare och företag och därmed för ekonomin som helhet.

Jag kommer att återkomma till orsakerna till den försämrade situationen senare i denna bok. Precis som jag kommer att förklara den lösning jag lagt fram ytterligare. Varför den är lösningen på krisen, men också varför den är lösningen för att radikalt förbättra vårt samhälle.

Den här delen av boken handlade och handlar mer om att peka ut den verkliga orsaken till krisen - eller det fenomen som i dagens samhälle kallas för det. Denna är nämligen inte den allmänt vedertagna orsaken till skuldkrisen.

Dagens skuldkris (runt år 2012) ses som en följd av den finanskris som startade runt år 2008. Åtminstone är det kanske en alltför förenklad och ofullständig version av vad som ganska allmänt förstås och benämns som finans- och skuldkris. Skuldkrisen anses allmänt vara ett resultat av eller en konsekvens av

finanskrisen. Och den krisen, finanskrisen, anses allmänt vara en ganska plötslig kris som började år 2008.

När det gäller den allmänt accepterade orsaken till krisen - som INTE är den faktiska orsaken till krisen - har bankernas politik ända sedan och särskilt i början av finanskrisen (omkring år 2008) utpekats som orsaken till finanskrisen, I den versionen av den möjliga förklaringen till orsaken till finanskrisen skulle krisen ha börjat i USA och orsaken skulle vara att bankerna i USA beviljade alltför stora hypotekslån. Bankerna skulle också ha tillhandahållit finansiella produkter på ett alltför enkelt sätt eller till och med avsiktligt ha tillhandahållit finansiella produkter med för höga risker för privatpersoner. Som en följd av detta skulle främst enskilda personer ha fått problem och finanskrisen var ett faktum. Den allmänt accepterade och namngivna orsaken till finanskrisen ses i stort sett också som orsaken till skuldkrisen. Och denna skuldkris anses härröra från finanskrisen.

Med denna namngivna och allmänt accepterade orsak till finans- och skuldkrisen håller jag absolut inte med. För det är "helt enkelt" INTE orsaken till den finansiella och ekonomiska krisen. Bankerna kan mycket väl ha marknadsfört produkter med för hög risk. Eller tillhandahållit bolån som var problematiska. Investerat riskfyllt. Och de kommer att fortsätta att göra det nu och i framtiden. Men detta är inte den underliggande och verkliga orsaken till de finansiella problem och den finansiella och ekonomiska kris samt skuldkris som uppstått. Faktum är att den underliggande orsaken är en helt annan. Och den påverkar alla våra liv. Inte bara sedan finanskrisen, utan långt tidigare. Och den kommer, även om min innovation införs, att påverka allas våra liv negativt under lång tid framöver.... Men åtminstone genom att införa mitt EMS kommer mycket av den skadan inte att vara eller bli tillnärmelsevis lika problematisk som den kommer att vara utan införandet av mitt utmärkta monetära system.

Den verkliga orsaken till skuldkrisen ligger i det faktum att vårt finansiella system är ofullständigt - komplett. Som en följd av detta passar vårt finansiella system inte heller längre in i vår tid. Och det gör det faktiskt. Faktum är att mycket av den nuvarande finansiella organisationen och reglerna för det finansiella systemet kan finnas kvar. Men min innovation är absolut nödvändig. Det är det enda sättet att permanent lösa de nuvarande problemen. I själva verket kompletterar min innovation det nuvarande finansiella och monetära penningsystemet. Det komplementet är välbehövligt. Och borde egentligen ha införts för ett par

decennier sedan. Jag hoppas att detta kommer att bli tydligt för läsarna av denna bok och så snart som möjligt inom politiken och liknande. Så att min innovation kommer att införas och därmed göra vår ekonomi och finansiella och monetära verklighet mer verklig och levande igen. Och även om mycket av den nuvarande finansiella organisationen och reglerna för det finansiella systemet kan eller kommer att finnas kvar även med mitt Excellent Monetary System, så kommer (kan) många aspekter omvandlas till något mycket mer hållbart.

Att vårt nuvarande finansiella system är ofullständigt och inte passar dagens samhälle och samhällsutveckling framgår tydligt av de problem som finns idag och som är relaterade till ekonomi och pengar. En del av dessa problem har dock funnits där länge och kallas inte så mycket för finanskriser. Även om de påverkar den och förvärras av finanskrisen. Jag talar om skulder i allmänhet (skulder som fanns innan det blev en finanskris) och alla typer av problem som härrör från finansiella problem.

Det som är fascinerande att förstå och nämna nu är det faktum att i detta fall är problem också mest problem för att de benämns och ses som sådana. Men också för att de organ och parter som hanterar dem inte hittar eller skapar innovativa lösningar för att se till att de företeelser som betecknas som problem blir mycket mindre problem eller inte längre är något problem alls.

Statsskulderna var till exempel inte ett problem tidigare eftersom de inte sågs som ett sådant. Att det är det nu beror delvis på att skulderna faktiskt var eller har nått oacceptabla nivåer. Men även denna oacceptabilitet är något som regeringar eller vi i allmänhet ser som sådan. Huruvida det faktiskt är så kan diskuteras. När min innovation och en full förståelse för ekonomi och pengar beaktas är inte ens den nuvarande nivån på statsskulden egentligen ett problem. Utan snarare ett nödvändigt fenomen för att ekonomin och våra liv fortfarande ska fungera på nuvarande nivåer. Snarare än en mycket värre situation.

Skulder - oavsett om de är privata eller offentliga - uppkommer för att finansiera det vi faktiskt vill ha eller behöver. Och allt som vi finansierar, betalar för. Berikar faktiskt i större eller mindre utsträckning våra liv. Även om det naturligtvis är sant att mycket av det vi köper eller använder visar sig vara onödigt, eller att dessa

pengar skulle kunna användas bättre någon annanstans. Men även i det fallet håller de pengar som spenderas på det här sättet igång våra ekonomier, och dessa investeringar har också sina användningsområden. På olika sätt.

Det är samma sak med bolån. De bolån som bankerna tillhandahåller behövs eller önskas vid den aktuella tidpunkten. Och ja, en del av dessa bolån var och är förmodligen för höga. Men det beror också till stor del på andra saker i vårt samhälle. Till exempel en alltför liten ökning av bruttoinkomster och nettoinkomster för främst låginkomsttagare. Med tanke på den ökade arbetsproduktiviteten, men också förbättringar och förändringar i förvaltningen och i samhället i stort, borde inkomsterna för främst de lägre inkomstgrupperna ha stigit mycket mer under de senaste decennierna än vad de har gjort. För närvarande, där skuldkrisen också är en del av förklaringen, sjunker faktiskt vissa, om inte alla, lägre inkomster. Och då talar jag om såväl inkomst per timme som antalet arbetade timmar och därmed den totala bruttoinkomsten. I vilket fall som helst är detta situationen som den nu utvecklas i Nederländerna.

Företagens, arbetsförmedlingarnas och även regeringens politik leder i allt högre grad till en försämrad ekonomisk situation för arbetstagare och invånare. Företagen försöker köpa in sig för allt mindre pengar. Det resulterar i "bättre" kontrakt från bemanningsföretagen. Som sedan förverkligar de kostnadsbesparingar de vill göra själva, åtminstone delvis på bekostnad av de anställda i bemanningsbranschen. Men i allt högre grad är det också regeringarna som tar i med hårdhandskarna. Genom att straffa sina egna invånare genom lägre förmåner och högre skatter. Ett exempel är de höjda momssatserna i Nederländerna, som kommer ovanpå högre bensinpriser och därmed högre statliga intäkter. Invånarna får i allt högre grad betala för statens ökade kostnader, samtidigt som många av dessa invånare redan har det alltför svårt. Inte på grund av deras egna fel eller handlingar eller politik, utan på grund av organisationers och regeringars handlingar. Främst av regeringen. Och även de felaktiga råden från vanliga ekonomer och den felaktiga och till och med skadliga förståelsen av ekonomi och pengar som följer av detta. Den nuvarande penningpolitiken i EU-länderna och även i till exempel Nederländerna. Är direkt skadlig för både invånare och organisationer i EU och Nederländerna. Men också för regeringen själv. Man förstör inte bara sina egna människor och organisationer, utan också regeringen och samhället som helhet. Med innehållet och karaktären i den nuvarande penningpolitiken.

Det finns verkligen en kris just nu. Men den krisen skulle kunna vara mycket bättre om regeringen hade en bättre penningpolitik. Dessutom kan och bör företag som har det ekonomiska utrymmet att göra det vara mer hänsynsfulla mot sina anställda och kunder som är lite mindre lyckligt lottade. Om räkningar fortfarande inte betalas kommer det utan tvekan att finnas en brist på pengar bakom det.

Nästan alla företag i Nederländerna kräver i allt högre grad betalning inom 14 dagar, vilket är mycket kort. Särskilt när räkningar inte betalas skulle man faktiskt kunna förlänga löptiden lite eller välja kreativa eller innovativa betalningssätt som skulle hjälpa kunden i fråga mycket. I stället för att automatiskt skicka påminnelser och helt enkelt tänka på vikten av betalning även om det är för mycket på bekostnad av kunden.

Men utöver det behövs och krävs det verkligen en verklig lösning på den ekonomiska krisen som är permanent. För närvarande sitter regeringarna och släcker fler bränder och gör till och med situationen värre än vad den redan är. Delvis beror det också på att de helt enkelt ännu inte vet eller har någon bra lösning på skuldkrisen. Fast det har funnits en sedan länge, nämligen min lösning. Men för att kunna greppa och förstå den måste man naturligtvis ta del av den. Och verkligen förstå vad min lösning handlar om och vad den kommer att innebära för samhället. Vi befinner oss nu i en mycket intressant tid. En tid av omvandling. Där vårt penningsystem också måste anpassas till dagens, men också till framtidens krav. För närvarande har vi alla att göra med ett penningsystem som är förhistoriskt och som dessutom inte passar in i vår tid. Det är också ofullständigt och leder till många problem. Finanskrisen beror inte på bankerna, utan på att vårt penningsystem är ofullständigt. Om och så snart detta löses, genom tillämpning av min innovation för penningsystemet, så kommer krisen omedelbart och permanent att vara historia. Men, och detta är minst lika viktigt, många problem som fanns före skuldkrisen och som finns där nu (och ofta i större utsträckning än före krisen) kommer också att lösas omedelbart. Tänk på problem relaterade till finansiella problem i samband med arbetslöshet, hälsa, ålderdom och liknande. Men även alla typer av problem som är relaterade till eller orsakade av brist på pengar kan då reduceras kraftigt.

Regerings- och företagspolitik är dock grundad på - resultatet av - det nuvarande finansiella och monetära systemet. Reglerna för vårt penningsystem och den

resulterande förståelsen för vad pengar är och vilka möjligheter de har. Dessa möjligheter är ofullständigt förstådda. Genom en ofullständig förståelse av ekonomi och pengar av ekonomer och nästan alla andra. Min förståelse är dock tillräckligt fullständig. Och mycket bredare. Jag har en bakgrund inom förändringsledning och samhällsvetenskap och är specialist på pengar och ekonomi och ekonomisk kris. Främst också på det sistnämnda. Min förståelse är, i viss utsträckning och på vissa områden, bättre och mer specifik än många av de bättre ekonomerna i både nutid och dåtid. Och när det gäller den finansiella och ekonomiska krisen är det absolut fallet. Min lösning är den enda rätta och även den mest utmärkta.

En del av reglerna i vårt penningsystem kan ändras. Och vårt penningsystem behöver en förlängning - ett komplement. Det komplementet är min innovation för penningsystemet. Det kompletterar det nuvarande penningsystemet. Och mer än så. För det gör det också möjligt att verkligen förbättra vårt samhälle på ett hållbart och långsiktigt sätt. På många områden. Vetenskapen kan förbättras avsevärt genom det, och vetenskapen är i slutändan källan till många förbättringar. Och det kommer bara att bli mer så i framtiden. Inte bara genom min innovation av - för - penningsystemet, som utan tvekan kommer att införas under de kommande åren. Men också genom annat arbete av både mig och andra intellektuella och akademiker. En annan innovation eller utveckling av mig själv som utan tvekan verkligen kommer att börja ha stor inverkan på ytterligare förbättringar i vårt samhälle är min metasemiotik. Meta-semiotik eller meta-semeiotik utvecklades av mig. Den bygger på Charles Sanders Peirces semiotik, men också på mycket mer. Och det är mer utmärkt än någon metafysik eller någon filosofi eller perspektiv. Jag ska inte gå in på det mer i detalj här, men jag ville nämna det i den här boken. Särskilt som min metasemiotik verkligen är mycket viktig för framtiden. Bland annat handlar den om en helt ny grund för vetenskap, meningsskapande och praktik. Vilket kommer att leda till djupgående förbättringar inom vetenskapen och därmed samhället. Det handlar om att förena vetenskap, meningsskapande och praktik. Och det handlar inte om teori, för med metasemeiotik finns det ingen teori längre. Eftersom skillnaderna mellan vetenskap och praktik suddas ut helt och hållet är de inte längre ett problem. De existerar inte i metasemiotiken. Åtminstone inte på det sätt som de existerar idag. När jag säger att det inte finns några skillnader mellan vetenskap och praktik menar jag att den metasemiotiska vetenskapen och dess resultat är direkt relevanta och tillämpbara i praktiken. Eftersom de bygger på det och är direkt kopplade till det.

Men för att återgå till reglerna. De kan ändras. Faktum är att de flesta av reglerna i vårt penningsystem helt enkelt kan förbli i sin nuvarande form. Skuldskapande är inget problem, tvärtom. Det är nödvändigt i vårt nuvarande finansiella system. Det är bara det att parallellt med att skulder skapas bör det också finnas en möjlighet att bli av med dem på riktigt och permanent om det behövs. Som i den nuvarande tiden och situationen. Statsskulder är verkligen ett stort problem nu, delvis för att de är det men också delvis för att de ses och behandlas som sådana. Problem är till för att lösas och därmed för att bli av med. Regeringars skulder är ett problem, så regeringar måste göra sig av med dem. Skulderna måste alltså elimineras, försvinna. Det kan bara ske om de återbetalas. Och det kräver extra pengar. Som inte finns i den nuvarande situationen och med det nuvarande penningsystemet, men som kommer att bli riktigt lättillgängliga så snart min innovation för penningsystemet införs.

Skuldåterbetalning genom betalning av invånare i landet eller arbetstagare eller företag är inte ett alternativ eller en långsiktig lösning. Eftersom invånarna i de flesta länder, särskilt de med lägre inkomster, ändå hade och har ont om pengar. Detta var sant innan krisen började (vilket också delvis var vad som orsakade krisen och bara blir värre i nuläget) och är helt fallet nu i nuläget. Att ta på sig mer skulder för att betala av skulder är inte heller något alternativ alls.

Det enda riktigt bra och varaktiga alternativet och lösningen för att delvis lösa regeringars skulder och även individers skulder. Är att återbetala eller betala av skulder utan att skapa nya skulder. Och utan att folket i landet eller företagen betalar för det genom beskattning. Detta lämnar bara en lösning för att betala av skulder. Och det är genom att skapa nya pengar. Riktiga extra pengar. Utan skulder i gengäld. I dagens läge är detta ganska enkelt eftersom de flesta pengar ändå är digitala. Bestående av bits och bytes i ett datorsystem eller nätverk. Data. Information. Och den här informationen kan dupliceras eller skapas ganska enkelt. Om det görs av rätt part och i rätt nätverk (bankernas nätverk, banksystemet) så kan den finansiella och ekonomiska krisen lösas på ett enkelt och smidigt sätt. Permanent. Men också, på det sättet, kan pengar skapas för att betala för statliga utgifter. Utan behov av statliga intäkter.

Så efter att min innovation för penningsystemet har införts behövs inte alltid skatter eller inkomster som inkomst för att betala för utgifter. Inkomsterna består då av skapandet av nya pengar. Dessa nya pengar - eller ny information -

kommer sedan in i penningsystemet. Genom att överföra informationen till andra konton. Vid den tidpunkten blir informationen en real inkomst för individer eller organisationer. Och blir en del av vårt penningsystem. Eller det är den faktiskt redan när pengar skapas på det sätt som jag beskriver i min första bok på amazon/kindle ("Förtryckta av pengar och vårt vansinniga finansiella system - en väckarklocka för medborgare, organisationer, regeringar och samhället i stort" , W.T.M. Berendsen, 2011), men också i denna bok.

När min innovation för penningsystemet är på plats befinner sig hela världen i vad jag kallar det utmärkta monetära systemet (EMS). Detta EMS är min skapelse, och min innovation för penningsystemet är en väsentlig del av det. Faktum är att denna innovation för penningsystemet är den mest grundläggande och viktigaste delen, för utan min innovation är penningsystemet ofullständigt och kan därför aldrig bli utmärkt eller leda till de mest utmärkta och fantastiska resultaten. Efter att ha infört och tillämpat min innovation för penningsystemet är det.

3. Det ologiska i vårt nuvarande finansiella system

Här vill jag tala lite mer utförligt om ologik eller avarter i eller till följd av vårt nuvarande finansiella system.

En ganska vanlig ologik och förvrängning av vårt nuvarande finansiella system, som också är mycket skadlig, är pengarnas dominans och betydelse i vårt samhälle. Socialt och finansiellt kapital är beroende av varandra och påverkar varandra i stor utsträckning. Faktum är dock att det finansiella kapitalet blir allt viktigare i vårt samhälle, på bekostnad av det sociala kapitalet. Åtminstone är detta särskilt fallet i organisationer och företag. Inte så mycket i resten av vårt samhälle. Men faktum är att umgängesformerna inom företagen naturligtvis också påverkar vårt allmänna välbefinnande och beteende i den privata sfären. Men i företagen blir alltså det sociala kapitalet alltmer ignorerat och mindre viktigt. Att öka det sociala kapitalet beror mer och mer enbart på enskilda individers inställning och engagemang. Men på grund av tidsbrist, men också på grund av en striktare efterlevnad av officiella regler och förfaranden inom företagen - och många andra orsaker - hamnar det sociala kapitalet och medarbetarnas önskemål alltmer i skymundan och ignoreras, medan det finansiella kapitalet anses allt viktigare. Detta är också ofta till nackdel för de anställda. Genom försämrade inkomster eller genom försämrad miljö. Såsom högre priser (för energi, bensin etcetera) men också genom strängare regler från bankerna. I själva verket är allt detta främst ett resultat av ökande knapphet - brist - på pengar och finansiering. Vilket gör att det blir allt viktigare att fästa större vikt vid pengar och finansiering.

Att det sociala kapitalet får allt mindre uppmärksamhet i många företag leder till ofullständig kommunikation. Och de sociala problem som blir följden. Lite längre fram i den här boken utvecklar jag Gilles Deleuze och Felix Guattaris begrepp "kropp utan organ" (BwO). Detta begrepp BwO nämns och beskrivs i detalj i deras bok "Tusen platåer" ("Tusen platåer: Kapitalism och schizofreni", Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1987). Här nämner jag också den indelning som görs i boken "Tusen platåer" i olika typer av BwO:er. Om det sociala kapitalet respekteras för lite eller ignoreras för mycket, antingen i organisationer eller i vårt samhälle, leder det till vad som där kallas den tomma och/eller cancersjuka BwO:n. En ofullständig och därför skadlig social situation. Inom fabriker kan vi

sedan tala om "sick building syndrome". Men det handlar inte om byggnaden, utan om de människor som arbetar och bor i den. En byggnad, oavsett om det är i den privata sfären eller inom organisationer, ska vara levande. Den ska sjuda av positiv energi och hälsa. Detsamma gäller för övrigt samhället. Men det kräver tillräckligt med socialt och finansiellt kapital. Brist på finansiellt kapital, pengar, leder till problem men också till brist på positiv energi. Även om många människor fortfarande verkar ha en hel del social energi trots den stora bristen på pengar i vårt samhälle. Så många människor är uppenbarligen fortfarande bra på att hålla skenet uppe att allt bara är bra med dem.

Faktum är dock att alla möjliga organisatoriska frågor också påverkar försämringen av vår totala ekonomiska situation. Man kan t.ex. tänka sig att flytta produktionen utomlands. Det kan vara bra för företagen själva, men det ligger i allmänhet inte i Nederländernas och de anställdas intresse. Och är därför också mycket skadligt för företagen själva. Eftersom denna flytt av produktion utomlands automatiskt också innebär mindre arbete för nederländska människor och mindre inkomst i Nederländerna. Det leder också till mindre utgifter. Faktum är att utgifter också är inkomster och i många fall "upphäver varandra" som sådana. Men när produktionen flyttar utomlands uppstår det fortfarande utgifter (även om de är lägre), samtidigt som dessa utgifter inte kommer tillbaka till företagen som inkomster. Det gör de, men utomlands. Vilket i slutändan förvärrar situationen för Nederländerna självt och därmed invånare och företag. Inte alltid i social bemärkelse, men definitivt i ekonomisk bemärkelse. Förresten talar jag om de aktuella fakta och utvecklingar inom vårt nuvarande ofullständiga och skadliga finansiella och monetära system. Så snart min innovation tillämpas kommer situationen att förändras avsevärt, för då kommer finans helt enkelt att bli och vara mycket mindre viktigt och kritiskt för vårt samhälle som helhet och för medborgarna i Nederländerna och andra länder.

Ett annat organisatoriskt faktum som förvärrar situationen är "multiple player". Med detta menar jag flera olika aktiviteter som i allt högre grad utförs av olika företag. Men också, när det gäller de anställda, allt fler parter som har intressen och makt. Till exempel kan tillfälligt anställda behöva ha kontakt med flera olika bemanningsföretag och företag. Medan dessa företag själva också måste ta itu med flera parter. Som försöker sänka kostnaderna. Som i sin tur sedan åläggs arbetstagarna genom att försöka uppnå kostnadsminskning med dem också. Till exempel ett moderbolag utomlands som ger en filial i ett annat land en mycket strikt budget. Om sedan cheferna för den filialen inte ens förstår att budgetar är

till för att överskridas och försöker skära ännu mer i de redan (alldeles för) låga budgetarna, leder detta till nedåtgående spiraler med allt stramare och stramare budgetar och ytterligare nedskärningar. Vilket i slutändan bara är dåligt för både de inblandade företagen och för ekonomin som helhet.

Allt detta skapar inte bara en negativ spiral utan framför allt en ologik i vårt samhälle. Vilket i slutändan leder till en allt större försämring av ekonomin och individernas ställning och möjligheter i vårt samhälle.

Men det finns många fler ologiska frågor i vårt nuvarande finansiella och monetära system. Ett exempel är det faktum att äldre arbetstagare i allmänhet har färre möjligheter på arbetsmarknaden, medan det finns gott om yngre arbetstagare som också kan arbeta. Och ändå - även och särskilt av egenintresse och för att överhuvudtaget kunna ha ett rimligt till bra liv och inkomst - måste äldre arbetstagare fortsätta att arbeta och ännu längre och längre eftersom det uppmuntras starkt och till och med tvingas av regeringen. Så å ena sidan finns det sämre möjligheter för äldre människor och det inte verkliga behovet ur ett organisatoriskt perspektiv att verkligen få äldre människor att arbeta längre. Och å andra sidan har vi regeringen som - ur ekonomisk synvinkel - bara vill att alla ska arbeta längre. Regeringens finansiella synvinkel ses dock endast i termer av att spara kostnader för pensioner och socialförsäkringar, medan ökningen av sjukvårdskostnader (som utan tvekan kommer att vara höga) men också kostnaderna för arbetslöshetsersättning för dem som annars skulle kunna arbeta förbises och ignoreras. Generellt sett betraktas alltså frågor utifrån partiernas intressen och perspektiv, men även där förbises eller ignoreras viktiga frågor och punkter helt och hållet. Mycket av detta är uppenbart för oss alla, i större eller mindre utsträckning. Ändå går alla med på det och tänker så snävt. För i slutändan är man och bör man vara fokuserad på sin egen inkomst och sitt eget intresse. Inte ens så mycket på grund av att vårt finansiella system är uppbyggt på det sättet, utan mer på grund av brist på pengar. Och den bristen på pengar bara ökar. Vi måste verkligen bli av med denna brist på pengar, den höga och växande graden av beroende av pengar. Frihet är förmodligen det största värdet i vårt samhälle, men på grund av den växande bristen på pengar blir och förblir vi alltför beroende. Det kan och måste förändras.

En annan fråga som blir allt viktigare är det faktum att en ökning av antalet anställda egentligen inte behövs eller önskas. Effektiviteten inom företagen ökar

ständigt och även bättre arbetsprocesser och förändringar i vårt samhälle innebär att det faktiskt behövs färre och färre anställda för att producera samma sak och till och med mer. Detta innebär att det ur organisatorisk synvinkel och mindre ur ekonomisk synvinkel blir allt mindre viktigt att hålla människor anställda. Arbetslösheten är ett stort problem i dagens läge, särskilt ur ekonomisk synvinkel, medan den blir ett allt mindre problem för företagen. Tvärtom blir det allt mindre önskvärt med fast anställda, i synnerhet på grund av flexibiliseringen av arbetskraften och den ökande effektiviteten. För ett mer hållbart samhälle och en mer hållbar konsumtion skulle det dessutom vara bra om det producerades mindre och kanske mycket mindre. Detta är också möjligt, eftersom det fortfarande finns gott om konsumtion och produktion som faktiskt är onödig och kan elimineras. I synnerhet om det inte ens är viktigt för företagen att fortsätta producera i den omfattning som de gör nu, och om den ekonomiska framtiden och pengarna alltid är garanterade för alla invånare i ett land, oavsett om de arbetar eller inte. Med andra ord, en basinkomst som är och förblir mer än tillräcklig för att tillgodose grundläggande behov och för att leva ett gott liv utan att behöva skuldsätta sig, även för dem som inte arbetar. Denna basinkomst bör beviljas på vissa villkor. Den som arbetar ska naturligtvis fortfarande få behålla sina förmåner. Och denna form av basinkomst kommer och bör vara helt annorlunda än det värdelösa förslaget om ovillkorlig basinkomst.

Jag vill också påpeka att det är mycket viktigt för de anställda som arbetar att ha trygghet och kontinuitet. Inte bara när det gäller arbete, utan också när det gäller bostad och så vidare. Men även möjligheten att få ett bolån är i hög grad beroende av kontinuitet i inkomst och därmed arbete. I den nuvarande situationen är inkomsten - en inkomst som är tillräcklig och adekvat för ett gott liv - fortfarande i hög grad beroende av om man har ett arbete eller inte. Kontinuitet i arbetet erbjuds allt mindre av företagen, men även bemanningsföretag (där de flesta flexibla arbetstagare arbetar) erbjuder allt mindre säkerhet och kontinuitet. Samtidigt som det är vad som verkligen krävs. Kontinuitet behövs för att hålla igång våra ekonomier, men också för att lösa eller kraftigt förbättra många sociala problem i dagens organisationer. Det är också extremt dåligt för ett företag om sammansättningen av arbetsstyrkan ändras om och om igen. Det tar trots allt mycket tid att lära sig hela tiden, det leder till fler misstag och mindre erfaren personal. Och så finns det fler nackdelar med mindre konstant och erfaren personal.

Detta kommer att behöva förbättras i framtiden. Genom att få fler fast anställda av både företag och bemanningsföretag. Det är möjligt att göra. Det är extremt ologiskt om ett företag har mer än 50 procent av sin personalstyrka i bemanningsföretag. Nu är det så att de flesta företag som har inhyrd personal anställer de flesta av dem på verkstadsgolvet. Medan vissa företag verkligen har en stor andel inhyrd personal. Och vissa av dem också under längre tidsperioder. Därigenom är den längre tiden ofta också "kortad" precis innan ytterligare skyldigheter för byrån eller uthyrningsföretaget gentemot den tillfälliga arbetstagaren skulle börja uppstå.

För att motverka allt detta skulle jag personligen förespråka att bemanningsföretagen åläggs att se till att åtminstone i företag med ganska konstanta bemanningsnivåer är minst 40 procent av de tillfälligt anställda som de placerar på verkstadsgolvet tillfälligt anställda som är fast anställda av bemanningsföretaget. Det borde vara möjligt om man gör skillnad på typ av företag, marknad och hur stor den fasta bemanningen är. Men bemanningen kan uttryckas i heltidsekvivalenter, vilket innebär att ett bemanningsföretag måste ha, säg, 40 procent av de heltidsekvivalenter som används på ett företag som består av flexarbetare som har fasta kontrakt. Det finns alltid i varje företag en fast och en flexibel del av arbetet . Och den fasta delen, åtminstone i stor utsträckning, kan och bör överföras - som standard - till bemanningsföretag. Dessa bemanningsföretag skulle då kunna vara skyldiga att ge dessa 40 procent av sin totala arbetsstyrka från ett visst datum, till exempel (i stället för 40 procent hos varje uthyrare där tillfälliga arbetstagare placeras) ett permanent kontrakt. Med omedelbar verkan. Därutöver i enskilda fall fortfarande behålla skyldigheten att göra detsamma efter en viss tid, men då också reglera att den bemanningsanställde inte ens får plötsligt placera en bemanningsanställd själv till ett annat företag om den bemanningsanställde själv trivs på det företaget och företaget är nöjt med den bemanningsanställde. Den uthyrda arbetstagaren får då mycket större inflytande över om han eller hon kan och får stanna kvar på ett företag, och bestämmer det tillsammans med företaget där han eller hon befinner sig. Eller så kanske företaget inte har något större inflytande i det än om man fortfarande använder sig av inhyrd personal. Jag bara nämner det här, men generellt tycker jag att en reglering som den jag beskriver eller något i den stilen är oerhört angelägen. För att drastiskt förbättra de tillfälligt anställdas ställning och därmed också erbjuda säkerhet och kontinuitet. Och därmed också hålla vår ekonomi igång bättre. Men det är också önskvärt ur en social synvinkel. Varje kontrakt är inte bara ett ekonomiskt kontrakt, utan också ett socialt kontrakt. Det senare förbises alltmer och alltför ofta.

Sammantaget måste organisationer och chefer samt myndigheter och politiker vara mycket mer uppmärksamma och stå upp för medborgare, invånare och arbetstagare. För människor. Snarare än för procedurer, maskiner och finanser. På sätt och vis liknar dagens organisationer mer och mer det som Gilles Deleuze & Felix guattari kallar "kroppar utan organ" i "Tusen platåer". I den boken, "Tusen platåer", skiljer man mellan tre olika typer av BwO:er (kroppar utan organ). I vilket fall som helst är den typologin eller indelningen oerhört intressant, men naturligtvis kan man tänka sig fler eller andra indelningar. Men i "Tusen platåer" görs en åtskillnad mellan den "cancerösa", den "tomma" och den "fulla" BwO. Den "tomma" eller "katatoniska" BwO är Anti-Oedipus BwO. Det representerar ett fullständigt oorganiserat BwO där alla slags strömmar flyter fritt genom BwO utan slut och utan styrning. Sedan finns det fulla BwO, som är det friska BwO. Den är produktiv. Slutligen är det cancersjuka BwO:t fångat i ett mönster av ändlös reproduktion av samma mönster.

Denna definition av kropp utan organ kanske inte verkar så intressant, eller mindre intressant, för de flesta läsare av denna bok. Men det är den för mig, och jag tror också för de flesta forskare och intellektuella inom bättre organisationer. Men även för de senare är det relevant och intressant att koppla denna underindelning av kropp utan organ till det som följer. Det är min förståelse för och mitt intresse för David Bojes arbete. David Bojes arbete är särskilt inriktat på storytelling, men har också allt att göra med sensemaking.

För några år sedan stötte jag på en text skriven av David Boje på en webbplats som jag tyckte var intressant. David utvecklade ett mycket intressant och relevant koncept, nämligen konceptet och begreppet antenarrating. Tyvärr fungerar inte den webbplatsen längre, men det handlar om följande stycke som David Boje skrev där vid den tiden :

" Jag har utvecklat idén om att antenarrativ är en transformationsbrygga mellan levande berättelse (och förberättelse) och narrativ. Nu, efter boken från 2001, har det slagit mig att antenarratologi är en studie av två processer. Den ena kan man kalla vampyr, som suger blodet ur den levande berättelsen, allt medskapande, och reducerar den till en (linjär) berättelse med början, mitt och slut. Den andra är som Lasarus, som väcks ur den döda narrativa abstraktionen för att leva igen, i den levande berättelsen.
Typ 1 Antenarrativ: Det är vampyren som överlämnar den levande berättelsens rum till en formaliserad plats. Typ 2 Antenarrativ. Det är Lasarus återuppståndelse av levande berättelserum från platser av döda narrativa kadaver.

Storytelling definieras för mig som heterogena praktiker i samspelet mellan narrativ, berättelse och de två antenarrativa krafterna. " (David Boje, 5 april 2008, http://anarchlyst.wordpress.com/2008/04/04/the-friday-tea-time-blog-11/)

I den medvetna text som jag nu talar om, den som finns på webbplatsen i fråga, skiljer David mellan vampyr- och Lazarus-antennarrativet.

Vampyr-antennarrativet skulle då handla om att "suga blodet ur..." medan Lazarus antenarrativ handlar om att ge liv till. Jag har själv döpt om vampyrantenarrativet till djävulsantenarrativet, också på grund av referensen till och kopplingen till Nietzsches verk och då naturligtvis hans Beyond Good and Evil.

Faktum är att vampyrens antenarrativ och även berättande och kommunikation av den karaktären leder till vad Deleuze kallar Cancerous BwO. Medan lazarus antenarrativ och berättande leder mer till en hälsosam BwO. Där det finns organisationer som kan karakteriseras som BwO. Men faktum är att fler och fler organisationer eller delar av organisationer kan karakteriseras som sådana. Djävuls- eller vampyrkommunikation leder i allmänhet (mer) till en cancerös BwO och eventuellt det så kallade "sjuka byggnadssyndromet". Där det inte handlar om en sjuk byggnad utan om störda och kanske patologiska sätt att kommunicera eller en störande och/eller skadlig brist på (sund) kommunikation. Men även en sund kommunikation kan ändå leda till skador på grund av andra faktorer.

Hela den här historien om BwO verkar ha lite att göra med skuldkrisen och lösningen. Men faktum är att lösningen - den lösning jag skapade - inte bara kommer att lösa skuldkrisen. Den kommer också att leda till en sundare

kommunikation. Förbättrad kommunikation. Och därmed lösa cancerösa BwO: er och mycket av djävulens antenarrativ och kommunikation. Det kommer i sin tur att leda till färre psykiska problem i samhället - vilket förresten redan kommer att uppnås när min innovation är på plats och skuldkrisen är över. Och många ekonomiska problem som är relaterade eller inte relaterade till skuldkrisen kommer också att upphöra i och med detta. Vilket resulterar i lägre kostnader för psykiatrisk hjälp och vård. Dessutom kommer det också att påverka den allmänna hälsan och innehållet i kommunikationen inom familjer och samhället i stort. Allt detta är uppenbarligen mycket viktiga bieffekter som kommer att bli verklighet när min innovation implementeras. Och som därefter resulterar i en lösning på och ett slut på skuldkrisen och att ekonomin och samhället växer och blir friskare igen.

De olika kropparna utan organ, men också i synnerhet David Bojes vampyr- och Lazarus-antenarrativ. De ligger för övrigt också mycket väl i linje med begreppet och konceptet Phronesis Antenarrating. Phronesis Antenarrating är ett begrepp och en idé som jag själv har utvecklat efter David Bojes arbete. För phronesis antenarrating är dessutom mitt eget arbete och min egen utvecklade förståelse av metasemeiotik och practisism relevant. Där metasemeiotik i själva verket handlar om en hälsosam BwO men mer om en hälsosam kropp. Så inte en BwO. Jag är faktiskt inte av den åsikten att en organisation gynnas av att vara en BwO. Det är bara det att karaktären på förfaranden och praxis måste passa organisationen själv och tidens krav. Det måste finnas en passform. Den passformen får inte vara baserad på en ologisk eller förvirrad grund. Enligt min mening härrör en BwO-situation eller -aktualitet just från en ologisk eller störd cq störd grund. Även hälsosam BwO är fortfarande baserad på partiell ologik. Och därmed icke önskvärt.

När jag nu skriver och redan delvis har nämnt David Bojes arbete, vill jag genast nämna lite mer av hans arbete. Davids arbete är mycket omfattande och i allmänhet av mycket hög nivå och kvalitet. Jag beundrar hans arbete väldigt mycket. Och mycket av det jag själv utvecklar och gör hänger ihop med det. Eller till och med tillför något grundläggande eller viktigt till det. Men David Boje överraskar mig ofta med sitt arbete, eftersom det ger fascinerande vinklar.

Detsamma gällde en text som han skrev 2012. Den fanns på http://quantumstorytelling.posterous.com/quantum-storytelling-bakhtin-and-

ontology-of. Tyvärr finns inte den texten kvar där heller, men jag refererar här bara till några begrepp från den som David också använder i fler av sina texter. Jag fann särskilt intressant i den texten distinktionen i ontologin mellan förflutet, nutid och framtid. Och även det franska Avenir som står för "att forma och skapa framtiden". När det gäller ontologierna för det förflutna, nutiden och framtiden är det särskilt viktigt och intressant att det förflutna, nutiden och framtiden inte kan skiljas åt. Ändå är det alltför mycket som separeras i beslutsfattandet. Precis som olika frågor och intressen inte ses som separata från varandra, men ändå separeras för mycket. Medarbetarnas intressen beaktas i alltför liten utsträckning, och medarbetarna själva beaktar i alltför liten utsträckning sina framtida önskemål och situationer. Men regeringarna arbetar också med för korta och för snäva visioner. Också för att för lite hänsyn tas till framtiden. Eller för att för få frågor och kritiska punkter beaktas när det gäller den framtiden. Så när det gäller ontologi är det mycket användbart att dela upp den i dåtid, nutid och framtid och sedan se hur och på vilket sätt dessa spelar en roll.

I allmänhet kan man dock hävda att många fler aspekter av ontologi är viktiga. Såsom till exempel ontologins generalitet. Och den logik som används. Där begränsad eller ofullständig logik leder till ologik och skador och problem. Så som nu är fallet inom ekonomiskt tänkande, vår ekonomi och vårt penningsystem. Med många konsekvenser varav skuldkrisen är den mest uppenbara men inte ens den mest skadliga. De sociala konsekvenserna av bristen på pengar - där bristen på pengar är orsaken till den nuvarande ologiken - är mycket värre. Men en lösning på detta kan inte utvecklas och kommer inte att bli verklighet eller i mindre utsträckning om min innovation för penningsystemet inte förstås och implementeras.

Sensemaking är feelmaking. Våra handlingar och vårt tänkande bestäms mycket mer av våra känslor än vad vi förstår i dag. Komplett och logisk logik samt kompletta system måste ta tillräcklig hänsyn till känslor. Rationaliteten är inte rationell (tillräcklig) om den inte tar tillräcklig eller ingen hänsyn alls till känslan. En känslolös kropp utan organ är ohälsosam. Känslolösa aspekter av vårt sinnesförnimmande i allmänhet är ohälsosamma. Förtrollning, berikning av organisationer och liv, handlar i slutändan om kärlek. Kärlek i alla tänkbara former. Att vara social och sociala aspekter av organisationer som involverar sensemaking kan vara av karaktären mer eller mindre kärlek eller mer eller mindre hat eller ondska. Som sådan är min omdoping av termen Vampire till Devil angående David Bojes termer av Vampire och Lazarus antenarrative också

bättre placerad och förstådd. Och kan Lazarus Antenarrating också kallas Love antenarrating. Till exempel. Kärlek är liv. Ett liv utan kärlek är otänkbart. Ett liv utan hat eller ondska är tänkbart. Och ännu mer tänkbart och behagligt tänkbart. En levande varelse som strävar efter ondska eller hat eller våld är därför ologisk och till och med sinnesförvirrad.

Jag vet att jag nämner en hel del socialt, när den här boken egentligen skulle handla om skuldkrisen och dess lösning. Men jag hade redan noterat att det sociala och finansiella kapitalet är starkt beroende av varandra. Och ökande penningbrist i samhället leder helt enkelt till att det sociala kapitalet försämras. Mindre kärlek, men inte nödvändigtvis mer hat och ondska. Faktum är att jag tror och tror mig förstå att mindre kärlek praktiskt taget inte har någon inverkan på ökat hat eller ondska. Inte heller kommer ökat hat eller ondska att leda till mindre kärlek. Så försämring av det sociala kapitalet kommer inte att leda till mindre kärlek. Däremot kan en försämring av det sociala kapitalet leda till sociala problem, t.ex. på grund av sämre kommunikation eller (som en följd av detta) sämre tillit till andra. Så även om kärleken och det sociala kapitalet inte minskar så mycket, kommer det att anta en annan karaktär. Och kanske kommuniceras mindre eller på ett annat sätt. Dessutom behövs naturligtvis kommunikation och berättande för att inspirera, organisera och omdirigera människor. Och bara för att få tillräckligt med information och därmed förståelse. För att lära sig mer och bättre. Och för att bygga och upprätthålla relationer. Social tillväxt och förbättring kan bara komma med finansiell tillväxt och förbättring. Verklig tillväxt och förbättring, inte falska lösningar.

4. Relevant arbete av ekonomer

Jag vill stanna upp här och kort nämna några ekonomers arbete, särskilt i den nuvarande eran, som har sagt eller utvecklat relevanta saker. Det handlar i allmänhet om personer som är specialiserade inom kunskapsområdet ekonomi och som, till skillnad från de flesta mainstreamekonomer, förstår vad de talar om. Och som också pratar om relevanta frågor istället för mycket teoretiska och alltför mycket mattebaserade reduktionistiska modeller. Som har liten eller ingen relevans i praktiken och till och med skadar den.

Några av de ekonomer som fortfarande lever idag finns vid Harvard University och även vid Erasmus University där jag själv tog examen. Jag kommer inte att gå in på ekonomernas arbete i detalj här. Även om jag är expert på ekonomi och skuldkrisen är min specialitet också mer inom områdena (förändrings)ledning, samhällsvetenskap och filosofi, men mer fronesis. Som sådan är jag inte medveten om specialiserade ekonomiska teorier och artiklar i någon verklig detalj. Ändå förstår jag att arbetet av de ekonomer jag nämner här är relevant för att informera min förståelse och även argumentation. Jag kommer därför att berätta varför här, även om jag inte kommer att gå in på djupet i frågan.

Robert Barro, professor vid Harvard University, är relevant. Han har nämligen bland annat publicerat en artikel som argumenterar för att högre inflation än 3 procent i många fall inte ens är skadligt för ett land (Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth", Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), s. 121-144). I artikeln påpekar Barro att även en inflation på 10 procent i många fall inte verkar ha varit skadlig för de länder som har upplevt detta tidigare. Denna observation är viktig och relevant, särskilt med tanke på att EU:s EMS-krav kräver att länderna håller inflationstakten under 3 procent. Barros och andras arbete - det finns fler ekonomer som indikerar eller argumenterar för att inflation över 3 procent inte ens är problematisk och till och med 7 procent eller mer - indikerar att 3 procent är helt irrelevant. Och därmed också kraven i EMS-avtalet. Faktum är dock att många länder och politiker fortfarande tenderar att hålla sig till 3 procent som en riktlinje. Det 3-procentiga kravet är alltså helt ologiskt och irrelevant, och orsakar dessutom stor skada i och för samhället om det faktiskt upprätthålls i dag. I stället för att tillåta en mycket högre inflationstakt. För övrigt är ett budgetunderskott under 3 procent också irrelevant, även om det

verkar vara så i dagsläget. Baserat på aktuella ekonomiska koncept och även råd och insikter från mainstream-ekonomer. Men faktum är att - med det nuvarande monetära systemet och de möjligheter för ekonomin och samhället som det medför - måste man helt enkelt få eller skapa mer än 3 procents budgetunderskott för att ytterligare driva ekonomin åt det hållet och se till att skadorna i samhället begränsas. Om och så snart min innovation för penningsystemet införs kommer ett högre budgetunderskott också att vara ganska enkelt att helt eliminera ändå. Bättre nu är att ägna mindre uppmärksamhet åt periodiseringar och skulder och istället för att minska dem, bara låta dem öka lite till. Det är bättre för invånarna i Nederländerna, våra företag och även för vår politik och regering.

Olivier Blanchard. Jag vill nämna honom eftersom han i princip också namngav en bit av det stora pussel som kallas ekonomi på ett ganska bra sätt. Även om han kunde ha namngett den bättre. Och han kunde och borde ha förstått den i ett bredare sammanhang. Men rent allmänt är det han argumenterar för i grunden ganska bra, medan Olivier Blanchard i viss mån misstolkar och utvecklar karaktären och innehållet i detta argument. Jag syftar på hans argument om globala obalanser. En term som Blanchard själv använder för att peka på en orsak till krisen. Vilket i sin essens redan är helt felaktigt. Eftersom globala obalanser inte är en orsak. Men inte mer än 1 av de många konsekvenserna av den verkliga orsaken och även 1 av de många konsekvenserna som tillsammans leder till problem som tillsammans också leder till finansiella problem och de skulder som i sin helhet kallas skuldkris.

Faktum är att det, både för krisen i sig och för att förstå och hitta lösningen, spelar en ganska stor roll från vilket perspektiv och vilken underliggande grund skuldkrisen betraktas och därmed förstås. Faktum är att mitt perspektiv och sätt att se på det i sin essens och grund ändå skiljer sig från andras. Bättre. Jag säger det utifrån en allmän förståelse. Som jag nämnde tidigare i den här boken har jag utvecklat metasemeiotik. Denna metasemeiotik, den bästa förståelse som någonsin utvecklats, är samtidigt den allra bästa grunden och vägledande principen för alla vetenskaper, förnuftsskapande och praktik. Den innebär att allt förenas på grundval av den enda sanna underliggande strukturen och karaktären/"naturen" hos allt. Det är den mest utmärkta grunden för allt, och även om långt ifrån allt verkligen är baserat på denna underliggande struktur och karaktär hos allt, är det bättre när det är det. Faktum är att allt i våra universa som inte är skapat av människor också är baserat på denna alltings mest

utmärkta underliggande struktur och karaktär. Men insikten om att det är så, och det otroligt fascinerande och intelligenta sätt att se och förstå som blir följden av det, är i slutändan resultatet av och utgår från min hjärna. Från mig själv, mig. Jag och min hjärna är källan till den medvetenheten och metasemiotiken är en konsekvens av den medvetenheten och den visionen och det perspektivet, Men även min förståelse och medvetenhet om bristerna i den nuvarande ekonomin och vårt nuvarande finansiella system och även lösningen härrör från min hjärna och är som sådan också baserade på visionen och tankesätten baserade på holopluralitet (min etikett/begrepp för den enda sanna underliggande strukturen och karaktären hos allt) som är ett metasemiotiskt perspektiv. Per definition bör metasemiotik baseras på en bättre eller sämre förståelse och tillämpning av holopluralitet.

Olivier Blanchard har inte det perspektivet och arbetar till och med med delar av ett mycket värre och starkt underlägset perspektiv och synsätt. Vilket leder till en upplevd förståelse som inte är någon verklig förståelse och som till och med kan beskrivas som relativt nonsens. Jag skrev just ikväll på mitt skype-konto på engelska följande : "Vetenskapliga och samhälleliga bevis verkar vara ett annat ord för upplevd men oftast overklig matematisk eller argumentativ eller argu-matematisk "fullständighet". Dessa är få ord som namnger något mångfaldigt och väsentligen väsentligt. Nämligen förståelsen och den skadliga störningen i vårt samhälle som omfattar det faktum att mycket och till och med den stora majoriteten av det som i vårt nuvarande samhälle förstås som bevis - både vetenskapliga och praktiska - består av uppfattad men felaktig matematisk eller argumentativ eller argu-matematisk "fullständighet" som i själva verket är ofullständig och därför också felaktig och/eller skadlig för samhället. Jag vill, kommer och måste ta upp detta i viss detalj även i denna bok. För att det är viktigt att förstå detta faktum men också för att det är en viktig anledning och orsak till att även Olivier Blanchards resonemang men i allmänhet de flesta ekonomers och vems resonemang är felaktiga och baserade på flera felaktigheter och kombinationer av felaktigheter och relativt nonsens.

Det finns dock en aspekt av den övergripande skuldkrisen som Olivier Blanchard nämner som delvis är intressant och väl genomarbetad. Medan han i andra verk av honom utarbetar det på ett annat och också delvis felaktigt och irrelevant sätt. Jag hänvisar här till globala obalanser. I ett par blad som Olivier Blanchard har skrivit för MIT ("Global Imbalances", Olivier Blanchard, Mexico City, maj 2007) finns det en bra och intressant graf. I vilken titeln faktiskt säger allt. Den säger:

"Det stora underskottet i USA:s bytesbalans speglar överskotten i Asien och oljeexportländerna". (" Global Imbalances " , Olivier Blanchard, Mexico City, maj 2007, blad nr 4). Detta tyder på att kanske en mycket större del av staternas skulder orsakas av globaliseringen och oljan. Och de penningflöden som flödar från USA och EU mot Asien och oljeexporterande länder som en följd av detta. Ganska generellt är det också så att globaliseringen tar allt mer pengar från primärprocessen eller behövs för och absorberas i internationell handel istället för att användas för primärprocessen. Detta är särskilt till nackdel för låginkomsttagare, som följaktligen tjänar och har mindre och mindre att spendera. Under tiden stiger priserna på bland annat livsmedel, bensin och energi. Och under tiden behöver vi alla dessutom en dyr mobiltelefon med ett dyrt mobilabonnemang, vi kan verkligen inte leva utan den. Alla grundläggande nödvändigheter som vi inte kan klara oss utan. Och som redan utgör den stora majoriteten av utgifterna för lägre inkomstgrupper. De kommer att göra det ännu mer eftersom det ökar de fasta kostnaderna. Samtidigt som brutto- och nettoinkomsterna för dessa låginkomstgrupper - i allmänhet tillfälligt anställda som ser både lönen per timme och antalet arbetade timmar minska - bara sjunker, oavsett om det är dramatiskt eller inte.

Innan jag nu går vidare med att nämna andra ekonomer och deras arbete. Jag vill nämna att detta arbete å ena sidan är relevant, men å andra sidan också helt irrelevant för att lösa skuldkrisen och driva på och göra vår ekonomi och vårt samhälle friska. Det är viktigt att nämna deras arbete, och att skriva ett ganska detaljerat argument som det i den här boken, eftersom det behövs förståelse för vad vi gör i Nederländerna men också globalt när det gäller ekonomi och pengar och penningsystem. I själva verket är mycket av det fullständigt förvirrat och skadligt, särskilt på grund av en hel del missförstånd inom området ekonomi och pengar. Ekonomi är en vetenskap som inte riktigt är utvecklad ännu. Vårt penningsystem men också vårt liv görs i själva verket mycket mer komplext och svårt men också ofullständigt och därför skadligt än vad det egentligen är och kan vara. I sin essens kan pengar, vårt penningsystem och även ekonomi vara otroligt enkelt men också effektivt och fantastiskt. Det är också vad jag strävar efter, och vad som kan och kommer att bli verklighet, när min innovation för penningsystemet (som alltså redan nämnts i min första bok -ebook- på amazon/kindle) är på plats. Den innovationen kommer att göra vårt penningsystem komplett igen och passa karaktären och egenskaperna hos vårt nuvarande samhälle.

Jag har dock redan konstaterat att det inte kommer att bli särskilt lätt att genomföra min lösning, även om lösningen i sig är mycket enkel och lätt att genomföra. Och ändå är det den mest utmärkta lösningen och den enda som verkligen kommer att fungera permanent. Av flera skäl. Framför allt har det faktum att den är svår att genomföra också sociala orsaker. Politiker och ekonomer förlitar sig fortfarande alltför mycket på aktuell ekonomisk kunskap och hur den förhåller sig till vårt nuvarande penningsystem och penningpolitik. Pengar finns överallt, och penningpolitiken finns också överallt och påverkar allt. Jag talar inte bara om regeringars penningpolitik och penningpolitiska åtgärder, utan även om organisationers och individers penningpolitik och penningpolitiska åtgärder. Brist på pengar finns också överallt. Även bland dem som inte direkt har brist på pengar eller till och med tjänar mycket mer än vad man behöver. Dessa individer påverkas ju också av andras brist på pengar på alla möjliga fronter. Man kan då tänka sig olika negativa konsekvenser av brist på pengar både i och utanför arbetet. Och inom och utanför den egna familjen eller umgängeskretsen. Brottslighet är också indirekt, i viss mån, ofta ett resultat av brist på pengar. Betalningsförseningar hos kunder till företag. Brist på pengar. En dåligt fungerande ekonomi och dess påverkan på företags, organisationers och individers möjligheter. Brist på pengar.

I grund och botten finns det 1 stort eller kanske det viktigaste argumentet mot att skapa mer pengar. Att vara argumentet för inflation. Detta fenomen, inflation, är dock helt missförstått av ekonomer. Inflation i sig är inte negativt. Behöver inte vara det. Dessutom kan man diskutera vad som skulle vara värst, en inflation som blir negativ i en i övrigt rimlig till sund ekonomi jämfört med den ekonomi vi har nu (år 2012) eller till och med en mycket sämre ekonomi men med något högre inflation.

Så även om inflationen är ett huvudargument mot att skapa mer pengar är det ett helt irrelevant argument. Det är en mycket relevant fråga och ett mycket relevant begrepp, särskilt på grund av den stora roll och betydelse som inflationen spelar i både ekonomiskt tänkande och ekonomisk politik samt i EU:s och EU-ländernas penningpolitik. Men det är inte av rent ekonomiskt och socialt intresse. Tvärtom. Inflationen, och särskilt bristen på förståelse för vad detta begrepp innebär bland ekonomer och politiker, vidmakthåller i onödan den dåliga ekonomiska situation som kallas kris. Och till och med förvärrar den situationen.

I själva verket är det så att i dagens läge, jag skriver detta nu i september 2012, är det bland annat följande saker som gör att EU:s och världens ekonomiska situation i onödan hålls på en mycket sämre nivå än vad som kan och är möjligt även med det nuvarande irrationella och rubbade monetära systemet och politiken:

1) Förståelsen och rigiditeten i begreppet inflation. Så här har jag redan delvis berättat för 1 och 2 om detta, men jag går in på detta mer djupgående i resten av boken.

2) Den europeiska krisfonden ESM. Denna krisfond tar ut mer pengar ur ekonomin, den primära processen. Just nu är detta oerhört skadligt och katastrofalt för samhället, organisationer och individer. Eftersom det redan finns för lite pengar, och på detta sätt tas ännu mer pengar ut ur den primära processen. Det skadar organisationer och individer och leder till en fortsättning på de negativa processer som har pågått under en tid. Beredskapsfonden är inte skadlig i sig och kan till och med spela en mycket bra roll i framtiden. Men för närvarande, inom det nuvarande monetära systemet, är det ett ytterst skadligt initiativ. Vilket för övrigt förändras helt när min innovation införs, eftersom de pengar som behövs för EMS då inte alls behöver komma från regeringar, organisationer eller individer. Att höja skatter eller försämra ekonomier för nödfondens skull (vilket pågår nu och kommer att hända ännu mer inom en snar framtid om min innovation inte är på plats då ...) kommer då INTE att vara nödvändigt. Medan det nu är regeln och därmed en hög grad av försämring av vår ekonomi och därmed samhället.

Därför är Robert Barros arbete om inflation - den forskning och de resultat som jag har nämnt här - relevant. Även om en bättre förståelse av allt detta och av inflationens missförstånd är en mycket viktig och grundläggande språngbräda till en mycket bredare och bättre förståelse och, förhoppningsvis, den ultimata förståelsen av det utmärkta i min innovation för penningsystemet och det utmärkta monetära system som kommer att bli resultatet.

De störningar och den skadlighet som missförståndet om inflation medför leder till den onödiga och skadliga drastiska komplikationen att införa min innovation - lösningen på skuldkrisen. Detta beror på att missuppfattningarna om inflation - som frammanar spöken och kanske mardrömmar om inflation som inte alls är verkliga eller relevanta - är så otroligt utbredda i tänkandet och kommunikationen hos mainstreamekonomer, politiker och regeringar i synnerhet. Men många av

dessa missuppfattningar har också omsatts i extremt katastrofala politiska åtgärder på nationell och global nivå. Särskilt också i EU:s penningpolitik. EMS-avtalet och direktiven är ett "bra" exempel på detta. Ett bra exempel på ett av de största hindren och "katastroferna" i vårt samhälle, nämligen den extremt inflytelserika negativa och skadliga politik som är resultatet av en felaktig, förvirrad och skadlig förståelse hos ekonomer när det gäller fenomenet inflation.

Jag kommer att upprepa det på flera ställen i den här boken, men förhoppningsvis också kunna förklara det tillräckligt. Det senare är svårt, särskilt som de som behöver övertygas är ganska inprogrammerade och förblindade av de felaktiga antagandena och missförstånden kring inflationen. Även när jag försöker förklara det på ett relativt förenklat sätt. Och kanske just då, eftersom den enkla förklaringen ibland misslyckas med att ta itu med en mycket bredare förklaring VARFÖR min förståelse av inflationen är helt korrekt och VARFÖR de vanligaste "uppfattningarna" absolut INTE är det. En bra förklaring till detta kräver oftast a) en mer personlig och mycket mer omfattande förklaring och b) att de som behöver övertygas faktiskt tar sig tid att faktiskt lyssna och även faktiskt visa intresse och fundera över vad jag skriver eller ännu bättre förklarar. Det senare är tyvärr fortfarande alltför sällsynt för närvarande, främst för att de flesta människor tror att de redan vet och förstår allt. Att inte vara öppen för möjligheten att det inte är så (ett faktum) och att människor tänker helt fel på det området.

För varje företeelse och verklighet i vårt samhälle är det relationella självklart mycket viktigt. Om detta fenomen görs ledande i tanke och politik, utan att man har ett öga och en förståelse för den situation man befinner sig i och vilka miljöfaktorer som spelar in, då kan man börja driva helt fel politik och inte hantera vissa aspekter av vårt samhälle på rätt sätt. Detta är också vad som mer eller mindre utspelar sig med fenomenet inflation. Om man inte skapar rätt regler och förutsättningar i en ekonomi eller i ett samhälle kan det uppstå inflation. Detta kan då vara dåligt eller bra. Om inflationen är dålig är den en konsekvens av förutsättningarna och sättet att hantera den. I så fall bör förhållandena eller sättet att styra ändras, och inte - som EU gör - göra det dåliga fenomenet inflation ledande eftersom det alltid skulle vara ett resultat av förhållandena eller styrningen. Inflation är en följd av felaktiga, rubbade förhållanden. Med rätt förutsättningar och god förvaltning uppstår INTE inflation. Och om den ändå uppstår med vissa förutsättningar och förvaltning är det inte alls ett problem om inflationen stiger. Dels för att den kan hanteras, dels för att förbättrade förutsättningar gör det mindre sannolikt att inflationen uppstår. Och om det ändå

sker är inflationen av en helt annan karaktär än i ett dåligt, ofullständigt sammanhang med fel förutsättningar.

Min innovation för penningsystemet säkerställer att vårt nuvarande penningsystem, men också de ekonomier som bygger på det, kan repareras och återställas helt. Det nuvarande "konstverket" som är vår ekonomi (en viktig, om inte den viktigaste, delen av vårt samhälle) har varit ofullständigt under lång tid, men blir nu mer och mer skadat. Och detta påverkar i sin tur samhället som helhet negativt. Detta kan bara lösas om vårt penningsystem, vårt monetära system men också politiken, repareras. De rätta förutsättningarna för en sund penningpolitik och ett resulterande växande sunt samhälle kan bara skapas och upprätthållas av ett sunt monetärt system. My Excellent Monetary System är just det. Och kommer att inta en central och grundläggande plats i framtidens samhällen. Förhoppningsvis kommer den framtiden att vara här snart.

Men nu tillbaka till frågan om inflation. Inflation orsakas i grund och botten av att vår ekonomi kommer ur balans. Det kan bero på att för mycket pengar går till vissa enheter eller processer i vårt samhälle. Men även i det fallet kommer balansen i allmänhet att återhämta sig på längre sikt. Särskilt om regeringen förstår vad som händer och vidtar lämpliga åtgärder. Om priserna blir för höga i förhållande till inkomsterna skulle en möjlighet vara att hålla tillbaka priserna. Men en annan möjlighet är att höja minimiinkomsterna. Ett exempel. I själva verket är det också så att en höjning av minimiinkomsterna på längre sikt borde göra det möjligt att sänka priserna. För som ett resultat av högre inkomster kommer försäljningen och även omsättningen av varor i allmänhet att öka. Det gör företagen mer lönsamma, och i kombination med effektivitetsvinster och stordriftsfördelar kan de eventuellt antingen sänka priserna eller låta arbetstagarnas löner stiga ännu mer. Vad jag försöker förmedla här är att vinster eller fördelar från företag i allmänhet bör föras vidare till arbetstagarna. Genom bättre lön eller en förbättring av arbetet genom att behöva göra mindre eller vad som helst. Detta kan göras, och om det inte görs leder det i allmänhet till problem på längre sikt. Precis som nu borde faktiskt arbetstagare i de lägre inkomstgrupperna tjäna mycket mer än de gör nu. Delvis på grund av automatisering och effektivitetsvinster.

När det gäller inflationen är Milton Friedmans arbete naturligtvis viktigt och intressant. Jag ska dock inte gå så mycket djupare in på det här. Däremot vill jag

göra det med avseende på ett begrepp hos Milton Friedman som är relevant. Jag talar om hans begrepp "a helicopter drop of money" ("The optimum quantity of money", Milton Friedman, 1969). Detta begrepp nämndes en gång av Milton Friedman. Och olika intellektuella och akademiker har naturligtvis senare diskuterat eller nämnt begreppet.

Faktum är att Friedmans begrepp "en helikopterdroppe av pengar" ("The optimum quantity of money", Milton Friedman, 1969) låter fint. Men av flera skäl kommer detta inte att hjälpa ekonomin att återhämta sig. Det främsta skälet till att det inte kommer att fungera är att inte ens Friedmans "a helicopter drop of money" handlar om att verkligen skapa nya pengar. Den typ av kvantitativa lättnader (QE) som initierades av FED (Federal Reserve) och som praktiseras i dagsläget fungerar inte heller av ungefär samma huvudskäl, men också av ungefär samma egenskaper som "helicopter drop of money". Det är förstås stor skillnad mellan ett godtyckligt "helicopter drop of money" och en mer målmedvetet riktad QE. Det finns förmodligen också fler skillnader att hitta och namnge mellan "helicopter drop of money" och QE. Men det finns också en del likheter som faktiskt är skadliga och som gör att både QE och "helicopter drop of money" inte är riktigt effektiva på längre sikt. Eller åtminstone inte tillräckligt effektiva och mycket mindre än vad en mer optimal och storslagen lösning som min innovation för penningsystemet kan vara och är.

Fascinerande nog föreslog dock John Maynard Keynes (som jag personligen tycker mycket om) redan 1936 i sin bok "The General Theory of Employment, Interest and Money" något som mer eller mindre liknar Milton Friedmans förslag om "helicopter drop of money". Jag hänvisar till följande passage i hans bok:

"Om finansdepartementet skulle fylla gamla flaskor med sedlar, begrava dem på lämpligt djup i nedlagda kolgruvor som sedan fylls upp till ytan med stadens skräp, och lämna det till privata företag enligt väl beprövade principer om laissez-faire att gräva upp sedlarna igen (rätten att göra det erhålls naturligtvis genom anbud på arrende av det sedelbärande territoriet, naturligtvis genom att lämna anbud på leasingavtal för det sedelbärande territoriet), behöver det inte finnas någon mer arbetslöshet och, med hjälp av återverkningar, skulle samhällets verkliga inkomst och dess kapitalförmögenhet förmodligen bli en hel del större än den faktiskt är."

(John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" London: Macmillan, 1936, s. 129)

I september 2012 annonserade Fed en tredje omgång QE, QE3. Detta samtidigt som man fortsatte med de åtgärder som aviserades under och hörde till QE2. Faktum är att dessa åtgärder, likt ett "helicopter drop of money" (HDOM) som det var tänkt av Milton Friedman, inte kommer att fungera. Åtminstone om jag förstår vad "helicopter drop of money" egentligen handlar om. När det gäller begreppet "helicopter drop of money" måste jag tyvärr förlita mig på indirekta källor när det gäller ytterligare information om vad det skulle innebära. Enligt dessa indirekta källor är en viktig aspekt och egenskap hos "helicopter drop of money" densamma som hos QE. Det är det faktum att både QE och HDOM inte på riktigt tillför ytterligare pengar till ekonomin. Åtminstone inte på längre sikt. För i både QE och HDOM skapas skulder i utbyte mot de pengar som skapas. Detta görs medvetet med både QE och HDOM. Såvitt jag förstår för att detta skulle förhindra inflation, enligt ekonomer. Men i USA:s fall innebär QE också att skuldberget växer mycket mer, samtidigt som det är och redan var alldeles för högt.

Men jag har redan på olika sätt i den här boken försökt förklara att inflation i många fall inte ens behöver vara något dåligt. Och att inflationen ändå kan hanteras väl, kan motverkas, om det verkligen är nödvändigt och önskvärt. Men det framgår redan av ekonomers, politikers och regeringars olika verktyg och regleringar att människor helt enkelt inte förstår tillräckligt mycket om begreppet och fenomenet inflation.

Att skapa pengar, att skapa riktiga pengar, är vad som är och kommer att vara absolut nödvändigt i det långa loppet. Men dessutom är det mest utmärkta och optimala sättet att verkligen skapa nya ytterligare pengar - min skapelse är innovationen för penningsystemet - också den mest utmärkta lösningen för att verkligen lösa skuldkrisen. Och dessutom för att göra vårt nuvarande penningsystem så flexibelt och omvandla det från ett relativt slutet till ett mer öppet system, så att det ömsesidiga beroendet av pengar och knapphet minskar och därmed ökar möjligheterna för enheter att verkligen växa. Genomförandet av min innovation av penningsystemet kommer att leda till en övergång till det Excellent Monetary System som jag skapat och initierat. Vilket inte är ett teoretiskt system, utan ett system som direkt matchar de behov och nödvändigheter som finns i vår praktik, vårt samhälle. Det utmärkta monetära systemet måste bli en realitet för att omvandlas till en mycket mer social och kraftigt förbättrad ekonomi och samhälle.

Så det största problemet med både QE och HDOM är det faktum att inga verkliga ytterligare och välbehövliga pengar läggs till i vår ekonomi. Även om det är mycket nödvändigt för att :

- Überhaupt tillåta att tidigare skulder åtminstone delvis återbetalas.

- Möjliggöra verklig tillväxt i ekonomin, bland annat genom detta, återigen men också

- För att möjliggöra en mer fullständig och även effektiv kvantifiering av vårt samhälle och för att omvandla de ineffektiva och skadliga beroendena i vårt samhälle där det behövs och där det kan göras till mindre skadliga beroenden eller till och med inga beroenden alls. Jag återkommer till detta i andra delar av min argumentation i denna bok.

- Ett mer specifikt och mer utmärkt - delvis kanske genom ett mer riktat - stöd genom socialt och eller finansiellt kapital skulle kunna möjliggöras och även bli verklighet.

Så QE och även idén om HDOM har båda effekten att de inte riktigt tillför pengar, samtidigt som de ökar skulden. Och eftersom ränta också måste betalas på skulden blir den övergripande situationen för regeringarna bara värre. Såvida inte räntekostnaderna sjunker och den gamla skuldpositionen ersätts av en ny med lägre räntekostnader. Och eftersom regeringar utöver organisationer och individer faktiskt spenderar sina pengar tillbaka på den primära processen inom ekonomin och i processen också har en viktig relation med andra enheter i ekonomin och ekonomin själv, är både QE och HDOM också mycket skadliga för ekonomin själv i det avseendet. Det faktum att skuldsättningen redan är för hög, och till och med ökar, har en allvarligt hämmande effekt på själva ekonomin. Om det bara vore för de negativa effekter som den ökade skuldsättningen har på penningpolitiken i både USA och EU. Denna politik är redan mycket negativ till sin karaktär, men också till sitt innehåll. Också därför att regeringarna ännu inte förstår hur en ekonomi verkligen fungerar och framför allt skulle kunna fungera. Och bristen på förståelse för det till synes komplexa begreppet inflation och EU:s resulterande negativa politik, även på grund av detta, leder bara till en ytterligare försämring av ekonomin och samhället.

En annan skadlig aspekt av QE är att de pengar som på detta sätt pumpas in i ekonomin, men som bygger på skuldskapande och räntekostnader till bankerna,

också till stor del hamnar tillbaka hos bankerna. Och inte till de parter i samhället som behöver det mycket mer, där problemen verkligen finns. Vad som faktiskt händer med QE3 - om jag förstår det rätt - är att Fed tar lån från bankerna. Och sedan pumpar tillbaka pengarna till bankerna för att betala av bolåneskulder. Inklusive ytterligare skapande av ränteskuld till bankerna.

Enligt min mening belyser denna förenklade förklaring av QE3 hur vansinnigt FED:s tillvägagångssätt i fallet med åtminstone QE3 faktiskt är. Låna pengar från banker. För att sedan betala av andra lån från banker. Så att dessa banker skulle ha mer pengar för att göra fler inteckningar. Bortsett från det faktum att det i praktiken är osannolikt att bankerna kommer att låna ut mer till bolån på det här sättet ändå, eftersom utlåning av bolån omfattas av regler som inte ändras och enskilda personer måste ha pengar för att ta bolån. På grund av detta - genom denna åtgärd - kommer de bara att få mindre pengar i framtiden. eftersom skatterna måste höjas för att betala tillbaka de lån som staten också har tagit (en dag).

Detta står i kontrast till min innovation för penningsystemet, som i sin essens syftar till verkligt ytterligare skapande av pengar UTAN skulder. Med de extra pengarna kan sedan mer eller mindre skulder bland annat betalas av utan att andra skulder tar dess plats. Det handlar alltså om att faktiskt betala av (delar av) skulder. Därmed kan den part som tar emot pengarna faktiskt börja använda pengarna igen och går därmed inte bakåt i utvecklingen. Ingen, inget parti, kommer att förlora på att min innovation för penningsystemet implementeras. Samtidigt som det finns parter som kommer att vinna. Detta kommer bara att öka om de pengar som blir extra tillgängliga genom min innovation också används för andra ändamål. Såsom bättre utbildning, bättre sjukvård, bättre äldreomsorg, förbättrade (möjligheter och finansiering för) vetenskap. Men också (delvis) avskaffande av skatter. Inte under en kort tid, utan under en längre tid och eventuellt permanent. Inkomstskatt, skatt/avgift på bensin, mervärdesskatt. Hundskatt. Skatt på fartkameror. Skatt på fortkörning. Allt kan avskaffas i större eller mindre utsträckning när min innovation för pengasystemet är på plats. Utan att andra skatter ersätter och utan att öka skuldsättningen eller bristen på pengar hos staten eller andra parter i samhället.

Min innovation för pengasystemet. Är en win-win-lösning. Alla tjänar på det och ingen blir lidande. Verkligen alla och alla parter gynnas. Och till skillnad från QE-

berättelsen och HDOM: s idé ger den lösningen på skuldkrisen. Den enda och mest utmärkta.

5. En monetär revolution kräver ett annat sätt att tänka

Den här boken är en ganska omfattande beskrivning av den ekonomiska krisen och dess lösning. Omfattande och inte heller. Inte omfattande eftersom jag förblir ganska ytlig och inte går djupt in i många aspekter och frågor som rör pengar, ekonomi och skuldkrisen. Men den är omfattande eftersom jag diskuterar vissa frågor mer utförligt än absolut nödvändigt. Faktum är att jag anser att hela den fråga som ledde till skuldkrisen och den resulterande lösningen kan förklaras på ett adekvat sätt på mindre än 10 sidor text. Problemet är dock att de flesta inte kommer att förstå dessa 10 sidors förklaring på grund av alltför många antaganden om ekonomi som inte är sanna, men som många tror är relevanta. Men det är de inte.

Faktum är att den grundläggande principen och grunden för hela vårt ekonomiska system och penningsystem i grunden är ganska enkel och borde kunna förklaras. Förutom att pengars och pengars relationella varande i vårt ekonomiska system och samhälle är otroligt mångfacetterat. Men kopplat till det grundläggande penningsystemet finns också en hel del "krusiduller" som inte är relevanta att ha och få tillräcklig förståelse för att lösa skuldkrisen. Tvärtom är många av dessa ytterligare aspekter av det finansiella och ekonomiska systemet också ofullständiga och delvis destruktiva för vissa parter eller processer i det ekonomiska och sociala system som tillhör och formar vårt samhälle.

När det gäller att förstå pengar och vårt ekonomiska system gäller det som gäller för allt i vårt samhälle. Nämligen att vårt penningsystem och vårt ekonomiska system också är en del av vårt tänkande. Vårt tankesystem. Men det är inte bara en del av det, utan det påverkar också vårt tänkande och vårt tankesystem. På gott och ont, men i vår tid mer och mer på ont. Det negativa är ett resultat av dysfunktionalitet i vårt ekonomiska system som härrör från vårt penningsystem. Där det ekonomiska systemet och penningsystemet och penningpolitiken inte kan separeras, utan i själva verket och även i verkligheten är samma sak. Och, återigen, inte. I den meningen att penningsystemet och det ekonomiska systemet och penningpolitiken är mer eller mindre utvecklade versioner av våra pengar. Detta kan ses som en linjär process eller cirkulär sak eller någon annan tänkbar form. Och vissa regler eller lagar eller kontrakt - kopplingar mellan pengar och andra enheter i vårt samhälle inom ett system som det ekonomiska systemet

eller penningsystemet - gör att verkligheten får en mer linjär eller matrisartad karaktär. Precis som vissa egenskaper hos själva pengarna inom systemet, som i det här fallet knappheten på pengar eller upplevd knapphet på pengar (vilket återigen inte är en egenskap hos pengar eller systemet i sig, utan snarare hos individen eller det/ett kollektiv i samband med aspekter eller egenskaper hos pengar och det system i vilket de fungerar) , påverkar beroenden och därmed mer eller mindre matrisartat tänkande och verklighet av verkligheten. Denna mer eller mindre matris påverkar sedan i samtliga fall delar av vårt ekonomiska kapital och verklighet samt vårt sociala kapital och verklighet. Eftersom finansiellt inte bara påverkar socialt, utan just för att finansiellt alltid är socialt (kapital) i större eller mindre utsträckning.

Frihet är inte bara ett viktigt värde för oss alla. Det är ett viktigt värde delvis därför att mer frihet innebär mindre beroende. Mindre relationsberoende. Men det innebär dysfunktionella eller störande aspekter av relationsberoende som måste lösas eller elimineras för att säkerställa mer frihet. När det gäller pengar innebär mindre (upplevd) knapphet på pengar mindre beroende. Och dessutom, i händelse av mindre knapphet på pengar, också fler möjligheter både ekonomiskt och socialt. I det fallet innebär mer frihet också mer tillväxt. Mer tillväxt för organisationer, regeringar och individer i samhället. I slutändan är det bara de två sista, mer tillväxt för individer och samhälle, som är riktigt viktiga. Även om tillväxt i organisationer och regeringar bidrar till tillväxt för individer och samhälle.

Förutom bristen på pengar har negativa eller negativt uppfattade regler, lagar och avtal också en negativ inverkan på vår frihet och därmed på vår tillväxt. Även om regler, lagar och avtal också kan och kommer att ha ett positivt inflytande på tillväxten. I det avseendet är det ibland nödvändigt med en viss förlust av frihet i relationella förhållanden för att möjliggöra tillväxt på andra områden. Vad som dock ofta glöms bort är att tillväxt inte bara är ekonomisk, utan också social. Och att denna sociala tillväxt i slutändan är det enda riktigt viktiga och därför bör vara ledande i allt vi gör. Ett avtal eller regler och lagar (regler och lagar är specifika former av avtal) är och bör inte bara vara finansiella, utan också sociala. Och det måste vi ta itu med, särskilt när det gäller att genomföra och tillämpa avtalet eller reglerna och lagarna på ett tillräckligt och utmärkt sätt hela tiden. I verkligen allt vi gör i det här samhället måste det sociala och att vara social spela en så stor roll som tänkbart. Så även i och med vårt penningsystem, ekonomiska system och monetära system/policy.

När det gäller de redan nämnda linjära och matrismässiga karaktärerna hos vårt penningsystem, ekonomiska system och monetära system kan följande sägas. Verkligen allt i vårt samhälle, och då menar jag verkligen allt, är en del av sensemaking. Vårt tänkande. Där individuella och kollektiva tanke- och tankesystem är en del av varandra och påverkar varandra. Den mest utmärkta och optimala situationen existerar när allt vårt tänkande och även allt i vårt samhälle är så nära som möjligt den mest utmärkta underliggande grunden för tänkande och manifestationer av detta tänkande i vårt samhälle. Den mest utmärkta underliggande grunden är vad jag har kallat holoplurism eller holo-multipluralitet. Faktum är att ALLT i vårt tänkande och i vårt samhälle bör baseras på DET. Om det inte är det, leder det till mindre optimala och till och med skadliga eller störda verkligheter.

Faktum är att hela vårt nuvarande penningsystem i själva verket är baserat på och fullt av ologik. Relativ ologik som inte riktigt har varit och inte har märkts förrän nu, men som finns där. Jag talar om vissa relationella förhållanden som är avtalsenliga eller etablerade eller regler mellan organisationer och eller individer. Som inte är logiska till sin karaktär eller form eller sammansättning när man betraktar dem utifrån deras förhållande till samhället och utifrån ett helt ostört och optimalt sätt att tänka. Denna ologik är delvis ett resultat av bristen på pengar, men också ett resultat av utvecklingen i vårt samhälle kopplat till hur vårt samhälle är organiserat och den roll som pengar kan spela i det för tillfället. Med utgångspunkt från vårt nuvarande monetära system och de regler som gäller inom det.

Vårt nuvarande penningsystem har fått allt större inflytande på vår ekonomi och vårt sätt att leva, helt enkelt på grund av alla avtal och tilläggsregler - till exempel EU:s, USA:s, länders och organisationers penningpolitik. Vi har blivit alltmer beroende av pengar. Men det är också sant att pengar helt enkelt blir allt knappare och att det behövs allt mindre arbetskraft för att producera varor och tjänster. Även inom och med det nuvarande förhistoriska monetära systemet finns det ett direkt eller indirekt beroende mellan arbete och inkomst. Alla sociala förmåner, men också alla statliga utgifter, kan endast betalas om arbetarna står för dessa utgifter. Så ser situationen ut i vår nuvarande ekonomi. Och om färre människor utför arbete, eller om arbetstagarna tillsammans tjänar mindre pengar eller måste tjäna mer på grund av högre sociala kostnader och inte tjänar så mycket mer (som i dagsläget) så leder det till problem. Vilket med nödvändighet är så i en relativt sluten ekonomi som vår. Ekonomin kommer då garanterat att

hamna i obalans, vilket har hänt i världen under de senaste åren. Den finanskris och ekonomiska kris som officiellt benämns sedan omkring år 2008 hade i själva verket börjat mycket tidigare. Den är den logiska konsekvensen av ett ofullständigt monetärt system som inte är anpassat till vår tids utveckling.

Att verkligen lösa vår skuldkris. Och anpassa våra pengar och vårt monetära system och vår politik till dagens behov och en mer utmärkt framtid. Bland annat behövs följande:

1) Pengar måste bli mycket mindre knappa igen än vad de är nu. Detta avlägsnar till stor del de nu extremt negativa beroendena i samhället. Det ger större frihet igen. Och naturligtvis ökar möjligheterna för regeringar, organisationer och individer som ett resultat av detta.

2) Pengar ska inte bara tjänas genom att arbeta för dem (producera varor och eller tjänster), utan dessutom ska pengar helt enkelt produceras. Åtminstone just nu behövs detta så snart som möjligt för att kompensera för en enorm brist på pengar. Men i framtiden behövs det också för 3) eftersom denna frikoppling av pengar från arbete därmed också gör det möjligt att veta följande

3) Arbetstagarna ska inte behöva betala för alla kostnader som staten ådrar sig. Det vill säga att arbetstagarna inte ska behöva fortsätta att genom sin arbetskraft betala för statens kostnader, som alltså omfattar bidrag till arbetslösa, kostnader för hälso- och sjukvård, äldreomsorg, andra bidrag och så vidare. I framtiden bör en del av dessa utgifter helt enkelt betalas med hjälp av pengar som produceras vid sidan av eller i den primära processen för det som nu betraktas som värdeskapande, nämligen produktion av varor och tjänster.

Med alla dessa åtgärder kommer vårt nuvarande penningsystem att passa vår tids krav och önskemål igen. Det missanpassade som finns där nu kommer då att förvandlas till en utmärkt passform med samhällets önskemål, krav och karaktär. Efter denna nödvändiga omvandling av penningsystemet måste dock samhället också omvandlas i vissa avseenden. Bland annat och till stor del som en följd av förändringarna i penningsystemet och även vad det kommer att möjliggöra i den nya generationen av samhället. Och det är mycket. En hel del. Min innovation för penningsystemet kommer att leda till oanade möjligheter och utvecklingar i samhället och ekonomin. Ekonomi och pengar kommer och kan återigen komma att tjäna samhället och tillväxten hos individer, organisationer och regeringar.

För närvarande är ekonomi verkligen inte ett "nollsummespel". Inte minst för att värde inte bara beror på pengar, och till och med består av allt annat än pengar. Som jag också säger i en annan del av den här boken är pengar an sich inte värda någonting. Det låter som ett märkligt påstående, men det är det inte om vi tänker oss att vi inte längre kan göra någonting alls med de pengar vi har i plånboken eller på banken eller som vi ännu inte har tjänat. I en sådan situation skulle pengar verkligen inte längre vara värda någonting. Pengar har bara sitt värde på grund av de regler som vi kollektivt har (upprättat) för pengar och det faktum att vi alla, i princip åtminstone i tillräcklig utsträckning, följer dessa regler.

6. Om vår relationella varelse och matrisen

Inom samhällsvetenskaperna finns det en strömning som kallas socialkonstruktionism. Denna strömning är allmän och forskare inom olika samhällsvetenskaper intresserar sig för den i större eller mindre utsträckning. Och vissa kallas för socialkonstruktionister, vilket naturligtvis alltid är fallet i större eller mindre utsträckning. Det finns dock några välkända akademiker och intellektuella som av andra betraktas som socialkonstruktionister. Ett exempel är den franske sociologen och filosofen Bruno Latour, som tillsammans med Michel Callon och John Law ses som grundare av aktör-nätverksteorin. ANT-teorin. Socialkonstruktionismen är en viktig rörelse inom samhällsvetenskaperna. Den utgår från att världen är formbar och kan förändras av oss som individer eller aktörer. Detta är naturligtvis sant. Men ett viktigt faktum som stöder denna strömning är att vetenskapen också blir alltmer avancerad när det gäller att förstå vår sociala miljö och vårt samhälle. Och i processen utvecklar den också allt bättre metoder och verktyg för att faktiskt börja förstå vårt samhälle bättre men också - och detta är det mest intressanta och fascinerande - förbättra det. Därför är socialkonstruktionismen och de forskningsmetoder och tekniker som är förknippade med den också en mycket viktig och fascinerande del av förändringsarbetet. Mitt arbete, särskilt mitt arbete med meta-semeiotik, är inte bara en viktig del av detta utan också mycket grundläggande och viktigt för att ytterligare förbättra och optimera konstruktionismen, metoder som är förknippade med den men också särskilt för att omvandla och förbättra samhället. I alla tänkbara former och inom alla tänkbara områden. Det är det mest utmärkta sättet att se, den mest utmärkta metodiken och det viktigaste steget framåt för vetenskap och praktik. Jag kommer dock att behöva förklara min metasemiotik - som är bättre än CS Peirces semiotik och än någon metafysik - ytterligare i framtiden. Men i grund och botten är metasemiotiken - min skapelse - redan klar. Precis som min innovation för penningsystemet är, men tyvärr behöver den också ytterligare förklaringar och framför allt att fler och fler människor blir medvetna om den och börjar förstå hur utmärkt allt detta är.

Psykologen och samhällsvetaren Kenneth Gergen är en av många andra forskare som kan anses tillhöra socialkonstruktionisterna. Han grundade TAOS-institutet. Och har skrivit flera böcker. Av dessa böcker är boken "relational being" intressant för här. Boken i sig är mycket bra och intressant. Men som med de flesta och alla böcker i allmänhet är det underliggande perspektivet - eller åtminstone perspektivet hos den person som läser det som beskrivs i boken -

inte bara mycket viktigt utan till och med avgörande. I många fall framgår det redan av presentationen av verket (själva texten eller det sätt på vilket den förmedlas av författaren c.q. den intellektuelle själv) att den intellektuelle c.q. akademikern till ett vetenskapligt verk själv inte har det mest utmärkta och enda riktigt korrekta perspektivet och förståelsen. Detta enda rätta perspektiv och denna enda rätta förståelse, som är metasemiotisk och anpassad till praktiken, finns i få verk. Och även om det kan upptäckas, finns det inte i alla aspekter och aspekter av verket. Det vill säga, även om någon form av metasemiotik kan upptäckas, är den ännu inte tillräckligt fullständig och omfattande. Detta leder till alla möjliga fel. Verkligheten är inte flerskiktad. Den är holoplural, vilket på nederländska förmodligen bäst kan översättas med holo-multipel. Återigen, det holo-multipla bör ses och presenteras på ett annat sätt än holografiskt eller holografiskt. Holographic är mer singulärt än holo-multiple, och därmed mer linjärt till sin karaktär än holo-multiple till sin karaktär. Holo-multiplicitet ska ses på ett holo-multiple sätt, det vill säga mer eller mindre kumulativt holo-multiple åt alla håll ut. Alla tänkbara riktningar. Allt holo-multipel är själv en del av och består själv av oändligt holo-multipel. Så i själva verket är allt holopluralt holopluralt. Våra holoplurala universum är holoplurala holoplurala. Vilket är ett relationellt sätt att se. Som i sin essens verkligen beaktar alla tänkbara faktorer och frågor och till och med möjligheter som finns där. Denna fakticitet och essens tas också upp, och presenteras förhoppningsvis på ett adekvat sätt, i min skapelse av fronesis antenarrating. Vilket är en del av practicism c.q. phronesis meta-semeiotics.

Det relationella varat måste också förstås ur ett metasemiotiskt perspektiv. Och metasemiotiken och praxisen är och handlar också om det relationella varandets mest ultimata och fullständiga form och existens. Och relationellt ännu inte varande. Vilket utan tvekan också är en form av varande, inte varande. Möjligheter som hör till varat. Den här texten - den här boken, till exempel - är en form av varande om den betraktas som en bok och en text. Samtidigt är den en form av icke-vara om man ser till innehållet och den del av innehållet som ännu inte är en realitet i vårt samhälle eller någon annanstans utanför texten i denna bok. I det avseendet är förresten Jacques Derridas uttalande, som jag nämnde i en tidigare del av denna bok, också ytterst intressant och relevant.

När man tittar på relationellt varande eller verkligheten omkring oss. Då måste man förstå att dessa former av varande alltid är en mer reduktionistisk form av holopluristisk mångfald. Som sådan bör sinnesförnimmelser och representation

också helst vara pluralistiska i sin essens, och helst mer pluralistiska än verkligheten. Eller åtminstone tillräckligt komplett och pluralistisk, antingen i själva representationen eller i kombinationen av representation och tolkning av denna representation. Ju mer pluralistisk den sinnesskapande processen är - sammanfogande och motsvarande det som jag har kallat fronesis antenarrating - desto bättre blir resultatet och desto bättre blir möjligheten till en mer utmärkt varelse.

Men dessutom måste man förstå att mångfalden av möjligheter ger oss nästan obegränsade möjligheter att omvandla verkligheten omkring oss och ge den andra former och verkligheter. Särskilt när förståelsen och kunskaperna hos dem som gör det är större och växer. Dessutom är det viktigt att förstå att verkligheten som vi upplever den bara är en av många verkligheter och, ännu viktigare, möjligheter. Det finns många nästan oändliga andra möjligheter för vår verklighet och därmed också för vårt samhälle och organisationer och individer inom det. Detta kan tyckas vara ett känt och etablerat faktum. Men det är alldeles för lite känt vad det innebär för möjligheterna i vårt samhälle och hur vi skulle kunna, men framför allt borde, organisera saker och ting på ett bättre sätt. Till detta kommer det faktum att allt måste betraktas och förstås på ett relationellt holopluristiskt sätt. Då kommer det jag säger här om en verklighet som kan vara så mycket annorlunda på så många olika sätt också in i ett helt annat perspektiv, men framför allt ökar då möjligheterna dramatiskt att faktiskt dramatiskt förbättra, växa och omvandla vårt samhälle på ett djupgående sätt och på en kvalitativt mycket förbättrad nivå till något som ständigt kan förbättras och växa.

Min innovation för penningsystemet är en väsentlig del av detta. Den är en del av den holoplurala förståelsen, vilket per definition innebär att den bidrar till en kraftigt förbättrad tillväxt och omvandling av vårt samhälle. Men eftersom pengar och penningpolitik spelar en så djupgående roll i verkligen allt i samhället, kommer just min innovation av penningsystemet att ha den mest djupgående inverkan på verkligen allt man kan föreställa sig. Ingen, inte ens jag själv, förstår ännu till fullo hur långtgående allt detta kommer att vara. Inte heller kan det ännu förstås eftersom detta verkligen kommer att leda till nästan aldrig tidigare skådad och generellt starkt positiv energi och resultat. Särskilt när min relationella meta-semeiotik i allt högre grad kommer att bli grunden och huvudperspektivet och en del av meningsskapande, vetenskap, praktik och samhället som helhet.

Vårt nuvarande penningsystem är i sin grund och verkan mycket begränsande och skadligt. Detta beror främst på att detta penningsystem är ofullständigt. Men, och detta är ännu mer grundläggande, det stämmer inte överens med verkligheten. Denna verklighet kräver ett mångsidigt och möjlighetsskapande penningsystem som dessutom inte är baserat på fler och fler beroenden som hindrar, utan som i stället är inriktat på möjligheter till innovation, omvandling och tillväxt.

Några aspekter av vårt nuvarande penningsystem som hindrar och leder till skadliga resultat är:

- Pengar är i grund och botten kvantifiering av verkligheten. Det är ett sätt att representera verkligheten omkring oss. Denna representation är dock alltid reduktionistisk och därför i viss mån ofullständig. Vilket i sig inte behöver vara ett hinder, så länge egenskaperna och kännetecknen hos denna representation stämmer överens med verkligheten så nära som möjligt. Och så länge kvantifieringen an sich görs på ett så fullständigt sätt som möjligt. Vad jag menar med det är till exempel att om något uttrycks i pengar, så är så många aspekter som möjligt som är viktiga att uttrycka i pengar faktiskt uttryckta i pengar. När man till exempel talar om kostnader bör även sociala kostnader och kostnader för naturresurser kvantifieras på ett adekvat sätt. När man tillverkar en produkt är det inte bara de direkta arbets- och materialkostnaderna som är viktiga, utan även relationella kostnader som sociala kostnader, sjukvårdskostnader, kostnader för att beslagta och påverka natur och samhälle, etcetera. Som vi alla vet är dessa kostnader inte helt kvantifierbara. Inte på organisationsnivå, men inte heller på regeringsnivå. Det finns vissa kostnader som inte beaktas av någon och som därför inte ersätts eller betalas för. Och eftersom vissa saker inte kvantifieras, beaktas inte ens förluster inom dessa områden i vissa fall eller i allmänhet. Det tas inte med i beräkningen och vissa parter anser inte ens att det är relevant. Ibland också för att dessa kostnader - vare sig de är finansiella eller sociala eller på annat sätt kapitalkostnader - inte ens synliggörs eftersom de inte benämns eller representeras av finansiellt eller socialt kapital.

- Ekonomer missförstår helt fenomenet inflation. De förstår t.ex. ännu inte tillräckligt väl att inflation i grunden är en etikett för obalanser. Att ekonomin är i obalans. Vilket naturligtvis kan ha många orsaker. Men därutöver finns det också många olika former av och orsaker till inflation. Dessa orsaker är för det mesta olika, men dessutom i allmänhet flera. Mycket fler än vad ekonomer för närvarande förstår. Vidare är det sant att inflation i allmänhet kan hanteras mycket väl när den förstås på ett adekvat sätt, och att det spelar ganska stor roll i

vilket samhällsklimat eller i vilken verklighet inflationen uppstår och därmed också vilken karaktär och vilka orsaker denna inflation har. Men det är också sant att inflation aldrig bör ses som något fristående, utan mer som ett av många fenomen i samhället som ändå kommer att uppstå i viss utsträckning men som oftast inte ens är skadligt eller behöver vara det. Det finns flera skäl till att olika former av inflation inte är dåliga i sig eller till och med är en logisk naturlig följd av en mycket bra och konstruktiv samhällsutveckling. I dagens samhälle är t.ex. inflation oftast bara ett tillväxtfenomen. Den formen och kvaliteten på inflationen är inte skadlig. Det finns olika sociala situationer där inflationen i sig inte är något problem. Dessutom finns det oönskade former av inflation, men dessa har oftast en djupare orsak. I det här fallet - den nuvarande situationen i samhället - är den djupare orsaken missförstådd. Inflation kan uppstå både av att det finns för mycket pengar i samhället och av att det finns för lite pengar i samhället. Dessutom kan inflationen i sig orsakas av för mycket obalans i systemet som sådant. Utan att mer eller mindre pengar kommer in i samhället. Det kan också vara så att olika kombinationer av obalans med eller utan mer eller mindre pengar i ekonomin leder till mer eller mindre inflatoriska fenomen. I dagens samhälle råder det dock en kronisk brist på pengar hos vissa parter i samhället. Detta är problematiska obalanser och därför finns det också en problematisk inflation här. Inflationen är problematisk därför att den orsakas av brist på pengar, därför att denna problematiska brist på pengar inte elimineras genom en korrekt hantering av det system som vårt samhälle utgör och också och särskilt därför att den problematiska inflationen blir till en växande problematisk inflation eftersom inflationen i sig redan skapar ännu mindre pengar just där inflationen är ett problem. Orsaken till den problematiska inflationen måste då åtgärdas i stället för att inflationen i sig bara ses som ett problem. Med detta menar jag att det system eller den verklighet vi har att göra med arbetar eller har att göra med ett penningsystem som är ofullständigt. Denna ofullständighet orsakar, helt logiskt, inflation. Så ofullständigheten måste lösas genom att justera själva penningsystemet.

I grund och botten är vårt nuvarande penningsystem inte tillräckligt för att tillgodose önskad tillväxt hos enheter i vårt samhälle. När vissa enheter växer finansiellt sker det oftast på bekostnad av andra enheter i samhället, finansiellt och därmed i allmänhet. Men det är också sant att om pengar överförs till processenheter i vårt samhälle, kan detta i allmänhet också ske på bekostnad av själva primärprocessen. Med detta menar jag t.ex. att olika produkter och tjänster och även organisationers förändringsprocesser i allt högre grad tar våra ekonomiska resurser i anspråk. På bekostnad av den primära processen som till exempel omöjligheten att höja lönerna eller ens hålla dem på samma nivå när penningmängden inte växer tillräckligt som den gör i dagsläget. Pengar måste ju

trots allt alltid komma någonstans ifrån. En stor del av skuldsättningen - oavsett om den är offentlig eller privat - är förmodligen nödvändig och eller orsakad av det växande behovet av pengar för själva processen. Såvitt jag vet är det faktiskt så att allt större summor pengar sätts i omlopp mellan länderna. Hur länge detta varar spelar roll, men dessutom hur mycket pengar som är inblandade. När allt kommer omkring kan alla pengar som är i omlopp mellan enheter på detta sätt inte, åtminstone inte vid den tidpunkten, användas för själva primärprocessen. Eller kommer att leda till skulder, oavsett om de är kortsiktiga eller långsiktiga.

- Pengar har flera funktioner i vårt samhälle. Dessa funktioner har ökat betydligt över tid, både i antal och i inbördes beroende. Vi lever i ett samhälle där beroendet av pengar har placerat oss alla i en matris. Och den matrisen och dess beroenden är hinder för tillväxt där ologik finns i själva matrisen, liksom där beroendet av den ologiken ökar. Som i fallet med en finansiell eller ekonomisk kris som orsakas av brist på pengar. En växande brist på pengar. Leder till ännu mer negativ påverkan av det ologiska i vårt nuvarande matris monetära system och politik.

- Vårt nuvarande penningsystem är ett slutet system. Inte för att det behöver vara det, utan mer för att vi har gjort spelreglerna på det sättet och följer dem. Delvis på grund av missförstånd både om vad pengar är och kan vara, men också på grund av felaktiga antaganden och missförstånd av ekonomiska fenomen. Som inflation, till exempel. Förståelsen av ekonomi är helt enkelt för ofullständig och fragmenterad. Ekonomer förstår i allmänhet bara delar av ekonomin och vårt samhälle, och till och med den mycket begränsade del av det som de fokuserar på är ofta ofullständigt och i många fall felaktigt förstådd. Därmed förstår de ofta bara "IST"-läget, och mycket mindre vad pengar och vår ekonomi kan bli genom att justera själva systemet men också möjligen reglerna för vårt ekonomiska och monetära system. Man behöver inte förvänta sig den mest utmärkta lösningen för vår ekonomi från ekonomer. Faktum är att den lösningen redan finns och att det inte går att hitta eller skapa en bättre. Jag talar om min lösning, som bör genomföras i vårt samhälle så snart som möjligt. Från och med då kommer finans- och skuldkrisen verkligen att lösas permanent. Och vår ekonomi och vårt samhälle, liksom organisationer och individer inom det, kan växa som aldrig förr. Där tillväxten inte är och inte bör vara så mycket kvantitativ, utan mycket mer kvalitativ.

Men vad det i grund och botten handlar om är att både finansiellt och socialt kapital (som för övrigt båda är starkt beroende av varandra och också påverkar varandra och är relationellt kopplade) båda är relationella. Men dessa relationer

måste vara av rätt karaktär. Och påverka och vara positiva och inte negativa. I en lågkonjunktur eller kris, särskilt i en lågkonjunktur eller kris, är eller kan vissa aspekter av det ekonomiska systemet vara negativa och skadliga för staten, organisationer eller individer. Men rent överdrivna beroenden mellan olika enheter i samhället kan och kommer också att vara negativa och skadliga. Frihet är ett av de största värdena och kvaliteterna i livet. För mycket beroende urholkar friheten. Vilket kan och kommer att leda till olika skadliga effekter på kapitalet. Finansiellt kapital, men också socialt kapital.

På grund av tillväxten av beroenden mellan finansiella enheter och även rent beroende av olika former av pengar. I kombination med den ökande bristen på pengar, bristen på pengar. Vi har alltmer hamnat i en matrisstruktur där vi alla måste anstränga oss alltmer och göra allt mer för att få del av pengarna. Många av dessa beroenden fanns inte tidigare, och det fanns inte heller på den tiden generellt sett en så kraftigt försämrad ekonomisk situation som den som nu har uppstått sedan 2008. När jag skriver detta är det 2012 och regeringarna gör sitt bästa på många sätt för att få igång ekonomin igen och minska skulderna på ett effektivt sätt. Faktum är dock att detta bara kan och kommer att lyckas om man förstår och implementerar min innovation för penningsystemet. Fram till dess kommer alla åtgärder som vidtas av regeringar eller andra enheter i vårt samhälle endast att vara former av brandbekämpning. Och kommer inte att leda till någon verklig förbättring, tvärtom. Och under tiden kommer den ekonomiska situationen som helhet bara att bli värre och värre. Det finns inget annat alternativ. Faktum är att vi nu befinner oss i en spiral som - med det nuvarande finansiella och ekonomiska systemet - egentligen bara kan gå åt ett håll. Och det är nedåt och värre. Det finns, när det är som enklast, egentligen bara två möjligheter för kapitalismens framtid och ekonomierna i EU och USA och även resten av världen. Dessa är följande 2 möjligheter :

1) Min innovation för penningsystemet kommer INTE att genomföras. I så fall kommer våra ekonomier och vårt samhälle bara att kunna försämras. Det kommer inte att finnas någon väg upp då. Det kommer det inte heller att göra förrän

2) Min innovation för penningsystemet introduceras. Från och med då kommer skuldkrisen att vara över. Men det innebär också en ytterligare förbättring och även omvandling av inte bara vårt finansiella och monetära system utan också vårt samhälle som helhet. En omvandling mot det utmärkta monetära system som jag skapade. Vilket är det bästa och även mest utmärkta relationella monetära systemet någonsin. Och det utmärkta monetära systemet är också ett

monetärt system med frihet och underbara möjligheter för individer, organisationer och samhället.

Pengar bör återigen vara och därmed i mycket högre grad bli en katalysator för tillväxt. Jag har redan skrivit på andra ställen att pengar i sig inte har något värde. Om vi sparar pengar har de pengarna inget värde. Det värde vi får av dem är enbart det värde de har för att vi kan få andra varor eller tjänster för dem i framtiden. De varorna och tjänsterna har ett värde för oss. Pengarna i sig inte så mycket. Men på grund av de regler och avtal vi har sinsemellan om vad vi får göra med pengarna, och det faktum att vi kan få varor och tjänster för dem som har ett värde, har det faktiskt ett värde att ha pengar när vi behöver dem. Både att låna pengar och att spara pengar har alltså ett värde och är mycket användbart och till och med nödvändigt för livets kontinuitet. Det är dock ett stort problem att skulderna i dagens läge har blivit för stora, både totalt sett och specifikt. Och att detta är och håller på att bli det enda möjliga sättet för allt fler organisationer och människor att överhuvudtaget överleva i dagens ekonomier och därmed samhälle. Vad man också måste inse är att även personer med fast jobb ibland inte ens har råd med sitt eget hus och ändå hamnar i skuld, samtidigt som de egentligen inte gör så mycket speciellt med de pengar de redan tjänar. Det finns arbetstagare som till och med ibland skuldsätter sig eller till och med måste skuldsätta sig enbart för att betala för livets nödtorft och inte ens för överdådig lyx. Det är faktiskt en skam och nästan otänkbart i dagens läge, naturligtvis bortsett från verkligheten och insikten om att vi faktiskt befinner oss i en finans- och skuldkris som är mycket intensiv och kommer att fortsätta att vara det (förutsatt att min innovation ännu inte kommer att införas av någon anledning). Bortsett från det faktum att det tidigare i allmänhet inte ens var nödvändigt att skuldsätta sig för att fortsätta att tillgodose nödvändiga (grundläggande) livsförnödenheter, medan det är det i dag. Jag tycker också att David Graeber i sin bok om skulder ("debt, the first 5000 years, David Graeber, 2014") hade kunnat tillföra en hel del i antropologiska och ekonomiska termer genom att mycket tydligt konstatera och visa att man historiskt sett inte behövde skuldsätta sig i den utsträckning som man gör i dag för att (fortsätta att) tillgodose de verkligt nödvändiga livsförnödenheterna.

Kunskapen och möjligheterna finns där för att verkligen ge alla som arbetar ett mycket bättre liv, där människor bara kan köpa sitt eget hem och verkligen inte behöver skuldsätta sig eller skuldsätta sig för det. Och om man ändå skuldsätter sig, så är detta "hanterbart" och dessa skulder kan alltid betalas tillbaka. Min

innovation för penningsystemet ökar bara dessa möjligheter, och den kommer också att dramatiskt förbättra situationen för regeringar och organisationer. Vi lever i en intressant tid. En tid då vi verkligen kan gå mot ett mycket bättre samhälle. Detta kräver dock en omvandling av vårt penningsystem. En omvandling där min innovation för penningsystemet är nyckeln. Det är den monetära revolution som behövs för att göra vårt penningsystem komplett. Och som också i grunden skapar möjligheter för vårt samhälle som helhet samt för regeringar, organisationer och individer inom det.

Det relationella varat av pengar i våra ekonomier, men också det relationella varat av allt i våra ekonomier, men också universum, kan bara utvecklas på det mest utmärkta sättet om detta relationella varat också har den mest utmärkta karaktären och grunden. Detta är grunden och karaktären hos den holopluralistiska relationella varelsen. Men den holopluralistiska relationella varelsen kan också vara av mer eller mindre utmärkt karaktär. Den kan även vara positiv eller negativ. Praktiken och metasemiotiken är inriktad på positiv energi och positiv utveckling och det måste också vara dess karaktär i så stor utsträckning som möjligt. Och detta gäller naturligtvis också kapital, både finansiellt och socialt.

För att se till att vårt samhälle blir mycket mer positivt kommer bland annat följande åtgärder att behövas :

- Min innovation för pengasystemet måste införas. Detta är verkligen ett absolut måste för vårt samhälle som helhet

- De inbördes relationer - beroenden - i vårt samhälle som har med pengar att göra ska alla vara logiska och leda till de bästa möjligheterna och resultaten. Detta innebär också att dessa kopplingar eller beroenden inte får vara kvävande. De ska inte begränsa oss och andra i våra handlingar. Eller åtminstone inte mer än vad som är nödvändigt eller önskvärt.

De ömsesidiga beroenden i vårt samhälle som har med pengar att göra är inte bara beroenden av pengar i sig, utan också beroenden som beror på störningar i tänkandet. Där vissa av beroendena av pengar i sig är resultatet av störningar i tänkandet. Vi är alla beroende av pengar i någon utsträckning. Men det beroendet ökar i takt med att pengarna blir knappare. Pengar har länge blivit mer

och mer sällsynta. Detta beror delvis på att det faktiskt finns mindre pengar tillgängliga per individ och organisation, men delvis också på att varje individ i vårt samhälle, med ökande välstånd och/eller välbefinnande, i allmänhet också behöver och förbrukar mer pengar. Det pågår alltså i själva verket två utvecklingar i vår tid, nämligen :

1) Enskilda personer och organisationer har allt mindre pengar att röra sig med

2) Individer behöver och konsumerar mer och mer pengar för att (fortsätta) tillgodose fasta och lyxiga behov.

För att 2) ska vara möjligt, vilket det måste vara om vi vill fortsätta att växa, måste 1) lösas. Vilket återigen inte riktigt är fallet eftersom lyxvaror faktiskt mycket väl kan minska för vissa parter med resultatet att inkomster faktiskt kan gå till andra parter och kanske till och med måste göra det i framtiden. Att minska konsumtionen är nödvändigt i vissa fall. Men totalt sett kommer detta att vara mycket mindre nödvändigt och önskvärt än vad som antas i vissa kretsar och av vissa partier. Faktum är att digitaliseringen av vårt samhälle redan minskar konsumtionen. Vilket också kan förklara varför vi kan klara oss med mindre produktion.

Europas ekonomier går nu inte lika bra som de brukade och vissa företag stänger till och med ner under en längre tid. Under tiden är det dock ingen som har brist på varor eller tjänster, och det finns till och med fortfarande ett överskott i det avseendet. Att minska produktionen är inte ens ett problem konsumtions- och produktionsmässigt, snarare tvärtom. Ännu idag producerar och konsumerar vi faktiskt för mycket. Detta kan och bör minskas, vilket är fullt möjligt. Om vi blir mindre beroende av arbete för att generera inkomster. En frikoppling av arbete och inkomst är nödvändig, särskilt för vårt samhälles framtid och för att bevara naturresurserna. I mycket större utsträckning än vad som är fallet i dag. I dagens läge är i alla fall alla inkomster direkt eller indirekt genererade av arbete. Vilket i själva verket inte behöver vara nödvändigt. Med hjälp av min innovation för penningsystemet kan inkomster helt enkelt genereras helt, om det behövs, utan att kräva något arbete alls. Och det är också den största styrkan i min innovation. Att den inte bara kan lösa den globala skuldkrisen, utan också göra arbetslösheten helt oproblematisk ekonomiskt och se till att arbetstagarna inte längre behöver betala för de arbetslösas inkomster. Men dessutom behöver arbetstagarna (med detta menar jag alla de som vid en viss tidpunkt deltar i arbetsprocessen på något sätt) inte heller längre betala för statliga utgifter eller

betala för äldreomsorg och sjukvård. I princip behöver de inte göra det alls eftersom alla sådana utgifter kan betalas med inkomster från en extern källa som inte har något samband med arbete.

7. Från ontologi till akt(ion)slära, tillblivelselära och skapelselära - att bryta sig ur matrisen

Ontologi är traditionellt en del av eller en gren inom metafysisk filosofi. Ordet ontologi kommer från

Grekiska ὀν = varelse och λόγος = ord, lära.

Inom metasemeiotiken, som jag själv har initierat och skapat, existerar inte filosofi och ett metafysiskt perspektiv. Metafysiken är ett reduktionistiskt och suboptimalt perspektiv. Alternativet, som är ett avsevärt förbättrat perspektiv, är metasemeiotikens perspektiv. Metasemeiotik eller prakticism har per definition holoplurism (en annan av mina egna skapelser) som sin grund och vägledande princip. Den vägledande principen för metasemeiotik är också det som bör bli den vägledande principen för allt. För att säkerställa den mest utmärkta föreningen och den mest utmärkta utvecklingen och tillväxten. Av och för allt.

Ontologin existerar således inte heller i ett metasemeiotiskt perspektiv eller inom metasemeiotiken. Metasemeiotiken är på sätt och vis en kreationistisk metod och grund. Men metasemeiotik är inte kreationistisk vetenskap och kan inte subsumeras eller identifieras med kreationism. Eftersom kreationismen bygger på en annan vision som inte kan identifieras med vetenskap. Metasemeiotiken däremot är vetenskaplig men också praktisk, och genom att komplettera gängse begrepp och perspektiv ger den ett väsentligt bidrag till att förbättra alla vetenskaper och även praktiken.

Ontologi innebär inom traditionell filosofi det filosofiska studiet av varats, existensens eller "verklighetens" väsen. Här är det säkert ett visst perspektiv eller vissa perspektiv som är ledande. Ontologi härstammar från grekiskan, där onto härstammar från grekiskans ὤν, ὄντος och logik från grekiskans λογία. Den sista delen, logia. Står för vetenskap, studier eller teori. Och bestäms starkt av den filosofiska grund som ligger till grund för den. Vilket i sin tur starkt bestämmer utfallet och möjligheterna av denna grund och leder till begränsningar när det gäller möjligheter.

Det som inom den traditionella filosofin kallas ontologi borde snarare kallas exempelvis ontosemiotik inom metasemeiotiken. Praktismens metasemeiotiska perspektiv leder till helt andra resultat och även möjligheter. Medan den kreativa aspekten och möjligheterna spelar en mindre framträdande, om ens någon, roll inom ontologin och metafysiken, spelar den en mer eller mindre framträdande roll inom metasemeiotiken och prakticismen.

Ett ontosemiotiskt perspektiv och ontosemeiotik betraktar inte bara varats väsen eller "verkligheten" som något givet. Tvärtom ser det också mycket mer på och skapar därigenom möjligheter för essensen och möjligheter för det som ännu inte finns. Mot möjligheter. Följande grekiska ord och deras avledningar är därför av intresse och värde inom ontosemeiotiken och det ontosemeiotiska perspektivet :

1:πρατω - handling - äng - ontopratologi - ontopratologi - pratologi

2:πραξη - handling - paksi - ontopaksi-ontopaksilogi - semeiopaksilogi - paksilogi

3:γινετε - bli - ginete - ontoginete- ontoginetelogy- semieoginetelogy-ginetelogy

4:διμιουργια - skapelse - dimiugia - ontodimiugia-ontodimiugialogy-semeiodimiugialogy-dimiugialogy

På så sätt beskrivs följande i varje utgåva: Först det grekiska ordet, sedan den engelska översättningen, sedan det grekiska ordet i anglosaxisk skrift/bokstäver. Sedan kombinationen av på med denna grekiska del.

Sedan, i linje med essensen och möjligheterna i det ontosemiotiska perspektivet eller ontosemeiotiken, gjorde jag också kombinationer av semio (tecken) med de fyra grekiska orden/översättningarna för begreppen act, action, becoming och creation. Inom metasemeiotiken kan tillägget av onto och semio i själva verket vara överflödigt och till och med skadligt. I stället för ontosemeiotisk och ontosemiotisk kan det därför vara bättre att helt enkelt tala om metasemeiotisk och metasemiotisk eller semeiotisk och semiotisk (där semeiotisk och semiotisk per definition är metasemeiotisk om man utgår från min praktikism, som på många sätt är bättre än Peirceans semiotik). Också därför att practicism och metasemiotik per definition redan har karaktären av att också vara medvetna om och undersöka det förflutna, nuet och framtiden i alla dess aspekter.

Både pratologi, paksilogi, ginetelogi och även dimiugialogi (en komplex och svår sammanblandning, det är jag naturligtvis medveten om) är en del av metasemeiotiken och tillhörande semeiologi. Och alla går bortom metafysikens ontologi och ontologiska perspektiv. Även för innovation och hållbarhet, men generellt för all vetenskap och praktik, är dessa tillägg till den traditionella filosofin och omvandlingen från metafysisk till metasemeiotisk väsentliga och oerhört värdefulla. Möjligheter, liksom att förstå vad dessa möjligheter kan betyda för vårt samhälle och hur de kan ta form i vårt samhälle, är en väsentlig och viktig del av metasemeiotik och praktik.

För att kunna utnyttja dessa möjligheter på rätt sätt är det dock i många fall viktigt att ha en god förståelse för kärnan i nuvarande strukturer och realiteter. Och även deras plats och möjliga plats och funktion i ett relationellt samhälle.

Strukturer och verkligheter och sätt att organisera måste vara hållbara och i linje med en hållbar organisering. Där människan inte alltid behöver komma helt i första hand, men där människan absolut inte får bli alltför underordnad de strukturer och verktyg som vetenskap och praktik erbjuder eller kan börja erbjuda oss.

Friedrich Nietzsche skrev följande i sin bok "Bortom gott och ont":

"DE VERKLIGA FILOSOFERNA ÄR emellertid befälhavare och laggivare; de säger: "Så SKALL det bli! De bestämmer först mänsklighetens Vart och Varför, och sätter därmed åt sidan det tidigare arbetet av alla filosofiska arbetare och alla underkuvare av det förflutna - de griper efter framtiden med en skapande hand, och allt som är och var blir för dem därmed ett medel, ett instrument och en hammare. Deras 'vetande' är SKAPANDE, deras skapande är laggivande, deras vilja till sanning är VILJA TILL MAKT." (Friedrich Nietzsche , "Bortom gott och ont" , 1886)

Om man tar steget från vetenskap till att förstå vetenskapen, då kan verklig och utmärkt förändring ske på grundval av denna förståelse. Därför måste den mest framstående vetenskapen också ha förståelse och det jag kallar förståelsevetenskap som grund. Vetenskapen utvecklas sedan till en förmåga att verkligen forma samhället på ett bättre sätt. Detta är en form av skapande. Vilket inte kan kallas pseudovetenskapligt, snarare tvärtom. Det finns bra vetenskap

och inte bra eller felaktig vetenskap. Men detta avgörs inte av om vetenskapen skapar mer eller mindre. Bättre vetenskap, eller åtminstone bättre samhällsvetenskap, måste kunna se in i framtiden men också bli en del av denna framtid eller till och med proaktivt forma och forma denna framtid.

Dessa grunder och egenskaper för transformation, förändring, skapande och innovation behövs också och är en drivkraft inom praktiken. I en artikel om förtrollning som jag skrev för IFSAM World Conference on Management 2010 (W.T.M. Berendsen, "Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM World Conference on Management, 2010)

Jag skrev bland annat att förtrollning handlar om "en mest optimal passform mellan holopluraler, inte mellan unipluraler". Detta är en mycket grundläggande och väsentlig observation och mening, liksom mycket av det jag skriver är grundläggande och väsentligt. För förändring och tillväxt och därmed för samhället som helhet.

Faktum är att vårt nuvarande samhälle befinner sig i en omvandling. Som är långt ifrån fullbordad. Men min metasemeiotik och holoplurism utgör en viktig nyckel och grund för den. Och inte bara en viktig nyckel och grund, utan det är omedelbart den viktigaste. Att (kunna) forma denna transformation på det mest djupgående och utmärkta sätt.

Just nu och i denna tid - år 2012 och en tid framöver - finns det många aspekter av vårt samhälle som bygger på en undermålig grund. Vårt finans-, penning- och penningsystem är alla exempel på detta. Vidare är det också så att en rätt och skicklig och mest utmärkt omvandling av vårt finansiella, monetära och penningsystem är högst desperat nödvändig och är också nyckeln till att börja forma och möjliggöra en mest utmärkt och mest nödvändig omvandling av vårt samhälle.

Min innovation för penningsystemet och det utmärkta penningsystem som jag har skapat är på ett utmärkt sätt anpassat för framtiden. Det kommer att komplettera och omvandla vårt nuvarande undermåliga penningsystem på ett sådant sätt att det sedan möjliggör en mer utmärkt och storslagen omvandling av vårt samhälle som helhet och av individer och organisationer. En omvandling som fokuserar

på hållbarhet och livskvalitet. Detta kommer att leda till en fredlig men välbehövlig monetär revolution, som sedan kommer att fortsätta att möjliggöra många stora sociala revolutioner.

8. Kärnan i vårt nuvarande penning- och valutasystem och påverkan på valutasystem och penningpolitik

Jag har vid flera tillfällen och på flera ställen i mina skrifter om den finansiella och ekonomiska krisen, men också mer allmänt, påpekat att essenser och fundament är viktiga. Fundamenten bör vara så samstämmiga med praktiken som möjligt. Jag talar om grundvalar eftersom jag talar om väsentliga aspekter och även väsentliga perspektiv och grundvalar för vetenskap och praktik.

I den här delen av min bok vill jag gå lite djupare och även mer specifikt in på väsentliga aspekter och grunder i det nuvarande penning- och penningsystemet. Och därmed också ta steget till vad som är möjligt och skulle vara bättre och mer lämpligt för dagens och framtidens samhälle och individer och organisationer. Där en hållbar organisation och ett hållbart samhälle måste förutsättas, vilket kanske inte alltid passar och hänger ihop med hållbara organisationer och strukturer. Men det gör det ju, det beror helt på hur man ser på det och hur man uppfattar det.

Man bör naturligtvis skilja mellan

1) Pengar och vårt penningsystem

2) Monetärt system och penningpolitik

3) Innehåll och tankesätt på grund av det associerade eller icke-associerade penningsystemet och/eller penningpolitiskt beslutsfattande

Där 2) mestadels är ett resultat av och bestäms av essensen och egenskaperna hos 1). Och 3) är, i större eller mindre utsträckning, ett resultat av och bestäms av essenserna och egenskaperna i 1) och 2). Av denna anledning, och även på grund av den väsentliga roll som pengar spelar i våra ekonomier och samhällen, måste vårt penningsystem vara komplett och i linje med framtidens önskemål och krav. Dessa krav bör vara sådana att högsta möjliga grad av hållbar

organisation eftersträvas. Och så mycket kvalitet och möjligheter som möjligt för individer och samhälle och vår jord.

Men vad som också är en mycket viktig punkt är det faktum att våra pengar och vårt monetära system bör vara logiska och fullständiga. Om det inte är det leder det till alla typer av rubbade tankar och rubbade beteenden i vårt samhälle. Och det leder till alla möjliga problem, från mentala och psykiska och fysiska hälsoproblem till individers död samt skador på och undergång för organisationer, produkter, djur och andra enheter i vårt samhälle och universum. Faktum är att vårt penning- och valutasystem bara kan bli verkligt komplett om hela vårt individuella och kollektiva sinnesförnimmande är avstämt och anpassat till det. I detta måste det finnas ett kraftsamspel mellan vårt penningsystem, vårt sinnesförnimmande och världen och universa runt omkring oss.

Det låter komplicerat, och det är det också. Särskilt eftersom det är oerhört viktigt att grunden för vårt penningsystem är utformad på ett sådant sätt att de nödvändiga tilläggen och omjusteringarna av våra individuella och kollektiva hjärnor, och därmed vårt meningsskapande, är möjliga men också förblir möjliga. Och att dessa tillägg sker på rätt och bästa möjliga sätt.

För närvarande är detta oftast inte fallet. Vi tänker medvetet eller omedvetet ofta på saker och ting på ett mycket irrationellt och ibland förvirrat sätt eftersom vårt penningsystem inte är uppbyggt på rätt sätt. Dessa förvirrade eller irrationella tankesätt är för övrigt också ofta en följd av eller beror på brister i andra aspekter av vårt samhälle eller i vår vetenskap eller förståelse.

Men faktum är att den nuvarande bristen på pengar leder till väldigt många förvirrade sätt att tänka och väldigt många förvirrade sätt att göra saker i vårt samhälle. Regeringar, organisationer och även individer är mer eller mindre medvetna om detta, men ändå agerar människor på ett sätt som inte är i linje med vad som är mer logiskt och rätt eller som de skulle kunna identifiera sig mycket mer med.

Vad är pengar och vad är pengar och vårt penningsystem till för? För att besvara detta är det först viktigt vilka egenskaper det underliggande perspektivet har. För ett utmärkt, hållbart och fantastiskt resultat måste detta vara semiologiskt, och ontologi är otillräckligt och till och med begränsande. Särskilt om man ägnar för mycket uppmärksamhet åt nuvarande situationer och möjligheter och de genetiologiska och dimiugialogiska aspekterna och därmed möjligheterna beaktas i liten utsträckning eller inte alls. Något som händer alldeles för ofta inom dagens vetenskaper, särskilt inom samhällsvetenskaperna där just de geniotologiska och dimiugialogiska aspekterna av semiologin spelar en viktig funktion och roll. Så när man tittar på vad pengar och vårt nuvarande monetära system är till för, kan man inte undgå att titta på det på ett kritiskt sätt. Frågan om och svaret på vad pengar är och, ännu viktigare, kan vara och bli, avgörs i stor utsträckning också av förståelsen av vad vårt penningsystem är avsett för och, ännu bättre, vad det kan vara och bli.

När man bara utgår från vad pengar är och har varit påverkar det synen på och förståelsen för vad pengar i grunden är till för - och ännu viktigare - vad pengar och vårt penningsystem kan bli. Detta bevisar bland annat den nuvarande förståelsen och visionen om vad pengar är och vad de förmodligen i grunden är till för. Utrechtforskaren Klaas van Egmond skriver i sin artikel "Livsfilosofi och hållbar politik" - En föreläsning inför den kristna sociala kongressen 2011 - följande: "Pengar är i grunden ett medel för att reglera flödet av aktiviteter och varor".

Jag håller inte med om detta, av flera skäl. För det första etableras en relation mellan pengar och flöden av aktiviteter och varor. Vilket delvis är korrekt, men alldeles för restriktivt och reduktionistiskt. I den meningen att man bara nämner och tittar på en av pengarnas funktioner, medan det finns många fler. Men det förutsätter också att pengars roll i grunden är att producera varor och aktiviteter och att pengar är mindre viktiga för individer och organisationer i samhället. Men, och det är mycket viktigare, ovanstående beskrivning av pengars avsikt, syfte eller nytta bortser helt från pengars och vårt penningsystems genetiska och dimiugialogiska möjligheter. Dessa möjligheter, som jag diskuterade, är också delvis inbäddade i hur saker och ting definieras och förstås. Vad pengar är och har varit och vad de är till för, hur man förstår det, påverkar direkt penningpolitikens möjligheter och realiteter och karaktären och innehållet i monetära system över hela världen.

Pengar är i grunden avsedda att reglera flödet av aktiviteter och varor. Jag vill helt överge denna definition av pengar, av flera skäl. För det första för att pengar uppenbarligen har många fler roller och funktioner i vårt samhälle. Men dessutom är en mycket mer allmän och bättre definition mycket mer effektiv och storslagen. Detta gäller följande definition av pengar :

MONEY IS A CATALYSATOR FOR SUSTAINABLE GROWTH AND DEVELOPMENT, som stöder hållbar organisering och ett hållbart liv.

Denna definition av pengar fokuserar mer på individer och samhälle och mindre på organisationer och produktion. Enligt min mening, men också i sin essens, är pengar också avsedda att minska eller till och med helt eliminera flöden av aktiviteter och varor. Och pengar är en katalysator, de behövs i processen men förbrukas egentligen inte. Eftersom de pengar som används helt enkelt fortsätter att existera bara på en annan fysisk eller digital plats.

Dessutom stöder min definition av pengar sociala säkerheter och att förbättra och optimera utvecklingen för individer, vårt samhälle och världen. Något som andra definitioner av pengars väsen och roll inte gör, eller i mindre utsträckning. Min definition kräver att sociala säkerheter upprätthålls. Och den kräver och ställer krav på ett penningsystem och en penningpolitik som stödjer och möjliggör detta.

Vårt nuvarande penningsystem och därmed vår nuvarande penningpolitik stödjer inte pengars roll som katalysator för hållbar tillväxt och utveckling. Tvärtom. Den nuvarande situationen (oktober 2012) i Grekland visar att EU:s politik redan har långtgående negativa effekter. Ett exempel är nedmonteringen av den sociala tryggheten. Just nu finns det t.ex. cancerpatienter i Grekland som helt ignoreras av det sociala systemet och som därmed inte kvalificerar sig för hjälp från läkare eller sjukhus. De får INGEN vård. Något som är helt oförsvarbart både ur mänsklig synvinkel och ur synvinkeln hållbar tillväxt och utveckling. Det här är situationer som absolut inte är önskvärda i ett så kallat utvecklat samhälle och som EU:s regering borde skämmas över. Och som bör bannlysas från EU så snart som möjligt. Egentligen borde varje EU-medborgare vara garanterad en

god hälso- och sjukvård, oavsett vilken ekonomisk eller social situation man befinner sig i.

Fram till 2008, året för den finansiella och ekonomiska krisen, verkade det gå bra för EU. Vårt penningsystem och även vår penningpolitik verkade vara rätt och inriktad på tillväxt och utveckling. Och att vara ett stöd för detta. Och sedan kom krisen. Som, i motsats till den vanligaste uppfattningen och antagandet, inte orsakades av banker eller spekulationer från olika parter. Finanskrisen, som i dag kallas skuldkris men som i själva verket handlar om samma fenomen, är en logisk följd av en allvarlig och djupgående brist på pengar. Detta beror på att enheterna i vårt samhälle växer snabbare och behöver mer och mer pengar. Medan regeringarna tidigare har skapat alldeles för lite pengar eller åtminstone som standard har dessa pengar också gått till fel parter. Det råder en allvarlig brist på pengar, särskilt bland de arbetslösa men också bland arbetstagare i lägre yrkesgrupper och lägre inkomstskikt. Det är inte normalt att en person som har ett heltidsarbete och som dessutom arbetar hårt och gör sitt bästa inte ens normalt kan försörja sin familj och även med ett utgiftsmönster som är mindre än normalt fortfarande kämpar för att betala räkningarna. En situation som tyvärr nu i allt högre grad blir en realitet. Även och till och med i ett land som Nederländerna. Allt detta är resultatet av ett starkt begränsat och förtryckande penningsystem och penningpolitik. Och särskilt också av alldeles för lite pengar i vårt system, i vårt samhälle. Men att det finns för lite pengar är också delvis ett resultat av karaktären och de materiella möjligheterna hos det nuvarande finansiella och ekonomiska systemet och penningpolitiken.

Ett komplett och heltäckande penningsystem måste inte bara tillgodose de dagliga livsförnödenheterna, utan måste dessutom tillhandahålla inte bara en konstant utan också hållbar försörjning av sociala behov utan också så kallade lyxbehov. Där dessa lyxbehov förvisso inte behöver vara lika stora, och förvisso inte lika stora och överdådiga som för vissa individer i vårt samhälle. Men i vårt nuvarande penningsystem och monetära system och politik väljer vi helt enkelt frihet för individen att köpa vad de har råd med, även om någon runt hörnet eller till och med resten av världen dör av hunger eller social ensamhet eller på grund av att de helt ignoreras av. Dessutom är det helt enkelt så att vi i vårt nuvarande samhälle tycker att det är helt normalt att utnyttja andra människor i större eller mindre utsträckning för att tjäna våra slantar.

Eller är det hela lite mer nyanserat? Hjälper vi inte våra medmänniskor ekonomiskt för att vi inte vill, eller för att vi inte kan? Det verkar vara så att det är det senare som är fallet. Men hur är det med de riktigt stora inkomsttagarna i vårt samhälle, eller politikerna som styr och leder våra länder och våra internationella samhällen? Om de verkligen ville, skulle de väl åtminstone delvis kunna hjälpa sina medmänniskor ekonomiskt? För visst "finns" det väl ett överskott av pengar, och om det inte finns något, så kan det väl genereras? Eller är det också en illusion, och finns det också gränser för hur mycket pengar man har till sitt förfogande, men i ännu högre grad gränser för hur mycket pengar man kan avvara?

Och så kommer jag tillbaka till det koncept som allt egentligen kretsar kring. Knapphet. Brist på pengar, brist på eller avsaknad av tillräcklig förståelse, brist på eller avsaknad av rätt metodik och sätt att komma fram till en mer optimal och hållbar lösning och ett mer hållbart samhälle. Uppenbarligen saknar vi ofta, socialt eller intellektuellt eller ekonomiskt eller på annat sätt, resurser eller förståelse för att komma fram till ett ännu bättre sätt att leva och organisera.

Men både min erfarenhet och min förståelse pekar på och leder till övertygelsen att nyckeln till ett bättre sätt att leva och organisera verkligen ligger i finanserna. Och särskilt i elimineringen av knapphet, upplevd eller på annat sätt. Där inte bara nuvarande knapphet är viktig, utan även upplevd eller icke upplevd knapphet i framtiden. En person behöver visshet. Visshet om att man, både nu och i framtiden, har åtminstone tillräckligt med ekonomiska resurser för att leva men också för att upprätthålla sin egen familj och miljö. Denna säkerhet finns inte just nu, och den blir faktiskt allt mindre och allt osäkrare. Vi kan inte heller riktigt lita på att detta kommer att förbättras ännu, och våra politiker men också vår miljö ger oss inte precis mer förtroende för detta heller. Det förtroendet kommer egentligen bara att komma när politikerna verkligen vidtar åtgärder och faktiskt uppnår resultat när det gäller att eliminera ekonomisk eller social knapphet. Där ekonomisk knapphet är särskilt viktig. Eftersom detta är nyckeln till att också uppnå ett mycket mer hållbart och storslaget resultat intellektuellt och ekonomiskt och på annat sätt.

Pengar som en katalysator för hållbar tillväxt och utveckling. Det täcker i stort sett allt. Det är en fullständig och dessutom hållbar beskrivning. Men för att uppnå det krävs åtminstone följande

1) Avskaffa bristen på pengar i vårt samhälle

2) Frikoppling, för individer och familjer, av inkomst från arbete och produktion.

3) Garantin för stabil inkomst och att alltid ha tillräckliga ekonomiska resurser för grundläggande behov såsom lämpligt boende, mat, hälsovård, äldreomsorg, transport, viss lyxnivå, möjligheter att hålla djur eller utöva hobbies och sport, intellektuell och social utveckling.

4) Rätt fördelning av pengar i vårt samhälle, att se till att så många individer som möjligt i vårt samhälle får tillräckligt med pengar för att tillgodose sina grundläggande behov men också mer men på ett hållbart sätt.

Nummer 2) är den mest väsentliga och viktiga av flera skäl. Det gör det möjligt att uppnå verklig hållbarhet, men det är också nyckeln till att förhindra inflation i framtiden. Genom att inte längre vara beroende av inkomster och arbetskraft och därmed inte längre behöva producera tjänster och varor ur ekonomisk synvinkel, blir det också helt onödigt att höja varupriserna eller ens behålla dem på nuvarande nivå. Från och med då kan varupriserna därför bli mer anpassade och tjäna individer och samhälle. Priserna kan då sänkas trots att det leder till "förluster" om detta är önskvärt för samhället eller enskilda individer. Även på den nivån kan aspekter som rör ekonomi och pengar, vårt penningsystem och penningpolitik hanteras på ett mycket mer logiskt och hållbart sätt. Det kommer att bli mycket mer meningsfullt, på det sättet.

Allt handlar om god sensemaking

Och så är det. Om ovanstående punkter blir en del av vårt penningsystem, på det hållbara och kompletta sätt som jag menar och tänker mig, så kommer många samhällsproblem automatiskt att lösas som en följd av detta. Pengar kommer aldrig mer att vara ett verkligt problem, men dessutom kommer de också att bli ett verktyg och verkligen stödja en hållbar utveckling. Pengar kommer då verkligen att vara en katalysator för hållbar tillväxt och utveckling.

Att hållbar tillväxt och utveckling av samhället kommer att omfatta förstörelse av organisationer eller delar av organisationer. Och förstörelse av organisatoriska processer, produktionsprocesser och resurser samt förstörelse av produktion.

Särskilt också därför att delar av produktionen inte är hållbar eller inte bidrar till en hållbar organisering. I många fall kommer inte ens produktionen i sig att bidra till hållbarhet. Produktion är nödvändig, men bara när den verkligen behövs. Och mycket av dagens produktion kommer inte att göra det, och behovet av att producera kan också minska i framtiden. Genom bättre logistik, men framför allt genom innovationer i sättet att producera och även innovationer i skapandet och tillgodoseendet av människors behov.

Det faktum att vi i framtiden kommer att behöva producera mindre eller inte alls för att tillgodose våra inkomstbehov kommer redan nu att leda till en enorm minskning av produktionen. Om produktionen minskar och organisationerna därför inte längre verkligen behövs, kommer detta också att ha en enorm inverkan på minskningen av den produktion som är relaterad till och krävs för att upprätthålla produktionen. Tänk på produktion av förpackningsutrustning, maskinproduktion, produktion av transportutrustning, produktion av kontorsutrustning.

Det är dock av yttersta vikt att regeringen på olika sätt vakar över och skapar förutsättningar för hållbarhet. Där spelar också människorna i ett land sin roll. Konsumtionssamhället och individers och familjers konsumtionsmönster bör också vara inriktat på hållbarhet. Detta inkluderar följande :

- Garanterar alltid en tillräcklig inkomst för invånare i ett land, även om man inte har någon arbetsrelaterad inkomst.

- Inte vara motvillig eller negativ till att minska arbetet eller till och med helt eliminera vissa branscher eller organisationer om det främjar hållbarhet eller är användbart eller önskvärt för något annat syfte

- Uppmuntra till förbättring av produkter så att de verkligen blir mer hållbara och främjar hållbarhet.

- Uppmuntra mindre snabb ersättning av produkter och hållbar förvaltning av miljön, samhället och den sociala miljön och praxis

Avskaffandet av knappheten på pengar tillsammans med den efterföljande ytterligare frikopplingen av inkomst från arbete och produktion gör allt detta mycket mer möjligt än i dag. Om individer och samhälle blir mindre beroende av

arbete och produktion i termer av inkomst, innebär det automatiskt att mindre kan produceras. Produktionen behövs då inte längre för att generera inkomster, utan mer för det som den egentligen borde vara till för. Nämligen att uppfylla behov eller nödvändigheter hos eller för konsumenter. Men, ännu viktigare, produktionen bör också i princip endast tjäna till hållbar tillväxt och utveckling och ett hållbart liv och samhälle. Därigenom är de fysiska produkter eller tjänster som produceras inte katalysatorn, utan mer verktygen och de väsentliga nödvändigheterna för hållbar utveckling och tillväxt.

Den hållbara tillväxten i samhället kan uppnås om produktionen blir mindre, eller bättre, annorlunda. Ett bra exempel på det annorlunda är det faktum att produktionen redan har försämrats under åren 2008 till faktiskt. Inte förbättrats, utan försämrats. Samtidigt som effektiviteten i de organisatoriska processerna har förbättrats. Och den effektiviteten kan och kommer att bli ännu bättre. Men för närvarande sker det fortfarande på bekostnad av arbetstagarna och ekonomin. Den sista punkten, på bekostnad av arbetare och ekonomin. Det sammanfaller inte med det faktum att effektiviteten i produktionen och produktionsprocesserna försämras. Eftersom de förbättras. Så varför är det så att arbetstagare och invånare i länder får det sämre? När effektiviteten i produktions-, tillverknings- och organisationsprocesserna i själva verket förbättras? Svaret är enkelt och beror delvis och just på detta. Samtidigt som ekonomin i sig alltmer måste stanna upp, börjar vi alla arbeta hårdare och hårdare. Göra mer och mer på samma tid. Effektivitet är det som gäller. För samma lön som vi tidigare tjänade ska vi göra mer och mer. Med färre och färre människor. Detta sker på bekostnad av arbetstagarna och vår ekonomi, och därmed på bekostnad av vårt samhälle. Anledningen är att fördelarna med effektivitet knappast överförs till arbetstagarna och ekonomin, om ens alls. Det är snarare tvärtom. I själva verket är effektiviteten skadlig för arbetstagarna och ekonomin. Lean production, i dagens ekonomi och under dagens omständigheter, är skadligt för arbetstagarna och ekonomin.

Effektivitet, åtminstone det nuvarande sättet att införa effektivitet, leder till en mindre hållbar ekonomi och är ett extremt fall av ohållbar organisering. Ekonomin bör inte stanna av, men vi bör tillåtas göra det. Vi uppnår inte detta genom att arbeta hårdare för samma lön, eller arbeta mindre hårt för mindre lön.

Så vad jag säger, och vad som är ett faktum, är att mager produktion eller andra effektivitetsmetoder är skadliga för både arbetstagare och ekonomin. Så är fallet nu, med det nuvarande penningsystemet och den nuvarande penningpolitiken. Om det nuvarande penningsystemet och den nuvarande penningpolitiken ändras kommer effektiviteten fortfarande att vara skadlig för arbetstagarna om effektiviteten inte görs hållbar. Och en sådan hållbarhet kan bara uppnås om den gynnar arbetstagarna. Till exempel om arbetstagarna i framtiden får välja mellan att arbeta hårdare och sedan arbeta färre timmar - för samma lön - eller att arbeta mindre hårt och arbeta några fler timmar - för samma lön. Och om ytterligare effektivitet också leder till ännu högre löner, till exempel. Eller om den monetära och finansiella politiken och systemet gör att arbetstagare och invånare i ett land alltid drar ekonomisk nytta av högre effektivitet och andra sätt att organisera sig. Men hållbar organisering har naturligtvis inte bara med ekonomi att göra, utan också med det sociala.

Därför kan man generellt hävda att arbetstagare bör och måste tillåtas att sakta ned, och faktiskt saktas ned i nutid och framtid. Vi borde alla bara tillåtas att arbeta i normal takt, vilket är mindre snabbt och stressat än i dag. Om det är möjligt borde vi bara producera lite mindre eller ungefär lika mycket med fler människor. Ekonomin behöver inte sakta ner. Men den behöver inte heller bli snabbare. Takten i en ekonomi spelar ingen roll. Det handlar också om rätt rytm. Och både den takten och rytmen bör inte bero på ekonomin, utan på arbetarna och oss själva. Från individer och grupper. Ekonomin är i kris nu, men behöver inte vara det. Om vi frikopplar inkomster och även finans- och penningpolitiskt beslutsfattande och verklighet mer från arbetsprestationer. Inbördes beroenden måste frikopplas mycket mer i processen. Något som min innovation för penningsystemet möjliggör. Och med det är det nyckeln till att göra organisationsprocesser och organisering verkligt hållbara, och det innebär per definition att denna hållbarhet gynnar arbetstagaren. Organisering och organisationer måste därmed komma att tjäna arbetstagarna och samhället.

Om och när min innovation införs kommer det inte längre att spela någon roll för finanserna hur mycket vi tjänar när vi arbetar. Hur hårt eller mjukt vi arbetar. Eller hur många timmar per dag. På samma sätt kommer det inte längre att spela någon roll för företagen om de går med vinst eller inte. Oavsett om de lossar en container från Kina för hand eller ser till att den lastas på pallar på både den kinesiska och den europeiska sidan och goda arbetsvillkor för anställda i både leverantörslandet och det egna landet.

För en hållbar ekonomi och organisation bör arbete endast utföras för att tillgodose behov. Och pengar bör i allt högre grad, eller snarare endast, vara en katalysator för hållbar tillväxt. Inget mer, men absolut inget mindre heller. Pengar ska i allt högre grad tjäna samhället och individen, och detsamma gäller penningpolitiken.

Som en följd av skuldkrisen kommer EU sannolikt att inrätta en nödfond. Till denna nödfond kommer länderna att behöva betala pengar. Samtidigt som invånarna i dessa länder redan har det svårt själva. Pengarna lånas sedan ut till Grekland och andra nödlidande länder när det finns ett mycket bättre alternativ. Eftersom EU inte har pengar insatta i krisfonden, utan skapar sina egna pengar i krisfonden. Och då lånar Grekland inte pengarna utan skänker dem. Med villkoret att om Grekland kommer tillbaka till en riktigt positiv situation eller tillräckligt positiv under de kommande 20 åren, att de sedan sätter in samma belopp eller detta belopp tillbaka i nödfonden med ränta i framtiden. Som ett exempel. På så sätt behöver andra länder inte sätta in pengar i nödfonden och behöver därför inte börja göra nedskärningar till följd av de nödvändiga insättningarna i nödfonden. På så sätt kommer det att bidra väldigt mycket till återhämtningen av ekonomin snarare än att leda till försämring av ekonomin och enskilda individers ställning i samhället.

9. Värdeinflation - bortom inflationsbegreppet

Inledning

Sedan ungefär år 2000 har jag arbetat med att lösa skuldkrisen, dess grundorsak. Först med insikt men också mycket bredare än att bara relatera till skuldkrisen. Detta har resulterat i det utmärkta monetära systemet som jag skapade. Detta Excellent Monetary System är den mest optimala och bästa lösningen på den globala skuldkrisen, och kan också införas på en nästan overklig men fullt realiserbar kort tid. Med min innovation för penningsystemet - som är en anpassning av det nuvarande penningsystemet och som kommer att säkerställa en omvandling till det utmärkta penningsystemet - kan skuldkrisen faktiskt lösas helt, avslutas, inom 1 dag. Inte alla länder kommer att vara kompetenta och/eller kunna uppnå detta inom 1 dag, men "mitt" land Nederländerna, bland andra, är i den positionen. Även Tyskland och förmodligen Frankrike och i vilket fall som helst även Amerikas förenta stater är i stånd att tillämpa min innovation för penningsystemet, och inom 1 dag också. Om bara 1 av regeringarna i dessa länder faktiskt gör det, kommer det att innebära att den globala skuldkrisen avslutas inom 1 dag. Inte bara för deras eget land, utan för hela världen. Skuldkrisen kommer att vara över från och med då. Helt och hållet löst.

Ett annat mycket mer långtgående resultat av min innovation för det monetära systemet är ännu större. Det beror på att det utmärkta monetära systemet också stöder en hållbar utveckling av vårt samhälle på de mest lämpliga utmärkta sätten. Övergången till det utmärkta monetära systemet innebär därför omedelbart en omvandling till det utmärkta monetära samhället. Vilket ytterligare stöder en ytterligare omvandling till ett utmärkt socialt samhälle. Ytterligare excellens inom "det sociala" är mycket, mycket viktigare än ytterligare excellens inom "det monetära/finansiella". Men poängen är att socialt och finansiellt kapital är starkt sammankopplade. Och att det nuvarande monetära systemet och därmed politiken inte främjar ett socialt samhälle, utan i själva verket helt hindrar eller till och med förstör det på många områden. Det enda sättet att skapa social frihet och kvalitet i en högre grad än tidigare är genom att skapa och stödja finansiell frihet. Det utmärkta monetära systemet gör det på det mest fantastiska och utmärkta sättet.

Det underliggande perspektivet för bättre förståelse

För att få en bättre förståelse för fenomenet skuldkris och vad det handlar om är det viktigt att se på det på följande sätt. Kapital består av finansiellt kapital och socialt kapital. Både finansiellt och socialt kapital finns i många varianter, kapaciteter. Och i många olika former. Det sociala kapitalet tenderar dock att vara mycket mer pluralistiskt och mångsidigt än det finansiella kapitalet. Verkligheten omkring oss består av enheter och processer. Dessa enheter kan också kallas objekt, och i så fall bör levande organismer också ses som objekt. Alla dessa objekt är dynamiska. Vi kallar då denna dynamik för "process" och objekt eller entiteter är en del av dynamiken, processerna. Både finansiellt och socialt kapital fördelas i allt högre grad mellan ett växande antal processer och enheter i vår tid. Detta innebär också att andelen socialt eller finansiellt kapital som är eller kan vara tillgängligt för en given process generellt sett minskar. Till proportioner som kan vara problematiska eller inte. Processer och enheter behöver alla en viss andel socialt och finansiellt kapital. För att överhuvudtaget existera, eller fortsätta existera. Överflöd av totalt finansiellt kapital eller totalt socialt kapital (totalt kapital som ska fördelas mellan enheter) är inte ett problem, och överflöd av lokalt finansiellt kapital eller lokalt socialt kapital (kapital som är tillgängligt för specifika processer eller enheter) är inte heller ett problem. En brist är oftast det, i större eller mindre utsträckning. Lokala brister bör inte "lösas" genom att skapa lokala brister på andra platser eller vid andra tidpunkter. Något som sker både förr och nu, och till och med i allt högre grad. Detta beror på att det finns en växande brist på totalt finansiellt kapital och därmed också på lokalt socialt kapital. För att kompensera för eller tillfälligt minska bristen på totalt finansiellt kapital krävs faktiskt en allt större användning av socialt kapital.

Problemet inflation

När jag kommunicerar eller vill förklara mitt utmärkta monetära system för andra kommer alltför ofta frågan om det utmärkta monetära systemet inte kommer att leda till inflation. Jag säger då att det inte alls är något problem. Och att jag också tidigare har beskrivit en del saker om inflation som redan visar att inflation inte är ett problem inom det utmärkta monetära systemet. Men det jag redan har skrivit om inflation är då ofta inte tillgängligt. Dessutom kanske det som skrivits inte är tillräckligt för att ge människor tillräcklig förståelse för att se att inflation faktiskt och faktiskt inte alls är ett problem före införandet av det Excellenta

Penningssystemet och när det Excellenta Penningssystemet är ett faktum. I den text som nu följer hoppas jag kunna förklara det tillräckligt. De flesta av de tidigare texter jag redan har skrivit om inflation finns på mitt konto/webbsida på www.academia.edu. De kan laddas ner där. Men förhoppningsvis kommer det inte längre att vara nödvändigt efter att ha läst den nu följande texten, och kommer att leda till tillräcklig förståelse för att inflation inom det Excellenta Monetära Systemet inte är ett problem och till och med kommer att vara mycket mindre än i dagsläget. För i dagsläget sker en hel del inflation utan att det uppmärksammas eller namnges tillräckligt av myndigheter eller ekonomer. Något som förhoppningsvis också kommer att bli tydligt när man läser den nu följande texten.

Vad är prisinflation

Prisinflation - eller det som ekonomer och nyheter och liknande brukar kalla inflation - innebär att mindre kan köpas för samma summa pengar. Det behövs alltså mer pengar för att köpa samma sak.

Om antalet penningenheter i omlopp ökar och utbudet av varor och tjänster minskar uppstår en situation som kan leda till inflation. Om antalet penningenheter i omlopp minskar och utbudet av varor och tjänster ökar kan det leda till deflation. Detta är möjligheter. Men om det faktiskt sker beror också på fler faktorer. Den ekonomiska utvecklingen under de senaste decennierna bevisar detta.

Att logiken med inflation och deflation har fungerat omvänt under de senaste decennierna beror på att vårt monetära system - vårt penningsystem - inte är logiskt utan till och med ologiskt och destruktivt, skadligt. Det beror också på att organisationerna inte förstår tillräckligt mycket av de relationella förutsättningarna för att vårt nuvarande monetära system ska fungera på rätt sätt. Med detta menar jag att penningsystemet - vårt nuvarande penningsystem - kanske inte ens är så ologiskt men att det blir ologiskt i samhället därför att organisationer och individer i vårt samhälle helt enkelt inte "fungerar" och "agerar" på det sätt som det nuvarande penningsystemet cq-systemet förväntar sig att "vi" ska göra. Jag kommer att återkomma till det senare. Men när jag säger att inflation och

deflation har fungerat omvänt menar jag att inflation och deflation visserligen förekommer men på ett helt annat sätt än vad ekonomer idag uppfattar och förstår. Missförståndet beror på en alltför snäv förståelse av fenomenet inflation, men också på att vårt nuvarande penningsystem och regeringarnas, organisationernas och individernas nuvarande penningpolitiska beslutsfattande och agerande gör att inflation och deflation utvecklas logiskt i det sammanhanget, men denna utveckling är på vissa sätt motsatt den som ekonomer "förstår" och tycker sig "se" när det gäller inflation och deflation i samhället.

Det som är intressant är att förstå vad "pengar i omlopp" egentligen innebär. Om det är pengar för konsumtion och produktion, och om det inkluderar pengar som avsatts av företag och regeringar eller andra organisationer eller av privatpersoner (för vilket syfte som helst). Och hur dessa reservationer har utvecklats på senare tid, särskilt också efter skuldkrisens uppkomst. Efter denna skuldkris avsattes faktiskt mer pengar till banker och kanske regeringar av ECB och liknande. Dessa pengar måste uppenbarligen komma någonstans ifrån. Och med tanke på de nuvarande monetära möjligheterna kunde de bara komma från ett ställe, nämligen "från" ekonomin och "från" arbetare och medborgare. Samtidigt som just "ekonomin" och "medborgarna" behövde och behöver MER pengar. Enheter (inklusive processer) behöver MER pengar och INTE mindre som händer nu.

Hur mäts prisinflationen?

Ett antal produkter används vanligen för att beräkna inflationen. Dessa är (nästan) samma produkter varje gång. Av dessa produkter konsumeras/köps sedan ett visst men också varje gång samma antal produkter per år. Detta multipliceras sedan med det rådande priset under det året. Och sedan tittar vi på skillnaden i totalbeloppet under olika år. När den totala summan ökar observeras inflation; det behövs ju mer pengar för att köpa just de produkterna i de antalen.

Så det här är genomsnitt. Och för ett visst antal produkter och vissa specifika produkter. Det är mycket relevant att veta vilka produkter det handlar om, men också att förstå exakt hur beräkningen går till och hur den ska förstås i ett

bredare socialt och ekonomiskt perspektiv. Men det som ofta är ännu viktigare än VAD inflationen som inflationssiffrorna alltså tittar på, är HUR .... hur dessa skillnader uppstår över åren, vilka de underliggande orsakerna till dessa skillnader är. Själv tror jag mig förstå att det faktum att lönerna inte har justerats tillräckligt för inflationstakten under tidigare år är en viktig orsak till att inflation uppstår under efterföljande år. Men det finns andra orsaker till inflation, till exempel stigande råvarupriser eller annan prisutveckling. Och otillräcklig relationell prismedvetenhet och därav följande relationella prisutveckling(ar).

Trender i vårt samhälle relaterade till inflation

Inflation ses för närvarande mest som ett icke-relationellt fenomen, eller så finns det inte tillräcklig medvetenhet om karaktärerna och de många aspekterna av relationell värdeinflation. Det finns en hel del trender i dagens samhälle som är relaterade till inflation. För att nämna några

Trenden att allt mer måste göras för att tjäna en viss inkomst. Och att man i allmänhet kan köpa mindre för samma inkomst.

Trenden att den sociala och relationella utvecklingen i samhället gör att individer faktiskt förväntas och krävs köpa mer och mer. De sociala kraven blir större och högre, men också en högre medvetenhet och önskan om kvalitet kräver att mer görs och därmed spenderas för att fortsätta att uppfylla ökade kvalitetsstandarder.

Utbildningskrav från arbetsgivare, men också för att vissa arbeten ska kunna utföras på ett adekvat och korrekt sätt, kräver högre utbildningsnivåer och färdigheter från arbetstagarna. Som ett resultat av detta stiger den allmänna utbildningsnivån i befolkningen. Trots att den allmänna utbildningsnivån har höjts måste allt fler arbetstagare med högre utbildning arbeta under sin nivå eftersom det inte finns något arbete på deras egen nivå. Särskilt på lägre nivåer utförs mycket arbete tillfälligt. Den andelen har ökat under de senaste decennierna och kommer förmodligen bara att öka om inga åtgärder vidtas. Det behöver inte vara en dålig utveckling, men i de flesta fall är det så. Särskilt som dessa bemanningsföretag behåller en relativt stor del av de timlöner som företagen betalar för dessa arbetstagare själva och inte betalar/överför dem till den tillfälligt anställde. Bemanningsanställda bör tjäna MER än fast anställda eftersom de är mer flexibla när det gäller utplacering och arbetsgivarna har färre skyldigheter. Förutom en högre bruttotimlön bör bemanningsanställda också få regelbundna

naturaförmåner och belöningar i framtiden. Som en 13:e månad och även vinstutdelning och liknande. Dessa belöningar ges och gavs till fast anställda i det förflutna och i dag. Men andelen tillsvidareanställda har minskat betydligt. Det betyder inte att de mer flexibla inhyrda arbetstagarna inte förtjänar en 13:e månad och vinstutdelning, som i dag. En 13:e månad bör bli en standarddel av ersättningen till inhyrda arbetstagare, där helt enkelt den eventuella 13:e månadsförmånen divideras med antalet arbetsdagar per år gånger antalet dagar som den inhyrda arbetstagaren har varit anställd av företaget i fråga. På så sätt får även en tillfälligt anställd som bara arbetar några dagar eller veckor på ett visst företag ändå en del av den 13:e månadslönen tillagd. På samma sätt som en fast anställd som sägs upp bara några dagar eller en månad före utbetalningen av den 13:e månaden ska ha rätt till en proportionell andel av den 13:e månadslönen.

Inflationsmätningen tar i allmänhet bara hänsyn till utgiftsinflationen och tar liten eller ingen hänsyn till inflationen på inkomstsidan - inkomstökning, inkomstminskning.

I själva verket är utgiftsinflationen för närvarande inte helt beräknad, kartlagd och förstådd. Inkomstinflationen tas inte med i beräkningen, och dessutom förstår man den inte alls. Man utgår fortfarande från fullständiga minimiinkomster, medan de anställda i många och allt fler låginkomstgrupper får nöja sig med allt lägre inkomster. Detta beror både på sjunkande faktiska timlöner och förlust av naturaförmåner, högre kostnader för pendling, som också ersätts i mindre utsträckning, och även förlust av vinstandelar och liknande. Men dessutom kan allt fler människor arbeta färre timmar per månad och kan inte heller få eller ordna ett tillägg genom extra arbete eller extra ersättningar eller förmåner. Dessa tilläggsersättningar eller förmåner bygger faktiskt fortfarande på tron eller tanken att alla kan få en heltidsinkomst eller åtminstone en rimlig inkomst. Detta är dock i allt mindre utsträckning fallet, särskilt i de lägre inkomstgrupperna, eftersom de, särskilt eller åtminstone i Nederländerna, i allt större utsträckning består av studenter och ungdomar som bor hos sina föräldrar och har få timmar och bara kan få det att gå runt eftersom de fortfarande bor hos sina föräldrar.

Hur hanterar företag och andra organisationer prissättning som leder till inflation?

Det är intressant att titta på VARFÖR priserna stiger när penningmängden är oförändrad eller sjunker eller stiger. Men också HUR företagen hanterar dessa prishöjningar. Med det menar jag vad de gör med de pengar som de får extra - eller inte - genom att höja priserna. Och hur löneökningar eller lönesänkningar förhåller sig till prisökningar eller prisfall.

I många fall kommer det i praktiken att vara så att det inte finns något som helst samband mellan löneökningar eller löneminskningar i ett visst företag och prisökningar eller prisminskningar. Något som i vissa fall kan tyckas märkligt. Och dessutom ologiskt och skadligt för såväl enskilda arbetstagare som för ekonomin och samhället i stort.

Denna skada på ekonomin är närvarande och blir alltmer så eftersom det finns en ökande brist på pengar i vår ekonomi. Individer och särskilt individer från de lägre inkomstgrupperna har mindre och mindre pengar att spendera och blir alltmer knappa på pengar. Samtidigt höjs priserna i allmänhet och även nu bara, samtidigt som minimilönerna i allmänhet och även nu bara blir lägre. Eftersom särskilt tillfälligt anställda (en ökande andel av arbetskraften) kan arbeta färre och färre timmar och dessutom genom "smart" (och delvis antisocial) hantering av kollektivavtalen för tillfälligt anställda och andra trick från bemanningsföretag hålls på lägsta möjliga löner. Där en 13:e månad och vinsttillägg i allmänhet inte heller betalas ut. Samtidigt tar bemanningsföretagen själva ut mellan 18 och 25 euro per timme och uthyrd arbetstagare och betalar i allmänhet bara hälften eller mindre av detta som bruttolön till de uthyrda arbetstagarna. Det är alltså bara en relativt liten del av det erhållna beloppet som också används för att betala pensionspremier till bemanningsanställda och skatter till staten.

Ett konkret exempel är företag som i en tid med sjunkande inkomster för de anställda och mindre pengar i omlopp ändå höjer sina priser. Och inte överföra någon del av den prisökningen till de anställda. Även om deras försäljning inte minskar. När försäljningen sjunker är prishöjningar i vissa fall motiverade för att hålla en jämn eller tillräcklig omsättning. Men det finns alltför många

organisationer som bara håller en relativt jämn försäljning. Höjer sina priser ändå. Och inte för över mycket av det på de anställda.

Det är också relevant att nämna det faktum att arbetsförmedlingar och företag ger arbetstagarna lägre lön per timme men också färre timmar per vecka vid en tidpunkt då priserna förblir oförändrade eller till och med stiger. Detta har naturligtvis en skadlig inverkan på ekonomin, men på grund av ännu lägre löner per timme och totalt sett betalas också mindre skatt till regeringen.

Ett mycket flagrant, asocialt och förkastligt exempel är sjukförsäkringen. Samtidigt som det råder kris och allt fler människor kämpar för att ändå kunna betala sina räkningar, höjer sjukförsäkringsbolagen rutinmässigt sina sjukförsäkringspremier. Samtidigt fortsätter de, oavsett om de är i maskopi med läkemedelsindustrin eller inte, att ersätta dyrare läkemedel som skrivs ut av läkare. Samtidigt som samma läkare motiveras att inte skriva ut billigare alternativ till sina patienter. Dessa dyrare läkemedel måste så småningom betalas av sjukförsäkringsfonden. Och därmed leda till att alla måste betala mer i sjukförsäkringspremier. Som ändå är för höga eftersom sjukförsäkringsbolagen ska vara icke-vinstdrivande men gör höga vinster under tiden.

Hur hanterar människor inflation

Ordet inflation nämns mycket och lätt, nästan alltid med total okunskap om vad man överhuvudtaget talar om. Även i teoretiserandet kring inflation skapas en mycket ensidig och kortfattad "verklighet" på ett mycket ensidigt sätt som aldrig kan vara verklig och som dessutom leder till helt felaktiga "insikter" och en helt felaktig förståelse av vad som händer eller kan hända i samhället.

Att "förstå" inflationen bygger alltså alltid på antaganden och modeller som helt bortser från de relationella beroenden som finns mellan olika enheter och processer i samhället.

Att se HUR människor hanterar prisinflation är minst sagt fascinerande, men samtidigt otroligt relevant. Och framför allt vilka varor eller tjänster som påverkas.

Det som då omedelbart sticker ut, eller MÅSTE sticka ut, är att individer i Nederländerna i den nuvarande eran redan skär ned på sjukförsäkringen. Även om detta är en riktigt viktig grundläggande livsnödvändighet. Och det här handlar om säkerhet. Säkerhet för hälsan. Något som människor inte exakt skär ner på lätt. Att de gör det har att göra med det faktum att även människor med ett "fullt" jobb inte längre har tillräckligt med pengar för att betala för sjukförsäkring, dyr eller inte. På grund av ökade priser, men också på grund av minskade inkomster.

Det är stor skillnad på om en anställd är fast anställd eller, vilket är allt vanligare idag och särskilt för låginkomsttagare, arbetar via ett bemanningsföretag. I det senare fallet saknar den anställde i de flesta fall förmåner som en 13:e månad men också vinstdelning och andra förmåner som faktiskt är välbehövliga, särskilt för låginkomsttagare. Men dessutom arbetar tillfälligt anställda, särskilt i dessa tider, i allmänhet färre timmar än fast anställda. Och dessutom betalas bara dessa timmar av en arbetsgivare som behåller en stor del eller till och med den stora majoriteten av det som betalas av kunden för en arbetstagare i sin egen ficka och inte "skickar vidare" till den tillfälligt anställde eller till regeringen genom betalning av skatt. Därför innebär det gradvisa och, sedan krisen, accelererade utbytet av fast anställda mot tillfälligt anställda - bland många andra negativa effekter - en accelererad minskning av överföringen av skattepengar till regeringarna. Men bemanningsföretagen är också ännu mer kreativa och, tyvärr, mer effektiva när det gäller att hålla de inhyrdas inkomster konstant låga. Detta är i själva verket en av de största orsakerna till att den ekonomiska situationen i Nederländerna och andra europeiska länder, och därmed i hela världen, bibehålls och till och med förvärras. Men inte den verkliga, underliggande orsaken. Den verkliga, underliggande orsaken är en STOR brist på pengar i våra ekonomier. Brist på pengar för att göra det som vi för närvarande realiserar och "levererar" i dessa ekonomier. Detta bör dock inte och kan inte göras på bekostnad av och på ryggen av (inkomster från) individer, arbetare. Att spara in på arbetskraft för att frigöra pengar för att möjliggöra och hålla "resten" möjligt. På längre sikt fungerar detta naturligtvis inte. OCH den långsiktiga skadan av detta trångsynta och förvirrade sätt att göra saker är oöverskådlig. Det enda sättet att förhindra OCH reparera den skadan så mycket som möjligt är att införa det utmärkta monetära systemet.

Dessutom är vården ett helt specifikt fall när det gäller äldreomsorgen. Vissa grupper av äldre kommer inte ens att få vård på äldreboenden i framtiden om det står till den nuvarande regeringen i Nederländerna. Trots sjunkande löner för låginkomsttagare har sjukförsäkringsbolagen bara ökat kostnaderna för vårdförsäkringar under de senaste åren. Effektiviteten hos samma sjukförsäkringar men också hos sjukhusen borde ha ökat och borde öka ännu mer. Sjukhuspersonal och annan vårdpersonal ser lönerna sjunka och blir uppsagda. Icke vinstdrivande sjukförsäkringsbolag gör allt större vinster. Och ändå måste man här alltså göra ännu fler nedskärningar på bekostnad av en extremt utsatt grupp människor. Och "vi" betalar mer och mer i vårdpremier samtidigt som vi får mindre och mindre tillbaka och med utsikten och vetskapen om att såväl regeringen som sjukförsäkringsbolagen anser att pengar är viktigare än människor och om nödvändigt hellre sätter äldre människor på gatan än söker en social lösning som kanske kostar lite mer pengar.

Förutom problemet med att inflation som begrepp i sig redan är alltför ensidigt definierat finns det alltså också ett allmänt problem med att begreppet prisinflation inte förstås och förklaras relationellt. Det handlar alltså inte "bara" om en felaktig relationell förståelse, utan om en total avsaknad av medvetenhet om att inflation skulle vara eller är relationell överhuvudtaget. I viss mån verkar denna insikt finnas där, men i beskrivningen och mätningarna av inflationen framträder den knappast, om ens alls. Och om den alls framträder i en extremt liten utsträckning. Det finns alldeles för många aspekter och processer som INTE beaktas. Kanske också på grund av ett helt felaktigt underliggande perspektiv.

När det gäller det relationella saknas till exempel redan i inflationsbegreppet skillnaden mellan komplementära varor och icke-komplementära varor. Vidare, som en följd av detta, HUR konsumenter hanterar skillnaden i karaktär hos dessa varor. I allmänhet, men också i förhållande till och med inflation. Och i förhållande till obligatoriskt eller icke obligatoriskt köp av andra varor som är relationellt kompletterande eller relationellt icke-komplementära.

Varornas eller tjänsternas relationella funktion spelar också en mycket stor roll. Med det menar jag såväl den ekonomiska som den sociala relationen. Och jag tycker att det är bra att notera och inse att allt fler varor och tjänster i vårt samhälle har eller har fått en finansiell relationell karaktär. Dit hör lyxvarornas funktion men också betydelsen av sociala medier och komplementära produkter.

Men också bilen och bränslet till denna bil. På grund av ökade bränslekostnader men också på grund av ökad både arbets- och social trafik har bilens och även bränslekostnadernas finansiella relationella karaktär ökat. Till detta kommer det faktum att bemanningsföretagen, förutom att betala lägsta möjliga inkomst, också ger låga milersättningar till de arbetstagare som de själva placerar längre bort från sin bostad. Med eller utan de inhyrda arbetstagarnas godkännande. Följden blir att dessa arbetstagare, som redan tjänar eller får för lite betalt ändå, också måste lägga till pendling.

Ett exempel på socialt relationella varor är en bra utbildning, mobiltelefoner, datorer samt lyxvaror som bil och semesterresor. Men en ökad omsättningshastighet för varor beror också på sociala relationella aspekter och mindre på funktionella relationella aspekter. Samtidigt som livslängden för många varor bara ökar, ersätts samma varor på allt kortare tid. Titta på bilar men även andra varor. Låginkomsttagare har mindre eller ingen möjlighet (ekonomiska resurser) att följa med i detta, men gör det ändå delvis på grund av social relationell motivation. Denna sociala och relationella motivation spelar också in i användningen av mobiltelefoner. Numera finns det familjer, även i de lägre inkomstgrupperna, där nästan alla har en mobiltelefon. Dessa mobiler blir allt dyrare, men mobilabonnemangen blir också dyrare. Och det är kostnader som återkommer varje månad och som därför måste betalas.

Inflatie - Fantomen på operan

Reductionism av begreppet inflation och vad som ingår och inte ingår. Det som Peirce kallar firstness och inte HUR människor hanterar det.

Hälsovårdskostnader som exempel; det faktum att allt fler människor redan inte har råd med det grundläggande behovet. Nu är det så att fler och fler människor sparar för det men kommande tid kommer även där fler och fler människor att hoppa av. Eftersom de inte har råd med det längre på grund av störningarna i det monetära systemet som vi arbetar med nu. Och den snedvridning som penningpolitiken också bedrivs med, bland annat, missförståndet och också helt irrelevanta aspekten och begreppet inflation.

Värdeinflation - ett bredare inflationsbegrepp

Jag har redan genom olika resonemang och exempel visat varför och att vår tids (finansiella) värdebegrepp är starkt reduktionistiskt. Och, även av detta skäl, mycket skadligt, särskilt om regeringen eller andra organisationer baserar sin politik på det.

Vår tids finansiella inflationsbegrepp är reduktionistiskt eftersom:

Den bygger på ett felaktigt perspektiv som är a) alltför ensidigt och b) framhäver eller överbetonar felaktiga aspekter av verkligheten

Det är (även av detta skäl) verkligen relaterbart och ger relevant insikt i en alldeles för liten utsträckning. Det är i sig så att (pris)inflationsbegreppet bara leder till en massa skadliga missförstånd och även skadliga politiska beslut. Något som denna text förhoppningsvis gör mer tydligt.

Detta visar sig bland annat genom att följande saknas i inflationskonceptet :

- Huspriser och priser på bensin och drivmedel

- Ersättningar för resekostnader till personal

- (Ökning) av sjukförsäkringspremier

- (Stigande) kostnader för (mobil)telefoni och internetanvändning

- Sambanden mellan olika varor och tjänster samt vikten och nyttan av att använda dessa varor och tjänster. Kostnader för nödvändighetsvaror är mer kritiska och mindre undvikbara än andra kostnader och utgifter. Även om det nu tyvärr visar sig att även tand- och allmänna sjukvårdskostnader samt kläder kan sparas in på, till och med till de oönskade nivåer som ses i dagsläget.

Men även om dessa saker läggs till inflationsbegreppet är det fortfarande alltför reduktionistiskt. Det finansiella inflationsbegreppet inkluderar nämligen inte både social inflation och varuinflation.

Därför introducerar jag härmed begreppet värdeinflation. Värdeinflation är då kombinationen av inflation av "det finansiella"/pengar, inflation av varor eller tjänster i sig och även inflation av det sociala. Vidare även sambandet och det ömsesidiga beroendet mellan finansiell inflation, varuinflation och social inflation.

Med inflation av varor eller tjänster menar jag inte inflation av nya varor eller tjänster eller varor eller tjänster när de köps in, utan inflation av varor eller tjänster som redan har köpts in. Men också inflationen i byggnader och andra fastigheter som har köpts tidigare eller som kommer att köpas i framtiden. Och hur värdet på dessa varor och tjänster utvecklas över tiden.

När det gäller prisinflation tittar ekonomer bara på kostnaden för nya produkter när de köps in. Men det som inte övervakas och som det, såvitt jag vet, inte finns någon som helst tillsyn över. Det är värdeinflationen för varor och tjänster som redan har köpts.

Förr i tiden köpte man många varor som man sedan kunde behålla och som ibland också blev mer värda med tiden. Tänk på speciella och värdefulla produkter som det finns färre av eller som inte längre går att få tag på. Men vad man kan se nu är att många av dessa varor inte är värda mycket längre, särskilt på grund av krisen. De kan alltså inte säljas och om de kan säljas så med förlust. Eftersom värdet på varorna kanske eller kanske inte har minskat avsevärt jämfört med för några år sedan så kanske också jämfört med när de köptes. Naturligtvis måste man titta på genomsnittet, men det finns en allmän trend att alla varor som köps eller har köpts minskar i värde. Och om de överhuvudtaget gör det, så minskar de i allmänhet i värde i snabbare takt än tidigare.

Det "speciella" ägandet av olika varor verkar ha minskat under åren jämfört med tidigare av flera skäl. Delvis handlar det om en finansiell värdeinflation av varor, men i viss mån också om en social värdeinflation. Eller också relationell (social) värdeinflation eftersom det helt enkelt finns så många varor att det speciella med en specifik vara minskar. På grund av mångfalden av tillgängliga varor och produkter minskar det individuella värdet av enskilda varor.

Denna värdeminskning har emellertid också en konsekvens, stor eller liten, på värdeinflationen av varor och därmed på ekonomin. Människor får mindre pengar (tillbaka) för de varor de säljer och har därmed mindre pengar tillgängliga för att täcka sina utgifter eller för att köpa nya eller andra produkter.

I allmänhet har alla också mer än tillräckligt med saker, det är inte problemet i västländerna. Problemet är att kunna betala de löpande utgifterna. Förr i tiden var detta ett mycket mindre problem, eftersom det rådde en bättre balans mellan inkomster och utgifter, men också för att inflationen var mycket lägre än vad som har varit fallet, särskilt under de senaste åren. Just under de senaste åren, åren med finans- och skuldkrisen, har inflationen accelererat och ökat. Det handlade dock främst om värdeinflation som inte mättes och eller uppmärksammades av ekonomer och eller regeringar , staten.

Den aktuella situationen avseende inflation för specifika individer

Om inflation ses som det faktum att man kan köpa mindre för samma summa pengar. Då gör det stor skillnad om någon i den situationen har mer pengar eller faktiskt samma summa pengar eller mindre pengar. I det första fallet får personen i fråga det bättre eller så förblir situationen oförändrad för den personen. I båda de andra fallen förlorar personen i fråga.

I dagsläget, år 2013 och skuldkrisen. Går de flesta personer ner i löner. Samtidigt som priserna stiger. Mindre kan köpas med samma summa pengar. Men de flesta människor behåller inte samma summa pengar utan går faktiskt ner. Så inflationen för just dessa personer är ännu högre än den genomsnittliga inflationen. Detta gäller särskilt för låginkomsttagare som ibland får se sin inkomst minska drastiskt.

Inflationens effekter är störst bland låginkomsttagare. De märker det direkt när deras löner sjunker, särskilt om det är kopplat till prishöjningar på produkter. Det är mycket illa att man inte förstår sig på inflation, särskilt för låginkomsttagare, eftersom det är de som drabbas hårdast av inflation.

Värdeinflation har pågått i vårt samhälle under lång tid och i mycket större skala än vad regeringar och "allmänheten" förstår. Att mäta är att veta, men då måste rätt sak mätas. Och inte ens då är mätning i sig att förstå. En mycket mer omfattande förståelse av vad som pågår kräver en mycket bredare förståelse av såväl inflationen som ekonomin och samhället i stort. Och det räcker inte med kvantitativa mätverktyg och mätmoment. För detta krävs mycket bredare och mer omfattande kvalitativ forskning, och framför allt god kommunikation med och lyssnande på relevanta intressenter. I slutändan handlar kvalitativ forskning om att lära sig att kommunicera, lyssna och tolka på ett bra sätt. På ett kritiskt sätt. Vilket inkluderar att använda och tillämpa rätt metodik och särskilt underliggande perspektiv och meningsskapande.

10. Varför inflation inte kommer att vara ett problem med och inom det utmärkta monetära systemet

Inflation kommer inte längre att vara ett problem i och inom det utmärkta monetära systemet, snarare tvärtom. Prisinflation kommer inte att vara ett problem, men det kommer inte heller värdeinflation att vara. Ett annat ord för inflation är minskning, och ett annat ord för deflation av värde är värdeökning. När det utmärkta monetära systemet är på plats kommer det att ske en multiplicering av värde(n). Ökning av värdet på finansiellt och socialt kapital. På många sätt.

Detta beror bland annat på följande :

Inom EMS kan varuskatterna sänkas men även punktskatterna på bensin. Människor måste då också betala mindre moms och även betala mindre för bränsle. Därmed blir det mer över till andra varor och tjänster som också kan falla i pris.

Inkomsterna, särskilt för de lägre inkomstgrupperna, kommer i allmänhet att stiga. Därmed kommer eventuella prishöjningar som sker av andra skäl ändå att kunna betalas tidigare, bättre och lättare än i en situation där det excellenta monetära systemet ännu inte har införts eller kommer att införas.

Med EMS kan fler finansiella buffertar och möjligheter skapas så att individer och organisationer som inte kan uppfylla sina finansiella åtaganden vid en viss tidpunkt ändå kan göra det, eller till och med "bara" uppfylla dessa finansiella åtaganden från en allmän finansiell källa. Möjligen utan att de personer eller organisationer som är i tillfälligt ekonomiskt behov behöver återbetala de utbetalda beloppen i framtiden. Det är då "bara" en donation från ett allmänt ekonomiskt och socialt intresse.

Från webbplatsen http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/ har jag lånat följande text :

" För det första ingår inte huspriserna i konsumentprisindex. I korgen med konsumtionsvaror ingår endast det "teoretiska hyresvärdet". Om bostadspriserna hade ingått i prisindexen skulle inflationen ha varit betydligt högre före krisen och betydligt lägre efter krisen" (http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/)

Här har jag följande tillägg. Inflationen med bostadspriserna inräknade var visserligen högre före krisen och lägre efter krisen. Men det måste också hänga samman med faktiska inflationsjusteringar (baserade på inflationstakter UTAN hänsyn till bostadspriser) men också med stigande bostadsvärden FÖRE krisen.

Som vi alla vet steg huspriserna kraftigt FÖRE krisen, vilket alla husägare drog stor nytta av. EFTER krisen föll huspriserna (vilket de för övrigt gjorde ett tag FÖRE krisen) vilket ledde till fallande huspriser som skadade både dåvarande ägare och de som köpte eller köper ett hus under den tidsperioden eller därefter. Den största delen av det egna kapitalet blir trots allt MINDRE värt.

Till detta kommer dock att lönerna för lägre inkomstgrupper redan tidigare år har justerats alldeles för lite i linje med den faktiska inflationen för att det överhuvudtaget ska vara möjligt att köpa hus eller att få tillräckligt höga bolån för att köpa hus. Detta korrigeras delvis när bostadspriserna sänks, men långt ifrån helt. I själva verket är bostadspriserna fortfarande betydligt högre i förhållande till de relativt låga lönerna för lägre inkomstgrupper än vad de var tidigare. Till detta kommer dock att i dagsläget, särskilt när det gäller låginkomsttagare, faller visserligen huspriserna, men inkomsterna faller också betydligt på grund av lägre löner från arbetsförmedlingar men också på grund av färre timmar man kan arbeta. Detta sammantaget gör att den faktiska inkomstnedgången för vissa individer i fler fall än vad som realiseras blir ännu större än husprisfallet. Och till detta kommer det faktum att OM man sedan köper ett hus så kommer det bara att bli MINDRE värt under perioden EFTER köpet och INTE mer.

Dessutom är det naturligtvis mycket viktigt om man (måste) använda vissa varor eller tjänster eller inte. Om man i allt större utsträckning är tvungen att använda vissa varor eller tjänster kan det innebära en ganska stor belastning på de totala inkomsterna. På samma sätt har låginkomsttagare, och kanske särskilt låginkomsttagare, under de senaste årtiondena eller åren varit tvungna att hantera ökade utgifter för :

Utbildningskostnader (pressen och även nödvändigheten att studera har bara ökat)

Telefonkostnaderna har jag redan nämnt; mobiltelefoni och det faktum att varje familjemedlem numera har en telefon till skillnad från förr i tiden

Kostnader för pendling; att behöva resa längre sträckor och särskilt i dagsläget höga bränslekostnader. Å andra sidan får människor i allmänhet mindre ersättning för dessa pendlingskostnader

11. Logiken bakom den relationella inflationen

Jag inleder den här delen av boken med en text som för de flesta kan verka teoretisk eller åtminstone "vag". Jag gör det därför att den utgör en del av mina övriga arbeten/skrifter om metasemiotik. Metasemiotik eller metasemeiotik är underordnad, transcenderar, semiotiken som den utvecklades av Charles Sanders Peirce. Metasemiotiken, som jag har utvecklat, är i själva verket nyckeln till att koppla samman vetenskap, praktik och logik. För att förena. Men det är INTE teori, eftersom jag inte gör och aldrig har gjort teori. Teori ser jag som något som skiljer sig från praktik, från det som finns och är möjligt i vårt samhälle. Den skillnaden orsakas huvudsakligen också av det som jag ska beskriva här och som jag har kallat metasemiotisk obetydlighet. Detta är en engelsk term och därför låter meta-semeiotisk inte bekant och kan också låta "vag". Men därför försöker jag förklara det delvis här och för den som vill veta mer om detta hänvisar jag till andra av mina texter i ämnet. Den metasemiotik som jag har utvecklat är också redo att implementeras, precis som mitt Excellent Monetary System är. Men metasemiotiken behöver också en bredare förklaring baserad på en bok, och ytterligare utarbetande och förbättring i detaljerna är fortfarande möjligt. Men även när det gäller metasemiotiken hoppas jag att den kommer att användas relativt snart. Metasemiotiken kommer att dramatiskt förbättra våra vetenskaper och därmed samhället. Det är metodiken och sättet att se på saker och ting för att verkligen förstå och därmed förbättra ALLT.

Verkligen allt i vårt samhälle, universum och samhälle måste betraktas och även förstås ur en relationell synvinkel. När det gäller detta relationella betraktelsesätt finns det uppenbarligen många, men det finns bara ett enda, det rätta och mest utmärkta ... som är den mest optimala metodiken och betraktelsesättet baserat på den mest utmärkta holoploristiska/metasemiotiska förståelsen. Alla andra sätt att se leder till vad jag kallar metasemiotisk obetydlighet. Metasemiotisk obetydlighet är ett begrepp som står för teckenrelaterat missförstånd som skapas genom att man bara betraktar en del av möjligheten eller möjligheterna, ofta också från fel perspektiv och antar en underliggande struktur som inte finns i verkligheten. Jag har kallat detta metasemiotisk obetydlighet som härrör från termen statistisk obetydlighet. Den termen syftar på fel i statistiken som beror på att man bara tar hänsyn till en del av populationen. Metasemiotisk obetydlighet uppstår också därför att man bara tar hänsyn till en del av något. (Deirdre Mc Closkey, "The Cult of Statistical Significance: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)" , University of

Michigan Press, 1:a upplagan, 2008) . Fast det handlar inte om mindre av samma sak, utan om mindre av något som i sin reduktion skiljer sig från vad som faktiskt är eller kan vara. Denna metasemiotiska obetydlighet är dessutom inte bara en semiotisk obetydlighet utan också en metasemiotisk sådan. Med det menar jag faktiskt att varje insikt som inte är tillräckligt fullständig men som inte heller är metasemeiotisk till sin karaktär och sitt ursprung, att ALLA sådana insikter är metasemeiotisk obetydlighet.

Inflationen måste ta hänsyn till utbud och efterfrågan. Men också överkapacitet eller underkapacitet. Och även med önskad inkomst för arbetstagare och arbetskraftskostnader och andra kostnader. Break-even-situationen för företag, organisationer och medborgare. I förhållande till hur mycket pengar som finns tillgängliga i samhället.

Men vad som också är viktigt när det gäller inflationen är den grundläggande frågan "hur mycket är tillräckligt?". Jag tar också upp denna fråga i en annan del av denna bok, och den är naturligtvis också relaterad till inflationen och det utmärkta monetära systemet. Men det som främst är viktigt att nämna här i relation till denna fråga är kvantifieringen av en viktig del eller den viktigaste delen av "hur mycket är tillräckligt"-historien. Nämligen den fasta kostnaden för grundläggande primära behov. Dessa grundläggande primära behov är främst kostnader och möjligheter för boende, transport, hälsa, fritid (privata sysslor) och utbildningskostnader. Som kostnader och möjligheter för bolån, vägskatt, sjukvårdskostnader, kostnader för teater, konst och underhållning samt sport. Och så naturligtvis utbildningskostnader och -möjligheter. Regeringen KAN påverka alla dessa kostnader och möjligheter enormt. Speciellt också med det utmärkta monetära systemet. Jag har faktiskt redan tagit hänsyn till detta när det gäller penningpolitiska förslag. I sin essens, när det gäller kostnader, kan EMS möjliggöra vad som helst. Det är nyckeln till att se till att verkligen alla kan tillgodose och fortsätta att tillgodose alla sina grundläggande behov utan problem. Och för detta behövs därför INGEN ovillkorlig basinkomst, och denna ovillkorliga basinkomst är, åtminstone inom den närmaste framtiden och jag förväntar mig även i framtiden, inte nödvändig utan mestadels oönskad.

Förr i tiden var det sant att det fanns överkapacitet. Bönderna under den stora depressionen producerade mer och priset gick verkligen ner då. Eftersom det fanns mer utbud för samma efterfrågan. Men priset sjönk också eftersom det inte

fanns några pengar att köpa mer för och efterfrågan inte kunde öka eftersom det handlade om basvaror som folk ändå inte skulle producera (mycket) mer av, utan mindre om priset gick upp. Och om priset gick ner skulle människor inte heller producera mer, så detta var ett problem. Förr i tiden (under den stora depressionen och säkert också när Milton Friedman utarbetade sina inflationsteorier) fanns det också färre produkter och tjänster (inklusive finansiella tjänster!) att fördela pengar på. I dag finns det fler sådana enheter (produkter, tjänster, yrken, andra processer) att fördela pengar över. Men när man fördelar pengar måste man naturligtvis också ta hänsyn till vad de ger. I termer av finansiellt eller socialt kapital. När det gäller finansiellt kapital kan man ibland tjäna mer - och ofta enklare - genom att investera det i finansiella tjänster snarare än i produktion eller distribution. Åtminstone gäller detta i vår tid (2014) med det nuvarande monetära systemet. Vid tiden för den stora depressionen var hus och andra lyxvaror dessutom inte så dyra. Som alla vet steg priserna på framför allt hus och blev till och med oöverkomliga för många på grund av låga inkomster och jämförelsevis höga fasta kostnader.

I dagens situation/tid befinner sig de flesta företag i en (enorm) överkapacitet. Priset på varor är i allmänhet högt eftersom kostnaderna inte kan betalas om de blir ännu lägre. Det vill säga, de flesta företag ligger redan runt eller till och med under sin break-even-situation (om de sänker priserna ännu mer kommer de att hamna på minus eller till och med gå i konkurs). När MER pengar kommer in i ekonomin kommer efterfrågan att öka för vissa varor (INTE basvaror där ännu mindre kommer att användas eller lyxvaror eller normala varor där också mindre kommer att användas!!!) men den ökade efterfrågan kommer i allmänhet INTE att innebära eller behöva innebära en ökning av priset i allmänhet. Organisationerna kommer helt enkelt att producera MER och därför göra MER vinst även till samma pris.

Derrida förstod redan - tror jag - att "allt" redan finns i texten. Detta tar sig uttryck på två sätt:

1) Fenomen finns egentligen redan i "texten" utan att människor själva inser det i tillräcklig utsträckning.

2) Fenomen ingår ännu inte i "texten" men just därför att de ännu inte faktiskt ingår i den, men finns tillgängliga i den bredare "texten" i eller från andra universa, är "texten" ologisk och något märklig eller skadlig för vissa parter. Denna ologiska eller skadliga aspekt kan avlägsnas genom att man sedan gör

"texten" mer komplett genom att lägga till dessa fenomen eller aspekter till "texten".

De 1) och 2) jag nämner här hänger förstås ibland också ihop. När det gäller inflationen är det värt att notera att detta fenomen redan finns i "texten" utan att människor själva inser det tillräckligt. I vår tid märks det inte minst genom de senaste decenniernas stigande bostadspriser. Men därutöver finns det också mer eller mindre bevis för att en okontrollerad ökning av det finansiella kapitalet och även en ordentlig ökning av det (mycket mer pengar i ekonomin) inte leder till eller behöver leda till problem. Faktum är att den ökningen har funnits där i flera decennier utan att människor har insett det tillräckligt (dvs. ett exempel på det jag nämner under 1). Jag talar om fractional reserve banking och den inverkan det har haft på de pengar som har kommit i omlopp under de senaste decennierna. Den ökningen av pengar har bara varit otroligt bra, och borde egentligen ha varit mer så. Det problematiska i den här situationen var och är INTE det faktum att mer pengar kom i omlopp (tvärtom, för det behövs MER pengar med växande välstånd och mer mångfald och fler människor!) utan snarare det faktum att MER skulder kom i omlopp. Och inte heller dessa skulder är huvudproblemet, utan snarare det faktum att de var och är a) betraktade som ett problem och b) utvecklingen på arbetsmarknaden och löneutvecklingen som inte längre garanterar inkomsttrygghet eller till och med helt förstör den.

De flesta av de pengar som kom i omlopp i Nederländerna och USA, och jag tror också i de flesta länder i Europa under de senaste decennierna, kom i omlopp eftersom det fanns fler bolån och högre belopp på bolånen. Mer pengar kom i omlopp och huspriserna ökade också. Men ökningen av huspriserna berodde inte så mycket direkt på ökningen av antalet bolån. Huspriserna steg av andra skäl, och därför var det nödvändigt att höja belåningsgraden på bolånen. I Nederländerna var en av orsakerna till de högre huspriserna att kostnaderna för att bygga mark ökade. Detta tillsammans med högre löner och liknande orsakade en del av ökningen.

Men det som också är intressant är att prisuppgången på längre sikt därmed kommer att återställas... delvis också för att priserna därmed är för höga i förhållande till lönerna. Men även om och så snart lönerna börjar stiga något mer igen eller inkomsterna blir högre kommer huspriserna sannolikt inte att stiga proportionellt. Särskilt inte om markkostnaderna inte behöver börja stiga

explosionsartat eller oproportionerligt jämfört med tidigare. Eller om de redan tillgängliga bostäderna redan är tillräckliga eller mer än tillräckliga för de kommande åren. Denna situation kommer sannolikt att uppstå under de kommande åren i Nederländerna och kanske i andra europeiska länder eller i USA.

12. Bortom inflation

En bredare definition av och syn på inflation

I olika delar av denna bok och även i andra av mina texter har jag redan tagit upp begreppet inflation på olika sätt. Inflation kommer, om och när det Excellent Monetary System som jag skapat införs, inte längre att vara ett problem för samhället. I det avseendet kommer inflationen då verkligen att vara över. Men i den här delen av min bok går jag återigen bortom begreppet inflation genom att ta upp missförståndet om inflation som främst orsakas av ofullständiga teoretiska begrepp om den, och försöker komplettera det där det behövs. I samband med detta nämner jag också ett inflationsfenomen som kan beskrivas som Break Even Point Inflation. Detta är en form av inflation som ännu inte nämns i teorin eller konceptualiseringen av inflation, men som spelar en framträdande roll i vår tid och i det nuvarande monetära systemet. Om och när mitt EMS är på plats kommer BEP-inflationen (break even point) att spela en mycket mindre eller ingen roll alls. Precis som andra former av inflation då kommer att spela en mycket mindre roll och absolut inte kommer att vara eller behöva vara problematisk när mitt EMS är på plats.

Med inflation menas ofta en allmän definition och förståelse av inflation, där inflation ses som monetär inflation eller prisinflation. Monetär inflation innebär att penningmängden ökar.... Eller prisinflation, där den allmänna prisnivån ökar. I allmänhet skulle inflation innebära att med en ökning av penningmängden skulle priserna stiga mer än lönerna. Vilket då skapar ett negativt resultat för familjer och individer som vill köpa något.

Monetär inflation och även prisinflation är mer specifika ekonomiska begrepp för inflation. Det är dock självklart tveksamt om dessa begrepp eller teoretiska framställningar av inflation verkligen existerar i verkligheten.

Förutom allt detta och den många kritik som jag redan har framfört om definitioner och sätt att mäta inflationen i samhället, vill jag också påpeka att inflationen ofta betraktas främst från utgiftssidan. Det som glöms bort är inkomstsidan. Med detta menar jag att inkomstsidan ofta förbises i inflationen.

Om man överhuvudtaget tittar på inkomster så är det ofta också en del av inkomsterna och inte alla inkomster. Precis som dagens inflationsmätningar bara tar hänsyn till en begränsad del av de totala utgifterna, och de mest relevanta utgifterna ingår inte ens i dessa mätningar.

I dagsläget är det inte rimligt att priserna stiger när penningmängden ökar. För om penningmängden ökar kan företagen sälja mer, och då behöver de inte låta priserna stiga. Och om de gör det kommer det i allmänhet bara att vara fördelaktigt eftersom företagen kommer att göra mer vinst och därmed få mer pengar och därmed kan spendera mer. Om lönerna sedan också börjar stiga kommer det också att vara fördelaktigt för arbetstagarna på lång sikt. Men lönerna stiger i allmänhet inte lika snabbt som priserna och DET är det stora problemet. Även för tillfället. Speciellt de lägre inkomsterna kan då köpa mindre och mindre av vad de tjänar. Medan de borde kunna köpa MER, öka rikedomen. Eller att spendera mindre för det de redan köper är ännu bättre eftersom konsumtion också är en viktig fråga.

Vad som också är problemet i nutid är att lönerna sjunker medan själva kostnaden för energi och andra grundläggande nödvändigheter STRIMMAR. Medan penningmängden som är tillgänglig för dessa nödvändigheter bara minskar. På grund av denna nedgång tillsammans med ökningar av priserna på dessa nödvändigheter men också ökningar av kostnaderna för sjukvård och tandvård och liknande, särskilt de lägre inkomsttagarna har mindre och mindre pengar att spendera på andra varor och tjänster. Lyxvaror. Även om dessa lyxvaror faktiskt också bara ökar. Men dessa företag och därmed deras anställda får det allt svårare att överleva, än mindre att växa och utvecklas.

Ekonomer tror i allmänhet fortfarande att inflation uppstår genom en relativ ökning av penningmängden i förhållande till den tillgängliga ekonomiska produktionen. Detta är en vanlig missuppfattning och jag tror också att det är ett helt felaktigt antagande och tro.

Inflationen orsakas enligt min mening snarare av den relativa lönesänkningen med ökande produktion och produktionseffektivitet i förhållande till samma mängd pengar eller en alltför liten ökning av mängden pengar. Om produktionen

ökar per arbetare borde också lönekostnaderna öka. Under de senaste åren har dock lönekostnaderna för arbetstagare med lägre inkomster faktiskt minskat, både kvantitativt per timme och med hänsyn till antalet timmar man kan arbeta. Många fast anställda med högre löner har ersatts av flexjobbare som i sin tur har betydligt lägre löner. Per timme. Samtidigt som de också kan arbeta mindre än de fast anställda under tidigare år. Eftersom övertid är ett allt mindre problem på grund av den försämrade ekonomin men också på grund av ökad effektivitet som leder till färre arbetstimmar för att uppnå samma produktivitet.

Om den samhälleliga penningmängden ökar kan privatpersoner äntligen betala sina skulder, pensioner kan betalas ut igen, hus kan renoveras eller byggas om och sjukvårdskostnader kan betalas. Dessutom kan priserna på speciella varor betalas igen, till exempel antikviteter eller speciella djur som inte kan säljas för vad de faktiskt är värda.

Orsaker till inflation

Olika skolor inom nationalekonomin har helt olika uppfattningar om inflationens ursprung och därmed om det (o)önskvärda i (för mycket) inflation och om vilka metoder som är lämpligast för att förhindra, kontrollera eller dämpa inflationen. De viktigaste tankeskolorna är följande:

- Den keynesianska synen som ser prisinflation som ett resultat av förändringar i utbud och efterfrågan. Och som inte ser förändringar i penningmängden som en orsak till prisinflation.

- Den monetära synen som innebär att inflationen bör regleras genom reglering av penningmängden. Detta innebär ekvationen MV = PT. Pengar X Hastighet = Pris X Handel (nationalprodukt eller inhemsk produkt)

- Den österrikiska skolan, som förklarar en ökning av penningmängden med statliga åtgärder (centralbankens utlåning till banksystemet) eller med åtgärder från banksystemet självt (bankernas utlåning)

- Den monetära synen på inflationen innebär att det behövs mer pengar eftersom mer pengar, enligt Fishers kvantitetsteori, inte leder till en ökning av den allmänna prisnivån (P) utan till en ökning av produktionen (T), vilket i sin tur leder till att lönerna kan höjas, vilket i sin tur stimulerar ekonomin ännu mer eftersom det för närvarande råder underutnyttjande. Om man antar att företagen kan producera mycket mer än de gör idag och att det finns gott om tjänster men

också förståelsen för att dessa kan och bör produceras ganska mycket mer än för närvarande. Men också, med mer pengar per anställd, kan antalet arbetade timmar minska, till exempel så att människor kan arbeta mindre. Något som borde ha varit verklighet vid det här laget, med tanke på effektivitetsökningen, istället för att vi alla fortfarande måste arbeta samma antal timmar för samma välstånd som tidigare. Men mycket snabbare och bättre och effektivare än tidigare.

Enligt den österrikiska skolans definition av inflation är det INTE inflation om inflationen är en ökning av penningmängden. Detta beror på att penningmängden inte VERKLIGEN har ökat när centralbanker lånar ut till banksystemet eller kunder lånar ut till banker. Detta beror på att det mot kredit finns lån och därmed skulder. Dessa skulder och lån upphäver de beviljade krediterna och det är till och med så att ränta också måste betalas. På så sätt blir det i det långa loppet ingen ökning av penningmängden och inte ens lika stor penningmängd, utan till och med en minskning av penningmängden.

Olika former av (pris)inflation

Det finns två huvudformer av (pris)inflation: kostnadsinflation och utgiftsinflation.

Kostnadsinflation innebär att företagen för över sina ökade kostnader på försäljningspriserna för att inte minska sina vinster alltför mycket. En annan orsak till kostnadsinflation kan vara höjda skatter. Till exempel har bensinpriserna också stigit under de senaste decennierna till följd av höjda skatter (punktskatter) på bensin. Idag är bensinpriserna fortfarande mycket höga, samtidigt som människor har mindre att spendera. Detsamma gäller ökningar av sjukförsäkringskostnader och stigande matkostnader, samtidigt som kvaliteten på maten i allmänhet sjunker.

Utgiftsinflation uppstår enligt den teoretiska definitionen när det sker en överkonsumtion i en ekonomi där företagen har full kapacitet och kämpar för att möta efterfrågan. I slutet av 1990-talet höjde många företag sina priser kraftigt, vilket förklaras av att det då skulle ha förekommit en utgiftsinflation.

Så i vilket fall som helst höjdes priserna kraftigt i slutet av 1990-talet, medan de aldrig sänktes därefter. Tvärtom. Priserna stiger fortfarande samtidigt som ekonomin INTE går bra nu och arbetstagarna tjänar mindre och har mindre att

spendera. Dessutom höjdes inte lönerna proportionerligt under 1990-talet. Det BÖRDE ha gjorts då, då hade vi inte befunnit oss i en kraftigt försämrad ekonomi och negativ spiral nu. Vilket förvärras av den nuvarande (2011/2012) dåliga penningpolitiken i EU och EU-länderna.

I dagsläget kan privatpersoner, och i synnerhet låginkomsttagare, bara betala för de högre kostnaderna för varor som de absolut behöver genom att låna mer pengar eller spendera mindre på andra varor och tjänster. Det innebär automatiskt en ytterligare försämring av ekonomin. Den enda utvägen är en omvandling av vårt nuvarande penningsystem som tillåter och förverkligar verkligt ytterligare penningskapande. Då kan också lönerna stiga och människor kan spendera lika mycket eller mer om det behövs och utan att behöva låna. Skuldavskrivning och skuldåterbetalning måste också bli möjligt igen. Det råder alltså stor brist på MER pengar. För att kunna betala av skulder och betala höjda priser. Istället för att inte kunna göra det och faktiskt behöva skuldsätta sig mer eller nöja sig med mindre än tidigare år.

Varför är inte inflationen ett problem?

Vad alltför många människor, och i synnerhet ekonomer, inte förstår i dagens läge är att inflation, precis som andra aspekter av vårt samhälle, är relationell. Och att det relationella också har vissa egenskaper. Det relationella är aldrig enhetligt eller entydigt, utan består alltid av en mycket rik variation och mångfald. Och den mångfalden har i sin tur också vissa egenskaper och en viss struktur. Allt detta måste förstås väl, och det är inte lätt att faktiskt förstå alla de aspekter och egenskaper och frågor som är viktiga i inflationen. Inte ens jag gör det riktigt än, och det finns utan tvekan väldigt många aspekter och frågor om inflation som ingen förstår ännu.

Faktum är dock att jag redan har en mycket bättre förståelse än de flesta människor eller ekonomer för vad inflation handlar om eller när inflation kommer eller inte kommer att inträffa och eller när inflation kommer eller inte kommer att vara ett verkligt (stort) problem eller fråga.

När det gäller förekomsten av inflation är följande egenskaper och frågor viktiga eller kommer att spela en roll i större eller mindre utsträckning:

1) Mängden pengar som finns i ekonomin

2) Hur kommer dessa pengar att fördelas och till vilka enheter

3) Situationen för de enheter till vilka pengarna tilldelas (BEP-situation eller en mycket bättre situation)

4) Det monetära system man har att hantera (nuvarande kontra EMS) och de resulterande egenskaperna hos ekonomin (hur och om skatter tas ut, hur och om pensioner finns och hur de betalas, hur och om priser styrs, etcetera).

Jag har i andra av mina texter beskrivit att ekonomer i allmänhet missförstår begreppet och fenomenet inflation. Att deras förståelse av inflation också är något helt annat och därför har helt andra egenskaper än fenomenet inflation. Bland annat antar man att inflation uppstår när det kommer in för mycket pengar i ekonomin. Och man förstår inte att inflation också uppstår när det finns för lite pengar i ekonomin, som i dagsläget. Att det finns för lite pengar i ekonomin leder å ena sidan till att de lägre inkomstgrupperna får allt mindre relativ inkomst, medan de högre inkomstgrupperna uppenbarligen får mer relativ inkomst och att företagen måste betala för denna mer relativa inkomst så att priserna förblir oförändrade eller till och med stiger. I den nuvarande krissituationen, som fortfarande råder och som också antas råda, kommer företagen inte att höja sina priser så lätt. Detta leder till att med mindre försäljning/omsättning kommer dessa företag att försöka förbättra sin effektivitet och därmed bland annat också spendera (ännu) mindre pengar på produktionskostnader och produktionsstyrkor. Så relativt sett har lägre inkomstgrupper lägre inkomster medan priserna förblir desamma eller till och med stiger. Så relativt sett är det inflation. Och då är inte ens de ökade boendekostnaderna, de stigande kostnaderna för mobil kommunikation och liknande inräknade.

Naturligtvis är allt detta ett problem i den nuvarande situationen och ekonomin. Men om och när EMS införs kommer allt detta att bli mindre och mindre av ett problem eftersom företagen då kommer att kunna hålla sina priser på samma nivå (oavsett om de styrs eller införs av regeringen eller inte) eller till och med sänka dem på alla möjliga sätt eftersom skatterna inom EMS också kan sänkas och försäljningen sannolikt också kommer att öka till följd av högre inkomster och inkomster för arbetstagare i allmänhet. Med en bättre ekonomi kan företagen hålla priserna oförändrade eller till och med låta dem sjunka. Samtidigt som människors inkomster ökar eller kan öka på grund av högre omsättning i

företagen. En bättre ekonomi. Lägre socialförsäkringsavgifter. Möjligen också ett lägre bidrag till sjukvårdskostnader. Som ett resultat av detta behöver inflationen inte vara ett problem eller åtminstone i mycket mindre utsträckning än i nuvarande tid och situation.

Extra kapitel om inflation

Detta kapitel är ett kapitel som inte fanns med i 2016 års bok. Det här kapitlet är nytt och det är den text som jag ursprungligen skrev för min podcast "The Excellent Monetary System" på Spotify. Länkarna och QR-koderna för att lyssna på denna podcast finns i början och slutet av denna bok och innehållet i podcasten kompletterar innehållet i denna bok.

Det här kapitlet handlar om ekonomers och allmänhetens största missuppfattning om ekonomier. Det handlar om inflation. Inflationen är till stor del missförstådd. Och framför allt på grund av detta är de relativt enkla sätten att förhindra problematisk inflation inte tillräckligt förstådda. I den här podcasten kommer jag att ge min syn på inflation och de verkliga orsakerna till inflation. Jag kommer också att nämna hur problematisk inflation alltid kan förhindras med hjälp av rätt åtgärder från regeringarnas sida.

Så här kommer jag att prata om inflation. När inflation uppstår är det antingen kostnadsrelaterad eller icke kostnadsrelaterad inflation. Inflation förekommer hela tiden. Men när inflationen blir problematisk är det oftast inte på grund av inflationen i sig som den blir problematisk. Inflationen blir problematisk på grund av att lägre inkomstgrupper behöver mer inkomst för att klara av inflationen, tillsammans med det faktum att högre inkomster för de lägre inkomstgrupperna är kostnader för företag och andra organisationer. Högre inkomster leder till ännu mer kostnader som leder till mer prishöjningar och därmed mer inflation. Just det faktum att lägre inkomster inte kan höjas utan att priserna behöver höjas är det största problemet med inflationen. Om det bara fanns sätt att höja de lägre inkomsterna utan att kostnaderna för företag och andra organisationer skulle stiga, så skulle det innebära att priserna inte heller behövde stiga. Och högre inkomster för de lägre inkomstgrupperna i kombination med uteblivna prishöjningar för företag och andra organisationer leder per definition till ökad omsättning och högre vinster för företagen. Högre inkomster för lägre inkomstgrupper leder också till högre skatteinkomster för staten.

Nu 2024 vill den nederländska regeringen sänka inkomstskatten för låginkomsttagare. Detta kommer att innebära att de lägre inkomsterna kommer att ha mer pengar att spendera men kostnaderna för företag och eller andra organisationer kommer inte att stiga. Det kommer förmodligen att innebära att de lägre inkomstgrupperna kommer att spendera mer eller få mindre skulder och senare kan och kommer att spendera mer. Sammantaget kommer det att innebära ökade skatteintäkter för staten. Dessa skatteintäkter för staten kan till

och med vara större än den minskning av skatteintäkterna som de lägre inkomsterna får genom sänkta inkomstskatter.

I resten av det här kapitlet ska jag försöka förklara tillräckligt väl vad som är fel med dagens missförstånd om inflationen. I grunden beror dessa missförstånd på att ekonomiska teorier och ekonomiskt tänkande till största delen är dualistiskt. Det måste ske en förskjutning från dualistiska missförstånd till en relationell förståelse av inflationen. Relationell inflation skiljer sig från fraktionellt dualistiska teorier och missförstånd om inflation. Man måste förstå att vår värld inte är en värld av likformighet utan av skillnader och att dessa skillnader har stor betydelse. För några år sedan var jag på Nederländernas ekonomiministerium och en ekonom där talade om inflation och tog Zimbabwe som exempel. Men Zimbabwe är naturligtvis på många sätt mycket olikt situationerna och ekonomierna i Västeuropa med sina fullvuxna kapitalistiska samhällen med rätt finansinstitut och rätt regerings- och bankpolitik. Dessa är inte på långa vägar optimala, men åtminstone mycket mer utvecklade och har mindre inflation än den mycket dåliga situationen och omständigheterna i Zimbabwe.

Ett stort misstag när det gäller ekonomiska teorier och ekonomers tänkande är att de i många fall vill arbeta med ceteris paribus-fall, medan verkliga ekonomier naturligtvis aldrig någonsin är ceteris paribus. Det finns också en stor brist på detaljerade insikter om inflation av specifika varor eller tjänster eller fastigheter. Ekonomerna är inte tillräckligt diversifierade när det gäller hur problematisk inflationen för specifika varor och tjänster är för de lägre inkomstgrupperna. De förstår inte tillräckligt mycket av den relationella inflationen. De tar inte tillräcklig hänsyn till orsakerna till inflation för olika varor, tjänster eller fastigheter och hur man ska hantera det. Och i många fall kan en mycket effektiv och korrekt statlig politik, särskilt om den bygger på en grundlig förståelse, vara till stor hjälp för att hantera problematisk inflation.

Enligt Milton Friedman har inflation alltid en monetär orsak. Ekonomerna vill gärna nämna att mer eller för mycket pengar ALLTID leder till inflation. Detta är faktiskt till stor del ett resultat av Milton Friedmans arbete. Men Milton Friedman hade fel. Och hans felaktiga förutsägelser och missuppfattningar är fast förankrade i ekonomers, centralbankers och regeringars sätt att tänka. Det är en av de största anledningarna till att John Maynard Keynes stora förutsägelser i hans "ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" ännu inte har förverkligats. Ekonomer är inte de personer som kan skapa de rätta monetära och ekonomiska systemen för att förverkliga John Maynard Keynes förutsägelser. Inte ens JM Keynes själv förstod vad som egentligen krävdes för att hans förutsägelser i skriften "Ekonomiska möjligheter" skulle bli verklighet. Den enda som gör det och någonsin har gjort det är jag, Wilfred Berendsen. Nu måste ekonomer lära sig att

förstå och inse mitt monetära system och de ekonomiska system som hör till det. Detta är inte bara högst nödvändigt för att förverkliga förutsägelserna i "ekonomiska möjligheter för våra barnbarn". Det är framför allt också nödvändigt för att förhindra den recession som världsekonomierna kommer att möta strax efter 2024 om mitt monetära system och de ekonomiska system som hör till det inte förverkligas. Då kommer med all säkerhet en världsomspännande recession att inträffa. Det finns ingen annan möjlighet med tanke på skadorna på nuvarande monetära system och ekonomiska system för världsomspännande ekonomier och medborgare. Och inflationens logik leder till en sämre ekonomi om inte tillräckligt med penningtillväxt inträffar efter en relativt enorm världsomspännande inflation som under åren 2022 och 2023.

Fisher-ekvationen är en viktig del av kvantitetsteorin för pengar. Denna ekvation är M *V=P *T. M är penningmängden, V är omloppshastigheten, P är prisnivån och T är transaktioner. När det råder inflation vill ekonomer inte ha in mer pengar i ekonomierna eftersom det skulle orsaka ännu mer inflation. Men när det är inflation stiger P i Fischer-ekvationen och om samma T transaktioner skulle behöva delta, borde M åtminstone öka med samma nivå som inflationen om alla andra delar av ekvationen skulle förbli oförändrade. Och det gör de inte. Eftersom V också kommer att minska baserat på eller efter inflationen. Och om V för vissa varor INTE kommer att minska efter inflationen, kommer V med samma eller inte tillräckligt växande penningmängd troligen att minska mycket mer även för andra varor och tjänster. Omloppshastighet och transaktioner är nära kopplade till varandra. Det innebär att både V och T kommer att minska med inflationen. Om omloppshastigheten för pengar och transaktioner inte minskar vid en större prisökning som under 2021 och 2022 betyder det att antingen M växer eller att människor spenderar mer av pengar som de sparat tidigare.

Fischer-ekvationen M* V = P * T definierar M som pengar i våra ekonomier. Men vad som glöms bort där är att M-pengar i våra ekonomier också innebär besparingar. Och dessa besparingar bör inte vara en del av Fischer-ekvationen. Det är därför jag föreslår att M pengar i våra ekonomier ersätts med Ms som är pengar som spenderas. Då kommer ekvationen att bli Ms * V = P * T. Pengar som spenderas gånger hastighet = pris gånger transaktioner. Då bör P * T-delen vara diversifierad och detaljerad mycket mer än i fiskerekvationen. Baserat på vilka typer av varor eller tjänster. Men också om det handlar om nya produkter eller tjänster eller begagnade varor eller tjänster. Pengarna som spenderas och pengarnas hastighet bestäms också mycket av förtroendet för våra ekonomier och framtida utveckling och förändringar i dessa.

Fisher-ekvationen MV = PT tar inte heller hänsyn till behovet av ökade transaktioner i takt med befolkningstillväxten och de ökade möjligheterna för

människor och en viktig faktor i dagens ekonomier, nämligen de globala ekonomierna. Behovet av mer pengar på grund av detta tas inte med i beräkningen. Det finns många aktuella -ationer som försummas med Fisher-ekvationen. Jag talar där om åtminstone -ationer som globalisering, befolkning, industrialisering, innovation. T måste och kommer att förändras hela tiden. Den verkliga ekonomin är mycket mer mångfacetterad och sofistikerad än den trångsynta och reduktionistiska och felaktiga Fisher-ekvationen. Fisher-ekvationen är inte fullständig och den är inte tillräckligt diversifierad.

M i Fischer-ekvationen bör, som jag argumenterade tidigare här, förstås som endast pengar som spenderas i ekonomin. Medan de pengar som skulle skapas av och gå in i ekonomierna är mycket mer än så eller borde vara mer än så. Det betyder att den nödvändiga ökningen av M för Fischer-ekvationen endast kan genereras om det skulle skapas ännu MER pengar än den nödvändiga ökningen av M i Fischer-ekvationen. Det bör förstås att centralbanker och regeringar i nuvarande ekonomier ALDRIG skapar ytterligare pengar. Det är de privata bankerna som gör det, efter en begäran och ett lån av mer pengar från medborgare eller företag. Hur mycket dessa medborgare och företag faktiskt kommer att låna beror mest på hur mycket de kan låna. Och framför allt också på förtroende. Förtroende för ekonomin och förtroende för att de kan betala tillbaka pengarna. Kanske också om de kan tjäna tillbaka de lånade pengarna och kanske göra en vinst på lånet.

Privatbankernas skapande av pengar initieras aldrig av bankerna själva, utan alltid av medborgare och företag som lånar pengar. Detta innebär att ekonomernas retorik om att mer pengar i våra ekonomier orsakar inflation skulle innebära att om och när medborgare och företag lånar mer pengar så skulle detta innebära inflation. Detta är naturligtvis alldeles för enkelt, men det är också helt felaktigt i sak. Att medborgare och företag lånar pengar är i dagens ekonomier inte i sig en anledning till inflation. Eller det behöver inte vara det. När medborgare kan låna mer pengar för att köpa ett hus KAN priset på hus också öka. Men det kanske inte heller gör det. Och det kan finnas och kommer att finnas många fler skäl till att huspriserna stiger eller inte stiger. Om huspriserna stiger för att köparna kan få högre bolån, då kan regeringspolitiken alltid begränsa den typen av påverkan med rätt regeringspolitik. Överskjutande huspriser eller huspriser som överstiger vissa belopp kan beskattas högt eller smart på antingen köpar- eller säljarsidan. En annan sak som regeringar skulle kunna göra för att förhindra alltför höga bostadspriser är att meddela att de till exempel bara accepterar att bostadspriserna stiger med högst en viss procentandel per år. Att eventuella högre försäljningspriser på hus skulle beskattas mer än överskottet.

Ekonomernas falska, akritiskt obestridliga trossystem kring inflation bygger på det falska antagandet att mer pengar skulle gå in i ekonomierna och att mer pengar i ekonomierna då skulle vara drivkraften bakom inflationen. I själva verket är det inte ökningen av penningmängden som driver inflationen i våra nuvarande västerländska och kapitalistiska samhällen. I dessa ekonomier är de enda pengar som skapas inte verkligt ytterligare penningskapande utan skulder som skapats av privata banker. Och det enda skälet till att dessa ytterligare skulder eller skulder i allmänhet skapas är att medborgare eller företag behöver mer pengar, eller åtminstone vill ha mer pengar. De vill ha eller behöver dessa extra pengar för att köpa vissa varor och tjänster eller för att göra nödvändiga eller önskade investeringar. I allmänhet när medborgare och eller företag kan låna pengar, kommer de att göra det för att finansiera vad de behöver eller vill köpa eller investera i.

I motsats till vad ekonomer tror uppstår inte inflation i västerländska eller kapitalistiska samhällen på grund av att mer pengar tillförs våra ekonomier. Den kan uppstå på grund av förändringar i var pengarna fördelas eller på grund av våra nuvarande ekonomiska system och företagens kostnadsökningar. Dessa kostnadsökningar leder i allmänhet inte till samma löneökningar. Det är därför som inflation i allmänhet leder till en sämre ekonomisk situation för de berörda arbetstagarna och medborgarna.

Inflationen bör inte och kan inte förstås på makronivå med hjälp av inflationsteorier som till stor del är reduktionistiska och i själva verket inte sanna. Inflation måste förstås med hänsyn till alla verkliga frågor och omständigheter i verkliga ekonomier och situationer. Och framför allt genom att ta hänsyn till detta tillsammans med hur människor kan och vill eller kan reagera på dessa verkliga situationer. Och genom att förstå att människor och situationer fortfarande är olika där, vilket leder till en mängd verkliga faktiska åtgärder.

Jag är ganska säker på att det inte finns en enda VD, företagsstrateg eller marknadsföringskille som någonsin tittar på hur mycket pengar som finns i våra ekonomier eller hur mycket som läggs till eller som ens skulle veta hur man gör detta. I de flesta fall kan och kommer dessa människor inte ens att förstå hur de skulle kunna få en bra giltig inblick i detta. Ingen av dessa eller något annat företag kommer att överväga stigande priser när efterfrågan raketer. Det är ganska vansinnigt att undersöka detta i ljuset av ekonomi eller samhällsvetenskap bara för att bevisa just det. Eftersom det borde vara uppenbart att detta är den verkliga sanna verkligheten i nuvarande ekonomier. Fortfarande predikar alla ekonomer något annat när de är förblindade av sina teorier ...

Inflation som den som inträffade i stor skala under åren 2022 och 2023 är faktiskt ett resultat av att det inte finns tillräckligt med pengar i våra ekonomier. Det fanns och finns inte tillräckligt med pengar för vissa parter i våra ekonomier. Detta var redan tydligt under koronaperioderna. På den tiden fanns det många företag som inte kunde klara sig tillräckligt bra med mindre inkomster. Efter coronakrisen var många företag fortfarande tvungna att betala tillbaka lån som de behövde för att klara av coronasituationerna och -perioden. Efter det sköt energipriserna i höjden samtidigt som många företag inte hade tillräckliga finansiella resurser för att hantera dessa prisökningar. Därför var den enda lösningen för de flesta företag att höja sina priser. Inflation. Om de flesta företag hade haft tillräckligt med finansiella reserver skulle dessa prisökningar definitivt inte ha varit så massiva som under åren 2022 och 2023. Denna massiva inflation på världsekonomiska skalor kan inte förstås bortsett från koronakrisen och den mycket dåliga finansiella situationen för många eller de flesta företag. Nu kan bolagen återigen hantera de nuvarande kostnaderna, men frågan är hur länge. Det kommer inte att vara länge förrän en nästa allvarlig världsomspännande recession kommer att vara där.

Inflationen under 2022 och därefter berodde främst på högre energipriser. Dessa högre energipriser var främst ett resultat av många förändringar på energimarknaderna. Efterfrågan på energi ökade på grund av energiomställningen och andra förändringar som ledde till att energisäljarna och energiproducenterna behövde mycket mer pengar än vad som fanns tillgängligt i just den här sektorn. Detta innebär också att nu när mer pengar går till just dessa sektorer i våra ekonomier finns det faktiskt mindre pengar tillgängliga för företag som levererar andra varor och tjänster. Efter inflationen måste mer pengar tillföras ekonomierna för att medborgarna fortfarande ska kunna köpa tillräckligt mycket av det de vill eller behöver köpa. Utan ytterligare pengar i ekonomierna efter inflationen köps färre produkter och tjänster och pengarnas omloppstid minskar. Båda dessa faktorer orsakar en recession.

Mer pengar i våra ekonomier är faktiskt även utan inflation ständigt nödvändigt på grund av tillväxten av invånare i länder och vårt jordklot. Och dessa invånare vill alltid ha mer varor och tjänster och framför allt också varor och tjänster av bättre kvalitet. Förändringar som hållbarhet kräver också en hel del ytterligare aktiviteter och därmed ytterligare pengar för att finansiera dessa nödvändiga ytterligare aktiviteter. Innovation och förändring kräver mycket mer pengar i våra ekonomier. När ytterligare pengar verkligen går in i våra ekonomier och dessa ytterligare pengar inte behövs för konsekvenserna av inflation eller för att finansiera varor och tjänster som för närvarande behövs, kommer det att innebära att dessa pengar kan och kommer att spenderas på innovation men

också på tillväxt av nya produkter och tjänster och investeringar inom landet och utomlands.

Mer pengar i ekonomierna kommer inte att leda till att människor köper mer eller andra varor och tjänster. Detta beror på att det är först när människor själva får högre löner eller högre inkomster, eller baserat på människors egna beslut som inte är kopplade till mer pengar totalt sett i ekonomierna, som de kan komma att köpa mer varor och tjänster än de gjorde tidigare. Människors inkomster och löner ökar inte när det kommer in mer pengar i ekonomierna. När mer pengar kommer in i ekonomierna gynnar det främst de rika och företagen. Dessa mer pengar i ekonomier slutar som investerade eller sparade mestadels. Hur som helst kommer det inte, eller kommer bara i mycket liten utsträckning, att leda till ökad efterfrågan. Och om det gör det, så kommer inget enskilt företag självt att veta eller se sambandet mellan ökad efterfrågan och ökningen av pengar i ekonomierna. Inget enskilt företag vet i allmänhet när eller om det sker en ökning av penningmängden i våra ekonomier. Företagen höjer inte sina försäljningspriser på grund av mer pengar i ekonomierna. Denna tro på ekonomi är nonsens. Företag kan höja sina priser på grund av kostnadsinflation eller på grund av andra kostnadsökningar eller av andra skäl, men en ökning av penningmängden i våra ekonomier i allmänhet är inte och kommer inte att vara ett skäl för en höjning av försäljningspriserna.

Avmattningen i våra ekonomier kommer att utvecklas under åren efter 2024 i form av en allvarlig ekonomisk recession. Eftersom tillväxten av pengar, liksom tidigare, är högst otillräcklig för att klara av inflationen och behovet av ytterligare pengar under de föregående åren och nuvarande och framtida krav på MER pengar. Inflationen skapar ett behov av mer pengar i samhället men centralbankerna misslyckas med att skapa ytterligare reala pengar.

Mängden pengar i våra ekonomier styrs i allmänhet inte så mycket av penningmängden utan mest av människor och företag. Om det behövs mer pengar än vad som finns tillgängligt och krävs kommer människor och företag i allmänhet att låna de mer pengar som behövs eller krävs. För detta krävs det att dessa medborgares inkomster ökar. Annars kommer inte mer utan mindre pengar att lånas. Efter inflationen bör medborgarnas löner öka minst lika mycket som inflationen. Detta sker inte och kan inte ske på grund av de nuvarande ekonomiska systemen. Det innebär att den höga inflationen under åren 2022 till 2024 per definition inte kan leda till att tillräckligt mycket mer pengar går in i ekonomierna. Detta kommer att orsaka en lågkonjunktur efter 2024 förr eller senare.

Medborgare och företag saknar just nu medel och möjligheter att låna tillräckligt med ytterligare pengar för att möta de ytterligare penningkrav som orsakas av inflationen under åren före 2024. Vad vi saknar där är det korrekta rätt ytterligare banksystemet för regeringar som säkerställer skapandet av verkliga ytterligare skuldfria pengar. Inflation orsakas inte av mer pengar i ekonomierna. Inflation orsakas faktiskt av bristen på rätt banksystem för staten och den resulterande för höga skattebördan på människor och företag och för låg penningtillväxt. På grund av avsaknaden av ett logiskt bra statligt banksystem måste alla statliga utgifter betalas av människor och företag. Högre priser på varor och tjänster i stor skala överallt i våra globala ekonomier kräver mycket mer pengar i våra reala ekonomier för att samma mängd varor och tjänster eller ännu mer ska kunna köpas. Dessa pengar skapas helt eller delvis i banksystemet för människor och företag. Men de borde redan ha skapats i det statliga banksystemet. Detta för att förhindra de enorma ständigt växande problemen och frågorna i våra ekonomier på grund av bristen på ett ordentligt statligt banksystem. Det rätta riktiga banksystemet finns inte där ännu på grund av de enorma missförstånden och galenskaperna i nuvarande monetära teorier och ekonomi, särskilt eller enbart när det gäller fenomenet inflation.

Med det nuvarande monetära systemet och de ekonomiska systemen i kapitalistiska samhällen och länder är det omöjligt att ytterligare pengar kommer in i ekonomierna. Efter inflation, men även för att förhindra inflation, måste mer pengar tillföras våra reala ekonomier. Dessa extra pengar måste komma in i våra ekonomier utan att leda till kostnadsinflation. Och det är bara möjligt med hjälp av min innovation för penningsystemet och mitt utmärkta penningsystem. Till att börja med genom kompensation via inkomstskatten. Om detta inte är möjligt är det också möjligt att kompensera för andra skatter eller via socialförsäkringsbidrag. Dessa sätt att tillföra pengar till våra ekonomier leder till ytterligare pengar för arbetstagare eller medborgare eller ytterligare pengar för företag och andra organisationer. Allt detta leder till ytterligare lånemöjligheter eller ytterligare utgiftsmöjligheter för medborgare och företag. Detta kommer, i motsats till vad ekonomer tror, inte att leda till problematisk inflation. Mer pengar som tillförs genom mitt utmärkta monetära system kommer istället att leda till mindre medborgarskulder, mindre företagsskulder och mindre statsskulder. Mindre pengar kommer att lånas från de privata bankerna, vilket innebär att det traditionella sättet att skapa skulder ersätts av finansiering med och genom de pengar som medborgare och företag och regeringar har eller skaffar sig själva.

Det är regeringarnas utgifter och den nuvarande avsaknaden av ett kompletterande bra banksystem för regeringarna och dess påverkan på ekonomiska system och processer som är det största problemet i dagens

ekonomier. Vårt samhälle behöver mitt tillägg till det monetära systemet, som åtminstone i början huvudsakligen är ett kompletterande banksystem för regeringarna. Denna förändring i det monetära systemet behövs innan våra ekonomiska realiteter kommer att bli en enorm katastrof på grund av de nuvarande vansinniga monetära och ekonomiska systemen

Det finns en skillnad mellan den totala mängden pengar i ekonomin och lönerna för de anställda. Men båda måste verkligen stiga efter inflationen och allt hänger ihop och är beroende av varandra. Den totala penningmängden i den reala ekonomin måste stiga efter och på grund av inflationen, men företagens vinster går till den finansiella ekonomin. Det vanligaste eller kanske till och med det enda sättet som pengar går från den finansiella ekonomin till den reala ekonomin är genom att låna pengar från den finansiella ekonomin till medborgarna och företagen i de reala ekonomierna. Men med de nuvarande vansinniga monetära och ekonomiska systemen måste de som behöver låna fortfarande kunna låna tillräckligt för att säkerställa att ekonomierna fortfarande kan utvecklas. Och eftersom de inte kan låna tillräckligt mycket längre nu är en recession efter 2024 ett säkert faktum.

Nu vill den nederländska regeringen spara pengar så mindre utgifter och på grund av inflationen är allt dyrare. Mindre utgifter för regeringen och mindre lån från företag och mindre utgifter och lån av medborgare innebär mindre pengar som spenderas och mindre pengar tillgängliga för att spendera och för investeringar i den reala ekonomin. Det innebär alltså en kraftig inbromsning av ekonomin. Samma sak kommer att hända i EU, USA och resten av världen under de närmaste åren. Det leder till en recession om inte ytterligare mer pengar tillförs den reala ekonomin på rätt sätt. Detta är endast möjligt genom att ersätta det nuvarande världsomspännande monetära systemet med mitt utmärkta monetära system.

Hur kan man förhindra inflation?

Vårt samhälle är mycket mer intelligent än vårt nuvarande monetära system och våra nuvarande ekonomer. Inflation förhindras nu främst på grund av många fenomen och utvecklingar i samhället och ekonomierna som har tillkommit eller som inte längre är tillämpliga. Vi har nu lagar och globalisering och normer och rikedom. Vi har en finansiell ekonomi och förståelse och delvis som en följd av detta också försiktighetsåtgärder av olika slag som förhindrar att problematisk inflation äger rum. Genom att förstå vilken roll var och en av dem har och eller

rätt kombination av dem kan allvarlig problematisk inflation delvis förhindras. Men för att problematisk inflation och många av de nuvarande finansiella problemen ska kunna lösas permanent är mitt utmärkta monetära system den enda permanenta lösningen.

Kostnadsinflation kan förebyggas genom att minska kostnaderna eller genom att kompensera för kostnadsökningarna när så behövs. Om allt detta görs på rätt sätt är inflationen finansiellt sett inte längre nödvändig. Prisökningar kommer då inte längre att behövas. Kanske kommer det fortfarande att behövas små prishöjningar, men inte riktigt problematiska sådana i stor skala. Den globala inflationen under tidigare år (2022/2023) var mestadels resultatet av höjningar av energipriserna. Det orsakade en ganska stor inflation i mycket stor skala. Detta är verkligen exceptionellt och kunde också till stor del ha förhindrats med mitt utmärkta monetära system.

Prishöjningar som leder till problematiska situationer kan lätt förhindras och lösas av staten när mitt utmärkta monetära system har förverkligats. Kostnadsinflation kan lösas genom att minska kostnaderna eller genom att kompensera för alltför höga kostnadsökningar. Och alla andra prishöjningar som egentligen inte behövs ekonomiskt sett kan lösas med statlig politik. Staten kan alltid beskatta företag som höjer priserna för mycket eller straffa dem på andra sätt som är finansiellt kloka. I så fall är beskattningen inte till för att förhindra inflation genom att få ut mer pengar ur ekonomin. Istället handlar det om att beskatta företag eller andra organisationer som höjer sina priser för mycket trots att detta inte är nödvändigt ur ett ekonomiskt perspektiv. Sammanhanget är annorlunda eftersom hela sammanhanget förändras med det utmärkta monetära systemet.

MMT vill med nuvarande system att regeringar spenderar mer och hävdar att underskott är en myt. Med det nuvarande monetära systemet och de ekonomiska systemen som fortfarande är desamma vill MMT att regeringarna spenderar mer pengar eftersom det skulle stimulera ekonomierna och leda till ytterligare skatteintäkter. Men med det nuvarande monetära systemet och det ekonomiska systemet, den situation som MMT befinner sig i, är underskott inte en myt utan en allvarlig verklighet. Medborgare och företag måste betala tillbaka räntan och även delar av underskotten. Och de måste betala tillbaka detta genom statliga skatter. Vad MMT faktiskt gör är att utjämna ännu mer pengar från lägre inkomstgrupper till högre inkomstgrupper. MMT är en teori som när den omsätts i praktiken kommer att öka problemen i vårt samhälle och i hög grad missgynna de fattiga. MMT vill också att när inflationen blir för hög ska beskattning se till att pengar tas ut ur ekonomierna De specificerar inte vilken typ av beskattning. Baserat på antagandet att inflationen orsakas av för mycket pengar i ekonomierna, argumenterar de för att beskattning skulle vara ett sätt att förhindra

ytterligare inflation eller lösa den genom att få ut pengar ur ekonomierna. Alla dessa antaganden är naturligtvis inte sanna och är dessutom konstiga antaganden. MMT:are liksom ekonomer antar att företag höjer sina priser när mer pengar kommer in i ekonomierna. Att dessa företag vet att det kommer mer pengar in i ekonomierna. Och att enbart baserat på dessa mer pengar i ekonomierna höjer företagen sina priser. Därför vill de ha mindre pengar i våra ekonomier genom beskattning. Men ännu mindre pengar är inte vad som behövs när inflationen blir riktigt hög. Vad som då behövs är ännu mer pengar i våra ekonomier. Mer pengar, inte mindre pengar.

Inflation orsakas av för hög beskattning och för höga statliga kostnader och inte av för mycket pengar i ekonomierna. Att beskatta om inflationen blir för hög i syfte att minska mängden pengar i våra ekonomier kommer inte att sänka eller lösa inflationen utan faktiskt orsaka ännu mer inflation. Mer pengar i ekonomierna orsakar inte inflation utan förhindrar den faktiskt. Precis som mer pengar i ekonomierna kommer att förhindra en recession under åren efter 2024.

Beskattning kan faktiskt bidra till att lösa specifika problem med inflation, men inte för att denna inflation tar pengar ur ekonomierna. Beskattning på det sätt som MMT vill ha det och för att ta ut pengar ur ekonomierna är inte ett sätt att bekämpa eller lösa inflation, det kommer bara att göra inflationen värre. Detta på grund av att inflationen inte orsakas av mer pengar i våra ekonomier utan också på grund av att de högre skattekostnaderna för arbetstagare eller företag kommer att leda till krav på högre löner och högre kostnader för företagen. Det skapar fler incitament eller behov av högre priser och därmed inflation.

Med min EMS kräver en betydande del av statens utgifter inte någon beskattning. Detta innebär att det inte sker någon ytterligare försämring av den finansiella ställningen för låginkomsttagare. Och med och med hjälp av sätten att spendera dessa extra pengar för regeringarna kan situationen för låginkomstgrupper till och med och kommer till och med att förbättras mycket. Och medan dessa statliga utgifter är utan någon beskattning, kommer inte heller staternas skulder att öka baserat på dessa ytterligare statliga utgifter. Regeringen förlorar inte utan tjänar bara mycket på att ha mycket större möjligheter och mycket lättare att förverkliga regeringens politik.

Mitt utmärkta monetära system leder till mer pengar i ekonomierna, men det leder inte till problematisk inflation. Vad som kan leda till problematisk inflation är om företag, oavsett hur mycket pengar som finns i ekonomierna, höjer sina priser för mycket. Mer eller mycket mer än vad som behövs rent ekonomiskt. Om företagen höjer sina priser för mycket och detta leder till en risk för inflation, kan eller skulle regeringarna kunna beskatta dessa företag på ett sådant sätt att

denna regeringspolitik leder till mindre prishöjningar. Beskattningen är då en statlig politik eller ett straff för företag som höjer sina priser för mycket trots att detta inte är nödvändigt ur ett ekonomiskt perspektiv. Det är ett sätt att reglera priserna som kan förhindra problematisk inflation och problematiska prishöjningar. Min skattelösning är endast för en specifik situation och riktad mot en helt annan specifik grupp med ett mycket specifikt mål. Att motverka prishöjningar som enbart syftar till att göra mer vinst, prishöjningar som är helt onödigt ekonomiskt kloka. Målet är alltså inte att få ut mer pengar ur ekonomin. Och de pengar som regeringarna får in genom den beskattning som jag föreslår här kan regeringarna faktiskt bättre använda direkt i ekonomierna på rätt sätt. Till och med mer pengar än de pengar som erhålls genom beskattning kan spenderas ytterligare i ekonomierna igen av regeringen om de bara går i rätt riktning i våra ekonomier. Att fördela dessa pengar till de lägre inkomstgrupperna kommer att ha en mycket positiv inverkan på våra ekonomier.

Mitt monetära system och min politik accepterar obalanser, men bara de sunda och icke-problematiska. Mitt system genom att ändra det ekonomiska systemet och beroenden löser monetära problem och ekonomiska samhällsproblem och frågor. Inflation är inte ohälsosamt längre. Nuvarande obalanser är mycket ohälsosamma på grund av högre obalanser/inflation som hamnar hos de rika och välbärgade mestadels på bekostnad av arbetare med lägre inkomst

Inflationen kan vara kostnadsdriven eller icke kostnadsdriven eller en kombination av de båda. Inflation som inte är kostnadsdriven består åtminstone av efterfrågedriven inflation och girighetsdriven inflation. Orsakerna till och sambanden mellan olika typer av inflation måste förstås både mycket annorlunda och mer detaljerat än vad som nu görs av ekonomer, allmänheten och regeringar. Detta behövs för att kunna vidta de mest optimala åtgärderna när inflation uppstår, men det hjälper också till att förstå mitt monetära system och den stora roll det spelar för andra, mycket bättre kontextuella resultat av inflationsfenomenet och förekomsten av inflation.

Mycket viktigt att notera när det gäller inflationen är att den är nästan konstant och att den faktiskt blir mer och mer besvärande för de lägre inkomstgrupperna. Detta eftersom deras löner normalt ökar mindre än inflationen medan högre inkomster normalt stiger mer. De högre inkomstgrupperna tjänar oftast mest på inflationen, eftersom inflationen har en utjämnande effekt på inkomsterna. Detta innebär också att ju mindre de lägre inkomsterna får att spendera, desto mindre pengar kommer in i ekonomierna. Samtidigt som det i allmänhet behövs mer pengar till följd av inflation.

Det största problemet i dessa tider är ojämlikhetsinflationen. Denna ojämlikhetsinflation orsakas av det faktum att ekonomer mycket felaktigt predikar att mer pengar i våra ekonomier leder till inflation. Detta i kombination med det nuvarande ekonomiska systemet leder till att företag och regeringar och naturligtvis de trångsynta ekonomerna genom sina trångsynta ekonomiska teorier och professionalism tror att lägre löner inte får och inte kan höjas för mycket. De hävdar att lägre inkomster och löner inte kan öka för mycket eftersom det skulle leda till kostnadsinflation. Resultatet blir att de lägre inkomstgrupperna får allt mindre nominella realinkomster att spendera i motsats till de reala prisökningarna varje år. Sammantaget leder detta till att ojämlikheterna ökar, men också till att de reala penningökningarna i vårt samhälle blir alltmer besvärande. De reala penningökningarna i vårt samhälle är ekosystem som ologiskt skapas genom privat bankverksamhet. Och de pengar som behövs skapas i så stor utsträckning som möjligt på de sätt som drivs av vad människor, medborgare, verkligen behöver för att spendera det de behöver eller vill spendera. Det finns naturligtvis en enorm diskrepans mellan vad människor individuellt och som familj eller grupp behöver för att spendera och vad de inte behöver men ändå vill spendera. Ganska ofta spenderar även de lägre inkomstgrupperna fortfarande om de vill spendera även om de egentligen inte behöver spendera det. Frågan är om de då verkligen har råd att spendera dessa summor. Om inte, måste de låna. Kumulativt leder dessa lånebehov tillsammans med företagens investeringslån och regeringarnas lån genom det privata banksystemet till att det skapas ytterligare pengar i våra ekonomier. Vilket inte är verkligt penningskapande, utan i själva verket är det kumulativt skuldskapande. Det reala ytterligare penningskapandet är kumulativt lika med det kumulativa ytterligare skuldskapandet, vilket tillsammans motsvarar noll realt ytterligare penningskapande.

Det verkliga problemet i dagens samhälle är att dagens vansinniga ekonomiska ekosystem tillsammans med dagens vansinniga monetära system leder till ojämlikhetsinflation. Där särskilt lägre inkomstgrupper fastnar med att köpa hus. Eftersom det är där den verkliga inflationen uppstår. Inte på grund av mer pengar i våra ekonomier. Utan på grund av det faktum att vårt nuvarande banksystem är vansinnigt och onödigt diskriminerande de lägre inkomstgrupperna för att skapa fler skulder i form av inteckningar. Medan de högre inkomstgrupperna kan fortsätta att göra det med ständigt växande köp- och investeringskraft. En växande del av bostadsmarknaden blir investeringsorienterad och inducerad. Detta samtidigt som bostäder huvudsakligen eller uteslutande bör vara boende och inte investeringsorienterade. Låginkomsttagare behöver bostäder och de behöver någonstans att bo. Men kostnaderna för bostäder baseras mer och mer på investeringar. Levnadskostnaderna går också upp, främst för att människor

behöver en plats att bo på. Det är därför de till och med betalar belopp som de faktiskt inte ens har råd med. Vi har en allvarlig bostadskris nu. Under finanskrisen 2008 uppstod ett stort problem med bolån och hus eftersom vissa människor inte längre kunde betala sina lån och därför behövde sälja sina hus. Nu i nuvarande tider kan många av de människor som fortfarande kunde få ett hus 2008 inte ens få ett hus längre. Socialt sett är krisen mycket större och mycket värre. Och med mycket större effekter och problem än finanskrisen 2008. Men den upplevs inte som lika besvärlig som krisen 2008 eftersom regeringarna och ekonomierna och även bankerna ännu inte riktigt känner av eller upplever de problem som är kopplade till den enorma bostadskrisen i nuläget.

Att det som nu händer i de globala ekonomierna är ett resultat av för lite pengar i våra ekonomier. För lite pengar och även pengar som fördelas på felaktiga och skadliga sätt. På grund av för lite pengar i våra ekonomier var företagen under åren 2022 och 2023 tvungna att höja sina priser till följd av en prisökning på främst el. Om det hade funnits tillräckligt med pengar i våra ekonomier skulle mycket mindre prishöjningar ha blivit resultatet. Och mycket mindre inflation orsakad av dessa prisökningar. Nu, år 2024, har lönerna åtminstone i Nederländerna också höjts. Men inte lika mycket som inflationen har varit. Företagen anställer färre personer och därför kommer de pengar som spenderas i de reala ekonomierna att vara mindre år 2024 och därefter. År 2025 kommer att bli ännu värre. Det kommer att bli en recession till följd av för lite pengar i våra ekonomier och den inflation som detta orsakade, men också för att inflationen kräver ännu mer pengar in i våra ekonomier. Och det enda sättet som pengar kommer in i våra ekonomier är genom utlåning till privata banker och att spendera dessa pengar i ekonomierna. Företag och medborgare lånar normalt mest i privata banker. Men båda har mindre lånekraft än tidigare och kommer inte att låna lika mycket som tidigare.

Typer av och orsaker till inflation

Mer inflation eller inflation orsakar mer pengar i våra ekonomier. På grund av inflationen behöver medborgare och företag låna mer pengar från de privata bankerna. Det resulterar i mer pengar i våra ekonomier. Inflation orsakas inte av mer pengar i våra ekonomier utan av kostnads- och prisberäkningar och av att arbetare vill ha eller behöver mer och mer inkomst.

De pengar som skapas av privata banker genom bolån och annan upplåning är aldrig någonsin tillräckliga för att förhindra ytterligare inflation. Om de pengar som skapas av privata banker skulle räcka till skulle företag och andra organisationer ha tillräckligt med marginaler. Då skulle de inte behöva höja sina priser ännu mer. Men på grund av att penningmängden som tillförs alltid är precis eller alldeles för liten kan företag och organisationer inte fullt ut hantera kostnadsökningar utan att höja sina försäljningspriser.

Det som nu sker i vårt samhälle på grund av det vansinniga penningsystemet i kombination med våra vansinniga ekonomiska system kan kallas en mycket negativ positiv återkopplingsloop. Det är en process med ständigt stigande priser och högre lönekostnader och högre andra kostnader. För allt detta tillsammans med tillväxten av medborgare, produkter och tjänster behövs det mer pengar. Det behövs faktiskt mer pengar för det och det behövs också mer pengar för att förhindra att företagen måste höja sina priser. Det nuvarande samhället är sådant att det finns ett mycket stort behov av en avsevärd ökning av penningmängden i våra samhällen, och detta kommer att lösa den problematiska inflationen. Det kommer att göra livet mycket enklare och bättre för alla på detta jordklot.

Inflationen är mest problematisk för viktiga primära varor och tjänster. Primära behov för medborgare och familjer som mat och dryck, kläder, internet och mobiltelefoni, sport, utbildning, försäkringar, transport (cykel, kollektivtrafik, bil), vård och omsorg, utflykter och bostäder. Bostäder, mat och kläder bör vara överkomliga för alla och många av livets risker bör vara standardförsäkrade av staten.

Det finns i allmänhet tre olika typer av inflation, nämligen

Inflation i kostnader

Inflation av återutsöndring

Inflation på utgiftssidan

När man tittar på olika typer av inflation är det viktigt att förstå att utgiftsinflation handlar om att mer pengar spenderas på vissa varor. Detta gäller främst lyxigare varor eller mer speciella varor som redan har producerats men som säljs igen av främst privatpersoner. I nästan samtliga fall handlar utgiftsinflationen inte om Maslows primära behov. Och de som spenderar pengar i samband med utgiftsinflationen får i allmänhet inte ekonomiska problem genom att spendera mer på de berörda varorna eller tjänsterna.

Utgiftsinflation uppstår i allmänhet bara när människor själva vill spendera mer på vissa varor eller tjänster. Dessa varor eller tjänster tillhör i allmänhet inte de viktigaste primära varorna eller tjänsterna. De individer eller familjer som spenderar mer på dessa typer av icke-väsentliga varor kan lätt missa de pengar de spenderar på dessa. Utgiftsinflation är inte en problematisk typ av inflation.

Kostnadsinflationen är oftast mycket mer besvärande av olika skäl. Kostnadsinflationen gäller främst Maslows primära behov och i dagsläget även hus och boende. Båda dessa behov orsakar tillsammans de största problemen för medborgarna i kapitalistiska samhällen. Men kostnadsinflationen är starkt kopplad till det nuvarande monetära och ekonomiska systemet. Dessutom kan även de kostnadsinflationer som uppstår i de flesta fall förebyggas mer än tillräckligt med hjälp av statlig politik.

Kostnadsinflationen, den enda riktigt besvärliga inflationen i dagsläget, kan förhindras genom

Mer pengar i våra samhällen och fördelning av dessa pengar till rätt ställen

Regeringens politik

För att få mer pengar i våra samhällen och fördela dessa pengar på rätt ställen krävs rätt monetärt system och rätt ekonomiska system. Detta kräver ett mycket specifikt annat monetärt system och mycket specifika andra ekonomiska system. Endast de rätta är möjliga och hjälper till, och det är mitt monetära system och de ekonomiska system som hör till det. Vad som behövs för att förhindra problematisk inflation är förutom regeringspolitik

Mitt utmärkta monetära system

Det ekonomiska system som hör till den

Den penningpolitik och de penningpolitiska åtgärder som jag nämner som viktiga för att vägleda och som ett resultat av genomförandet av mitt utmärkta monetära system.

Återföringsinflation är inflation som orsakas av tidigare kostnadsinflation. På grund av kostnadsinflationen ökar lönerna för de anställda och eftersom det inte finns tillräckligt med marginaler för att kompensera för löneökningarna leder det till fler prishöjningar. Detta kan resultera i en upprepad process av kostnadsprisökningar och resulterande försäljningsprisökningar. Återkommande inflation är i allmänhet också det största problemet för kritiska varor. Medborgarnas och familjernas primära behov. Reiterationsinflation är problematisk men utan problematisk kostnadsinflation kommer den problematiska iterativa inflationen aldrig att uppstå. Reiterationsinflation är också alltid kostnads- och självkostnadsprisinflation.

Konsumentprisindexet involverar inte bostadsmarknaden och rekryteringsmarknaden för bostäder tillräckligt.
Med mitt utmärkta monetära system kan lönerna öka medan kostnader och försäljningspriser kan förbli desamma eller med endast mindre ökningar eller de kan till och med minska. Hus kommer att bli betalbara igen. Försäkringar och sjukvård och pensioner och annan social trygghet kan betalas mycket mer än för närvarande av regeringar

I våra nuvarande ekonomier är en blandning av alla de olika typerna av inflationer normalt och alltid fallet. Bara lite kostnadsinflation är normalt och egentligen inte problematiskt. Lite utgiftsinflation är inte problematiskt. En massiv allmän kostnadsinflation för vissa varor eller tjänster är dock mycket problematisk. Ett mycket aktuellt och bra exempel på detta är de senaste årens och dagens höjningar av energipriserna.

Flera typer av inflation uppstår alltid i större eller mindre utsträckning och mer eller mindre massivt, oavsett hur mycket pengar som tillförs ekonomin. Mer pengar i ekonomin orsakar aldrig problematisk inflation, men i många fall kan det förhindra den. Ibland påverkas den problematiska inflationen av hur mycket pengar som tillförs ekonomin. Men då beror det egentligen bara på att pengarna fördelas på ett felaktigt sätt och inte på att mer pengar tillförs ekonomin. I de fall där mer pengar orsakar problematisk inflation beror det dessutom i slutändan bara på att det saknas en korrekt regeringspolitik som verkligen kan förhindra eller lösa den typen av problematisk inflation.

I den nuvarande situationen i de globala ekonomierna måste man inse att regeringar, medborgare och företag spenderar mycket pengar utomlands och att

dessa utgifter inte leder till skatteinbetalningar i hemlandet. När staten spenderar pengar på varor och tjänster inom landet får den mycket mer skatt än när samma pengar spenderas utomlands. Med utgifter i inlandet får staten skatt varje gång pengarna spenderas igen. När det gäller utlandsutgifter är det bara pengar som spenderas tillbaka i landet efter att de har lämnat landet som leder till en mycket liten skatteintäkt för staten.

Några av problemen i vår nuvarande ekonomi är för höga stats- och samhällsskulder, för mycket fattigdom och för låga löner för de flesta människor. Det är inte hållbart när den stora majoriteten av arbetarna i ett samhälle inte ens kan säkra pengar längre och när huspriserna fortsätter att gå över styr. Regeringen gör ingenting åt det.

Inflationen ljuger om att mer pengar i våra ekonomier leder till inflation som tjänar bankerna och högre inkomster i nuvarande ekonomier. Ju mindre pengar i våra ekonomier desto mindre kan människor spara och desto mer behöver människor och företag låna från bankerna. Utan denna upplåning kan bankerna inte ta ut ränta och med för mycket sparande och för lite upplåning betalar bankerna mer ränta än vad de får in. Bankerna har också ett stort intresse av bolån och tjänar mycket på höga huspriser. Om huspriserna går ner får de mindre ränta på bolånen. Bankerna får hellre ränta på de pengar som kunderna lägger på hus än att de bara behöver betala ränta om pengarna står på ett bankkonto. Även om säljaren av ett hus sätter in pengarna på ett bankkonto får de åtminstone också ränta på bolånen, som fortfarande är högre än de pengar som de behöver betala i ränta på sparande.

Det största problemet i dagens kapitalistiska samhällen är överbeskattning och våra nuvarande monetära och ekonomiska system. Kostnadsprisberäkningar och avsaknad av ett statligt finansieringssystem. Fler statliga tjänster behövs och de kräver mer pengar. Kommunerna behöver också pengar. Ett av de viktigaste och förmodligen också det viktigaste traditionella sättet för kommuner att finansiera sig är att sälja tomter. Detta mot höga priser och dessa höga kostnader för byggmark gör husen mycket dyrare. Varför skulle människor behöva betala så mycket för en bit byggmark. Knapphet motiverar högre priser. Men människor måste leva och bör inte begränsas för mycket på grund av det. Mer byggmark skulle kunna göras tillgänglig för lägre kostnader och kostnaderna för nuvarande byggnader och byggmark skulle kunna frysas eller till och med minskas åtminstone lite. Det skulle också hjälpa mycket om säljare av hus inte skulle behöva betala arvskostnader. Då skulle de kunna sälja sina hus till ett lägre pris. Ytterligare beskattning för hus som kostar mer än en maximal nivå per

kvadratmeter och eller yta och eller typ av byggnad och andra viktiga egenskapskombinationer skulle också kunna hjälpa mycket

Mer pengar i ekonomin behövs efter inflation för att upprätthålla köpkraften och se till att de anställda spenderar tillräckligt, men också för att låta ytterligare pengar komma in i den reala ekonomin så att den totala penningmängden ökar minst lika mycket som vad som krävs för att kompensera för inflationen. Utan extra pengar i ekonomin köps det mindre och pengarnas omloppshastighet blir också lägre. Detta orsakar en recession. Det måste alltså finnas mer pengar i ekonomin efter inflationen.
Men dessa mer pengar måste komma in i ekonomin utan att leda till kostnadsinflation. Och det är bara möjligt genom min innovation för det monetära systemet och mitt utmärkta monetära system och genom att öka inkomsterna genom inkomstskattesänkningar

Om detta inte är möjligt är det också möjligt att kompensera för andra skatter eller tilläggsavgifter. Alla dessa sätt ger extra pengar till anställda, medborgare och/eller extra pengar till företag och därmed extra lånemöjligheter och/eller extra utgiftsmöjligheter för medborgare och företag.

13. Den grundläggande orsaken till skuldkrisen

Även om jag länge har förstått den verkliga bakomliggande orsaken till finanskrisen eller skuldkrisen är det bra att försöka förklara den så gott jag kan även här.

Denna underliggande orsak till finans- eller skuldkrisen är INTE, som många monetära reformister nu tror, det sätt på vilket skulder skapas. Inte heller är skulderna i sig ens huvudproblemet, som många monetära reformister tror. Problemet handlar mer om inkomster, och då i synnerhet lägre inkomster. De som har högre inkomster har det fortfarande mycket bra i Nederländerna och kommer att fortsätta att ha det så. Men särskilt de med lägre inkomster som också blir lägre i relativa termer, dessa människor och inkomstgrupper är faktiskt de enda som står inför en finanskris. Vilket inte ens är så mycket en skuldkris, utan mycket mer en inkomstkris. Och den inkomstkrisen, om det inte finns någon lösning (och helst den mest optimala lösningen som är den jag har skapat), kommer bara att öka för många människor, och gruppen människor som står inför en personlig inkomstkris kommer också bara att öka. Detta beror delvis på att effektiviteten i företagen ökar, vilket kräver allt färre anställda. Men det finns också många andra faktorer som leder till att det faktiskt finns allt mindre arbete och att detta arbete också kan utföras av färre personer. Till exempel automatisering, IT-förbättringar som gör det lättare att arbeta med färre människor, hållbara processer, LEAN-produktionsmetoder (detta är faktiskt effektivitet), eventuell användning av robotar i framtiden, färre fysiska produkter som används för hobbies och tidsfördriv (mer med datorn och mobiltelefonen och liknande), etcetera. Vad allt detta etcetera nu betyder eller kommer att betyda har jag ännu inte en fullständig bild av. Men det spelar ingen roll. Faktum är att det finns alla möjliga utvecklingar som gör att arbetskraft inte ens behövs längre och förmodligen kommer att behövas mindre och mindre.

För det första bör det klargöras att finanskrisen inte är eller var så mycket en skuldkris, utan mycket mer en INKOMSTkris. Låga inkomster eller inkomstminskningar skapar inte bara skulder, utan gör det också svårare att bli av med dessa skulder med låga inkomster. Speciellt när, som i denna dag och ålder, många fasta utgifter redan kommer från den inkomsten. Det finns helt enkelt lite kvar att betala av skulder. Men det finns naturligtvis mycket mer på

spel. Men i slutändan handlar det om hur mycket som finns kvar att spara och/eller betala av på skulder efter alla utgifter. Om det inte ens längre är möjligt att spara och betala av skulder. Inte ens efter eller med hårt arbete. Då uppstår ett problem. Inte bara för de drabbade individerna, utan också för alla företag och även regeringen i Nederländerna men också bortom. Och eftersom den här typen av problem nu inte bara finns i Nederländerna utan i allt högre grad i hela Europa är krisen långt ifrån över. Faktum är att denna kris (inkomstkris) bara kommer att bli värre..för individer, företag såväl som regeringen. OM det inte finns någon monetär reform. UTAN en penningpolitisk reform är krisen långt ifrån över och kommer bara att bli värre och värre under de kommande åren (EFTER 2014). MED en penningpolitisk reform KAN det bli bättre ... och till och med mycket bättre. Men det beror framför allt på innehållet i och kvaliteten på den monetära reformen. Om man väljer en penningreform som föreslås av de grupper och individer som är anslutna till International Movement for Monetary Reform eller förslaget från David Graeber/Occupy. Då kommer det inte att leda till någon förbättring. Om en sådan teoretisk lösning införs kommer situationen i själva verket bara att förvärras. Den enda vägen till en genomgripande förbättring är att införa mitt utmärkta monetära system. Ett system som INTE förespråkar och INTE heller är baserat på full reserve banking (som föreslås i Chicagoplanen som de flesta monetära reformförslag är baserade på). Mitt utmärkta monetära system är inte heller en ersättning för det nuvarande monetära systemet, utan ett komplement till detta nuvarande monetära system. Men ett extremt fantastiskt komplement som kommer att ha långtgående positiva effekter på samhället, ekonomin och hur saker och ting kan organiseras.

Det som är viktigt att förstå är att förändringarna i vårt samhälle inte passar in och därför inte kan absorberas av vårt nuvarande penningsystem. Den nuvarande och framför allt den framtida utvecklingen i vårt samhälle kräver ett nytt penningsystem nu och kommer också att kräva ett penningsystem i framtiden som passar ännu bättre med samhället och utvecklingen. Eftersom den förväntade framtida sociala utvecklingen bara kommer att göra den nuvarande finanskrisen och problemen mycket, mycket större ... OM det inte sker någon snabb övergång till mitt utmärkta monetära system. Faktum är att mitt utmärkta monetära system (EMS) ger gott om möjligheter att hantera alla framtida förändringar som kan uppstå. På det mest logiska och fantastiska sättet.

14. Relationellt kapital

Kenneth Gergen har skrivit en utmärkt bok med titeln "relational being" (Kenneth Gergen, "Relational Being : Beyond self and community" , Oxford University Press, Reprint Edition, 2011).

I synnerhet handlar det om det relationella varat (eller vardandet) hos levande varelser, särskilt människor. Men det relationella varat kan också utvidgas till att omfatta föremål och även kapital. Med kapital menar jag då såväl socialt kapital som finansiellt kapital. När detta begrepp om relationellt varande kopplas till min förståelse och uppfattning om holoplurism, erbjuder det en bra utgångspunkt och ett sätt att se på saker och ting för att bättre förstå vad som händer i samhället just nu. Eftersom det kan göra saker och ting mer synliga och därmed mer begripliga för många.

Min förståelse av holoplurism är en representamen för vad som är den enda verkliga underliggande strukturen och egenskaperna hos ALLT. Verkligen allt (vetenskap, praktik, ekonomi, privatliv, monetära system, andra system, alla processer, alla sätt att organisera) kan förstås bättre och även förbättras genom holoplurism.... medan verkligen allt KAN ha denna underliggande struktur och egenskaper i huvudsak, har mycket i vårt samhälle ännu inte dessa egenskaper och struktur fullt ut ... och DET är just det stora problemet ... orsaken till att saker och ting fortfarande går fel. Helt optimal holoplurism är förmodligen INTE möjlig att uppnå i verkligheten/samhället/ekonomin/organisationen/familjelivet, men vi kan och bör sträva efter att forma och organisera allt så relationellt holopluristiskt som möjligt.

Det är också precis vad jag strävar efter. Men för att det ska bli verklighet i samhället krävs först och främst att man inför ett finansiellt och monetärt system som bygger på holoplurism och metasemiotik. Inte bara på (inter)nationell nivå, utan också i företag och organisationer och kanske också inom och mellan familjer och individer. Mitt EMS är det mest relationella och holopluristiska system som är möjligt ... i verkligheten. Det kan anpassa sig till alla förändringar som sker i dagens och morgondagens samhälle.

Jag tror att de flesta människor faktiskt inser och kan se att det nuvarande monetära systemet och de nuvarande möjligheterna för pengar och ekonomi (till följd av det monetära systemets struktur, innehåll och regler) inte är exakt relationella. Att det nuvarande monetära systemet ibland tvingar oss, och även organisationer och regeringar, att inte ta hänsyn till allt. Till exempel, medan företag tar hänsyn till sina egna inkomster och utgifter i sin finanspolitik, kan de inte eller vill de inte i tillräcklig utsträckning ta hänsyn till sina anställdas och eller kunders eller andra partners (organisationer). Mer vinst för en organisation innebär mindre vinst eller intäkter för en annan organisation. I princip BORDE detta inte vara ett problem, men det blir det om det skapar oöverstigliga underskott för andra parter. Eftersom intäkterna blir desamma eller lägre än de utgifter som görs/görs. Därmed kan utgifterna sannolikt också delvis minskas förstås, men frågan är a) om detta faktiskt kan göras på längre sikt och b) om detta är önskvärt och c) vad denna utgiftsminskning kommer att innebära för dem som får dessa utgifter.

Min EMS är, som jag har antytt tidigare, INTE en ersättning för det nuvarande penningsystemet. Det är ett TILLÄGG till det. Och just det komplementet kommer att göra det möjligt för det nuvarande ologiska och icke-relationella kapitalistiska systemet att omvandlas (konverteras) till ett helt logiskt och relationellt kapitalistiskt system. I vilket både finansiellt och socialt kapital förhoppningsvis kan och kommer att bli mer och mycket mer socialt relationellt. Finansiellt och socialt kapital är också helt relationellt och även socialt sammanlänkat; om det finansiella eller ekonomiska systemet (som båda härrör från det grundläggande monetära systemet) inte är logiskt och därför mindre socialt så påverkar det också direkt socialt kapital och socialt uppförande i organisationer, familjer och myndigheter.

Det finns dock fortfarande flera motargument eller argument mot att införa min EMS när jag pratar om det. För närvarande är det, såvitt jag vet, främst följande motargument :

Det sägs - och så tror folk - att pengar inte längre har något värde om de bara skapas "ur tomma intet". Människor tror att pengar har och måste ha ett inneboende värde, och att vår penning- och monetära ekonomi och vårt monetära system annars inte kommer att fungera och inte kan fungera. Så dessa

människor tror också att om pengar skulle skapas ur tomma intet, så skulle de inte ha något värde i praktiken och därför inte vara användbara och praktiska.

Som en fortsättning på 1) anser människor i allmänhet, liksom många ekonomer för den delen, att pengar måste ha ett inneboende värde. Men också att detta inneboende värde är och bör bäst representeras av guld.

Människor säger och tror att (mycket) mer pengar i vår ekonomi kommer att leda till inflation. Vilket omedelbart visar på antagandet att människor tror sig veta och vet att mer pengar är och alltid kommer att vara orsaken till inflation oavsett omständigheterna i samhället eller ekonomin vid det tillfället och även oavsett hur regeringen hanterar detta och vilka regler de kan eller inte kan anpassa för att motverka eller helt eliminera denna inflation - om den alls uppstår.

Jag vill och kommer bara att diskutera (mot)argument 1 och 2 mer ingående här, men har redan gjort det för (mot)argument 3 i andra delar av denna bok och även i andra av mina texter på t.ex. www.academia.edu. För alla (mot)argument kan substantiella motargument ges. I synnerhet också för att mycket eller faktiskt (nästan) allt av det som tänks och beskrivs i dessa argument 1 till 3 bygger på förgivettaganden och ekonomiska teorier och antaganden som är helt felaktiga och därför irrelevanta. Jag förklarar också detta i andra delar av denna bok i synnerhet. Men förutom denna förklaring av (mot)argumenten 1 till 3 och varför de är felaktiga och irrelevanta, är det som också är mycket viktigt att förstå och se det faktum att detta redan demonstreras i vårt nuvarande samhälle och samhälle. Eftersom det nuvarande samhället faktiskt redan är en hybrid av olika tankesätt och situationer, är det faktum att vissa aspekter av en möjlig framtida ny monetär och ekonomisk situation redan finns och också fungerar bra och är fördelaktiga i vårt nuvarande samhälle och ekonomi redan bevis på att dessa inte bara kan fungera utan också är funktionella och positiva i vårt samhälle och samhälle.

När det gäller dessa hybridförhållanden i vår nuvarande ekonomi och vårt samhälle med avseende på innehålls- och relationsaspekter av våra nuvarande monetära system och policyer kan bland annat följande sägas. Pengar ur tomma intet har skapats i vårt samhälle och vår ekonomi under lång tid och har också haft en positiv inverkan. Detta skapande av pengar ur tomma intet byggde inte heller på planerade prognoser eller begränsningar av hur mycket pengar som kunde skapas. Det penningskapandet var helt gränslöst, det var framför allt eller

enbart behovet av pengar och viljan att skapa dem som var vägledande för om det skulle ske eller inte, vilket det också gjorde.

Guldmyntfoten har övergivits under många decennier och egentligen helt och hållet. Dagens pengar är inte uppbackade av något annat och har i själva verket inget egenvärde. Siffrorna på våra bankkonton har naturligtvis inget som helst egenvärde, det enda värde de har är att de är siffror som finns på våra bankkonton. Eller med andra ord, siffror som finns i bankprogramvara i banker som vi alla accepterar och som antas kunna och tillåtas representera värde, att ha.

Jag skrev följande på engelska på Facebook i slutet av april 2016 :

" Livet handlar mest om att skapa mening av framåtblickande och tillbakablickande meningsskapande " bloempjes van catharina" "

När det gäller holländskan har jag inte ens någon bra beskrivning av vad jag ovan menar med prospektiv och retrospektiv. Jag förstår att ju mer en person förstår om verkligheten, desto mer måste den personen förstå vad jag menar här, men också desto fler av dessa små blommor av Catharina måste man se i både verkligheten men också i de många olika sätten och innehållet i tänkandet hos personer och grupper av personer.

När det gäller de så kallade catharinablommorna i sensemaking är det ovan rapporterade om argument mot mitt monetära excellenssystem ett bra exempel. Egentligen bygger alla argument mot på vissa förgivettaganden, illusioner som inte är korrekta. Och de är inte korrekta eftersom de bygger på antaganden som inte är korrekta i nutid eftersom vårt nuvarande monetära system har andra egenskaper än tidigare eller än de egenskaper som antas i ekonomiskt tänkande och ekonomisk (o)förståelse.

Ett annat sätt att förklara en viss aspekt av missförstånd av det nuvarande ekonomiska systemet och det nuvarande monetära systemet kan ges när man tittar på de relationella aspekterna, nämligen följande 2 relationella aspekter :

Kopplingen mellan guld och pengar som ska finnas i dagens ekonomi och samhälle

Den koppling mellan arbete och inkomst som ska finnas i dagens ekonomi och samhälle.

Härmed är 1) ett exempel på vad jag kallar "retrospektiv sensemaking" i det ovanstående och 2) ett exempel på vad jag kallar "prospektiv sensemaking" i det ovanstående. Åtminstone om det förstås och förklaras att både 1) och 2) är exempel på "catharinablommor" i vår sensemaking.

Kopplingen mellan guld och pengar behöver inte längre finnas där, och behövde inte finnas där från någon punkt i det förflutna till och med nutid och framtid. Kopplingen mellan arbete och inkomst behöver inte längre finnas där eller åtminstone mycket mindre och på ett (mycket) annorlunda sätt än idag från en viss punkt i framtiden till och med i stort sett resten av den framtida tiden efter den. Där en vändning vad gäller kopplingen mellan arbete och inkomst kommer (kan) ske från det ögonblick då mitt utmärkta monetära system införs.

Med det här exemplet är det dock bra att förstå varför kopplingen mellan guld och pengar fanns och varför kopplingen mellan arbete och inkomst fanns och fortfarande finns. Detta varför är svårt att förstå i sin helhet eftersom det naturligtvis finns flera orsaker och argument i båda frågorna/kopplingarna. Generellt sett är både 1) och 2) resultat av att man antar att pengar har ett värde. Arbete och guld har också ett värde. Så för både arbete och guld måste pengar ges eller något annat av värde. Vanligtvis används pengar för det. Men tvärtom är det inte så att man för pengar också måste ge guld. Det finns många andra saker av värde som kan bytas mot pengar. Men samtidigt, åtminstone i dagens läge, behöver pengar inte alltid bytas ut mot något. Pengar kan också göras tillgängliga helt gratis i vissa fall, och dessa fall är tillåtna och kan vara mer och mer närvarande i nutiden. Mycket mer så än tidigare.

Förr i tiden var och borde pengar inte bara ha varit en motiverande faktor för att få arbete utfört, utan också ett sätt att på rätt sätt stödja bristen på varor och arbetskraft. Eftersom det var ont om varor och tjänster var de som kunde utföra arbete tvungna att göra det så mycket som möjligt. För att göra det måste de också motiveras, särskilt med pengar eftersom sociala motivationsfaktorer också var mindre närvarande på den tiden och arbetsförhållandena var också mycket sämre än i denna era på grund av brist på verktyg för att förbättra dem och mindre rena och bra byggnader. Och då talar jag inte ens om lagstiftning som arbetsmiljölagar som dramatiskt har förbättrat arbetsförhållandena och därmed också de sociala motivationsfaktorerna för att fortsätta arbeta, eller åtminstone skulle kunna göra det om det lagstiftande organet också skulle kontrollera och genomdriva efterlevnaden mycket bättre än vad som är fallet nuförtiden.

Hur som helst, så på grund av bristen på varor och tjänster i det förflutna måste arbetet utföras i sin helhet av människor som kunde göra det. Nu är det inte längre nödvändigt; varor och tjänster är inte direkt knappa längre och det finns också mer än tillräckligt med arbetare för att faktiskt producera det som verkligen behövs i vårt samhälle. Också för att många individer kan och vill göra mycket arbete själva mer och mer, och göra det själva på fritiden. Dessa situationer kommer bara att öka i framtiden, så arbete kommer också att behöva utföras i allt mindre utsträckning.

Behovet av inkomster som inte kommer från tillhandahållande av arbetskraft kommer alltså bara att öka i framtiden. En annan lösning är att uppnå högre inkomster för mindre arbete, men det är bara en del av lösningen för att undvika problem i framtiden. Det finns trots allt allt fler människor som inte ens arbetar under vissa perioder eller under längre perioder. Dessa människor måste också få en inkomst. Att realisera den inkomsten eller att låta den realiseras av dem som fortfarande arbetar är inte realistiskt och dessutom helt onödigt, varför det är så har jag redan förklarat i andra delar av den här boken. Mitt utmärkta monetära system är den perfekta lösningen för att helt frikoppla arbete och inkomst eller åtminstone där det är nödvändigt och önskvärt. Och därmed, förutom att vara en lösning på och för skuldkrisen (problem i det förflutna och nutid), är det också en lösning på problem som kommer att uppstå i framtiden och kommer att bli mycket vanligare om det nuvarande oflexibla och styva och ologiska monetära systemet fortsätter.

15. Guldstandard kontra EMS

Många frågor och synpunkter kommer upp i den breda debatten om skuldkrisen och ekonomin i allmänhet. De flesta av de frågor som diskuteras är antingen helt eller delvis irrelevanta, eller så tas de upp utifrån en helt felaktig förståelse - eller till och med en fullständig missuppfattning - av den fråga som diskuteras.

Om något behöver förstås eller, ännu viktigare, förändras. Då är en grundläggande och relationell förståelse av de s.k. "elementarerna", de viktigaste fundamentala "byggstenarna" och grunden, verkligen nödvändig. Och om dessa väsentliga byggstenar väljs fel, vilket delvis också sker i dagens ekonomi, så leder det till betydande problem för individer, organisationer och samhälle.

En viktig grundsten/byggsten i det monetära systemet är förståelsen av pengar. Där den allmänna uppfattningen är att pengar i första hand har ett egenvärde. Av detta följer också tron och missförståndet att pengar alltid bör ha ett egenvärde och därför bör backas upp av guld. Detta är dock en villfarelse; pengar behöver inte backas upp av något alls för att förvärva och ha ett egenvärde, eftersom pengar i sin essens endast har ett relationellt, externt värde. Den nuvarande situationen bevisar detta förresten eftersom de flesta pengar sedan Breton Woods redan inte backas upp av guld. Den fullständiga täckningen av pengar med guld övergavs sedan, och det beslutet an sich har bara gynnat vår ekonomi mycket. Även för att det finns för lite guld i omlopp för att helt täcka alla pengar som finns i samhället nu alls. För att inte tala om de pengar som verkligen behövs i vårt samhälle; detta är betydligt mer än den mängd pengar som för närvarande finns i vårt samhälle med dagens utveckling och samhälle. I vilket fall som helst behövs det mer pengar för att återställa balansen i ekonomin och samhället, och det behövs mycket mer pengar för att på ett adekvat sätt stödja och driva den nuvarande och framtida utvecklingen i samhället.

Friedrich Hayek gillade guldmyntfoten i sig, men hade bland annat följande att säga om den :

" Det kommer att märkas att ingen av dessa punkter som hävdas till förmån för guldmyntfoten är direkt kopplad till någon egenskap som är inneboende i guld. Varje internationellt accepterad standard baserad på en råvara vars värde regleras av dess produktionskostnad skulle ha väsentligen samma fördelar " (Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

En

" Främst den irrationella, men inte mindre verkliga faktorn av dess prestige - eller, om man så vill, av den rådande vidskepliga fördomen till förmån för guld, som gjorde det universellt mer acceptabelt än något annat" ((Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210.)

När man kritiskt granskar Hayeks uttalanden här säger han att en koppling till något annat än guld faktiskt skulle kunna ha samma fördelar. Men att på grund av guldets prestige kommer en koppling till guld att vara den bästa.

Men vad Hayek inte förstår när han gör detta är vad de flesta ekonomer och icke-ekonomer fortfarande inte förstår, inte ens i dag. Nämligen det faktum att pengar därför inte ens behöver vara kopplade till något annat, och att det finns många fördelar med att inte koppla pengar. Under de senaste decennierna har pengar inte varit kopplade till guld, och det har bara inneburit fördelar. Att ytterligare frikoppla pengar genom att frikoppla åtminstone en del av dem från att ta på sig skulder kommer bara att dramatiskt öka den fördelen, men det kommer också att sätta ekonomin på rätt spår igen och verkligen stödja slumpmässig utveckling i framtidens samhälle på bästa möjliga sätt. Det är därför som mitt utmärkta monetära system också bör bli verklighet så snart som möjligt.

Inom det EMS jag skapat - liksom i den nuvarande situationen som skapats efter Bretton Woods - kommer värdet av ett mynt eller en valuta i allmänhet inte att

bero på pengarnas eller valutans inneboende värde, utan snarare ännu mer och helst helt och hållet endast på dess yttre, relationella värde. Pengar och valuta kommer då att få mer karaktär av en så kallad "teckenvaluta", där värdet bestäms av det tecken vi alla använder för det. Men dessutom kommer pengar och valuta inte bara att vara en teckenvaluta, utan också mer och mer ett teckennummer. Om det till och med i nutid redan är så att mycket pengar och valuta länge har haft karaktären av ett sådant teckennummer. Det vill säga ett nummer följt av ett visst valutatecken (EURO, pund, US-dollar etcetera). Så länge detta är allmänt accepterat och dessa tecken och bakom dem valutan också finns inom banksystemet (i nuläget "bara" bankprogramvara på ett (bank)datorsystem), fungerar detta och kommer att fortsätta att fungera. För inom banksystemet betraktas och accepteras dessa siffror av alla som riktiga pengar. Och det är de naturligtvis. För, återigen, pengar är ett otroligt mångfacetterat relationellt arrangemang. Inget mer, men absolut inget mindre än så.

Guld har varit frikopplat från pengar i årtionden och det fungerar. Och till och med på samma sätt eller bättre än situationen när guldmyntfoten - kopplingen mellan guld och pengar - fortfarande existerade. Ekonomer som än idag argumenterar för att guld ska bli en grund för pengar är, precis som Willem Middelkoop, ute efter att gå tillbaka till det förflutna baserat på en missuppfattning om vad pengar är och vad som skulle behövas i vår ekonomi och vårt samhälle. Pengar behöver inte backas upp av guld, vilket är helt onödigt. Siffror har accepterats som pengar i årtionden och det fungerar. När jag eller någon annan överför pengar via internetbanken överför vi i själva verket bara siffror... siffror som överförs inom bankernas programvara och även genom och mellan bankkonton, men dessa bankkonton inom bankprogramvaran är i slutändan bara siffror. Bara siffror, men därför siffror inom banksystemet. Om samma siffror finns utanför banksystemet (t.ex. i den här boken eller på en internetsida eller på ett papper) är dessa siffror naturligtvis inte pengar och kommer inte att kunna fungera som sådana och kommer därför inte att accepteras som pengar.

Det faktum att pengar nu i princip inte är något annat än nummerpengar har dock en hel del fördelar. Och dessa fördelar kommer bara att bli större om och när det utmärkta monetära systemet är en realitet.

Pengar behöver inte vara uppbackade av guld, men de behöver åtminstone vara tillräckligt uppbackade eller kunna backas upp av pengar. På samma sätt som värdet på vissa varor, särskilt hus, åtminstone i tillräcklig utsträckning måste täckas av pengar. Vi har under de senaste decennierna sett att fler hus är till salu och att dessa hus också är till salu under längre tid. Detta kan också ha att göra med att värdet på dessa hus inte i tillräcklig utsträckning kan täckas av pengar. Av bolånepengar och av de pengar som genereras för att faktiskt kunna betala tillbaka dessa bolåneskulder (skapade av bolån) inom en rimlig tidsperiod.

Husen har alltså i förhållande till lönerna och arbetskraften uppenbarligen stigit för mycket i värde och därmed i pris. Om alltför många människor vill ta ut sina pengar från en bank leder det till problem eftersom efterfrågan på pengar då är och blir för hög. Banken har då inte tillräckligt med pengar för att möta den totala efterfrågan på pengar. Samma sak händer tydligen nu med hus. Eftersom huspriserna blir högre och högre och bankerna inte längre kan ge bolån upp till dessa höjder, eller åtminstone i mycket mindre utsträckning, är det allt färre som faktiskt har råd med ett hus och därför kommer allt fler hus ut till försäljning och under längre perioder.

Detta kan och kommer också att åtminstone delvis lösas om och när en ytterligare frikoppling mellan inkomst och sysselsättning sker. Och om, ja, människors skulder också minskar. Men den skuldminskningen är och kommer att vara en direkt följd av, ske, om och när den ytterligare frikopplingen av inkomst och arbete kan och kommer att bli ett faktum. Om och så snart som det utmärkta monetära systemet blir ett faktum.

16. Fullständig respektive fraktionell reservbank

Det finns flera grupper och individer som föreslår full reserve banking som ett alternativ till det nuvarande penningsystemet och sättet att skapa pengar. En grupp som föreslår detta är Positive Money UK-gruppen, och en individ som föreslår detta är Willem Middelkoop. Men det finns uppenbarligen många fler som föreslår detta, inklusive Martijn van der Linden och många andra som ännu inte förstår tillräckligt om pengar, penningsystem och penningpolitik.

Willem Middelkoop nämner full reserve banking som en nödvändig ersättning för det nuvarande penningsystemet och säger att guld måste öka i värde och pengar minska i värde för att göra full reserve banking möjligt. Det är förresten samma Willem Middelkoop som har ett starkt intresse för guld och en bra guldmarknad.

Även Positive Money UK-gruppen - som är en del av International Movement For Monetary Reform - förespråkar full reserve banking. Man hänvisar till Irving Fisher men också till texten "The Chicago Plan Revisited" (Jaromir Benes och Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012). Stichting "ons geld" i Nederländerna är också en del av den internationella rörelsen för monetär reform och ville fortfarande ersätta banksystemet med fraktionella reserver med ett fullständigt banksystem åtminstone fram till 2016. Min kommentar att Stichting ons geld ville ha det åtminstone fram till 2016 är viktig för att jämföra min bok från 2011 och dess innehåll med innehållet i alla grupper och individer som arbetade med monetär reform men sedan deras innehåll och meddelanden från 2011 till 2016. För att förstå och benämna skillnaderna. Om det i framtiden skulle visa sig att jag är den som först kom med den korrekta förståelsen och fortfarande gör det och att jag ligger i framkant med det. Men eftersom jag också har förkunnat och publicerat delar av min förståelse, inklusive på internet. Och eftersom bland annat personer som är involverade i eller kommunicerar med grupper som positiva pengar och våra pengar kan och skulle kunna läsa detta delvis. Dessa personer och grupper kan också långsamt komma att ta över förståelsen från mig. Vilket delvis är bra, men i slutändan måste jag naturligtvis få beröm för mitt arbete.

Vad såväl Willem Middelkoop som Positive Money och medlemmarna i International Movement for Monetary Reform vill är att ersätta Fractional Reserve Banking med Full Reserve Banking. Flera grupper är anslutna till International Movement for Monetary Reform, inklusive i Tyskland gruppen eller initiativet "Occupy Money". Detta Occupy Money hänvisar till Positive Money UK som en bra källa och förklaring till vad som verkligen skulle vara fel och pågår i Storbritannien, USA och nästan överallt annars i världen.

Förutom Positive Money och Willem Middelkoop har det också kommit rapporter från IMF och Sustainable Finance Lab om idén med Full Reserve Banking. Oavsett om de hänvisar till Positive Money och / eller Chicagoplanen eller inte. Den IMF-rapport som jag hänvisar till här har titeln "the chicago plan revisited" (Jaromir Benes och Michael Kumhof, "The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012) och Sustainable Finance Labs rapport eller forskning heter "Full reserve banking- An analysis of four monetary reform plans" (Charlotte van Dixhoorn, "Full reserve Banking- an analysis of four monetary reform plans, Sustainable Finance Lab, 2013). I rapporten "the chicage plan revisited" från IMF (2013) diskuteras bl.a. 2012 års vision från Positive Money och New Economics Foundation, Kays idé om Narrow Banking (John Kay, "Narrow Banking- the reform of banking regulation", 2009) och slutligen även Kotlikoff med sin idé om Limited Purpose Banking (Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010)

Vad Full Reserve Banking i allmänhet vill ha är full täckning av bankinsättningar. Förslaget om Positive Money/New Economics innebär också en kontroll av mängden pengar i omlopp och en viss beräkning av denna. Enligt Positive Money/New Economics bör penningmängden kontrolleras och regleras för att motverka inflation.

Willem Middelkoop eftersträvar också en koppling av pengar till guld utöver Full Reserve Banking. Detta behov av att koppla pengar till guld - något som (nästan) alla initiativ, grupper och individer som vill införa full reserve banking också förespråkar/önskar - bygger på antagandet att pengar har ett egenvärde och att detta egenvärde hos pengar egentligen är det enda verkliga värdet hos pengar. Detta antagande säkerställer att (nästan) alla parter som strävar efter full täckning av bankinsättningar (Full reserve banking) också vill ha en koppling av pengar till guld. Vad som kanske är ännu mer intressant är dock det faktum att

drivkraften att vilja koppla pengar till guld och det motsvarande antagandet att guld har ett egenvärde också verkar härröra från en drivkraft för och ett behov av fysisk påtaglighet hos pengar. Vilket också delvis kan hindra en fullständig övergång till icke-fysiska pengar och, i förlängningen, en fullständig övergång till mitt utmärkta monetära system. Även om denna övergång är nödvändig för att göra våra pengar och vårt monetära system inte bara enklare rent praktiskt utan också radikalt förbättrade.

I sin semiotik talar Charles Sanders Peirce bland annat om Firstness, Secondness och Thirdness (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7,1868). I detta sammanhang är firstness representamen, secondness objektet och thirdness tolkaren. Det är fascinerande att förstå VARFÖR i denna Peirces triad representamen benämns firstness och objektet secondness, och inte tvärtom. Vidare är det mycket bra att förstå - oavsett om Peirce menade det så eller inte - att en förstahet inte alltid behöver en andrahet, utan också att en tredjehet utan en andrahet (objektet) inte bara är möjlig utan blir mer och mer möjlig i nutid. Och att denna tredjehet har många fler möjligheter utan en koppling till ett objekt eller den underordnade andraheten till tredjeheten i den bemärkelsen.

Riktigt många fler möjligheter kan dock bli verklighet när man kommer till en ännu bättre förståelse av representamen, objekt och tolkar och inser att en rangordning eller linjär eller matrisstruktur mellan dessa 3 inte bara är onödig utan också begränsande. OM det överhuvudtaget finns ett Första, Andra och Tredje, måste frågan ställas om inte tolken borde vara Första och representanten och eller objektet Andra och Tredje. Och om inte objektet helt enkelt kan utelämnas.

När det gäller pengar bör objektet eller representamen pengar eller de representamen som representerar teorin om pengar och ekonomi verkligen INTE ses som förstahandsval eller som det som är ledande....något som faktiskt sker i dagsläget och som förespråkarna för full reserve banking vill röra sig mot. Eftersom de ännu inte tillräckligt förstår att "verktygen" pengar och ekonomisk teori inte bör vara ledande, utan att tolkarna bör vara det. Att syftet är viktigast, och att verktygen eller medlen kan anpassas till det... eller åtminstone kan och bör anpassas så mycket som möjligt där och när det är möjligt. För att nå fram till

den mest optimala situationen. Tricket är att komma fram till transformationer av representia (plural av representamen) och objekt via annat innehåll av interpretanter så andra interpretanter. En optimal metodik för detta är vad jag själv har skapat och kallat phronesis antenarrating. Detta beskrivs delvis i min e-bok på amazon/Kindle.

Historien om ROI (representamen-objekt-tolkare) enligt Charles Sanders Peirces semiotik (Charles Sanders Peirce, "On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7 (1868), s. 287-298) har naturligtvis, som allt annat, många sidor och vinklar. Jag har redan beskrivit här och i andra av mina arbeten, åtminstone försöker jag göra det, att den allmänna utgångspunkten för Charles Sanders Peirce semiotik och därmed ROI är undermålig. Det finns ett bättre sätt att se på det som gör mycket bättre rättvisa åt de begrepp han lägger fram. Jag råkade också för ett par veckor sedan undra om Peirce medvetet kan ha märkt Representamen och Objekt och Interpretant som Firstness, Secondness respektive Thirdness, när han kanske redan då förstod att a) denna rangordning kan vara bättre att betrakta och förstå/betrakta tvärtom och b) att det kan vara mycket bättre att inte ens utgå från denna rangordning, att en förståelse av Representamen och Objekt och Interpretant UTAN att tilldela dem någon rangordning leder till mycket fler möjligheter för samhället i allmänhet och i synnerhet.

Jag tror dock att Peirce inte i tillräcklig utsträckning insåg både (a) och (b), och att detta förhindrade en verkligt storslagen utveckling av hans semiotik vid den här tiden.

Min egen förståelse av ROI och de tillägg som jag försöker beskriva ovan, bland andra. faller bäst när dessa ROI faktiskt börjar "leva". För detta krävs att ROI urskiljs och erkänns i det samhälle vi lever i. När det gäller frågor som är relevanta för en bredare förståelse av vad som händer i samhället med avseende på den ekonomiska krisen, men också med avseende på den brist på förståelse som fortfarande lever kvar med avseende på den ekonomiska/finansiella krisen hos förmodligen också Occupy Money, Positive Money och alla andra organisationer och individer som för närvarande (början av 2014) fortfarande föreslår Fractional Reserve banking, är följande en av de saker som bör nämnas om detta. För att kanske bättre klargöra även VARFÖR fraktionell reservbankverksamhet inte kommer att vara användbar. Följande exempel och

även resonemanget bakom dem följer bland annat av en bredare förståelse som jag har byggt upp under de senaste åren och dessutom av bredare förklaringar av delar av den. Min förståelse när det gäller semiotiken följer bland annat av att jag under ett antal år deltog i Peirce-L-listan på internet, där olika filosofer och intellektuella som var intresserade av Peirces arbete diskuterade och debatterade. Därutöver är det dock sant att jag själv för några år sedan, med utgångspunkt i Peirces semiotik, utvecklade den betydligt mer kraftfulla metasemiotiken.

När det gäller exemplen. När vi tittar på representamen, objekt och tolk. För det första vill jag påpeka att när det gäller dessa begrepp är det oerhört viktigt HUR de förstås. Främst också vilken underliggande struktur som ligger till grund för dem eller som antas finnas. I nästan alla fall i verkligheten omkring oss missförstås ROI både när det gäller dess innehåll och när det gäller dess relationella beroenden eller oberoende. Detta missförstånd leder till felaktiga visioner inte bara av hur verkligheten är, utan också av hur verkligheten skulle kunna vara och bli. En bättre förståelse av ROI och vad det kan vara har omedelbara konsekvenser för det samhälle vi lever i och möjligheterna för det. Detta är något som jag hoppas kunna göra tydligare i denna text. Med hjälp av de exempel jag ger nu men också ytterligare texter vill jag skriva om ROI:s roll och missförstånd av den i missförståndet av min Excellent-lösning. Detta handlar om en omställning i tänkandet som behövs för att förstå och möjliggöra omställningen av det monetära systemet.

Det är nu dags för reformer av kapitalismen, vilket kommer att leda till flera finansiella och framför allt sociala revolutioner. Penningpolitiska reformer är ett första steg mot detta. Dessa monetära reformer kan bättre beskrivas som en fantastisk, lysande vacker monetär revolution. Detta är den största samhällsförändringen någonsin och konsekvenserna är och kommer att bli enorma. Så det är verkligen en monetär revolution, men en revolution som både regeringar och individer såväl som organisationer kommer att dra nytta av. Och en fredlig revolution, naturligtvis.

Mitt utmärkta monetära system har nu - anno 2016 - varit helt redo att införas i flera år. Den första fasen av införandet av mitt utmärkta monetära system - det faktiska införandet av det utmärkta monetära systemet som också innebär slutet på skuldkrisen - kunde ha införts för några år sedan OM bara en enda regering i

Europa, USA och/eller något annat land faktiskt hade infört detta EMS. År 2011 publicerade jag redan en bok som beskriver innovationen av penningsystemet som ledde fram till EMS. Dessutom listar den bland annat redan vad mer min EMS kan uppnå, saker som också kommer att bli verklighet i och med nästa steg i EMS-implementeringen.

Under de senaste åren har jag ägnat mycket tid åt att nätverka och kommunicera min EMS ytterligare, även där det är nödvändigt och tillräckligt effektivt. Faktum är dock att jag tyvärr ännu inte har haft tillräcklig möjlighet att göra det där det behövs och önskas. Med politikerna själva. För i slutändan är det politiken som måste introducera EMS. Företrädesvis låter de mig göra det och vägleda dem, för annars är jag rädd att EMS inte kommer att genomföras på bästa möjliga sätt. För närvarande, anno 2016, finns det flera förslag från grupper och även individer som säger att de ska eller kan förändra det monetära systemet. Alla dessa grupper arbetar dock med förslag som inte kan och inte kommer att fungera. Det enda och mest effektiva ingripandet som behövs för att faktiskt omvandla det monetära systemet till ett monetärt system som kommer att avsluta krisen OCH leda till ett hållbart och framtidssäkert monetärt system är omvandling av det nuvarande förhistoriska monetära systemet till det utmärkta monetära systemet som jag skapade. DET är det enda rätta valet och det valet borde redan ha gjorts. EMS bör införas så snart som möjligt, då kommer hela samhället och mänskligheten att få en mycket bättre och hälsosammare och trevligare framtid.

Så vad är det för fel med idén om full reserve banking? I vilket fall som helst, mer än tillräckligt. Detta förslag förutsätter att pengar måste vara helt uppbackade. Vilket inte alls är sant. Eftersom, i motsats till vad som antas i förslaget om Full Reserve Banking, har pengar i sig inget inneboende värde .... värdet på pengar bestäms av reglerna för penning / monetära systemet. Dessa regler är rimliga även i den nuvarande eran och är inte ens så mycket problemet ... problemet är mycket mer i det faktum att det finns för lite pengar för det sätt som pengar fördelas i den nuvarande eran och antalet enheter som den tillgängliga mängden pengar fördelas till. Skulder har också blivit ett problem av just denna anledning, inte bara på grund av att skulder är ett problem utan mer på grund av att det finns fler och fler individer, grupper och organisationer i samhället som inte kan generera eller få tillräckligt med inkomster för att fortsätta betala de kostnader man har. Än mindre för att kunna betala av skulder. Tvärtom, dessa skulder bara ökar. På grund av för lite eller för låg inkomst. Så problemet ligger snarare i den

låga inkomsten och de relativt höga utgifterna jämfört med den inkomsten. Tillsammans med, faktiskt, ganska höga skulder som redan fanns och som också uppstår på grund av brist på resurser (inkomst) för att kunna fortsätta betala de totala utgifterna och skulderna.

Penningskapande och penningallokering är mycket nära förknippade med varandra. Penningskapandet avgör hur mycket pengar som finns tillgängliga och därmed HUR mycket av dessa pengar som kan fördelas. När det gäller själva tilldelningen spelar det roll för HUR många enheter pengarna måste tilldelas, men det avgör också HUR mycket av den tillgängliga penningmängden som dessa enheter behöver.

Trots att pengarnas omloppshastighet i en välskött ekonomi (den före 2008) var ganska hög och dessutom ökade och har ökat genom tekniska innovationer och förändringar, fanns det även i den välskötta ekonomin FÖR LÅGA PENNINGAR i omlopp. Att en del av dessa pengar cirkulerade genom fraktionell reservbankverksamhet spelar ingen roll. Men det gör det också. När allt kommer omkring hade dessa pengar också och har fortfarande värde, problemet är bara att det genom denna fraktionella reservbank också fanns för lite pengar i omlopp för graden och karaktären av tillväxt av enheter i vårt samhälle. Enheter som alla behövde och i allmänhet behöver mer av den totala penningmängden på olika sätt.

Fraktionell reservbank var och är således INTE "problemet" som vår ekonomi och vårt samhälle stod inför och står inför. Och Fractional Reserve Banking har aldrig varit ett problem heller, tvärtom. För medan det inte var och inte är ett problem för att lösa själva skuldkrisen att pengar skapades via fraktionell reservbankverksamhet, var det och är det fortfarande viktigt för ekonomin att denna fraktionella reservbankverksamhet - i den mån det nuvarande sättet att skapa pengar och hypotekslån av lokala banker kan kallas sådant - upprätthålls. Skälet är att det i dagens ekonomi behövs så mycket pengar att såväl full täckning av pengar med guld som full täckning av bankinsättningar är helt orealistiskt. Men dessutom har en sådan full täckning och därmed sammankoppling av guld med pengar och vad som för tillfället är tillgängligt eller verkar önskvärt en helt förlamande och negativ effekt på ekonomin och samhället som helhet.

Det faktum att en så relativt stor mängd pengar skapades i det förflutna var endast möjligt eftersom kopplingen till guld övergavs i det förflutna och det finns och var det nuvarande sättet att bedriva bankverksamhet. Vilket, rätt eller fel, förespråkare av full reserve banking kallar för fractional reserve banking Frågan är om den nuvarande situationen kan kallas så. Jag är själv av uppfattningen att den inte är det, men eftersom termen fractional reserve banking används i så stor utsträckning för att beteckna det nuvarande penningsystemet men också för att underlätta kommunikation och jämförelse av situationer, kommer jag att behålla termen fractional reserve banking i detta argument som det nuvarande sättet för banker att skapa och tillhandahålla pengar så som det förklaras och presenteras av de organisationer som är anslutna till den internationella rörelsen för monetär reform. Faktum kvarstår att OM pengar OCH ytterligare skulder INTE hade skapats på detta sätt av bankerna vid den tidpunkten, skulle välståndet före 2008 inom det nuvarande penningsystemet inte ens ha varit möjligt överhuvudtaget. De skulder som skapades och som fortfarande skapas är ännu inte ens huvudproblemet eller ett problem i sig självt. Huvudproblemet - eller kanske det VERKLIGA problemet - är att pengar har fördelats och fördelas på fel sätt och det beror delvis på att den totala mängden pengar i omlopp inte räcker till för att fördela pengar till alla enheter som behöver dem i dagens samhälle och ekonomi.

-

Det som kommer att behövas för att få igång ekonomin normalt igen, och bättre än någonsin, är införandet av mitt utmärkta monetära system. Detta består av flera steg, varav det första är införandet av systemet. Detta kommer att lösa skuldkrisen direkt, men ännu inte alla de negativa effekter som denna skuldkris har haft på samhället. Åtminstone inte på en gång. För att lösa men också delvis eliminera dessa negativa effekter behövs någon form av kompensation för de minskade inkomster som arbetstagare och andra har drabbats av på grund av krisen. Detta skulle kunna omfatta lägre inkomster för tillfälligt anställda i synnerhet, dessa kommer fortfarande att kunna betalas efter införandet av min EMS. Människor med hypoteksskulder kommer också att kunna kompenseras eller anpassas delvis, men i vilken utsträckning detta är nödvändigt, önskvärt och framför allt motiverat måste övervägas noggrant. Faktum är att efter införandet av EMS kan och kommer penningpolitiken att vara sådan att allas inkomster ändå förbättras och i tillräcklig utsträckning för att skulder i allmänhet inte längre ska vara ett problem. De kan då "bara" betalas av igen i tillräcklig omfattning. Precis som före krisen, men från och med då (när EMS är en realitet och motsvarande penningpolitik genomförs) kan alla också vara säkra på att skulderna verkligen alltid kan betalas av i rimlig utsträckning. Där det naturligtvis

inte alltid kan vara så eftersom människor inte kan tillåtas att spendera oansvarigt.

Teorierna om social kredit (Clifford Hugh Douglas, "social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London,1924) ligger kanske lite grann (lite grann men absolut inte mycket) nära vad mitt Excellent Monetary System syftar till och kommer att uppnå. Douglas skrev bland annat följande: "System skapades för människor, och inte människor för system, och människans intresse, som är självutveckling, står över alla system, vare sig de är teologiska, politiska eller ekonomiska."

(Clifford Hugh Douglas, "social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London, 1924)

Åtminstone han - Douglas - verkar ha förstått att pengar är ett medel och inte ett mål. I dagens tid är det ofta så, på grund av brist på pengar hos många parter och för många medel, att verklig kvalitet inte ens kan utvecklas ordentligt eller att man måste gå mycket långt för att man inte har eller kan få ihop ekonomin för att nå sin fulla potential. Pirsig går i sin bok "Konsten att underhålla motorcyklar" på jakt efter VAD kvalitet är. Detta sökande efter och denna insikt om VAD kvalitet är, är dock särskilt viktig för den, enligt min mening, ännu viktigare frågan om HUR man ERKÄNNER kvalitet.

Personligen tror jag att kvalitet ligger i processer, i de bästa och mest logiska processer som är möjliga. Excellence avgörs i sin tur av kvaliteten på sensemaking. Förutom att jag har en master i förändringsledning och är socialpraktiker är jag också expert på sensemaking. Det kollektiva meningsskapandet i vårt samhälle är för närvarande alldeles för mycket bestämt och även begränsat i handling och görande av de barriärer som finns på grund av en stark brist på pengar. Mitt utmärkta monetära system kommer att lösa många av dessa hinder.

Jag har ibland kommenterat att min EMS förändrar ekonomins DNA. Vilket det gör. Men pengar i sig är mer "blod" för ekonomin, det som håller igång ekonomin och mer eller mindre "driver" den. Pengar ger dock också mycket "luft" till individer i ekonomin. På så sätt har pengar och vårt penningsystem många funktioner, för olika enheter i vårt samhälle.

När det gäller luft bör alla föreställa sig att det skulle finnas för lite luft i vårt samhälle. Att det sedan, genom något vetenskapligt genombrott, inte längre skulle behövas luft, men att vi från och med då skulle kunna fortsätta att leva med siffror eller något annat icke-fysiskt utan att behöva luft. Detta icke-fysiska eller dessa siffror skulle då ersätta fenomenet luft i vårt samhälle, åtminstone när det gäller vår andning.

Därefter - i den situation där siffror inte bara är en representation av objektet luft, utan där siffror helt kan och tar över objektfunktionen luft. För att andningsfunktionen ska fungera och därmed för att människor/individer ska fungera i vårt samhälle. Därefter kvarstår ett problem eftersom dessa luftnummer inte multipliceras/additionellt produceras. Eftersom "vi" som individer och kollektiv ännu inte har kunnat göra omvandlingen av en faktisk omvandling från objektorienterat tänkande till representation / objektorienterat tänkande och kunna släppa vissa kopplingar som inte riktigt finns där men som är socialt konstruerade i vårt tänkande och görande.

Den här situationen är ganska mycket, grovt sett, vad som händer i vårt samhälle just nu. Det behövs MYCKET mer pengar i vårt samhälle. Dessa pengar kan också skapas och lättare än någonsin eftersom nummerpengar har funnits under lång tid nu. Nummerpengarna används redan nu och också mycket framgångsrikt, och guld är nästan inte längre övervägt. För låginkomsttagare är guld inte längre viktigt alls, men det är siffrorna... eftersom dessa sifferpengar kan säkerställa att man kan uppfylla de nödvändiga minimibehoven och betala av skulder. Och det är därför siffrorna inom banksystemen är så mycket värda. Det är bara det att det finns för få siffror just nu...medan de så lätt kan skapas...om och så snart regeringar kan övergå till ett representations/objektorienterat tänkande och släppa vissa kopplingar.

Full reservbank är inte lösningen för vår ekonomi. Ren och enkel eller endast fraktionerad reservbank - eller vad det nuvarande sättet att banka bör kallas - är ALSO inte ett alternativ. Vad som behöver hända är mer inkomstskapande. Oavsett skuld och hur den skapas i den nuvarande eran. Vad som behövs för detta är just INTE en övergång från nuvarande sätt att bedriva bankverksamhet till full reservbankverksamhet. Tvärtom. Det sätt som banker skapar pengar för bolån (dvs. för skulder men också för visst penningskapande) är INTE skadligt för vårt samhälle och vår ekonomi. Och har aldrig varit det.

Det som återstår att göra nu är att metoden för att skapa pengar som banker gör. Utökas. Och tillämpas inte bara för att skapa pengar för hypotekslån, utan just också för att skapa pengar för inkomster. Faktum är att INKOMSTSIDAN måste gå upp igen för att återställa balansen mellan inkomster, utgifter och därmed huruvida skulder skapas och upprätthålls eller inte. Skulder kommer gradvis att försvinna OM det finns tillräckligt med inkomster i gengäld.

Dessutom behövs det ändå någon form av omkalibrering av den nederländska ekonomin, men mer för specifika fall. Denna omkalibrering måste bestå av en korrigering av inkomsterna även mot det förflutna. Detta innebär att individer som bevisligen har tjänat för lite i det förflutna faktiskt bör kompenseras för detta på ett adekvat sätt inom en snar framtid. Det kan handla om att korrigera för låga löner, för låga socialförsäkringsersättningar, att kompensera människor som nu måste bidra eller betala för transport till arbetet, att kompensera dem som inte har fått en 13:e månad de senaste åren. Den sortens saker. Jag säger inte att ALLA dessa saker ska kompenseras igen, men jag säger att det är rimligt att titta på dem och att ekonomin kommer att gynnas mycket om den här typen av korrigeringar åtminstone delvis genomförs. Utöver de skuldlösningar som är absolut nödvändiga för den offentliga skulden och även delvis för den privata skulden.

17. Hur mycket är tillräckligt

Hur mycket är tillräckligt. Detta är naturligtvis en mycket väsentlig fråga. En fråga som också är mycket viktig, särskilt i relationella termer, och som samtidigt kan vara fascinerande för reflektion och även för att förbättra insikterna.

På engelska översätts det till "how much is enough". Robert och Edward Skidelsky har skrivit en bok med titeln "how much is enough - money and the good life". (Robert & Edward Skidelsky, " Hur mycket är tillräckligt? Money and the good life" , Other Press, nyutgåva, 2013)

Här hänvisar vi till texten "Economic possibilities for our grandchildren" av John Maynard Keynes. (John Maynard Keynes, "Ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" , 1930)

I den texten förutspår Keynes att levnadsstandarden om cirka 100 år (dvs. runt år 2030) kommer att vara betydligt högre och att arbetstagare endast behöver arbeta 15 timmar i veckan.

Hans text är av flera skäl mycket intressant. Jag har själv redan skrivit en text som följer på denna text av Keynes med titeln "change (management) solutions for us and our (grand) children". Det är intressant på flera sätt att jämföra dessa två texter sida vid sida. Speciellt också om mitt Excellent Monetary System förstås, eller till och med redan är på plats. Att mitt system kommer att införas är jag övertygad om. Jag hoppas att människor under de närmaste åren kommer att förstå att införandet av mitt EMS var nödvändigt för att åtminstone en del av Keynes förutsägelser skulle bli sanna. Och det till och med före 2030. Men dessa förändringar beror då mindre på ekonomiskt tänkande och mer på förändringsledning och mina och många andra intellektuellas ansträngningar. EMS som jag utvecklade helt självständigt är det allra bästa alternativet. Det mest utmärkta monetära systemet som bör bli det monetära systemet för hela världen så snart som möjligt.

Vad jag ännu inte fullt ut insåg när jag skrev mina egna "change (management) solutions for us and our (grand) children". Eller inte tillräckligt bra ännu. Var att Keynes faktiskt beskriver en mycket intressant sak i sin nästa text från "ekonomiska möjligheter", nämligen texten :

"Vi håller på att drabbas av en ny sjukdom som vissa läsare kanske ännu inte har hört namnet på, men som de kommer att få höra mycket om under de kommande åren - nämligen teknologisk arbetslöshet. Detta innebär arbetslöshet på grund av att vi upptäcker metoder för att spara in på användningen av arbetskraft snabbare än vi kan hitta nya användningsområden för arbetskraft. Men detta är bara en tillfällig fas av missanpassning. Allt detta innebär på lång sikt att mänskligheten håller på att lösa sitt ekonomiska problem. Jag skulle vilja förutspå att levnadsstandarden i progressiva länder om hundra år kommer att vara mellan fyra och åtta gånger så hög som den är idag. Det skulle inte vara något överraskande i detta ens i ljuset av vår nuvarande kunskap. Det skulle vara dumt att tänka sig möjligheten av ännu större framsteg."
(John Maynard Keynes, "Ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" , 1930)

Det jag syftar på här nu (det kommer säkert fler intressanta saker i den här texten förstås!) är att Keynes beskriver att problemen i hans samtid (den här texten av Keynes skrevs under den stora depressionen i USA) beror på teknologisk förändring. Han kallar det också för teknologisk arbetslöshet. Men han skriver sedan att det bara är en tillfällig fas av missanpassning. Och att mänskligheten kommer att lösa det ekonomiska problemet på längre sikt.

Själv håller jag i princip med Keynes om att arbetslöshet kan orsakas av teknisk förändring. Och jag tror också att detta är fallet i den nuvarande eran. Detta beror dock främst på att mainstreamekonomer och (monetära) mainstreamekonomer missförstår penning- och monetär ekonomi. Teknik var, såvitt jag förstår, inte problemet under den stora depressionen i USA, och såvitt jag vet och tror mig förstå gick ekonomin bättre igen då och efter att man övergått till Bretton Woods-systemet. Så även då, vid den tidpunkten, var det den monetära omvandlingen som ledde till att den ekonomiska krisen löstes. Men de bakomliggande orsakerna till den stora depressionen i USA omkring 1930 var av en helt annan karaktär än de bakomliggande orsakerna till den nuvarande ekonomiska krisen 2008 och framåt. Det var helt andra frågor som stod på spel då, och situationen då var också mycket annorlunda än den som råder nu 2014.

Jag tror att de verkliga orsakerna till ekonomiska kriser inte så mycket är tekniska förändringar och den arbetslöshet som de eventuellt kan orsaka, utan snarare de effekter som de har på penningmängdsfördelningen. Åtminstone i dag spelar detta roll, men faktum är att orsakerna till en ekonomisk kris i dag är mycket mer mångfacetterade än de var 1930. Men när det gäller den tekniska förändringsaspekten är det ett faktum att på grund av dessa tekniska förändringar behövs mer av penningmängden för den nya tekniken och innovationen. Även en större variation av produkter, hobbyer, antalet människor/boende i ett land, förändringsprocesser och investeringar i framtiden (utbildningskostnader) och ytterligare tjänster har alla en skadlig inverkan på ekonomin om alla dessa enheter behöver en andel av de tillgängliga pengarna när det i själva verket redan finns för lite. Detta för lite beror också lite på vilka parter i samhället och även på den allmänna situationen i samhället självt.

Men i slutändan går pengarna alltid till människor och inte till teknik, produkter eller tjänster. Det finns dock en balans eller obalans mellan inkomster och utgifter, och problemet med alla kriser är att denna balans av någon anledning rubbas. När det gäller den nuvarande krisen är det stora problemet, som jag nämnde, inte så mycket skuldsättningen utan snarare inkomstsituationen för vissa individer, familjer, organisationer och regeringar.

Situationen 1930 och den stora depressionen men också hur den löstes (genom att guldmyntfoten övergavs 1936) är på många sätt intressant för situationen i nutid. Eller dåtid-nutid och framtid där dåtid i stort sett är tiden från införandet av Bretton Woods till nästa monetära omvandling. Som förhoppningsvis kommer att vara omvandlingen till mitt utmärkta monetära system, eftersom detta system kan vara för evigt så länge det finns ett monetärt system och en monetär ekonomi. Det är den absolut mest utmärkta monetära omvandlingen någonsin.

Den stora depressionen i USA orsakades enligt dåvarande wikipedia av skuldsatta bönder som sedan började producera mer. Till följd av att efterfrågan var ungefär densamma sjönk priserna, vilket ändå inte löste det problem som (vissa av) bönderna stod inför. Övergivandet av guldmyntfoten 1936 ledde förmodligen till en återhämtning.

När det gäller guldmyntfoten är de följande åren viktiga:

1936 - Att släppa taget om guldmyntfoten

1944 - Införande av Bretton Woods, återinförande av guldmyntfoten

1973 - Mitt födelseår och att släppa guldmyntfoten.

Faktum är att jag personligen fortfarande vet alldeles för lite om Bretton Woods i sig. Och som de flesta andra förstår jag ännu inte helt och hållet vilket inflytande Bretton Woods nu med all sannolikhet har haft på ekonomin och om detta har varit allmänt fördelaktigt eller skadligt för ekonomin. Detta inflytande från Bretton Woods kan inte förstås om man inte heller vet tillräckligt mycket om inflytandet från 1936 (då guldmyntfoten övergavs) och om ekonomiernas situation under åren efter 1936 fram till införandet av Bretton Woods. Personligen tycker jag dock att jag kan förstå att Bretton Woods på det hela taget bara var mycket skadligt för ekonomin från och med då och fram till åtminstone 1973.... Detta med tanke på att när Bretton Woods infördes så återinfördes guldmyntfoten.

Ganska allmänt tror jag att Bretton Woods syftade till att säkra internationell och global monetär och finansiell stabilitet. Återinförandet av guldmyntfoten var en viktig del av detta. Men också de institutionella organisationer som skapades. Institutionella organisationer kan självklart vara mycket viktiga för stabiliteten, men behöver inte synas för att vara det. Mycket beror därmed på HUR, innehållet i deras penningpolitik. Och denna penningpolitik beror naturligtvis en hel del på det monetära systemets förmåga. Ett monetärt system och dess egenskaper bestämmer direkt vilken penningpolitik som är möjlig för regeringar, banker, organisationer och hushåll. När det gäller återinförandet av guldmyntfoten bör man också notera följande. Även om många ekonomer tror sig förstå att en guldmyntfot främjar monetär och finansiell stabilitet är detta inte alls fallet i praktiken. Den avsedda monetära stabilitet som uppnås är bara en skenstabilitet. Och i många fall leder faktiskt guldmyntfoten till stelhet i ekonomierna och därmed till destabilisering av den monetära och finansiella politiken och verkligheten.

Vad Keynes förbiser i sin text, men kanske insåg tillräckligt i sina råd i samband med Bretton Woods, är den stora roll som möjligheterna i det monetära systemet och (den förda) penningpolitiken spelar för möjligheterna till återhämtning av en

ekonomi på kort eller lång sikt. Jag kommer att argumentera vidare i andra delar av denna bok - eller i texter eller förklaringar utanför den - varför Bretton Woods kan ses som en monetär revolution, men också vad som inte justerades tillräckligt bra vid den tiden, och varför mitt Excellent Monetary System representerar den enskilt största monetära revolutionen och förbättringen för samhället. Införandet av mitt EMS kommer att bli den största monetära revolutionen någonsin, som kommer att följas av sociala och politiska revolutioner vars omfattning man inte inser för tillfället. Endast 1 av de många sociala revolutioner som kommer att följa införandet av min EMS är den vetenskapliga revolutionen. Denna vetenskapliga revolution kommer också att ta mycket bättre form om och när min meta-semiotiska grund för allt förstås och tillämpas.

Så kort sagt har jag redan förberett och inlett flera revolutioner för vårt samhälle. Dessa revolutioner är alla beroende av varandra, och den monetära revolutionen är den mest långtgående. Men bakom denna monetära revolution finns den metasemiotiska revolutionen som utvecklades av mig redan innan jag kunde komma fram till den monetära revolutionen på grundval av den också. Det utmärkta monetära systemet flödar från min metasemiotik. Och om och när mitt penningsystem införs i samhället kan och kommer en vetenskaplig och social revolution också att äga rum som ett resultat av detta. I själva verket måste alla dessa revolutioner baseras på och stödjas av den metasemiotik jag har utvecklat för att uppnå det bästa och mest effektiva slutresultatet. I den mån det finns ett slutresultat, för självklart kommer och bör vårt samhälle och såväl samhället som vetenskapen ständigt utvecklas. Faktum är dock att min metasemiotik är och måste bli den nya guiden och stödverktyget för egentligen allt.

Det som förhoppningsvis kommer att framgå i mitt resonemang om inflationen och den stora depressionen i USA runt 1930 är att den tekniska utvecklingen inte ens behöver vara skadlig för ekonomin. Och det gör den inte. Det finns en helt annan orsak till varför ekonomier inte går bra. Nämligen det monetära system man har att förhålla sig till och, ännu viktigare, den inverkan det har på familjers, organisationers och regeringars monetära kapacitet och penningpolitik. Alla dessa gruppers penningpolitik och penningpolitiska kapacitet är beroende av varandra och påverkar varandra. I dagens läge helt och hållet. Särskilt också på grund av EN STOR brist på pengar och främst brist bland de lägre inkomstgrupperna. Den bristen på pengar har många konsekvenser. Även för regeringar och organisationer. Som, till följd av denna enorma brist på pengar,

ger mer kredit till familjer och andra organisationer och måste vänta längre på sina pengar. Fler enheter i samhället spenderar pengarna innan de ens har tjänat dem och det är därför inte troligt att de spenderar pengarna på andra resurser i samhället. En högre utlåning till andra enheter innebär också att organisationerna får mindre kvar för direkta utgifter och investeringar. Och regeringarna får in mindre skatter som ett resultat av detta. Att ytterligare höja skatterna är inte särskilt meningsfullt om dessa skatter tas ut av låginkomsttagare. När allt kommer omkring har de lägre inkomsterna i allmänhet redan för mycket krediter, för låga inkomster och små eller inga reserver kvar. Att höja skatterna där kommer därför bara att leda till mindre utgifter och därmed mindre intäkter från moms. Samtidigt är det också sant att lägre bruttolöner och inkomster också leder till att staten får in mindre inkomstskatt. Så särskilt i tider av lågkonjunktur som den nuvarande är det viktigt att just de lägre inkomstgrupperna betalar mindre skatt och att se till att bruttolönerna för dessa grupper och individer inte heller sjunker ytterligare utan snarare bibehålls. Ökade bruttolöner kommer alltid att leda till högre inkomstskatteintäkter och högre pensionsinkomster. Eftersom både statens och pensionsfondernas intäkter är direkt relaterade till nivån på bruttolönen per timme och bruttolönen per månad och år.

I och med det Excellenta Monetära Systemet blir denna situation åtminstone delvis helt annorlunda eftersom i och med det Excellenta Monetära Systemet kan egentligen alla skatter helt avskaffas ekonomiskt. Jag syftar då på både inkomstskatt, moms, punktskatter på bensin men även alla andra skatter. Dessa skatter behöver då i princip bara behållas där det tjänar ett socialt snarare än ett ekonomiskt syfte att fortsätta beskatta. Att förbjuda/avskaffa skatter har också den fördelen att det kommer att behövas betydligt färre myndigheter, anställda och därmed arbete och aktiviteter för att säkerställa att de statliga utgifterna kan betalas. Det är i det avseendet mycket mer "lean" att helt enkelt avskaffa skatterna så mycket som möjligt. För all framtid. Med och inom EMS är det inte bara en mer logisk utan också en helt genomförbar och positiv åtgärd.

Till min kommentar ovan, att höjda skatter i dagens läge och med det nuvarande monetära systemet endast leder till lägre utgifter och därmed lägre intäkter från moms, bör en kommentar göras. Att vara, att denna observation uppenbarligen beror på fler faktorer. Men såvitt jag kan överblicka och förstå nu, och jag tror att det är allt som är av inflytande och betydelse här, kommer det bara eller huvudsakligen att vara om och hur mycket regeringarna kommer att spendera de

extra intäkterna från en eventuell skattehöjning igen. Som det ser ut nu kommer regeringarna, och i synnerhet den nederländska regeringen, dock inte att spendera mer, utan snarare mindre. Regeringen skär kraftigt ned på sina offentliga utgifter och försöker dessutom fortfarande få in mer statliga intäkter. Både det förra (nedskärningar i de offentliga utgifterna) och det senare (försök att öka de offentliga intäkterna) är - inom det nuvarande monetära system som de för närvarande arbetar med - båda katastrofala för ekonomin, men därför också för de offentliga intäkterna på längre sikt.

"Under många tidsåldrar framöver kommer den gamla Adam att vara så stark i oss att alla

måste göra en del arbete om han ska vara nöjd. Vi ska göra fler saker för

än vad som är vanligt bland de rika i dag, och de är bara glada över att ha små plikter

och uppgifter och rutiner. Men utöver detta ska vi sträva efter att sprida brödet

för att göra det arbete som återstår att göra för att bli så brett som möjligt

delas så mycket som möjligt. Tre timmars skift eller femton timmars arbetsvecka kan avskräcka

problem under en lång tid. För tre timmar om dagen är fullt tillräckligt för att tillfredsställa

gamla Adam i de flesta av oss! "(John Maynard Keynes, "Ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" , 1930)).

Så i det tidigare avsnittet om "ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" förutspår Keynes att vi runt 2030 bara kommer att arbeta under veckan och att det skulle vara tillräckligt för att tillfredsställa vårt behov av att vara upptagna. Men vad Keynes förmodligen förbiser här är det faktum att det är ganska stor skillnad på människor och att en del av oss uppenbarligen har ett större behov av att vara upptagna med att arbeta längre och mer, medan det också finns en del som vill ha mer och mer och mer och mer och mer, och därför vill tjäna mer och mer och mer och mer. Och som också lägger ner all möjlig tid på det, oavsett om det redan är tillräckligt. Frågan "hur mycket är tillräckligt" kommer då in i bilden. Hur mycket arbete och sysselsättning är tillräckligt, hur mycket pengar är tillräckligt, hur mycket uppskattning är tillräckligt, hur mycket säkerhet är tillräckligt. Frågor som dessa...och kombinationer av dessa "hur mycket är tillräckligt"-aspekter. Och vad som kanske är ännu viktigare är frågan "VAD är tillräckligt?", som handlar mer om materiella saker än om kvantitativa aspekter. Hur mycket handlar mer om kvantiteter i allmänhet, medan det i livet och i samhället i slutändan handlar mer om kvalitativa saker. Därav det större värdet av kvalitativ forskning jämfört med kvantitativ forskning inom samhällsvetenskap och praktik i synnerhet.

Jag har tidigare kommenterat att frågan "Hur mycket är tillräckligt?" handlar mer om kvantitet än om kvalitet. Mycket är trots allt kvantitet, medan det viktiga är kvalitet. Det handlar inte om objekt eller saker att ha. Utan mer om vad man kan göra med det, också i förhållande till vad som behövs. Särskilt nuförtiden verkar människor behöva mindre av många saker, och jag tror att det är sant. Särskilt kanske också för att många fysiska varor ersätts av icke-fysiska varor och tjänster. Internet spelar en allt större roll i detta.

När vi frågar oss hur mycket som är kvalitativt tillräckligt går vi från kvantitativt finansiellt kapital till kvalitativt socialt kapital. Detta steg från kvalitativt till kvantitativt i vårt samhälle och tänkande måste också föregås av samma steg/transformation från kvantitativt till kvalitativt i vårt tänkande. Så även i vårt tänkande om och vår förståelse av pengar och monetära system. Det utmärkta monetära systemet är också ett kvalitativt monetärt system, ett monetärt system som till en början verkar handla om finansiella monetära system, men som faktiskt ersätter det nuvarande finansiella monetära systemet med ett monetärt system som är mycket mer baserat på och stödjer ett socialt monetärt system. Och som därmed stödjer omvandlingen från finansiell kapitalism till social kapitalism.

För närvarande är det största problemet faktiskt att det inte finns tillräckligt med pengar i omlopp. Detta leder till att det sociala kapitalet försämras och till problem i dagens läge och med det nuvarande monetära systemet. Detta är inte fallet i mitt nya monetära system, men det räcker inte att bara lösa problemet med för lite pengar i omlopp. Den nuvarande ekonomiska krisen är inte så mycket en skuldkris, utan mycket mer en inkomstkris. Denna inkomstkris kan bara lösas genom att också och framför allt justera penningpolitiken. Men det kan bara göras med mitt nya penningsystem. Och genom HUR man frikopplar arbete från inkomst. Utan denna frikoppling av arbete och inkomst kommer mer pengar bara att leda till att mer pengar går till de rika och att mer pengar går till produkter och tjänster. Och så kommer det också att flöda tillbaka till de rika.

Att höja minimilönerna och avskaffa skatterna är båda viktiga steg att ta när EMS:en väl är på plats. Även om jag nämner och beskriver detta i detalj här, vill jag nu kommentera att det i praktiken naturligtvis kommer att visa sig hur mycket minimilönerna ska höjas och hur mycket skatterna ska sänkas. Allt detta ska ses i relationella termer, och i praktiken kommer vad som är nödvändigt och vad som är önskvärt och genomförbart naturligtvis också att bero på fler faktorer. Men faktum är att löner och arbete behöver frikopplas, särskilt med tanke på den ökande effektiviteten och den allt större roll som teknik, robotar och liknande spelar i samhället. Nu och i framtiden.

Människor vill alltid ha mer, det är ett faktum. Den friheten finns där nu och bör finnas kvar. Men man bör också delvis titta på om saker och ting behöver hanteras. Kanske också särskilt när det gäller det finansiella. Jag tycker till exempel personligen att det i princip är bra om inkomstnivån för anställda inom den offentliga sektorn begränsas, vilket planeras i nya lagar i Nederländerna. Förvisso i dagens situation, men jag tror att det faktiskt är bra om detta förblir fallet i framtiden. Även och jag tror särskilt för vissa ekonomiska inkomster från arbete, vid någon tidpunkt bör det vara tillräckligt för en anställd. Och om inte, så får de som har en inkomst som är 5 eller 6 gånger så hög som en vanlig arbetare se till att tjäna extra pengar vid sidan om på något annat sätt. Vilket förmodligen också kommer att bli mycket lättare om och när min EMS är på plats. Särskilt också om detta följer regeringens penningpolitik för att börja avskaffa vissa eller alla skatter för gott.

För närvarande, i nutid, är det normalt att inkomst i princip endast tillhandahålls genom att utföra arbete för den. Arbete är en aktivitet. Det som kommer att ske mer inom EMS är att man kopplar konsumtion eller aktiviteter som bidrar till samhället men som inte är eller nu kan klassas som lönearbete, med inkomst. Konsumtion och de aktiviteter som behövs för att konsumera belönas då. Människor får alltså (tillräckligt) med inkomst eller pengar för att de konsumerar eller kanske för att de bidrar till samhället med aktiviteter. Eller åtminstone gör en uppriktig ansträngning för att göra det. I framtiden skulle konsumtion också i allt högre grad kunna ersättas av att konsumera och kanske belöna människor (ytterligare) för detta.

För närvarande belönas inte konsumtion och alla de aktiviteter som följer med den med pengar. På samma sätt belönas inte vissa aktiviteter som människor utför, som åtminstone har stor potential att bidra till samhället. Samtidigt som detta är aktiviteter. Man är aktiv och bör belönas för den insatsen. Inkomsten blir då mycket mer av en aktivitetsbaserad inkomst, en "aktivitetsbaserad inkomst" eller ABI. För närvarande kompenseras anställda och individer endast för en del av de totala aktiviteterna, nämligen de aktiviteter som är direkt relaterade till produkten och möjligen också en del av utvecklingskostnaderna, men då är det direkta utvecklingskostnader som äger rum inom företaget självt.

Konsumtionsprocessen och de kostnader som den medför ersätts INTE för närvarande, utan måste betalas. Genom att också börja ersätta dessa mer än för närvarande. Det skapar också inkomster igen som kan spenderas på produkter och tjänster.

Om EMS är på plats kommer det att behövas en viss kalibrering av ekonomin och specialfall av individer och organisationer. Detta beror på att den extremt ohälsosamma ekonomiska situationen under de senaste åren verkligen har gjort att vissa individer och organisationer lider mycket mer eller dramatiskt. Och förlorat eller förlorat mycket pengar. Detta kan och bör delvis återställas, särskilt eftersom andra enheter i ekonomin också är beroende av dessa individer och organisationer. Så för en sund ekonomi och situation är det också viktigt för dem att skador som orsakats under åren 2008-2016 och även tidigare. Att dessa skador åtminstone delvis repareras. Dessutom kommer vissa av de åtgärder som vidtagits efter införandet av EMS också att vara bättre om inte delvis retroaktiva eller åtgärder kan införas. Om studieavgifterna i situationen efter EMS kommer

att betalas i sin helhet av staten, är det förmodligen också rättvist och konstruktivt att annullera åtminstone en del av skulderna för studier för tidigare studenter också eller inte helt.

Begreppet Debt Jubilee, som beskrivs i Gamla testamentet, är delvis intressant i det avseendet. Det finns en Jubilee Debt Coalition som vill att de fattigaste ländernas obetalbara skulder ska avskrivas. David Graeber nämner också fenomenet skuldjubileum i sin bok "debt : the First 5000 years" (David Graeber, " debt: the first 5,000 years" , Melville House; nyutgåva, 2012)

Jag nämner detta koncept och lägger till DEELS intressant, på grund av följande. Ett skuldjubileum som föreslagits av Jubilee Debt Coalition, och även av David Graeber. Det är dock bra att ytterligare tillämpa utjämning och ge de fattiga länderna och därmed invånarna i dessa länder en chans att utvecklas och även att leva och förbli vid liv på ett bättre sätt. Som sådan är det alltså verkligen en god idé. Men i praktiken och inom det nuvarande monetära systemet kommer detta i hög grad att ske på bekostnad av lägre inkomster i de rikare skuldavskrivande länderna. Dessa länder måste ju trots allt få tillbaka pengarna någonstans ifrån, och de kommer åtminstone delvis att få det genom skatter. Eller genom besparingar. Detta kommer också att drabba de lägre inkomstgrupperna i de rikare länderna. Och dessa grupper kämpar redan också. Dessa invånare har verkligen inte tillräckligt ännu. Och de måste också göra alldeles för mycket för det lilla de har nu.

Så begreppet skuldjubileum kan mycket väl vara ett verkligt och bra steg inom det nuvarande monetära systemet, men i nästan alla fall skapar det en hel del problem och kanske oöverstigliga problem på längre sikt för de länder eller individer eller organisationer som tillhandahåller skuldjubileet. I ett skuldjubileum betalas nämligen inte de som har fordran på skulderna. Det är ett av de fasta inslagen i ett skuldjubileum. Skulderna försvinner, men för att det ska kunna ske måste fordringarna på dem faktiskt också försvinna. Så de kommer inte att betalas i framtiden.

Men eftersom det för en god eller tidigare utveckling i fattigare länder är önskvärt att (delar av) skulderna avskaffas och kommer att förbli så under överskådlig

framtid, föreslår jag inte ett skuldjubileum utan en excellent debt solution (ESO), eller på engelska en Excellent Debt Solution (EDS).

Denna EDS eller ESO består INTE av det som David Graeber och andra pro-monetära reformgrupper föreslår, nämligen TEORIN om full reserve banking. Deras förslag om full reserve banking härrör delvis från det faktum att dessa individer och grupper fortfarande tror att den ekonomiska krisen i "denna" tid (2008-2014) främst är en skuldkris. Vilket alltså inte är fallet. Det är framför allt en inkomstkris. Och den kommer inte och kan inte lösas genom att "bara" avskriva eller lösa skulder. Dessutom, med full reserve banking men också med ett skuldjubileum, kan både skuldavskrivning och skuldlösning inte uppnås. Åtminstone inte på längre sikt. Vad som behövs är något MYCKET mer utmärkt och mycket mer omfattande. Det är en verkligt utmärkt monetär omvandling mot det utmärkta monetära systemet. Detta utmärkta monetära system, till skillnad från en möjlig övergång till full reserve banking (vilket skulle vara en idiotisk och meningslös övergång), innefattar inte en ersättning av det nuvarande monetära systemet, utan snarare ett komplement till det nuvarande monetära systemet. Ett komplement som visserligen leder till ett nytt monetärt system, men som är mycket bättre och i strid med idén och teorin om full reserve banking WILL work. Och det kommer faktiskt att lösa skuldkrisen och även många andra problem som uppstår till följd av finanskapitalismen. När det utmärkta monetära system som jag (Wilfred Berendsen) har utvecklat faktiskt är på plats - och det kommer det att vara - har "vi" också gått från finanskapitalism till vad jag själv kallar social kapitalism. Denna definition av social kapitalism skiljer sig från dess nu vanliga innehåll och förståelse. Social kapitalism som jag menar det handlar om ett relationellt monetärt och politiskt system för samhälle, politik, organisationer och individer. I vilket, i det mest optimala fallet, detta samhälle utvecklas som jag skulle föredra.

Men när min EMS är på plats är utmärkt skuldlösning (ESO) möjlig och mycket mer genomförbar. Och ännu mer önskvärd. Särskilt eftersom skuldlösning därmed kan genomföras utan att invånarna i länder eller anställda i organisationer på något sätt behöver lida ekonomiskt. Skulder betalas i själva verket snyggt och prydligt under en ESO. Samtidigt som den person eller de organisationer eller länder som har skulderna inte behöver betala dem med sina egna ekonomiska resurser. Skulderna försvinner, medan fordringarna helt enkelt också snyggt återbetalas eller betalas. Så i det avseendet, men också med

hänsyn till att andra parter inte drabbas av ESO, är ESO mycket bättre och mycket mer utmärkt än idén och konceptet med skuldjubileum.

Men även, och kanske särskilt, när det gäller detta skuldjubileum måste frågan om "hur mycket är tillräckligt" eller "hur mycket är för mycket" övervägas. Med andra ord, hur mycket skuldjubileum är nödvändigt och hur mycket eller när kan ett skuldjubileum bli för mycket eller bara onödigt. Detta beror också på hur stora skulderna är, varför och när de uppkom och i vilket syfte. Jag håller dock med David Graeber om jag förstår det rätt att han är för skuldavskrivning av studieskulder. Studieskulder uppstår för att individer själva vill ha en bättre inkomst och ett bättre perspektiv, men också för att dessa individer anstränger sig för att bidra till samhället senare. Jag tycker personligen att dessa studieskulder ska kunna efterskänkas och i alla fall delvis göras. Åtminstone för de individer som inte kan betala tillbaka sina studieskulder med sin nuvarande inkomst (2014). De som med lätthet kan betala tillbaka sina studieskulder, det kanske är en annan sak. Men kanske inte. ESO är i allmänhet mycket lätt att implementera med och inom EMS och kommer inte att orsaka några nackdelar för någon individ, organisation eller land.

Som sådan kan det därför vara rättvist att "bara" verkligen lösa alla studieskulder. Jag kallar det att lösa med avsikt och inte avskriva eftersom skulden då också skulle återbetalas omedelbart. Jag tycker också att det borde ingå i detta att göra universitetsstudier gratis i framtiden och ge studenterna ett fast bidrag från vilket de kan betala sina fasta studiekostnader (läroböcker och liknande). Om de sedan får fler utgifter eller skulder ska inte heller dessa behöva lösas via ESO. Åtminstone inte som standard. Eftersom en ESO inte ska tillämpas godtyckligt eller vara mer fördelaktig för den ena än för den andra. Åtminstone inte som standard. Specifika fall kan också börja kvalificera sig för en ESO, men specifika regeringsindivider kan sedan besluta om det.

En stor fördel med fria studier på högskolor och universitet (inklusive fri kollektivtrafik) blir att individer lättare kommer att studera mer och kunna göra det lättare. Och att bördan av studieskulder inte också kommer att vara skadlig för samhället som den är nu. Möjligen skulle det då kunna registreras hur mycket som betalas för individer och vid behov skulle detta sedan kunna återkrävas eller krävas senare från de individer som verkligen kommer att tjäna mycket senare i livet. Detta är dock bara förslag. Förslag som jag vill ge för att ge en första impuls

och idéer till penningpolitiken. Men i praktiken kommer den att behöva utformas lite annorlunda för att uppnå ett mer optimalt resultat för praktiken och samhället.

I allmänhet tror jag dock också att enskilda aktiviteter som bidrar till samhället bäst betalas av regeringen eller samhället. Speciellt med EMS, eftersom detta kommer att bli mycket mer genomförbart och enkelt.

Frågan "hur mycket är tillräckligt" bör alltid ställas i relation till varandra. Hur mycket vi har och hur mycket vi kan få måste alltid jämföras med vad allt detta kostar i form av organisation och åtgärder för att upprätthålla eller erhålla det. Och även på bekostnad av vilka andra saker eller aspekter det kommer med. Det bör alltid finnas någon form av kostnads-nyttoanalys, där man också tittar på vad det ger för andra och för samhället. Precis som alla åtgärder som vidtas av enskilda personer bör ses och förstås ur den synvinkeln.

När det gäller frågan om hur mycket som är tillräckligt är det också viktigt att fundera över hur mycket logik som är tillräckligt. För lite logik leder till problem. Ur den synvinkeln tycker jag att kärnan i ett tillräckligt system, ett "tillräckligt" system, är att detta system ska vara tillräckligt logiskt eller till och med så logiskt eller optimalt som möjligt. I vissa avseenden är det kanske aldrig tillräckligt. För vissa aspekter, individer och situationer räcker det till exempel aldrig med kunskap. Ju mer kunskap och ju mer ansträngning, desto bättre blir den slutliga situationen eller utfallet. Och den slutliga situationen eller det slutliga resultatet är ofta det som är viktigt.

När det gäller logiken handlar logistik, en av mina professionalismer, just om det. Logik. Men logiken bör också ses i relation till varandra. Lean production, som är mycket populärt nuförtiden, är fullt av logik. Vilket verkligen är logik, men på grund av möjligheterna och resultaten av det nuvarande monetära systemet och olika parters penningpolitik visar sig den logiken ofta vara ologisk och dålig. Medan med och inom EMS som jag utvecklade är logiken mycket mer framträdande och kan och kommer att komma till sin rätt.

I den logiken är termen Förtrollning och särskilt den innebörd och det innehåll jag har gett den också mycket viktig. Precis som Phronesis och Phronesis Antenarrating är, båda också (mycket) annorlunda och jag tycker bättre innehåll som jag har gett de senaste åren. Huvudskälet till att det har fått en mycket bättre form är att jag är den enda som har den bästa känslan, och var den enda som hade känslan överhuvudtaget, att holoplurism (både som begrepp och innehåll fullt utvecklat av mig) verkligen innefattar/är den enda underliggande strukturen och egenskaperna hos någonting. Phronesis, termen, fanns naturligtvis redan och utvecklades förmodligen av Aristoteles. Eller av en föregångare. Aristoteles nämner trots allt termen i sitt verk. Phronesis Antenarrating initierades och utvecklades av mig, och är en speciell form av Antenarrating. Antenarrating är en term som initierats och vidareutvecklats av David Boje, som är professor vid New Mexico State University (NMSU).

Begreppet förtrollning är särskilt viktigt här, också särskilt i förhållande till logik och frågan "hur mycket är tillräckligt". Utan en tillräcklig förståelse av Förtrollning så som jag har menat och gett substans åt den termen, kan en tillräcklig eller fullständig förståelse aldrig uppstå och därmed besvara frågorna "hur mycket är tillräckligt" eller "hur mycket är för mycket". Med den insikten är det också långt ifrån lätt, eller i vissa fall inte alls, men insikt i förtrollning krävs utan tvekan. Lyckligtvis finns det gott om människor som redan har den insikten ganska bra, men trots det kan den stora majoriteten av befolkningen på jorden fortfarande lära sig och förbättra sig mycket på det området.

Förtrollning har jag, i ett dokument som jag presenterade vid IFSAM World Conference On Management Paris, generellt beskrivit som berikning av (W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM World Conference on Management, 2010). Det kan fortsätta att berika, eller förbättra, vad som helst. Jag nämnde också i den artikeln, på grundval av vilken jag fick cirka 3 förfrågningar från ett akademiskt förlag efter konferensen om att börja skriva en hel bok om detta, att förtrollning handlar om en mest optimal passform av pluraler (plurisigns) och inte liknande pluraler (unipluraler). Jag förstår också nu mer än då att jag med detta också menar att berikning eller förstärkning särskilt handlar om att göra skillnad på rätt sätt, vilket inte kan uppnås med dualism (likhet skillnad) utan kan uppnås med holopluristiskt och metasemiotiskt tänkande och förståelse.

I detta sammanhang av förtrollning och plurisigns ipv uniplurals är det värt att notera att det INTE är tillräckligt om regeringar, organisationer eller individer bara tar hänsyn till sina egna intressen och behov. Eller kanske är det delvis det. Framför allt beror det också på om och i vilken utsträckning andra enheter (individer, organisationer, regeringar och myndigheter) kan tillgodose sina egna behov, både ekonomiskt och socialt. Där sociala behov naturligtvis är mer i spel med individer än med regeringar och organisationer, men där man också bör inse att dessa sociala behov och sociala aspekter i både regeringar och organisationer borde vara mycket mer och, inom och med EMS, kan vara mycket mer. EMS är 1 av de 2 stora gåvorna från mig till samhället. EMS är en, medan min meta-semiotik är den andra. Båda tillsammans kan och kommer att orsaka stora svepande förändringar i samhället, och jag hoppas ganska snart och globalt. Förändringar som kommer att leda till stora förbättringar inom nästan alla områden och aspekter av vårt samhälle. EMS kommer dramatiskt att förbättra det finansiella kapitalet, men viktigast av allt, det sociala kapitalet. Och DET är vad jag handlar om. Därför måste det första steget i omvandlingen, det finansiella, ske så snart som möjligt. För att få ett slut på inkomstkrisen direkt, men också för att möjliggöra ytterligare stora omvandlingar i vårt samhälle. Införandet av min EMS är det första steget, som sedan kommer att möjliggöra mycket stora sociala och vetenskapliga omvandlingar. Alla dessa omvandlingar måste stödjas av min metasemiotik och mitt metasemiotiska tänkande och handlande.

Jag skulle kunna gå in länge på frågan "hur mycket är tillräckligt" här. Vad jag än gör för att förhoppningsvis få fler och fler människor att inse att den nuvarande situationen i vårt samhälle inte är tillräcklig. Inte är vettigt. Och absolut inte hälsosamt för individer, organisationer, regeringar och samhället på längre sikt. Det råder en enorm brist på pengar. Den här bristen möts delvis genom att vi skär ner på nästan alla aspekter av våra liv. Vilket ofta också leder till ologiska och ofullständiga situationer. Ofullständighet är ofta ett tecken på ologik, och ologik leder i de flesta fall till ofullständighet. Och mindre "förtrollning" av vårt samhälle. I grund och botten handlar "förtrollning" faktiskt om att öka fullständigheten, mot en "tillräcklig" situation.

Det första steget för att nå dit är att se till att det också finns tillräckligt med finansiellt kapital. Och att se till att detta "tillräckligt" finns och förblir där. Även i framtiden. Och det räcker inte med att det finns "tillräckligt" med finansiellt kapital, eftersom detta "tillräckligt" också måste uppnås mot bakgrund av bästa

möjliga sociala situation. Och, särskilt när det gäller den sociala situationen, även här i det relativt "rika" Europa, är vi fortfarande långt ifrån den ideala situationen. Den ideala situationen kommer aldrig att uppnås eftersom saker och ting alltid kan bli bättre och i det avseendet kommer "tillräckligt" aldrig att vara "tillräckligt". När det gäller finansiellt kapital finns det dock flera individer och organisationer i vårt samhälle som länge har haft MER än tillräckligt, och den gruppen bara växer. Det är också dags att dessa individer och organisationer i allmänhet börjar inse detta mycket mer än vad de gör nu, och också börjar ta mer hänsyn i ekonomiska termer till individer i vårt samhälle som fortfarande är långt ifrån att ha tillräckligt, och till och med alldeles för lite i ekonomiska termer. Regeringen bör också reglera denna aspekt, liksom trygghet för sjukvård och pensioner och en anständig inkomst, mycket mer än vad den gör nu. Som organisationer och även individer, åtminstone för tillfället och i denna tidsålder, är fortfarande alldeles för individualistiska och har i allmänhet fortfarande för lite hänsyn eller förmåga att ta hänsyn till andra enheter i vårt samhälle. Individer och organisationer visar sig vara mycket mindre relationella än vad folk tror, särskilt när det gäller att "vara social" och socialt kapital. Även efter införandet av EMS kommer detta delvis att vara fallet, och regeringen kommer att behöva ingripa med lagstiftning på detta område där det behövs. Att begränsa inkomstnivån i den offentliga sektorn är verkligen ett bra steg framåt i detta avseende. De som arbetar inom den offentliga sektorn förtjänar en god inkomst, men en absurt hög inkomst på bekostnad av andra arbetstagare och individer är oacceptabel.

Pengar är relationella. Om du inte längre kan uppfylla dina ekonomiska skyldigheter gentemot vänner och bekanta (relationellt) så uppfyller du inte heller dina skyldigheter avseende socialt kapital och sociala frågor. Detta är därför känslomässigt svårt. Sensemaking är feelmaking. Jag använder bara de engelska orden här eftersom jag ändå inte känner till någon bra nederländsk översättning av sensemaking, och med feelmaking menar jag att sensemaking i de flesta fall till stor del eller kanske helt och hållet drivs av känslor.

En viktig egenskap hos mitt EMS är , att det innehåller den penningpolitik som jag föreslår. Och att min EMS också möjliggör denna penningpolitik. Delvis eller fullständigt avskaffande av skatter är en del av det. Det är också mitt förslag till EOS eller EDS. Och sist men inte minst, en frikoppling av arbete och inkomst. Det sista steget är det mest väsentliga, det viktigaste. Både på längre sikt och i nutid. Dagens ekonomiska kris är trots allt, som jag har påpekat tidigare, inte så mycket en skuldkris utan i huvudsak en inkomstkris. Vilket kanske mest har

orsakats av ökad effektivitet och ökad automatisering och delvis redan robotisering. Dessa saker har alla inneburit att det behövs färre arbetare för att utföra samma arbete. Det kommer bara att öka i framtiden. Så vi bör åtminstone ta hänsyn till och vara beredda på att antalet icke-arbetande bara kommer att öka i framtiden. Och att arbetskraften kommer att bli färre. Men jag tror inte att det behöver vara fallet och att åtminstone med införandet av min EMS kan mer arbete faktiskt skapas. Arbete som jag hoppas också till stor del syftar till att förbättra kvaliteten i vårt samhälle. Också på att förbättra våra fritidsupplevelser. Inom det området, fritid och underhållning, finns det så många roliga aktiviteter att uppfinna. Alla dessa kan också genomföras, förutsatt att pengarna finns där. Men åtminstone under de närmaste decennierna finns det verkligen gott om mycket mer användbara och viktiga aktiviteter som kan och bör utföras av människor. Och som också kommer att komma till sin rätt mycket bättre efter införandet av min EMS.

Efter införandet av min EMS kan det som Keynes föreslog i sina "ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" i sina förutsägelser för cirka 2030 också delvis bli verklighet. En 16-timmars arbetsvecka är möjlig om arbetstagarna får ett tillräckligt tillägg till sina löner eller om regeringen kan och tar på sig en del av de fasta kostnaderna. För mig, här då, representerar det inte specifikt utan snarare en kortare arbetsvecka för dem som vill ha det. Och jag vet ännu inte heller hur det kan utformas, utan nämner det bara som ett alternativ för den framtida penningpolitiken.

Som jag också påpekar längre fram i denna bok bör EMS införas stegvis. Och de monetära verktyg som jag erbjuder (skatteeliminering, EOS/EDS, frikoppling mellan lön och arbete) bör också införas stegvis. Det allra första steget består i att införa EMS samtidigt som EOS/EDS delvis implementeras. Dessutom anser jag att åtminstone en ökning av minimilönerna snart bör följa på detta. Möjligen genom att sänka skatterna eller avskaffa skatterna, eftersom detta redan kommer att höja minimilönen i nettotermer. Och om man utöver inkomstskatterna också avskaffar eller sänker en del av momsen, kommer detta samtidigt att kunna leda till lägre priser och därmed lägre utgifter. Enbart dessa två steg kommer att göra stor skillnad och till stor del få ekonomin på rätt köl igen. Men naturligtvis är mer möjligt med min EMS, och det mer bör bara implementeras om det bara kommer att gynna samhället. Om nödvändigt initialt i mindre skala för att se effekterna på vår ekonomi och samhälle och handlingar.

Ekonomen Robert Reich ger ofta sin syn på ekonomiska frågor. Bland annat via facebook. Där, i slutet av 2014, rapporterade han något som jag hade förstått och förstått tidigare, nämligen att minimilönerna måste höjas och att detta kommer att vara bra för ekonomin. Jag hade tidigare kommenterat för en nederländsk politiker att minimilönerna måste höjas, men också att nederländska företag redan betalar tillfälligt anställda cirka 25 euro per timme. Så de nederländska företagen har redan det över och betalar det redan till exempelvis produktions- och distributionsarbetare. Mycket lite av dessa löner förs vidare till tillfälligt anställda för närvarande. Jag är själv för att minimilönerna för tillfälligt anställda ska vara högre än de allmänna minimilönerna, eftersom tillfälligt anställda är mer flexibla. Och på så sätt - genom att sätta minimilönerna för bemanningsanställda högre än för vanliga fast anställda - motverkas användningen av bemanningsanställda för vanliga fasta anställningar lite mer och anställning av fast anställda för detta ändamål uppmuntras.

Men Robert Reich rapporterade sedan plötsligt på facebook i slutet av 2014 så att minimilönerna borde gå upp. Han konstaterade att detta skulle gynna ekonomin och gav också argumentet att låginkomsttagare skulle spendera extra inkomst i samhället, medan höginkomsttagare ofta inte spenderade sin extra inkomst i samhället utan lade den extra inkomsten på finansiella tjänster och ytterligare inkomst med det.

Så i huvudsak har Robert Reich rätt, men i och med det nuvarande monetära systemet och den nuvarande politiken kommer högre minimilöner sannolikt att åtminstone delvis gå mot ytterligare exploatering av arbetare. Genom att få dem att göra mer på kortare tid. Med det nuvarande monetära systemet finns det dessutom inte ens möjlighet för många företag att betala mer till sina anställda, eftersom många företag redan har det svårt. En höjning av minimilönerna måste verkligen ske och kommer för övrigt också att gynna statens inkomster och pensionsinkomster eftersom inkomstskatter och pensionsavgifter nu beräknas på lönerna. Men den höjningen av minimilönerna kommer bara att kunna genomföras på ett riktigt bra sätt när och efter att ekonomin går bättre igen och även min EMS har varit på plats ett tag. Andra steg kommer att behövas först, till exempel skuldavveckling och avskaffande av delar av skatterna. Själv är jag också för en kollektiv statlig betalning av sjukvård och äldreomsorg och eventuellt andra kollektiva fasta kostnader. Att avskaffa eller sänka vissa eller alla vägskatter och punktskatter på bensin skulle också vara till stor hjälp, särskilt

när arbetstagare inte ens får full ersättning för alla kostnader i samband med pendling.

Vad jag verkligen också är för är att efter införandet av EMS kommer all kommunikation vid någon tidpunkt att fortsätta att gå via de traditionella företagen, men att invånarna i de länder där EMS fungerar bra kommer att få ersättning i form av ett fast belopp per år från vilket de kan betala åtminstone en stor del av kommunikationskostnaderna. På så sätt blir kommunikationen också tillgänglig för och därmed uppmuntrad till verkligen alla. Jag talar om internetkostnader, kostnader för samtal både fasta och mobila, men också kostnader för tv och liknande.

Enligt Robert Reich var och är tillfälligt arbete också dåligt. Han rapporterade för ett tag sedan att cirka 30 procent av de tillfälligt anställda hade fått se sin inkomst sjunka med cirka 25 procent per år. Han rapporterade också att finansiell stabilitet och inkomsttrygghet skulle vara viktigare än högre löner.

Jag håller inte riktigt med, för just nu är högre löner minst lika viktiga som inkomsttrygghet. I många fall är lönerna trots allt inte ens eller knappt tillräckliga för att betala för fasta kostnader. Än mindre för att täcka andra utgifter med den. I det avseendet är det också självklart att ekonomin nu är helt ur balans. Och med tanke på tidigare utveckling och vad som kommer att komma så länge det nuvarande monetära systemet upprätthålls, kan allt detta verkligen bara bli värre. Det finns egentligen inget annat alternativ för vårt samhälle än att övergå till ett annat monetärt system, och om det måste och kommer att ske, då är det naturligtvis att införa det mest utmärkta monetära systemet. Det vill säga det utmärkta monetära system som jag har utvecklat.

Den nuvarande finanskrisen är återigen en inkomstkris. Denna inkomstkris existerar trots att vi förstår mer än någonsin om förvaltning, att det finns mer än tillräckligt med resurser och att vi i detta avseende har mer lyx än någonsin. Men, diagonalt motsatt, låginkomsttagare kan dra mindre nytta än någonsin av denna rikedom. Även om den nuvarande situationen fortfarande verkar helt OK, måste man inse att framtiden bara kommer att bli värre om det inte sker någon omvandling till ett bättre och mer logiskt penningsystem. Ett penningsystem som

löser inkomstkrisen och som garanterar både inkomsttrygghet och en rättvis och tillräcklig lön för alla som arbetar och dessutom även en tillräcklig inkomst för alla som har för avsikt att bidra till samhället men som av en eller annan anledning inte kan göra det. Efter genomförandet av EMS kommer regeringen att kunna, och måste därför, säkerställa att både anställda och icke-anställda alltid kommer att ha tillräckligt med inkomst för att täcka sina fasta utgifter. Men dessutom kommer de att ha tillräckligt mycket över för att bygga upp vissa reserver.

Jag är också i stort sett positiv till att man efter införandet av EMS inrättar en myndighet eller organisation där människor som tillfälligt inte har tillräcklig inkomst, beroende på anledning och situation, eventuellt också kan få ett tillfälligt räntefritt lån och/eller en gåva för att ändå kunna klara sina åtaganden. Naturligtvis måste man först tänka igenom hur detta ska gå till och det bör inte gälla alla. Och endast för fall där människor kämpar ett tag helt utan egen förskyllan, trots den otvivelaktigt bättre situation som kommer att uppstå efter införandet av EMS.

I dagsläget är det många som förespråkar en ovillkorlig basinkomst. Jag är absolut emot det. Det som behövs är i stället införandet av EMS. Och i stället för en ovillkorlig basinkomst bör det finnas en baserad inkomst. Baserad på aktiviteter som därför kan och bör definieras bredare än bara produktion (aktiviteter). Också och särskilt på grund av den stora framgången med mekanisering och robotisering. Som jag nämnde kan konsumtion också belönas mer, men mer från idén om kollektiv inkomst. Även kollektiva varor och tjänster eller varor och tjänster vars användning gynnar samhället skulle kunna och kanske borde betalas av kollektivet (regeringen, staten) mycket mer än för närvarande.

Om och när vi går över till en ytterligare frikoppling av inkomst från arbete och baserad inkomst, går vi över till mer aktivitetsbaserad inkomst eller på engelska mer Activity Based Income (ABI). Även aktiviteter som inte omedelbart kan relateras till produkter eller tjänster, men som gynnar samhället eller potentiellt kan vara till nytta för kollektivet, bör också vara berättigade till solbaserad inkomst.

Med tanke på det stora överskottet av mänskliga resurser är det helt onödigt och även ologiskt att höja pensionsåldern eller till och med behålla den så hög som den är nu. Även om det inte kan och inte behöver vara en invändning för vissa yrken, bör man också ta hänsyn till att det för många yrken inom produktion och distribution inte är humant att mer eller mindre tvinga de något äldre arbetstagarna att fortsätta att utföra detta arbete på heltid fram till 60 eller till och med 65 års ålder. För lärare eller mindre krävande yrken finns det i princip inget att invända mot att behålla den nuvarande pensionsåldern på cirka 65 år, men för de mer krävande yrkena måste och kan man hitta ett alternativ efter införandet av EMS och pensionsåldern kan lätt sänkas igen.

Det som är mycket viktigt för individer, i vilken ekonomi eller vilket samhälle som helst, är en viss nivå av säkerhet. Inkomsttrygghet är en viktig del av detta. EMS kan ge den tryggheten och också se till att individer kan bygga upp vissa reserver för att vara säkra på att de kan tillgodose vissa viktiga behov även i mindre goda tider eller situationer. Finansiella reserver skapas utifrån behovet av säkerhet. Kanske borde man fundera på en standardreserv för alla på minst 4 månaders basutgifter, som under vissa förutsättningar också fylls på kontinuerligt om det behövs och önskas. Och om någon sedan kan bygga upp tillräckliga reserver på egen hand igen inom ett år, kan den reserv som automatiskt fyllts på för den tiden återkrävas vid behov. Som ett exempel. För återigen, detta är bara ett förslag och jag själv kan naturligtvis ännu inte fullt ut förstå vilka monetära steg som kommer att tas efter införandet av EMS och vart dessa steg kommer att leda.

När det gäller trygghet kan man dock naturligtvis skilja på vem tryggheten är till för och sedan också på olika typer av trygghet. När det gäller trygghet för individer kan vi tänka på: inkomsttrygghet, omsorgstrygghet, utbildningstrygghet, social trygghet, ekonomisk trygghet, prissäkerhet, finansiell bufferttrygghet, kreditgaranti för vissa varor och tjänster, trygghetstrygghet, trygghet för trivsam arbetsmiljö och trygghet för familjeklimat. Jag tror att regeringen, staten, kan och bör ta hand om många av dessa tryggheter mycket mer än i dag. Möjligheterna att göra det kommer också att öka mycket efter införandet av EMS.

Utöver dessa säkerheter för individer finns det naturligtvis säkerheter för organisationer och regeringar och säkerheter för specifika målgrupper och deras egenskaper. Men dessa vissheter för målgrupper och deras egenskaper är i sin

tur vissheter för specifika fall av individer. Som till exempel vissheter för unga, gamla, familjer, singlar, anställda, arbetsgivare, anhöriga och så vidare.

Om det är tillräckligt tydligt vilka aspekter av ekonomin som är viktiga att förstå för att bättre förstå skuldkrisen, och om man också har tillräcklig förståelse för relationerna mellan dessa olika aspekter, kan ett relationsentitetsdiagram eller också ett relationsaktivitetsdiagram upprättas. Detta för att göra saker och ting visuellt tydligare och mer transparenta. Detsamma gäller för det monetära systemet och penningpolitiken. Om det finns mer insikt i hur ett monetärt system är och kan inrättas. Vilka aspekter som är viktiga, även och särskilt i relationella termer. Då kan ett relationellt entitetsdiagram och ett relationellt aktivitetsdiagram också upprättas för och av det monetära systemet och penningpolitiken.

Jag kommer dock att utveckla detta i framtiden. När jag gör det kommer jag också att visa varför det inte räcker med ett relationellt aktivitetsdiagram. Men också varför och hur sammanhanget spelar roll och vilken metodik och vilket arbetssätt som sannolikt passar bäst in i det. Vilka egenskaper den metodiken och det arbetssättet bör ha och varför.

Frågan om hur mycket som är tillräckligt kan, till exempel när det gäller pengar, inte bara handla om pengar och andra enheter, utan kräver också en bred förståelse för hur de inbördes relationerna mellan dessa enheter ser ut och vilket inflytande dessa relationer och enheter har i ett givet sammanhang. Eller så kanske sammanhanget i sig inte ens existerar utan egentligen bara handlar om enheter och deras relationer och hur dessa enheter och dessa relationer hanteras. Då hamnar vi faktiskt i det som Charles Sanders Peirce, semiotikens utvecklare, kallade tecken-objekt-tolkare (SOI). Eller, med andra ord, entity-relationship-interpretation (ERI). Relationen är något som Peirce ännu inte hade namngett i sin SOI, men som han själv skrev mycket om. Faktum är dock att just detta förhållande inte fullt ut förstods och beskrevs korrekt av Peirce. Den väsentliga aspekten av övergången till semiotik och metasemiotik (metasemiotiken utvecklades av mig, Wilfred Berendsen) är också korrekt och i synnerhet en korrekt förståelse av och en korrekt definition och användning av den korrekta relationen. Att vara en relation som är fullt holopluristiskt förstådd eftersom den faktiskt är det i alla fall.

När det gäller pengar borde det dock stå klart för alla att det finns för lite av dem. Åtminstone hos vissa individer och organisationer i dagens samhälle, men även hos regeringen. Mindre är inte ett alternativ, mer SER ut som om det inte heller är ett alternativ. Men det är det. Så vad som behövs för det är dock en förändring av det monetära systemet. Men det SER också ut att finnas 1 stort hinder för det, nämligen fenomenet inflation. Så länge fenomenet inflation inte är korrekt förstått och så länge människor felaktigt tror att inflation är en teori eller kombination av teorier. Och så länge inflationen som en konsekvens av detta är helt missförstådd och dessutom kvantifieras helt ofullständigt och felaktigt. Det kommer inte heller att finnas någon förståelse för vilken roll fenomenet inflation kan och inte kan spela i dagens ekonomi. Än mindre att detta fenomen och det faktum att det inte behöver spela någon roll alls eller åtminstone inte någon betydande eller katastrofal roll om och när det utmärkta monetära systemet är på plats. Den nuvarande kontexten och situationen som många individer, familjer, organisationer och regeringar befinner sig i skriker efter mer pengar. Och detta kommer inte på något sätt att vara skadligt för ekonomin med tanke på den nuvarande situationen, OM denna expansion av pengar sker på rätt sätt. Med och under rätt monetärt system och med rätt monetära steg (politik) som följer av det.

Att det verkligen finns för lite pengar i samhället just nu, och att så har varit fallet under lång tid, avspeglas inte bara i skulder och stora inkomstunderskott hos och från framför allt låginkomsttagare. Det syns inte heller bara i att ekonomin inte går så bra just nu. Det kan också ses i utvecklingen före 2008 och den påverkan detta har haft på individer, organisationer och regeringar.

I själva verket finns det åtminstone två huvudfrågor som inte bara har orsakat bristen på pengar, utan också ytterligare problematiserat och förvärrat den. Det är a) det faktum att det alltså finns alldeles för lite pengar i ekonomin och att denna brist bara blir värre och b) det faktum att på alla möjliga sätt - också på grund av denna växande brist på pengar - har mer och mer stabilitet och säkerhet i ekonomin gått förlorad och kommer också (fortfarande) att gå förlorad under den kommande tiden.

Det som många fortfarande inte inser tillräckligt är att väldigt mycket av samhällsutvecklingen under de senaste decennierna har orsakats och orsakas av denna brist på pengar. Ökningen av försäljning av begagnade saker via marknadsplatser beror till exempel inte bara på att människor har fler saker och

vill sälja en del av dem. Det beror också på att vissa individer ibland behöver sälja dessa saker för att få ekonomin att gå ihop, tillfälligt eller på annat sätt. Den extra inkomst som det genererar är ett välkommet tillskott när inkomsten har sjunkit för långt eller till och med försvunnit helt och hållet.

Så det kommer att behöva finnas MER pengar i ekonomin oavsett vad. Verkligen mer pengar. Detta kan inte göras med och inom det nuvarande monetära systemet. Inte heller är det möjligt via teorin om full reserve banking. Full reserve banking är en teori och en baserad på för lite förståelse och insikt. Och som sådan helt värdelös för samhället, praktiken. Fractional reserve banking som det existerar idag är meningsfullt i en viss mening och som sådan kommer det bara att kunna och till och med bör fortsätta att existera. Som en del av det nya monetära systemet för världen som är mitt utmärkta monetära system. På samma sätt bör och kan många andra organisationer och strukturer i det nuvarande monetära systemet också fortsätta att existera i EMS. Även om det innehållsmässigt säkert kommer att ske och även måste ske anpassningar beroende på vilken penningpolitik som förs och hur samhället utvecklas. Faktum är dock att det tillägg som är en del av det utmärkta monetära systemet kan vara mer sannolikt att säkerställa en övergång till något som kan vara mycket närmare "no reserve banking" men som inte bör bära den termen. Detta inte på grund av att en sådan term a) inte passar in i det aktuella komplementet och b) skulle vara alldeles för snäv för själva innehållet och c) EMS men även det aktuella komplementet handlar om MYCKET mer än bara bankverksamhet eller reservbankverksamhet.

En viktig fråga som måste ställas, men som jag alltså redan har ställt mig själv mer än tillräckligt, är HUR man bäst fördelar (distribuerar) pengarna inom EMS och vad som är eller kommer att vara tillräckligt i processen. Vad som fortfarande ska betalas, hur det ska ske. Men också hur mycket både arbetare och icke-arbetare skulle och borde få. Och under vilka villkor, naturligtvis. EMS är ett relationellt monetärt system, och inte bara ett individuellt relationellt monetärt system, utan framför allt ett kollektivt relationellt monetärt system. Det kollektiva är oerhört viktigt, för utan det kan ekonomin inte fungera. Just och särskilt inte i nuläget. För att göra det kollektiva möjligt igen måste vi gå över till EMS, och genom EMS måste kopplingen mellan inkomst och arbete omformas. Jag har också redan beskrivit att detta delvis måste ske med hjälp av aktivitetsbaserad inkomst, varigenom konsumtion och minskad konsumtion eller insatser i samhället (på vilket sätt som helst) också måste belönas med inkomst i den

visionen och verkligheten mer än i nuläget. Faktum är dock att personer med tillräckliga intentioner men otillräckliga möjligheter att bidra till samhället och individen också kommer att behöva belönas med inkomst, även om de inte kan omvandla dessa intentioner till faktiska handlingar. I dagens samhälle är det omöjligt för individer och organisationer att INTE konsumera. Vi drar alla nytta av denna konsumtion. Så i det avseendet kan alla också belönas för den på ett kollektivt sätt. Även om det inte finns något arbete (betalt eller obetalt) i gengäld. Den bredare definitionen av aktiviteter som inte bara tar hänsyn till arbetsaktiviteter (produktion) utan också till aktiviteter som tillhandahåller produkter (konsumtion) hjälper till med detta och kommer också att bidra till att helt lösa de nuvarande problem som vi verkar stå inför och till och med omvandla dem till något positivt. Om detta är och kommer och kan stödjas på ett adekvat sätt av det monetära systemet. Detta är ytterligare ett skäl till varför min EMS måste börja omfamnas och implementeras så snart som möjligt.

Fraktionell reservbankverksamhet har funnits under lång tid. Att fraktionerad reservbank innebär att penningskapande är skuldskapande samtidigt! Att skuldskapande delvis bör överges ... inte permanent utan mer för specifika fall och även för vissa statliga utgifter och möjligheten att få extra pengar i ekonomin eller för att lösa skulder. Så skuldlösning uppnås INTE genom ett skuldjubileum utan genom en fullständig återbetalning av även skuldfordringar.

Från guld till pengar till guld. Flera gånger under det senaste århundradet har man gjort något med kopplingen mellan guld och pengar. Guldmyntfoten har återinförts och övergivits flera gånger. Jag kommer att säga mer om detta i en annan del av denna bok, men faktum är att det, särskilt vid denna tidpunkt och under de nuvarande omständigheterna och utvecklingen, är mycket önskvärt att guldmyntfoten INTE återställs (något som många människor och grupper också vill, inklusive ockupanter och de som vill ha full reserve banking) utan snarare förblir släppt. Dessutom är det också önskvärt, och särskilt i ljuset av införandet av EMS, att nationella regeringar INTE börjar sälja sina guldreserver för kontanter. Eller så kanske de gör det. För pengarna i sig spelar det efter införandet av EMS inte längre någon roll om det finns guldreserver eller inte, eftersom guld trots allt bara har ett värde för regeringar att koppla till pengar eller att sälja för att få ytterligare pengar. Båda guldets funktioner kommer helt att försvinna med och efter införandet av EMS. Guld kommer då endast att ha ett värde för användning och kanske för investering. Men det senare är också användning. För reserver har det också ett användningsområde, men faktum är

helt enkelt att inom EMS behöver regeringarna inte reserver. Pengar är i slutändan mycket mer värda än guld någonsin kommer att vara, eftersom pengar - inte guld - gör det möjligt att organisera och åstadkomma en hel del, att betala skulder och möjliggöra en rättvis inkomst för alla. Och därmed uppfylla många sociala behov och primära behov.

Under de senaste åren har jag utvecklat och ytterligare definierat begreppet Phronesis Antenarrating. Phronesis Antenarrating handlar inte bara om dekonstruktion, utan också om att nästa steg är rekonstruktion. Att sätta ihop bitarna på ett annat sätt, varav vissa också har omvandlats till något annat. Denna sammansmältning bygger på logik. Min logik. Att rekonstruera penningsystemet kräver att man omgrupperar relationella enheter och relationella monetära enheter. Detta kan naturligtvis bara göras utifrån en tillräcklig förståelse för vad det handlar om.

Det finns nu flera personer i samhället som förespråkar en ovillkorlig basinkomst för alla. Denna ovillkorliga basinkomst som ett förslag för att motverka skuldkrisen är helt ogenomförbar i praktiken. I grund och botten, bakom detta förslag, finns redan en viss förståelse för att den nuvarande ekonomiska krisen handlar mer om en inkomstkris och mycket mindre om en skuldkris. Eller egentligen handlar det också om både och, men faktum är att lösningen mycket mer precist också måste resultera i högre inkomster för de parter som har problem med skulder i den nuvarande eran. Högre inkomster kommer att minska skulderna och därmed lösa problemen även där. Faktum är dock helt enkelt att :

1) Skuldkrisen kan inte lösas genom att bara ge alla en ovillkorlig basinkomst som ligger på en standardnivå eller möjligen skräddarsys för vissa målgrupper. Utan de nödvändiga pengarna för detta. Med och inom det nuvarande monetära systemet kommer detta inte att vara möjligt. Inom och med EMS kommer det att vara det, men faktum är att det av flera skäl (bland annat på grund av punkt 2 här men också av andra skäl som jag nämner i denna bok) är både onödigt och oönskat att införa en ovillkorlig basinkomst under EMS.

2) En ovillkorlig basinkomst för alla. Kommer att drivas för långt eftersom det kommer att göra det i princip onödigt att arbeta för alla. Det skulle då finnas alldeles för lite och kanske för litet incitament för vissa att överhuvudtaget gå till jobbet. Frågan är om det då finns tillräckligt många arbetare kvar för att utföra det arbete som behöver göras. Men utöver det är det också frågan om det är önskvärt att om allt arbete måste utföras endast av högt motiverade anställda.

Den punkten i sig är nog positiv, men i gengäld finns det människor som till exempel är riktigt lata eller som det skulle vara riktigt bra att arbeta för. De kan då bara göra ingenting om de vill. Bland de mindre motiverade människorna kommer det också att finnas människor som kan göra ett riktigt bra arbete som uppenbarligen är bra för andra i samhället. Dessutom är arbete, och särskilt den sociala process som det innebär, extremt bra för att förvandla omotiverade människor till högt motiverade och mer sociala människor. I mitt eget arbete har jag upplevt tillräckligt många människor som var mindre sociala och otroligt omotiverade. Det är på många sätt underbart när sådana människor förändras ganska mycket i dessa avseenden på relativt kort tid.

3) Det finns ingen ovillkorlig basinkomst i dagens läge. Men ett bättre alternativ, nämligen inkomster för människor som av någon anledning inte kan arbeta eller är för gamla för att arbeta. Det finns mer än tillräckligt i alla möjliga former och benämningar. Det handlar inte om generella standardbelopp för alla, utan det finns en hel funktionell differentiering efter målgrupper och funktioner. Differentieringen av minimiinkomsten är extremt bra. Det är bara det att minimiinkomsten ska räcka till åtminstone grundläggande behov. Jag vet inte riktigt om och i vilken utsträckning de befintliga förmånerna behöver ändras för detta, men det beror helt och hållet på vilken penningpolitik som kommer att följas inom ramen för EMS. Vad som är säkert är att med EMS, finansiellt sett, kan alla få tillräcklig och till och med mer än tillräcklig inkomst. Men återigen är frågan: hur mycket är tillräckligt och även hur mycket är (kanske) för mycket.

Så på grund av ovanstående skäl är det a) inte tillrådligt och b) extremt ologiskt och negativt att börja införa en ovillkorlig basinkomst. Så diskussionerna om detta och den uppmärksamhet som förslaget får kan helt ignoreras från och med nu. Och varje minut som läggs på detta förslag är bortkastad tid. Detsamma gäller för övrigt också teorin om full reserve banking. Full reserve banking är inte heller att rekommendera. Varför det är så ska jag förklara längre fram. Frågan om hur mycket som är tillräckligt är också nära relaterad till den fråga jag fick från en kollega. Nämligen frågan "hur ser du på ekonomin i framtiden". När jag fick den frågan svarade jag att arbetskraften i princip bara kommer att minska i framtiden. Jag sa det eftersom min EMS därmed tillåter en ytterligare frikoppling mellan arbete och inkomst. Denna frikoppling är dock särskilt avsedd att möjliggöra komplettering av inkomsten vid behov, oavsett hur mycket arbete som utförs men också oavsett hur mycket arbete som kan utföras i samhället i framtiden. Vi har trots allt att göra med en synnerligen varierad sammansättning av individer med otroligt breda eller mindre breda bakgrunder och förmågor. Alla dessa individer bör ges och behålla så många möjligheter som möjligt att tillgodose sina egna behov, och därmed arbeta för dem om de kan och vill. Även

om denna vilja i viss utsträckning inte bör eller kan bestämmas helt och hållet av dessa individer själva. Om det kollektivt finns behov av vissa varor och tjänster och en individ i princip delvis kan bidra till produktionen av dessa varor, bör det inte vara en självklarhet att den personen helt enkelt får tillräcklig inkomst om den personen till exempel är för lat för att arbeta, men det krävs av samhället i viss utsträckning att han också bidrar med arbete.

Varor och tjänster kontra finansiella tjänster

Finansiella tjänster men mer investeringar. Är delvis en leksak för de bättre betalda men också för vissa något mindre förmögna investerare. Denna leksak har börjat användas av allt fler människor under de senaste decennierna, och allt större summor pengar är involverade i investeringsvärlden. Och så kräver investeringar en ständigt ökande del av pengar. Pengar som sedan inte kan eller vill användas i den primära ekonomin. Alltså inte för att producera varor eller tjänster. I vissa fall kommer finansiella tjänster till och med garanterat att ge mer än investeringar i den primära sektorn.

När det gäller inflationen finns det mycket att berätta. Vi börjar med den fabel som predikas och tros överallt, nämligen att om penningmängden M1 ökar så kommer detta att leda till att pengarna blir mindre värda. Detta behöver dock inte ens vara fallet och i många fall kommer det inte att vara fallet alls. Om M1 går upp kan det ju också åtföljas av mer eller mindre konstant produktion och priser. Eller till och med lägre priser eller sänkta priser. Detta kommer då inte att leda till inflation. Vad som faktiskt kommer att hända i samhället beror långt ifrån bara på hur mycket M1 det finns i samhället. Utan också på många fler faktorer i ekonomin. I den nuvarande eran finns det en ganska allmän överkapacitet och mer än tillräckligt med mänskliga resurser. Dessa mänskliga resurser bestämmer delvis priset på produkter, men de bestämmer också intäktssidan eftersom dessa mänskliga resurser också är eller blir kunder för vissa varor eller tjänster. Med högre produktion kan företagen göra större vinster än i dag och kommer därför inte så lätt att kunna eller behöva höja sina priser om deras produktion kan öka. Och om momsen också avskaffas, helt eller delvis, kan företag och organisationer göra större vinster även vid oförändrade priser. Detta skulle också kunna användas för att sänka priserna eller för att absorbera vissa eller alla konsekvenser av höjda minimilöner.

Inflation är ett fenomen och inte en teori. Även om det naturligtvis finns teorier om inflation. Men inflationen i sig är ett fenomen. Det fenomenet spelar eller spelar inte inom ett visst sammanhang. Detta sammanhang förändras i större eller mindre utsträckning när innehållet i och egenskaperna hos själva det monetära systemet förändras. Att till exempel överge guldmyntfoten kan ensamt ha stor betydelse för om och hur inflation kan och kommer att uppstå. Eller inte. Men framför allt påverkar också många av de senaste decenniernas utveckling detta. Det finns nu generellt sett mycket överkapacitet. Mer pengar i ekonomin, om det gynnar konsumtionen, kommer bara att leda till mer inkomster. De ökade inkomsterna kommer inte att göra det nödvändigt att höja priserna, så pengarna kommer inte heller att bli mindre värda. Inflation, möjligheten att den inträffar men också den inverkan den kan och kommer att ha på vår ekonomi, är av många skäl mycket annorlunda idag än tidigare. Och efter införandet av min EMS kommer allt att vara mycket annorlunda. Och, hur som helst, om inflation uppstår, kommer den också att kunna hanteras. Kan kontrolleras, och då främst av regeringen eller regeringarna. Det är bara en fråga om i vilken utsträckning regeringen eller regeringarna vill göra det, och i vilken utsträckning de har tillräcklig förståelse för situationen för att göra det på rätt sätt. Men om åtgärder vidtas på rätt sätt kan all inflation som blir alltför skadlig lösas.

När det gäller inflationen är det inte bara utbud och efterfrågan av och på vissa varor och tjänster som är viktiga, utan även arbetsinkomster och arbetskraftspotential. Under den stora lågkonjunkturen runt 1930 var det många skuldsatta bönder som producerade mer i tron att de kunde använda det för att betala av skulder. Detta fungerade inte eftersom priserna föll eller helt enkelt inte längre efterfrågades.

Idag har vi regeringar, företag och människor som är skuldsatta. Företagen producerar inte mer eftersom de vet att de kommer att få mer skulder om de gör det. Om inte efterfrågan ökar. Så de producerar mer bara om det också kommer att finnas en efterfrågan på mer. Under de senaste decennierna har dock utbudet ökat, främst på grund av ökad teknik och arbetsproduktivitet. Eller så kan människor producera lika mycket eller mer med mycket mindre eller mindre arbete. Detta kommer att öka ännu mer i framtiden, delvis på grund av arbetsproduktivitet, hållbarhet och internets roll.

För närvarande är företagens sociala ansvar en trend. Personligen föredrar jag att se detta företags sociala ansvar övergå till socialt önskvärd organisering (MGO). Där varje organisation blir mer social, men där ytterligare organisationer och anläggningar också är tillgängliga för att stödja detta ordentligt och för att utöka det sociala ännu mer. När EMS är på plats kan en bra stödorganisation också inrättas för detta. För att främja socialt önskvärd organisering. Och också ge det mer substans. Förutom att göra befintliga organisationer mer sociala tänker jag särskilt på mer stöd till människor och organisationer. Inte bara barn- och äldreomsorg och städverksamhet, utan även andra verksamheter som är eller kan vara till nytta för samhället, organisationer, familjer eller enskilda skulle då kunna byggas upp och organiseras ytterligare.

18. Den ekonomiska krisen och dess effekter på olika åldersgrupper i samhället

Det som många människor och i alla fall politiker fortfarande verkar vara alltför lite medvetna om är att den finansiella och ekonomiska kris som vi fortfarande befinner oss i just nu - 2013 - gäller en helt annan situation för Nederländerna och dess invånare än för andra länder. Detta på grund av ett antal egenskaper hos vår ekonomi, befolkningens och invånarnas bakgrund och även den specifika (a)sociala och ekonomiska politik som för närvarande förs i Nederländerna.

Grovt sett vill jag i den här delen av boken skilja mellan olika åldersgrupper som är ganska brett sammansatta. Nämligen

- Ungdomar och unga vuxna, särskilt invånare mellan 18 och 45 år ungefär

- 45- till 65-åringarna

- 65-plus/ Pension +-åldrarna men fler som redan har gått i pension eller kan komma att göra det inom en relativt kort tidsperiod

Minister Asscher presenterade i september 2013 en studie som skulle visa att särskilt personer över 65 år i Nederländerna har de största tillgångarna eller åtminstone är de som löper minst risk att drabbas av fattigdom. Denna iakttagelse förefaller mig korrekt, men man måste framför allt förstå hur situationen ser ut för de två andra grupperna och varför detta är fallet i dagens samhälle.

I det följande vill jag därför ta upp vilka frågor som är aktuella i de olika befolkningsgrupperna och hur de ser ut enligt min mening. Som jag ser det är det bara de över 65 år som fortfarande befinner sig i en acceptabel situation för tillfället (även om detta också kan minska i framtiden), medan ungdomar, unga vuxna och 45-65-åringar i allmänhet inte är i bästa skick. Återigen kan man skilja mellan höginkomsttagare och låginkomsttagare, låg- och höginkomsttagare. Men jag fokuserar på låginkomsttagare och låginkomsttagare. Dessa måste ju uppenbarligen också kunna överleva på längre sikt, och med den nuvarande

regeringspolitiken och utan införandet av EMS kommer detta absolut inte att ske. I så fall kommer Nederländerna och hela EU att stå inför en stor social och ekonomisk katastrof som förmodligen kommer att bli verklighet snabbare än vad politikerna för närvarande är villiga att förstå eller erkänna.

En fråga som var aktuell redan före krisen men som fortfarande är aktuell är att det förväntas allt mer av ungdomar och unga vuxna. Detta innebär också att individer generellt sett studerar längre och börjar arbeta på allvar vid en senare ålder. Vilket dels leder till lägre inkomster i tidigare ålder, dels till merkostnader och därmed högre kostnader i senare ålder på grund av studieavgifter eller lån som kanske eller kanske inte måste betalas tillbaka successivt. Detta är i princip möjligt, men då bör alla dessa individer också ges möjlighet och chans att kunna betala tillbaka sina lån via ett bättre betalt jobb och därmed också en högre inkomst än minimi- eller modalinkomsten.

Men det vi nu tyvärr ser mer och mer är att unga människor måste ta på sig allt högre skulder för att få en utbildning som arbetsgivarna faktiskt efterfrågar. Åtminstone en viss utbildningsnivå. Men även bland och från dessa högre utbildningsgrupper är det sedan mycket större utbud än efterfrågan inom många sektorer och områden. Detta leder till att allt fler individer i samhället får allt svårare att betala tillbaka sina skulder för ett jobb eftersom de inte ens kan, eller verkar ha mycket svårt, att faktiskt få det jobb som motiverade att de tog dessa skulder.

De som nu är 65+ år hade i allmänhet inte dessa problem. De gick och kunde för det mesta arbeta i ung ålder. De tjänade alltså sina inkomster vid en yngre ålder. Dessutom tog många av dem inte på sig stora skulder i samband med sina studier. Utöver det började de också i allmänhet tjäna gradvis mer än minimilönen. Och kunde dra nytta av många förmåner som fast anställda fortfarande fick av sina arbetsgivare tidigare.

Den tiden verkar nu vara över för gott. Den tid då anställda i allmänhet var anställda av samma arbetsgivare under mycket lång tid eller till och med hela sitt arbetsliv. Och därmed också fick mer i lön under åren och även olika förmåner

som vinsttillägg (som verkar ha varit högre förr än nu) och 13:e månadstillägg och liknande.

Så på det hela taget har 65-åringarna och äldre i den här eran, de människor som har varit förtidspensionärer eller pensionärer ett tag nu, haft en ganska extra fördel ekonomiskt jämfört med den nuvarande krisgenerationen. Och då talar jag enbart om arbetsinkomster och nämner inte ens de anständiga ökningarna av husvärdena under de senaste decennierna. Dessa huspriser faller nu, men ligger fortfarande långt över vad de flesta 65- och 65+-åringar fick betala för sina hus eller bolån. Och de kunde också få dessa inteckningar bättre då än dagens unga människor i dagens ålder.

Enligt min mening tillhör dagens 18-45-åringar alla krisgenerationen i större eller mindre utsträckning. Och många av dem har, i större eller mindre utsträckning, en del att ta igen ekonomiskt. Jag är också för att deras ekonomiska eftersläpning ska tas igen i så stor utsträckning som möjligt, helst ganska snart efter införandet av mitt EMS-system. Ett sätt att göra detta är att eventuellt återbetala, i större eller mindre utsträckning, lån som tagits för studier i det förflutna. Men dessutom genom att reparera pensionsluckor och återställa pensioner och hålla pensionerna på en standard för framtiden. Dessutom är jag själv en stark förespråkare för en praktiskt taget gratis eller till och med gratis form av förebyggande och tillfrisknande av sjukdom och hälsa. Man skulle då kunna tänka sig ett betydande statligt bidrag till sjukförsäkringen eller - i en mer idealisk situation - ett fullständigt övertagande av alla kostnader för förebyggande och tillfrisknande vid sjukdom och hälsa av staten och eventuellt även företag och andra organisationer.

Sist men inte minst, för 18-45-åringarna, är det viktigt att alla dessa åldersgrupper får mycket större möjligheter att köpa och ha råd med sina egna hem. De nuvarande strikta kraven för att kunna få ett bolån och det generellt låga belopp som beviljas måste både åtgärdas och breddas. Men mer ekonomiskt stöd från regeringen för att köpa åtminstone en första bostad är också en möjlighet. Och att sänka markpriserna skulle också vara ett mycket bra steg framåt.

19. Relationella enheter i dagens ekonomi med tanke på

Det är uppenbart att vår ekonomi inte består av individer, organisationer och processer som är oberoende av varandra. Utan av ömsesidigt beroende enheter (processer, produkter, tjänster, individer, organisationer och regeringar) som är relaterade och påverkar varandra. Detta är multipla beroenden och inte enskilda beroenden.

När det gäller fördelningen av arbete är det värt att notera att arbete självklart är inkomst. Särskilt i dagens samhälle och med det rådande monetära systemet där kopplingen mellan inkomst och arbete är mycket stark. Inom det nuvarande monetära systemet är det nästan omöjligt att generera (tillräcklig) inkomst utan att arbeta tillräckligt för att göra det. De senaste decennierna har inneburit att mindre arbete har fördelats på fler människor. Detta leder till inkomstminskningar för dessa arbetstagare, där särskilt låginkomsttagare får problem. Detta i ännu högre grad på grund av lika stora men mestadels ökande utgifter. Detta, tillsammans med de senaste årens skärpta krav på bolån, leder till mindre bolån. Mindre bolån innebär mindre skulder, men ännu viktigare är att mindre pengar skapas och därmed blir mindre pengar tillgängliga i samhället för att generera inkomster. Inkomster som behövs för att hålla människor i arbete och hålla dem sysselsatta.

Vårt nuvarande penningsystem är ett negativt penningsystem. EMS-penningsystemet är å andra sidan ett positivt penningsystem. Detta mer positiva penningsystem passar därför också bättre in i vår tid, eftersom det kan och kommer att bidra till att sänka hierarkin och makten på arbetsplatsen. Hierarki och makt i organisationer passar mindre bra ihop med vår tids medvetna och självständiga arbetstagare, men är tyvärr fortfarande alltför nödvändigt med tanke på vårt negativa penningsystem och dess inflytande på sociala organisationsprocesser.

Den koppling mellan arbete och inkomst som fortfarande dominerar i dag kan och kommer att kunna luckras upp mycket mer i EMS-systemet. Detta är välbehövligt med tanke på den åldrande befolkningen, men också med tanke på att den statliga pensionsåldern bör och kan sänkas i stället för den nuvarande

trenden och verkligheten med höjda statliga pensionsåldrar. Arbete är inte till för att generera inkomst utan för att tillgodose behov. Om dessa behov inte finns eller minskar (vilket är fallet i dag när många behov tillgodoses via internet och digitala leksaker), är det naturligtvis möjligt att arbeta mindre.

Vårt samhälle behöver mer och mer en omvandling från finansiell kapitalism (det nuvarande monetära systemet) till social kapitalism (som stöds och styrs av EMS-systemet).

Men frågan är förstås också hur mycket ytterligare finansiellt kapital det kan och bör finnas. För mycket riskerar också att orsaka problem om det skapas och fördelas på fel sätt. Samtidigt som det finansiella kapitalet omöjliggör många sociala saker, har det finansiella kapitalet också en relationell funktion och kommer att fortsätta att ha det. Och inte bara för lite, utan också för mycket finansiellt kapital kan orsaka sociala problem.

Detta sker särskilt när det uppstår alltför stora skillnader mellan olika enheters makt i världen eller samhället. Pengar är också makt och den makten bör inte i alltför hög grad ligga i händerna på vissa människor eller individer.

I dag tjänar man pengar främst genom att sälja varor eller tjänster. Frågan är nu vad som händer när det finns så mycket pengar att varor och tjänster inte längre behöver säljas för att tjäna pengar. Eller om vissa eller de flesta av varorna eller tjänsterna inte längre behöver säljas för att tjäna pengar. I så fall kommer människor naturligtvis att hålla fast vid dessa varor och tjänster längre om de har behov av dem. Kanske kommer behoven då också att öka eftersom människor får fler möjligheter att börja tillgodose fler behov. Det är inte heller nödvändigtvis den bästa situationen ur hållbarhetssynpunkt. Men regeringen kan naturligtvis börja hantera detta om det skulle visa sig nödvändigt i framtiden. Genom lagar och förordningar. Även med en oändlig mängd tillgängliga pengar borde och skulle det kunna vara möjligt, om så önskas.

Men i allmänhet kan varor och tjänster bara produceras om det finns tillräckligt med arbetskraft för att göra det. Om minimilönerna höjs tillräckligt mycket och

skatter och liknande sänks tillräckligt mycket, kommer det att finnas lika mycket eller mindre arbetskraft tillgänglig för att producera samma varor och tjänster som nu. Om dessutom ytterligare önskade tjänster (t.ex. fler och bättre tjänster för äldre) direkt eller indirekt regleras och betalas av staten, kan det finnas ännu färre arbetare tillgängliga för de nuvarande varorna och tjänsterna. Mot mer pengar för att upphandla dessa tjänster och varor kan det således finnas relativt färre arbetstagare som kan producera samma varor och tjänster. I dagens samhälle kan dessutom allt fler människor tillbringa sin tid och även uppfylla sina behov delvis genom digitala medel som kräver liten produktion och även förbrukar få resurser relativt sett. Och nuförtiden finns det naturligtvis återvinning och liknande saker. Dessutom kan och kommer vetenskapen att kunna ta många bra steg mot ett mycket mer hållbart samhälle och en mer hållbar ekonomi i framtiden. Så i slutändan kommer mer pengar och en bättre skött ekonomi som ett resultat av detta också att gynna ett mer hållbart samhälle. Även om det finns en (nästan) obegränsad källa till pengar och inkomster.

När varor och tjänster inte längre behöver säljas för att tjäna pengar. Och arbete behöver inte heller längre utföras för att tjäna pengar. Varor och tjänster skulle då endast eller huvudsakligen produceras för att de verkligen behövs eller för att det finns ett verkligt behov av dem, och arbete skulle huvudsakligen utföras för att människor tycker om det eller åtminstone känner ett behov av att arbeta. Men detta är uppenbarligen en situation som inte kommer att vara möjlig att uppnå, åtminstone inte under överskådlig framtid. Och det behöver inte vara så. Det är inget fel med att behöva göra något för att tjäna pengar. Oavsett om det handlar om att utföra arbete för att producera något eller för att sälja något. Men det är klart att det i många fall är bättre om pengar spelar en mindre framträdande roll än i dag. Om människor som av en eller annan anledning inte kan arbeta ändå har och får tillräckligt med inkomster och om de som arbetar också får åtminstone tillräckligt med inkomster för att kunna leva ett bra liv. Detta är tyvärr inte fallet i dag, och det kan och kommer att förverkligas så snart min EMS blir verklighet.

20. När går en ekonomi bra?

När går en ekonomi bra? Det korrekta svaret är naturligtvis aldrig. Detta beror på att en ekonomi aldrig går runt eftersom ekonomin inte har några fötter.

Det är dock intressant att fråga sig när en ekonomi fungerar bra. Och om detta är fallet just nu.

Med andra ord, om en ekonomi fungerar väl om en del av dess invånare och en allt större grupp invånare inte ens eller knappt kan få ekonomin att gå ihop, medan den gruppen fortfarande tillhör den grupp invånare som fortfarande kan arbeta. Men just den gruppen invånare arbetar oftast tillfälligt, utan några som helst utsikter till ett fast jobb. Detta beror framför allt på att det mesta av arbetet för dessa grupper av arbetstagare har ersatts av bemanningsföretag. Detta tillfälliga arbete betalas vanligtvis bra av de företag som använder det, men eftersom arbetsförmedlingarna också behåller en hel del av dessa pengar blir det lite kvar för de tillfälliga arbetstagarna. De får inte heller någon 13:e månad eller andra bättre förmåner. På grund av den låga lönen betalas också deras pensioner ut mindre och ackumuleras därmed.

Fungerar en ekonomi bra om hela ekonomin är mest inriktad på produktion och produkter, och mycket mindre på eller baserad på människor och en mer människoorienterad ekonomi? Räcker det med att företagen går bra eller tillräckligt bra, medan en viss grupp människor i samhället får det allt svårare?

Är det acceptabelt, logiskt eller önskvärt att vissa individer i samhället måste ackumulera skulder eftersom deras inkomst är för låg, och att de fortfarande måste ta på sig dessa skulder trots nedskärningar i första nödvändigheter? För att fortsätta betala för dessa första nödvändigheter (mat, kläder, husrum, försäkringar, vatten och ljus om alls)? Är det överhuvudtaget logiskt eller önskvärt att vissa individer, partier eller grupper måste låna till 1:a nödvändigheter? Eller ska vi ha en ekonomi där de första livsförnödenheterna verkligen kan garanteras och också alltid betalas av alla, oavsett om man arbetar

eller inte, och att skulder egentligen bara behöver tas för lyxigare behov eller för att bygga upp företag och liknande?

Jag tror själv att vi kan utöka kraven på en välskött ekonomi, och då måste kraven uppfyllas. Inom och med det nuvarande monetära systemet kan detta inte göras, men om och när min EMS är på plats KAN det göras. Därför är det viktigt att ange när en ekonomi går bra och vad som krävs för att göra det. Detta är dock subjektivt och inte heller många människor ser ännu vad som är möjligt med och inom min EMS. Därför anger jag här vad jag tycker är åtminstone nödvändigt för att en ekonomi ska gå bra och vad som krävs för att göra det. Hoppas att allt detta kommer att uppfyllas så mycket som möjligt om och när min EMS är på plats.

21. Vad som behövs för en välskött ekonomi och kommer att kunna realiseras efter att EMS är en realitet.

Det som krävs för en väl fungerande ekonomi är i vilket fall som helst att alla inkomster för individer och familjer verkligen är tillräckligt höga för att normalt och alltid kunna betala för alla basala förnödenheter, men också för att kunna betala av skulder och bygga upp en reserv. När det gäller avsättningar för senare år måste det också alltid vara möjligt att tjäna in/betala tillräckligt med pensioner, eller så måste man skapa en situation där verkligen alla får en tillräcklig pension när de går i pension. I detta avseende bör pensionsåldern inte överstiga 60 år, och om mängden arbete och tillgängliga arbetstagare tillåter det är det till och med önskvärt att sänka denna pensionsålder till 55 eller till och med 50 år. Personligen är jag för att pensionsåldern sätts så lågt som möjligt och att man dessutom helt enkelt ger människor möjlighet att arbeta längre där det är möjligt och önskvärt.

När det gäller lån och skulder. Dessa borde åtminstone inte behöva tas upp för första nödvändigheter, utan också för en rimlig grad av utbildning. Jag anser att lån inte bör tas för HBO- eller universitetsstudier, och att dessa åtminstone ekonomiskt bör vara tillgängliga för alla. Men också att alla eller mycket av kostnaderna i samband med en sådan studie faktiskt bör och kan betalas av regeringen. Så att lite eller ingenting behöver lånas för dessa studier. Därigenom bör eventuellt en del av kostnaderna återvinnas från individer som - genom eller tack vare dessa studier - senare tjänar en så hög lön att de lätt kan betala tillbaka kostnaderna för studien.

En person som ansöker om patent för en viss produkt eller tjänst skall inte behöva betala något för att få patentet och upprätthålla det, om och så länge det inte finns någon faktisk inkomst från patentet och tillräckligt för att betala kostnaderna för att få och upprätthålla det. Så vad mig anbelangar måste ett helt annat system för patent införas. Möjligen efter att tillräckliga intäkter har realiserats, eller där endast framgångsrika patent måste betala en viss procent av intäkterna årligen i stället för de nuvarande förvärvs- och underhållskostnaderna. Men jag tror faktiskt att det skulle vara mycket bättre om det nästan inte fanns några kostnader kopplade till patent, att patentunderhållskostnaderna helt enkelt skulle slopas. Och att endast ett relativt

litet belopp (lägre än de nuvarande förvärvskostnaderna!) Måste betalas bara för förvärvet av ett patent, så att det finns en tröskel för att ansöka om patent och att detta verkligen bara görs ur en seriös synvinkel. Detta kan göras helt enkelt när EMS är på plats. Och det kommer att göra det mycket lättare att patentera något och det kommer också att behöva kosta relativt mycket lite så länge patentet faktiskt inte kommer att vinna något.

Om det finns mer arbetskraft att tillgå än vad som behövs, ska det inte vara så att de som inte arbetar inte heller har någon inkomst eller för liten inkomst för att klara av de nödvändiga 1:a livsförnödenheterna. Vidare bör verkligen alla i samhället alltid ha tillräckliga reserver och kunna köpa en egen bostad som uppfyller gängse normer och också alltid kunna fortsätta att betala den ekonomiska börda som detta medför. Faktum är att bankerna verkligen borde kunna ge alla ett bolån som är tillräckligt för att faktiskt kunna köpa och underhålla ett vanligt och rimligt hem.

Så vidare tycker jag själv också att en välskött ekonomi också ska vara social. Det kan och bör göras på olika sätt, men när det gäller arbete och arbete är det viktigt att människor självklart ska kunna sluta arbeta någon gång i livet. För närvarande är pensionsåldern ganska hög, och det är främst av ekonomiska skäl. Socialt och även sakligt sett skulle pensionsåldern mycket väl kunna sänkas, eftersom det finns gott om unga människor som kan ta de äldres plats. Endast finansiellt är det alltså uppenbarligen ännu inte möjligt att sänka pensionsåldern, inom och med det nuvarande monetära systemet. Om och när mitt utmärkta monetära system är på plats kommer det att vara möjligt att sänka pensionsåldrarna. Och det kommer att behöva förverkligas då. Utöver detta kan pensionsförmånerna från och med då också ökas ekonomiskt. Och det kommer också att vara möjligt att finansiera pensionsavgifterna mer från staten och mindre från individen. Det är då till och med möjligt att verkligen alla utgifter för pensioner och pensionsförmåner kommer att betalas av staten, helt och hållet. Och att pensionerna skulle få en helt annan, bättre, form och eventuellt valör. Hur allt detta kommer att se ut kan jag ännu inte beskriva i den här boken, men jag är övertygad om att något vackert kommer att växa fram här när min EMS väl är på plats.

22. Syftet med det utmärkta monetära systemet

Vi lever just nu i en märklig tid som är svår men intressant. Svårt vad gäller den nuvarande situationen och intressant på grund av den nuvarande och framtida situationen. Det intressanta ligger då i individens lärande och utveckling i en helt ologisk och störd ekonomi och därmed samhälle.

Med och efter införandet av EMS kommer vår tid och vårt samhälle inte längre att vara svårt, utan kommer att förbli intressant. Det intressanta kommer då att ha ett annat innehåll, vilket förhoppningsvis kommer att framgå tydligt efter att ha läst resten av denna bok. Framför allt ligger det intressanta innehållet då i de oanade möjligheter som EMS kommer att erbjuda för en annan utformning av ekonomi, organisation, samhälle och personligt liv och utveckling.

Målet med EMS är att skapa ett monetärt system och en ekonomi inom vilken individer ges mer frihet. Men där den friheten inte bör och inte kan vara utan vissa skyldigheter. Individer kommer fortfarande att behålla den sociala skyldigheten att bidra till samhället där det är möjligt och nödvändigt. Vilket kan göras på många sätt. Intellektuella och forskare, till exempel, kommer förhoppningsvis att ha mycket större frihet att själva organisera sin tid mycket mer och, inom forskning, ha mycket större tillgång till all den hjälp och alla de verktyg som behövs för att bedriva den forskningen på bästa möjliga sätt.

Ett annat mål med EMS är att återställa en viss logik i vårt finansiella och monetära system och därmed i samhället som helhet.

Vad som också är viktigt är EMS:s mål att verkligen göra samhället mer hållbart. Detta inkluderar att ta bort behovet av att producera för att säkra inkomster. Det kommer att finnas ett mycket mindre behov av att producera i framtiden efter att EMS har införts. En ytterligare förlängning av produkternas livslängd och förbättring av produkterna. Tillsammans med kanske smarta sätt att behöva färre fysiska föremål i vår livsstil och fritid kommer detta förhoppningsvis att leda till mindre produktion och konsumtion.

Den ytterligare frikopplingen av arbete och inkomst som möjliggörs av (införandet av) det utmärkta monetära systemet erbjuder oöverträffade möjligheter. Det kommer att göra det möjligt för alla att alltid ha tillräckligt med inkomst samtidigt som ytterligare inkomst inte behöver hållas inne. Dessutom behöver mycket mindre eller ingen skatt hållas inne på extrainkomster och inkomster i allmänhet. För med EMS, åtminstone ekonomiskt, är skatter inte längre nödvändiga. När allt kommer omkring, även utan ens några skatteintäkter, kan regeringar helt enkelt betala alla sina utgifter också.

Som sådant är det utmärkta monetära systemet ett faktiskt tillväxtsystem där ekonomi och organisering inte heller längre kommer att vara ett nollsummespel ekonomiskt.

Och då kommer vi till huvudsyftet med EMS, nämligen att förhindra en finansiell och social katastrof i vårt samhälle. Denna katastrof är redan på gång, eftersom det här är några år sedan nu och till och med innan finanskrisen blev officiell. Många människors ekonomiska situation har dock bara blivit mycket, mycket värre sedan 2008. Nu har allt fler människor svårt att få ekonomin att gå ihop. Detta kommer dock bara att bli mycket värre under de kommande åren. Om inte, och detta är verkligen det enda sättet att förhindra och lösa denna långtgående finansiella och sociala katastrof, det utmärkta monetära systemet införs.

23. Höjning av minimilönerna i Nederländerna enligt EMS

En diskussionspunkt som jag anser, både i dagsläget men framför allt under EMS, inte borde vara en diskussionspunkt utan helt enkelt borde genomföras är höjningen av minimilönerna i Nederländerna.

För närvarande ligger minimilönen på cirka 9 euro brutto. Det inkluderar alltså betalningar för pension, inkomstskatt, sjukpenning och liknande. Detta är en mycket låg inkomst per timme, men om denna minimilön betalas ut avsätts också mycket lite för den anställde i fråga för senare, för hans eller hennes pension. Men därför är också statens inkomster i form av inkomstskatt lägre om lönen faktiskt ligger nära eller är lika med minimilönen.

Om vi då också beaktar att bemanningsföretagen i allmänhet tar ut och också får cirka 25 euro i timmen för de tillfälligt anställda som de anställer i produktions- eller distributionsföretag. Och som de själva också i allmänhet betalar ungefär minimilönen till. Så cirka 9 euro i timmen. Så medan de företag som anställer dessa människor till synes har 25 euro per timme att spara för samma arbetare. Då är frågan

Varför regeringen tillåter bemanningsföretag att vidarebefordra så otroligt lite av de 25 euro eller så till byråarbetare

Varför inte starta en nationell arbetsförmedling eller något där arbetstagare kan anställa byråarbetare för samma belopp eller till och med lite mindre än det belopp de betalar till andra arbetsförmedlingar för närvarande. Men där samma byråarbetare betalas minst 15 euro brutto i timmen. Från marginalen kan omkostnaderna sedan betalas med lätthet och dessutom kommer det att leda till mer inkomstskatteintäkter för regeringen. Detta kommer faktiskt att leda till en betydande ökning av statens intäkter. Under EMS kommer dock dessa intäkter att behövas mindre, så eventuellt kommer inkomstskatten också att kunna sänkas eller avskaffas. Men i början kan den helt enkelt förbli på plats och långsamt justeras i steg till EMS inom en snar framtid.

I vilket fall som helst är det inte bara logiskt och mycket önskvärt, utan också fullt möjligt att höja minimilönerna generellt till 15 euro per timme. När allt kommer omkring betalar arbetsgivarna redan 25 euro per timme per anställd, och det är faktiskt det belopp som arbetsgivarna redan betalar 2012 för tillfälligt anställda och alla som betalas minimilönen. Bemanningsföretagen borde då kunna klara sig på de 10 euro som de har kvar i marginal, vilket borde vara fullt möjligt. Annars borde de bara börja arbeta mer effektivt i stället för att som nu överföra en absurt liten del av sin inkomst till de tillfälligt anställda.

Men uppenbarligen finns det eller finns det fortfarande argument för att hålla minimilönen så låg som den är i nuvarande tider. Det kommer utan tvekan att vara ekonomiska argument, och uppenbarligen är regeringen rädd för att vissa företag som verkligen kämpar nu i den nuvarande ekonomin kommer att få problem helt och hållet om minimilönen höjs. Denna rädsla är för övrigt helt berättigad. Det nuvarande monetära systemet och den inkomstkris som nu är ett faktum till följd av detta gör det verkligen mycket svårt för många individer men också företag att få det att gå ihop. Och på grund av detta är det tyvärr inte så lätt att ta steget att öka inkomsterna, vilket verkligen behövs, på grund av beroendet i samhället. Det är just därför som införandet av EMS-systemet är så välbehövligt, eftersom min innovation för penningsystemet (EMS-metoden) gör det möjligt att drastiskt öka inkomsterna för framför allt lägre inkomstgrupper, men även för de bidragsberättigade. Detta bland annat genom att öka hyresbidragen och även vårdbidragen, som kanske eller kanske inte betalas fullt ut med hjälp av min innovation för pengasystemet.

Men för att återgå till ämnet för denna del av boken. Så EMS kommer också att göra det möjligt att höja minimilönerna VÄL eller inte väsentligt. Detta kan göras genom att sänka överföringar från bruttolöner (överföringar till socialförsäkringsavgifter och pensionsavgifter och inkomstskatter och liknande) men också via ett tillägg eller inte från regeringen till nettotimlöner. Men även utan dessa ytterligare tillägg till nettolönerna kan nettolönerna därför öka via EMS, för genom att använda EMS-innovationen kommer de pensionsavgifter och sociala avgifter som för närvarande betalas från bruttolönerna i allt högre grad inte att behövas. Som ett resultat kan klyftan mellan bruttolön och nettolön minska. Och arbetstagarna kommer därför att kunna behålla mer av sin nettolön. Tillsammans med andra monetära reformer genom EMS som också kan och kommer att leda till ökade inkomster. Det kan handla om sänkningar av skatter och sjukförsäkringspremier, men också andra kompletterande åtgärder.

24. Det utmärkta monetära systemet och skillnaden mellan det som redan finns och det som representeras i teori och vetenskap

Mitt utmärkta monetära system kommer att bli verklighet så snart min innovation för det monetära systemet införs. Detta gäller om det används för att lösa den nuvarande skuldkrisen och/eller för att komplettera det nuvarande rubbade och ofullständiga monetära systemet.

Vad som är mycket viktigt att inse i detta avseende är att

Min innovation för det monetära systemet är tänkt att komplettera det nuvarande monetära systemet. Med målet att göra det nuvarande monetära systemet mer komplett, men också mer flexibelt och öppet. Mycket mer i linje med vad som kännetecknar dagens och framtidens samhälle.

Min innovation för det monetära systemet är inte bara den mest nödvändiga och utmärkta lösningen på skuldkrisen, utan också nyckeln till att gå mot ett hållbart monetärt system. Detta hållbara monetära system behövs för att omvandlas till ett hållbart samhälle och för att göra verklig hållbar tillväxt också hållbar och varaktig. Även om jag inte vill påstå eller garantera att denna hållbara tillväxt faktiskt kan bli verklighet på alla önskade områden, så kräver den mest optimala hållbara tillväxten ett hållbart monetärt system. Mitt utmärkta monetära system är - åtminstone för dagens samhälle - det mest hållbara monetära systemet för vårt samhälle.

Ett hållbart samhälle kräver en hållbar organisation. Hållbarhet handlar om kontinuitet. Men kontinuitet för vad? Och hållbarhet för vad? Enligt min mening bör hållbar organisering i första hand handla om hållbarhet för människor och samhället i stort. Inte hållbarhet för arbetare eller hållbarhet för anställda eller hållbarhet för eller av produkter och organisationer. Även om hållbarhet för arbetare, anställda, produkter och organisationer kan vara en del av hållbarheten för människor och samhälle. Men förstörelse av arbete, produkter och organisationer kan också vara en del av hållbarheten. Holoplural hållbarhet. Baserad på fronesis och styrd av praktik och vad jag kallar "sunt förnuft". Men

innan dess måste egentligen hela vårt finansiella och monetära system också baseras på och bli en möjliggörare av holopluralistisk hållbarhet.

Mitt utmärkta monetära system möjliggör holoplural hållbarhet eftersom det är ett komplett, öppet och flexibelt monetärt system. I vilket bland annat följande blir möjligt och verklighet

Den finansiella och ekonomiska krisen kan och kommer att lösas med mitt utmärkta monetära system

Att frikoppla inkomst från arbete blir en möjlighet och en realitet. Beroendet av arbetskraft och arbete för att generera inkomst kommer att försvinna eller minska eftersom en del av inkomsten då verkligen kan produceras/genereras utan att någon arbetskraft alls behövs. Nu är i själva verket alla ekonomiska resurser, och därmed också inkomster, ett resultat av direkt eller indirekt arbete i det förflutna eller i nuet.

Att avskaffa vissa eller alla skatter blir möjligt eftersom statens utgifter inte längre behöver finansieras (av befolkningen) genom skatter. Även om skatteintäkter för närvarande behövs för att betala för statliga utgifter, kommer de inte längre att behövas om min innovation för pengar och monetära system används för att finansiera statliga utgifter

Eftersom det kommer att finnas en extra möjlighet att finansiera statliga utgifter, men också eftersom detta inte kommer att skapa extra skulder för regeringarna, kan regeringarna finansiera mycket mer än de gör nu, ytterligare utgifter som underlättar och möjliggör ett hållbart samhälle. Extra pengar kan och kommer att finnas tillgängliga för vetenskap och för att göra statliga organisationer, organisationer i allmänhet och individer i samhället mer hållbara. Därigenom underlättar även 1) till 3) och är en del av det nya hållbara samhälle som möjliggörs av min innovation för penningsystemet och underlättas och stöds av mitt utmärkta penningsystem.

När beroendet mellan och av företag och organisationer minskar, till följd av införandet av min innovation och det resulterande Excellent Monetary System, kan och kommer också mycket mer hållbara politiska regler och åtgärder att genomföras. Som till exempel inom området för energialternativ.

När det gäller dessa energialternativ kan man sedan börja tillämpa t.ex. mer konkreta innovationer som leder till en minskad användning av bensin men som

kommer att kosta många arbetstillfällen. Även andra förbättringar i samhället som kostar arbetstillfällen kan då helt enkelt införas i en snabbare takt, utan att det får några större konsekvenser för de berörda arbetstagarna eller samhället i stort. En kraftig minskning av bensinbehovet som kommer relativt plötsligt kommer utan tvekan att leda till mycket mindre arbete och därmed intäkter för ett företag som Shell. Men det spelar ingen roll så länge som de berörda arbetstagarna är garanterade inkomst och beroende företag också kan erbjudas inkomstersättning om så krävs.

I sin enklaste form innebär min innovation av penningsystemet att jag faktiskt skapar pengar. Men det gör en väldigt stor skillnad:

HUR de verkliga extra pengarna skapas

Genom WHO skapas ytterligare pengar

NÄR dessa extra pengar skapas

Med vilket SYFTE skapas dessa extra pengar

Under vilka FÖRUTSÄTTNINGAR som pengar skapas

Underbyggs av vilket finansiellt och monetärt system som pengarna skapas i

Stöds av vilket sätt att tänka (sensemaking) som pengar skapas och används.

Alla dessa aspekter, så långt det är möjligt och praktiskt och möjligt, är redan en del av min innovation för penningsystemet och mitt utmärkta penningsystem. Det som redan har nämnts i min bok på amazon/kindle när det gäller min innovation för det monetära systemet. Medan punkterna 1 till 7 också täcks och ingår i lösningen som är min innovation för penningsystemet. Dessutom är därför min innovation för penningsystemet inte bara lösningen på skuldkrisen utan lika mycket det nödvändiga tillägget till vårt penningsystem som leder till det utmärkta monetära systemet.

I min förra bok nämnde jag, såvitt jag kan minnas, inte namnet Excellent Monetary System. Men insikten om att min innovation kommer att leda till det och de väsentliga egenskaperna hos EMS och även den penningpolitik som följer med det ingår i texten med beskrivningar av vad som kan och kommer att bli

möjligt med det. Till exempel partiell eller fullständig eliminering av skatter som inkomstskatt, punktskatt på bensin, mervärdesskatt. Faktum är att alla de nödvändiga funktionerna i EMS fanns med i min bok från 2011, bara det att jag då inte gav det namnet/det representativa namnet Excellent Monetary System.

Innehållet och karaktären i min innovation för penningsystemet är per definition den bästa lösningen på skuldkrisen och det mest optimala komplementet till vårt nuvarande penningsystem under rådande förhållanden, såsom våra ekonomier och samhällen, bland andra. Själva innovationen innebär, som jag skrev i min tidigare bok (tillgänglig på amazon/kindle), ytterligare skapande av pengar på följande sätt

Regeringen eller regeringarna (vem) installerar samma programvara som används av banker för internetbank och/eller sitt eget banksystem på sin egen server eller dator

Denna programvara kommer att vara kopplad till det internationella banksystemet. Från och med då är den statliga servern också bara en bank och en del av det internationella banksystemet

Regeringen skapar ett bankkonto inom sitt eget banksystem (med programvaran, inom det digitala datorsystemet) och skapar sedan också digitala pengar där genom att skriva ett nummer eller en siffra med några nollor för valutatecknet. Möjligen måste den vanliga programvaran modifieras något för detta, men det kommer att vara en enkel operation/steg för en liten programmerare av just den programvaran.

Sedan, efter att digitalt ha skapat siffror på det bankkonto som skapats av regeringen, kan det användas för att lösa skuldkrisen genom att betala regeringens eller regeringarnas skulder. Alla typer av andra statliga utgifter kan finansieras med det, till exempel social trygghet men också ytterligare utgifter för vetenskap och ytterligare hållbarhet och förbättring av vårt samhälle. I ett senare skede, baserat på regler, kan andra parter och kanske specifika personer också ges tillstånd att skapa ytterligare pengar för att betala för saker. Som till exempel kanske för vetenskapliga ändamål, sjukvård, underhåll av kritiska processer och organisationer.

Men det som också är särskilt viktigt är det som inte tas upp eller nämns av mig när det gäller min innovation för pengasystemet. Men jag bör nämna något av det här, eftersom det trots allt är mycket viktigt. Det ingick faktiskt redan i det som jag redan har beskrivit, men framgår tydligen inte helt tydligt av det. Nämligen det faktum att min innovation för penningsystemet inte är avsedd att helt eliminera skulder och/eller skuldskapande från vårt samhälle.

Detta framgår också tydligt av vad jag också skrev i min förra bok, nämligen att när det gäller lösningen på skuldkrisen, med de pengar som skapats, bör och kan (endast) statsskulder och möjligen en del av stats- och företagsskulderna (men inte alla) betalas av.

Detta innebär alltså att skulder och bankernas skapande av skulder när pengar lånas helt enkelt kommer att förbli en del av vårt monetära system. Min innovation för det monetära systemet är inte att förhindra att framtida privata skulder och skulder för organisationer uppstår. Den syftar dock till att förhindra att regeringars framtida skulder uppstår. Detta gynnar sedan både organisationer och individer eftersom det gör det möjligt att minska eller till och med helt eliminera skatter. Men också, och kanske mycket viktigare och mer väsentligt, kommer min innovation och det resulterande Excellent Monetary System att möjliggöra ett snabbare införande av hållbara eller önskvärda utvecklingar i samhället. Även om dessa leder till minskade inkomster för företag eller till och med förstörelse eller försvinnande av hela industrier, företag eller organisationer. Faktum är att inkomstminskningar för berörda individer lätt kan kompletteras efter införandet av min innovation och inom det utmärkta monetära systemet genom inkomsttillskott från regeringen.

Men på individnivå kommer staten också att kunna spela en mycket större roll på många sätt när det gäller att tillgodose konsumenternas behov.

Men i själva verket sker detta redan eftersom min innovation av penningsystemet, om den tillämpas korrekt, verkligen kommer att garantera tillräcklig inkomst för alla, även i nuvarande och framtida situationer. Från de lägre inkomsterna kommer inkomsterna att kunna öka i en sådan utsträckning att verkligen alla kommer att kunna köpa sitt eget hem och faktiskt fortsätta att betala för det även om andra nödvändiga inkomster och till och med lyxvaror betalas. Utan att behöva ådra sig betalningsanmärkningar. Men eftersom

systemet med eftersläpande betalningar och metoden för indrivning också har en logik inom sig som åtminstone delvis finns kvar inom det utmärkta monetära systemet, kommer detta att behöva förbli en del av penningsystemet. Men i själva verket kommer de delar av det utmärkta monetära systemet som inte passar in i det utmärkta monetära systemet mer eller mindre automatiskt att anpassa sig eller anpassas till den nya situation som då uppstår. Inom ett system anpassar sig trots allt vårt samhälle till de möjligheter som finns. Dessa möjligheter kommer att öka dramatiskt inom i stort sett alla områden efter införandet av mitt Excellenta Monetära System. De nuvarande negativa trenderna och den negativa karaktären hos mycket som har med pengar att göra (vilket är i stort sett allt i det här samhället) kan då verkligen omvandlas till något riktigt positivt och dessutom mycket mer positivt än någonsin. Hållbarhet och hållbar organisering och även hållbara sociala relationer kommer då att ha en mycket bättre chans än i nuläget.

Mitt utmärkta monetära system är det mest hållbara monetära system som kan tänkas för dagens och framtidens samhälle. Därmed utesluter jag naturligtvis inte att detta system så småningom kan och kommer att ersättas av ett ännu bättre alternativ för den tiden. Så småningom kommer pengar som vi känner dem idag att hamna alltmer i skymundan och bli mindre viktiga. Frågor som betalningar utan att betalaren tar initiativ och uppmärksammar det vid tillfället - men har gett eller ger sitt samtycke - är ett exempel på detta. Och då menar jag inte bara auktoriseringar som nu, utan även till exempel betalningar i stormarknader eller andra fysiska butiker genom irisskanning eller annan automatisk igenkänning och auktorisering. Framtidens teknik kommer att börja ge fler och fler möjligheter till detta, men bortsett från det är mitt utmärkta monetära system en mycket bättre grund och vägledning för detta.

Men för den här gången och även för att möjliggöra och underlätta ytterligare förbättringar i samhället inom alla möjliga områden, är min lösning på skuldkrisen och tillägg till vårt nuvarande ofullständiga och rubbade finansiella system absolut ett krav. Min lösning på skuldkrisen och mitt komplement till det finansiella och monetära systemet, som leder till det Excellent Monetary System som jag initierade och utvecklade, är ett steg som är absolut nödvändigt. Att enbart lösa skuldkrisen kan inte göras genom att bankerna annullerar statsskulder. På det sättet kommer nämligen inga ytterligare pengar in i systemet, vilket är ett absolut krav för att lösa skuldkrisen.

Att övergå till så kallad full reserve banking, som bland annat föreslås av Positive Money Initiative i England, är inte heller någon lösning. Detta alternativ, positive money, kallar också för skuldfritt penningskapande (vilket bland annat också är min innovation för penningsystemet) , men det finns förstås olika sätt att skapa skuldfria pengar. Det spelar till exempel stor roll vem som gör det, men framför allt hur det görs. Full reserve banking är inget bra alternativ, snarare tvärtom. Att det kan uppstå skulder i ett monetärt system är inte dåligt eller skadligt, tvärtom. Skuld i sig är inte ett problem utan ett utmärkt verktyg och en del av vårt nuvarande finansiella system. Vilket i princip inte behöver förändras, förutom att ta bort det ologiska i att det skapas för lite eller inga ytterligare pengar när det behövs. Så, utöver skuldskapande, måste tillräckligt med pengar skapas för att (fortsätta) betala av dessa skulder och även för att garantera kontinuiteten och hållbarheten i vårt samhälle.

I Financial Daily den 12 maj 2012 publicerades en artikel av bland andra Klaas van Egmond. Artikeln heter "Fundamentala fel i det finansiella systemet; att skapa pengar borde vara en uppgift för regeringen" (Klaas van Egmond, " Fundamentala fel i det finansiella systemet - att skapa pengar borde vara en uppgift för regeringen" den 12 maj 2012). Denna artikel är intressant i sig, men framför allt att sätta i relation till min innovation för penningsystemet. Som jag alltså utvecklade före 2011 och som beskrivs i min bok som jag publicerade på amazon/kindle 2011. Förresten, runt år 2010 hade jag också kort kontakt med initiativtagaren till det positiva penninginitiativet i Storbritannien. Initiativet som också nämns i Klaas van Egmonds artikel som publicerades i Financial Daily. Jag informerade då också initiativtagaren till Positive Money Initiative om att jag gillade delar av hans berättelse, men jag skickade också information till honom och pekade på mitt arbete. Därefter är deras mål också att skapa statliga pengar och visioner som liknar dem som uttrycks i van Egmonds artikel. Men, och detta är det väsentliga, både visionerna och koncepten i Positive Money-initiativet och van Egmonds koncept är fortfarande underlägsna och baserade på det nuvarande penningsystemet och en begränsad vision och möjligheter för framtiden.

Positive Money Initiative, till exempel, förespråkar (liksom alla andra grupper som tillhör International Movement For Monetary reform, liksom stiftelsen "Our Money") Full Reserve Banking. Vilket är ett helt ohållbart och restriktivt och skadligt sätt att bedriva bankverksamhet. Även om Milton Friedman också har förespråkat samma.... När det gäller Positive Money UK hävdar detta initiativ

dessutom att vi fick problem på grund av bankernas skapande av skulder eller på grund av skulder eller det nuvarande finans- och banksystemet i sig. Vilket är helt felaktigt och irrelevant. Alternativet till det upplevda problemet - som inte är det verkliga problemet - utarbetas sedan genom ett nytt men också mycket restriktivt banksystem.Även om van Egmond inte nämner mitt namn och inte heller det positiva penninginitiativet, är jag den enda person som har kommit längst i att förstå pengar och monetära system och politik och dess möjligheter för framtiden. Och jag är den enda som har skapat en verklig och mycket utmärkt lösning på skuldkrisen. Men utöver det, för att omvandla vårt samhälle till ett mycket mer hållbart och socialt samhälle. Där det utmärkta monetära system som jag har skapat - och som träder i kraft så snart min innovation är genomförd - är stödjande och elementärt.

Följande fakta, som nämns i "Fundamental errors in financial system; money creation must be task of government" (Klaas van Egmond, "Fundamental errors in financial system- Money creation must be task of government" 12 maj 2012) av ränta och ränta. Vilket jag för övrigt antar är fakta och att det som Klaas van Egmond påstår här är sant och korrekt. Jag har ännu inte kollat upp detta och har inte riktigt resurserna att göra det. Men även om några av de följande sakerna som nämns i artikeln är felaktiga, kommer åtminstone några av dem att förstärka insikten. Jag skulle vilja nämna följande frågor / punkter här "

- Nederländerna behöver skära ned med cirka 14 miljarder euro för att klara normen om ett budgetunderskott på 3%.

- När det gäller inflationen omfattar konsumentprisindex - det huvudsakliga mått som används för att kvantifiera inflationen - inte verkligt knappa varor. Hus och mark ingår INTE.

- Huspriserna har stigit med cirka 5% per år under de senaste decennierna.

- På det hela taget sker en strukturell överföring av kapital från den reala ekonomin till den penningskapande finansiella ekonomin.

Så dessa punkter, som alla nämns i ovanstående artikel, är åtminstone av intresse och också intressanta. Men vad som är ytterligare intressant är något jag inte visste ännu. Med det menar jag följande citat av Abraham Lincoln :

"Regeringen bör skapa, ge ut och cirkulera all den valuta och alla de krediter som behövs för att tillfredsställa regeringens köpkraft och konsumenternas köpkraft.

Genom att anta dessa principer kommer skattebetalarna att besparas enorma summor i ränta. Pengarna kommer att upphöra att vara herre och bli mänsklighetens tjänare." (Abraham Lincoln, USA:s president 1861-5)

Bron : http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Vid den nämnda källan, på den aktuella internetsidan, finns det fler sådana uttalanden av olika politiker och viktiga personer. På denna webbplats hänvisas också till initiativet "Positive Money". Och man säger bland annat följande, på engelska:

- "Money Reform Party finns till för att utbilda det brittiska folket och dess politiker om penningsystemet och för att driva kampanjer mot de privata bankernas skapande av penningmängden."

- "Partiets syfte och dess enda politik ska vara att med alla lagliga medel främja avskaffandet av befogenheten att skapa statsstödda pengar (sterling) av privatpersoner eller företag för privat vinst, och investeringen av denna befogenhet i nationell eller lokal regering till förmån för den offentliga kassan"

- Partiets roll är att genom val och andra juridiska processer uppmärksamma det brittiska folket och dess politiker på de problem som orsakas av det nuvarande skuldbaserade penningsystemet och att lösa dessa problem genom att ge ut statligt skapade pengar.

Den är avsedd att vara en plattform för dem som är övertygade om det centrala behovet av att avskaffa det nuvarande skuldbaserade penningsystemet och ersätta det med ett system som bygger på statligt skapade pengar.

(http://www.moneyreformparty.org.uk)

Den sista punkten som nämns här visar att penningreformsystemet skapades för att ersätta det nuvarande skuldbaserade penningsystemet med ett penningsystem som bygger på statligt skapade pengar. Den tar dock inte upp hur det statligt skapade systemet eller de statligt skapade pengarna då ska se ut. Men samtidigt säger man att det nuvarande skuldbaserade systemet helt och hållet ska försvinna. På Pengareformpartiets webbplats nämns dessutom att ta ut ränta på skulder som något negativt och icke önskvärt.

När det gäller att helt ersätta ett system med ett annat system sammanfaller alltså åsikterna hos partiet för positiva pengar och partiet för penningreform. Båda nämner också det skuldskapande systemet och bankernas skapande av pengar ur tomma intet som ett huvudproblem och som en orsak till problem i samhället. Det positiva penninginitiativet vill ha alla slags regleringar och nämner till och med en noggrann övervakning av penningmängden för att förhindra inflation. Något liknande nämns också av partiet för penningreform.

Därför är såväl Positive Money UK:s förslag som Money Reform Party:s förslag inte genomförbara i praktiken, utan dessutom lika skadliga och negativa i praktiken som det nuvarande penningsystemet är. Kanske något mindre, men faktum kvarstår att både Positive Money UK och Money Reform Party står för en ersättning av nuvarande strukturer och system som inte är optimala eller till och med negativa i praktiken. Och i vilket fall som helst inte genomförbara.

Detta beror också delvis på att det positiva penninginitiativet och även det brittiska penningreforminitiativet ännu inte i tillräcklig utsträckning förstår essensen av och möjligheterna med penningsystemet och penningpolitiken, och även av detta skäl förlitar de sig fortfarande alltför mycket på ontologiska perspektiv och begrepp som inte i tillräcklig utsträckning förverkligar de möjligheter som finns.

Min innovation för penningsystemet och det resulterande Excellent Monetary System gör det. Den innovation som jag föreslår i min bok på amazon/kindle är avsiktligt benämnd som en innovation och som ett verktyg, som nämner de nödvändiga förutsättningarna och parterna för att genomföra den. Varken mer eller mindre. I grund och botten spelar det inte så stor roll om banker eller regeringar introducerar eller implementerar min innovation, det handlar mer om att få det att hända. Och på det sätt som jag har föreslagit. Små skillnader spelar stor roll i det här avseendet. Och många saker som verkar vara extremt små i termer av skillnader är faktiskt mycket stora skillnader. Som till exempel följande skillnader/egenskaper hos min innovation jämfört med andra förslag :

Min innovation är avsedd att komplettera, inte ersätta, nuvarande kassaflöden och pengasystem

Min innovation är inriktad på det finansiella, men på ett sätt som i slutändan syftar till att förbättra inte bara enskilda individers ställning och möjligheter utan att förbättra hela samhället. Och dessutom är min innovation inriktad på hållbar organisering, där den sociala sidan är mycket viktig och spelar en central roll.

Min innovation bygger på insikten att pengar i mycket högre grad är - och bör bli - en katalysator för hållbar tillväxt och hållbar organisering

Min innovation går mot ett mycket mer öppet penningsystem än det nuvarande slutna och ganska stela penningsystemet. Där det öppna penningsystemet tjänar individer och samhälle och inte tvärtom.

En del av anledningen till att min innovation är tänkt att komplettera den nuvarande är att jag inte ser skuldskapande i sig och inte heller att betala ränta som ett problem för samhället. Och det är det inte. OM det finansiella och ekonomiska systemet är komplett. Det är det inte nu, och mitt komplement korrigerar det på de mest utmärkta och effektiva sätt.

Till skillnad från Positive Money-initiativet och även Money Reform UK-initiativet ser jag egentligen inte inflationen som ett problem. Och om och när min innovation för penningsystemet genomförs på rätt sätt kommer det inte att vara det. En del av anledningen är också följande punkt

Min innovation är i allt väsentligt inriktad på och bygger på insikten att det finns alldeles för lite pengar i systemet, ekonomin eller samhället (vad man nu vill kalla det). Förståelsen av att entiteter (med entiteter menas objekt, subjekt, organisationer men även processer) i vårt samhälle kräver mer och mer pengar eller delar av penningmängden. Något som på alla nivåer leder till att pengar blir allt knappare och att fördelningen av pengar till olika enheter blir allt mer en process av val och svårigheter. På grund av en växande brist på pengar vid olika tidpunkter och på olika platser i samhället. Detta kan bara lösas om verkligen MYCKET mer pengar VERKLIGEN skapas/kommer in i systemet. Inte genom skuldskapande utan utan skuldskapande.

Det sista betyder dock inte att skuldskapandet är ett problem i sig. Tvärtom. När människor lånar något är det i princip motiverat att de måste betala ränta på det (som kompensation för det arbete som utförs på banken och som kompensation för att privatpersoner och företag tillhandahåller pengar till bankerna) och att de måste betala tillbaka de lånade pengarna. Detta är något som är normalt och

vanligt och som också har en god logik bakom sig. Det blir dock annorlunda när banker skapar pengar ur tomma intet och sedan lånar ut dem till olika parter och får både ränta och återbetalning av dessa pengar ur tomma intet. Eller om människor skapar pengar ur tomma intet och sedan lånar ut dem till regeringar. Som då måste betala ränta och även återbetala beloppet. Jag säger inte att det är så det är just nu, men om systemet fungerar på det här sättet är det något som verkligen går fel. I så fall borde regeringarna inte behöva låna pengar, utan de borde tillåtas och kunna skapa pengar ur tomma intet för att betala utgifter och skulder.

Det alternativ som föreslås av Positive Money-initiativet är alltså inte bra av flera skäl. Även om det finns några bra uttalanden från initiativtagarna är utarbetandet av deras förslag bristfälligt. Och deras förslag i allmänhet, där full reserve banking är en viktig komponent (åtminstone vid denna tidpunkt, dvs. år 2011 och även 2012 hittills), är helt fel och kommer inte att leda till en förbättrad situation i världen eller ekonomiskt. Tvärtom. Deras alternativ kommer att leda till en ohållbar finansiell och ekonomisk situation och göra vårt samhälle ännu mer stelbent än det redan är i dagsläget. En situation som vi absolut inte kan använda oss av och som kommer att leda till ännu större problem än de vi redan har.

My Excellent Monetary System är lösningen på krisen OCH verktyget och det nödvändiga komplementet till det monetära systemet för att omvandla vårt samhälle till ett hållbart samhälle. Där omvandlingen från hållbara produkter via hållbara organisationer till kärnan i ett hållbart samhälle, som är hållbar organisering, är mycket väsentlig. Inom ledarskaps- och organisationsvetenskap kommer hållbar organisering att spela en alltmer grundläggande roll eftersom hållbarhet (och jag talar om hållbarhet som ett mycket allmänt och brett begrepp och essensen av organisering) blir allt viktigare i vårt samhälle. Men framför allt också för att hållbarhet utgör en mycket viktig kärna i organisering och förvaltning, och kan omvandla all samhällsvetenskap till något mycket bättre och större än vad vi har tillgång till idag. Byggstenarna för detta finns delvis redan på plats, men när det gäller innehållet är hållbar organisering bara i sin linda. För att hållbar organisering faktiskt ska bli möjlig i mycket större utsträckning än vad den är nu, måste för det första min innovation av penningsystemet och det resulterande Excellent Monetary System också bli verklighet.

Beroenden och knapphet leder till begränsningar. Begränsningar som är skadliga på många områden. Hållbarhet handlar om frihet, när friheten innebär att man frigör sig från dessa begränsningar. Att inte vara begränsad i sitt handlande. Detta är dock bara en förutsättning för att hållbarhet verkligen ska vara mycket mer möjligt än vad som är möjligt i dagsläget. Utöver detta villkor eller dessa förutsättningar för hållbarhet finns det dock naturligtvis de väsentliga aspekter och kvaliteter som hållbarhet representerar och möjliggör. Hållbarhet handlar om kvalitet, och kvalitet kan egentligen bara åstadkommas om det finns valmöjligheter och om de faktiskt kan förverkligas.

Detta kräver också, för det första, att politiken och den politiska policyn görs mer hållbar. Vilket är en början och en förutsättning för att göra resten av samhället mer hållbart.

25. Att göra organisationen hållbar och politikens roll och ställning i den

Här vill jag ta en lite bredare och djupare titt på begreppen hållbarhet och hållbar organisering, och vad de betyder för politiken. De som läser detta avsnitt kommer förhoppningsvis att förstå att min förståelse av hållbarhet och hållbar organisering skiljer sig en hel del från vanliga föreställningar om hållbarhet och hållbar organisering. Skillnaden ligger snarare i det koncept eller perspektiv eller den vision som hållbarhet och hållbar organisering uppfattas och förstås utifrån, än i själva ordet hållbarhet. Men där hållbarhet och hållbar organisering också får en helt annan innebörd och ett helt annat innehåll än de vanliga. Och där skillnaderna är mycket väsentliga och bra för en kraftigt förbättrad förståelse av hållbarhet och hållbar organisering men också leder till kraftigt förbättrade möjligheter för vårt samhälle, organisationer och individer. Möjligheter som kommer att bli mycket mer av en realitet efter införandet av min innovation och inom det Excellenta Monetära Systemet.

Så innan jag fördjupar mig ytterligare i politikens hållbarhet måste jag också prata lite mer om min förståelse av hållbarhet och hållbar organisering. Vad innebär båda dessa termer? Det är naturligtvis ganska svårt att formulera det på ett bra sätt, men jag ska göra ett förhoppningsvis gott försök till det här.

Hållbarhet som jag förstår och menar det handlar om relationell hållbarhet och hållbarhet i nutid och framtid. Men också om hållbarhet så som den kan och faktiskt bör ges innehåll i framtiden med tanke på de nya möjligheterna i nuet och framtiden. Där nuet är en del av framtiden och bestämmer framtiden, men där nuets bestämmande och determinism för framtiden också kan riktas. Och där nuets inflytande på framtiden kan minskas avsevärt inom vissa områden och aspekter om rätt förutsättningar skapas för detta. Och eftersom hållbarhet också handlar om att minska beroenden och begränsningar, handlar hållbarhet också om att minska det förflutnas inflytande och beroenden på nuet och det förflutna och nuet på och in i framtiden. Framtiden, vårt samhälle, måste vara hållbart. Ju mer hållbart samhället är, desto större möjligheter har samhället och individerna att själva välja en mer hållbar utvecklingsväg. Vilket inte bör och inte kan innebära fullständig valfrihet. Styrning är nödvändig, men en styrning som bygger på och syftar till hållbarhet för individ och samhälle.

Här spelar också förtrollning, förtrollning som berikning av livet och samhället, en viktig roll. Relationell hållbarhet handlar om förtrollning. Verkligt socialt samhällsansvar är ett av villkoren och verktygen för förtrollning. Men relationell och hållbar innovation leder också till förtrollning. Företagens sociala ansvar i vår tid är tyvärr fortfarande alltför mycket baserat på möjligheterna eller snarare omöjligheterna i vårt nuvarande monetära system och vår politik. Med penningpolitik menar jag som alltid även organisationers och individers finanspolitik. Denna penningpolitik håller tyvärr fortfarande tillbaka en verklig, fullständig och renodlad socialpolitik alltför mycket.

Hållbarhet behöver förverkligas inom flera områden. Hållbarhet omfattar miljömässig hållbarhet, social hållbarhet, finansiell-ekonomisk hållbarhet, organisatorisk hållbarhet och individuell hållbarhet.

Under de senaste decennierna har vi alla levt allt mindre hållbart. Vi lever ohälsosammare liv, våra sociala relationer och samhället är allt mindre hållbart, och vi är också allt mindre hållbara ekologiskt. Detta beror också delvis på en alltmer ohållbar politik och politiska riktlinjer. Orsakerna till detta kan tänkas på olika sätt och det kommer också att finnas skillnader eller snarare flera orsaker. Men framför allt ligger huvudorsaken också i vårt nuvarande finansiella och ekonomiska system och den roll och de möjligheter eller snarare omöjligheter och begränsningar som det erbjuder och ger i vårt samhälle. Dessutom är det också ett resultat av i huvudsak bara riktigt dålig och ohållbar monetär och allmän politik från regeringar och regeringar och även större organisatoriska enheter som till exempel EU.

En mer hållbar politisk hållbarhet kräver ett enande. Denna likriktning bör dock fokusera mer på likriktning av intentioner och mindre på likriktning av lagar och handlingar. Med det menar jag inte att lagar inte längre ska eller kan vara enhetliga, utan att likriktning av intentioner och perspektiv tvärtom inte ska börja begränsa individers frihet och Mac Donaldisering av samhälle, organisationer och individer. Där McDonaldisering står för standardisering av arbetsprocesser, handlingar och åtgärder.

För ett mer hållbart samhälle och organisation kommer jaget eller viet mot den andre alltmer att behöva ge vika för ett jaget eller viet OCH den/de andra. Detta är dock ett svårt spänningsfält, särskilt som värderingar och dygder är svåra på grund av å ena sidan den respekt och frihet som också måste ges till andra och å andra sidan vikten av kvalitet och värderingar och normer i handling. Det är dock inte alltid så enkelt och lätt att bedöma eller bättre förstå vad kvalitet i handling är nu och vilka normer och värderingar i samhället och individuell och kollektiv handling som bör och inte bör levas upp till och på vilket sätt.

Hållbarhet handlar å ena sidan om att skapa rätt förutsättningar och möjligheter, å andra sidan om att sätta gränser och i viss mån förhindra en oönskad utveckling. Detta kräver inblandning och engagemang från staten och politikerna, men på ett korrekt och önskvärt sätt. Vilket bara är möjligt om staten och politikerna själva blir mer hållbara, om staten och politikerna innehållsmässigt och organisatoriskt är mycket mer i samklang och i linje med temat och den hållbara organisationens verklighet och önskvärdhet.

I sin enklaste form kräver det dock ett finansiellt system som faktiskt möjliggör en positiv penningpolitik. Med det nuvarande penningsystemet är detta inte fallet. Detta penningsystem är alldeles för stelt och slutet och inte av vår tid. Det passar inte in i den nuvarande situationen och har inte gjort det på länge. Finanskrisen 2008 och den resulterande skuldkrisen som pågår än idag är resultatet av en ackumulering av finansiella underskott. En ackumulering som bara har kunnat äga rum eftersom vi har ackumulerat skulder och under mycket längre tid än till och med 10 år före 2008. Så allt detta har pågått under mycket längre tid. Att skulden har ackumulerats under åren är bara rätt. För utan denna skuldackumulering hade vi aldrig presterat så bra tillsammans under åren före finanskrisen, ekonomin hade varit mycket sämre redan då.

Så att inte problematisera skulden för år 2008 fungerade bara för den tiden. Och skulle också bara fortsätta att fungera för den nuvarande eran. Det vill säga, om, men bara OM, politiker och regeringar INTE skulle problematisera dagens skulder och helst inte heller dagens inflation utan bara acceptera mycket mer - inklusive från Grekland - då skulle det redan leda till mycket bättre ekonomiska situationer och även till mer sysselsättning och tillväxt även i nutid.

Faktum är att skulderna då också växer mer, precis som de gjorde under perioden före krisen. Det är också ett faktum att medan regeringarnas penningpolitik minskar statsskulderna, växer å andra sidan dessa skulder lika snabbt och förmodligen ännu snabbare bland landets invånare. Enskilda personer. Som måste ta på sig ännu mer skulder på grund av regeringens nedskärningar. Och vissa privatpersoner - individer - klarar sig inte alls.

På grund av beroenden i individers livslopp kommer det nuvarande innehållet i penningpolitiken att ha en negativ inverkan på många människors liv. Detta kan förhindras, och kan bara åtgärdas, genom att införa min innovation av penningsystemet.

När det utmärkta monetära systemet är en realitet, med min innovation för penningsystemet, måste den skada som lidits nu i detta ögonblick - före införandet av detta utmärkta monetära system - också repareras fullt ut. Individer som drabbats negativt av skuldkrisen nu och i det förflutna måste kompenseras för det av regeringen i framtiden. Där åtminstone den ekonomiska skadan måste kompenseras, och detta kan mycket väl inkludera ytterligare kompensation.

26. Villkorslös basinkomst, QE för medborgarna och ett "skuldjubileum"

Stiftelsen "våra pengar" har tidigare kommit med minst 2 förslag som inte kommer att fungera. Jag hänvisar till följande 2 fraktionella förslag, som de vill se förverkligade inom det nuvarande monetära systemet (eller inom deras förslag om full reservbank) :

Använda EU-pengar från kvantitativa lättnader (QE) för direkta fördelar för invånarna

Det värdelösa förslaget om ovillkorlig basinkomst

Båda förslagen kommer från grupper - och individer som är anslutna till dem - som jämfört med mig fortfarande har alldeles för lite verklig förståelse för a) vad som händer i samhället och b) vad som behövs för att verkligen lösa problemen i ekonomin och samhället eller åtminstone förverkliga bästa möjliga klimat/kontext för det. Där b) endast kan förverkligas optimalt om a) också är tillräckligt förstådd.

Stiftelsen "Våra pengar", liksom de flesta grupper och individer i vårt samhälle, utgår fortfarande från att bankerna är grundorsaken till skuldkrisen. Att deras sätt att agera har förverkligat den. Det är bara det att stiftelsen "Våra pengar" och de individer som är anslutna till den fokuserar mer på det monetära systemet som orsak och specifikt på det faktum att bankerna tillåts skapa pengar ur tomma intet via fractional reserve banking. Denna funktion eller möjlighet för bankerna att skapa pengar ur tomma intet är därför vad "våra pengar" vill ta ifrån dessa banker; de vill att bankerna inte längre ska ha möjlighet till fractional reserve banking. Inte längre överhuvudtaget. Det alternativ som föreslås av "våra pengar" och alla andra grupper som är anslutna till "den internationella rörelsen för monetär reform" är ett banksystem med fulla reserver (FRB). Klaas van Egmond föreslår också detta, bland annat i den publikation som jag hänvisar till i en annan del av denna bok.

Faktum är nu att både allmänheten, men även de grupper som är anslutna till den "internationella rörelsen för monetär reform" (inklusive "Our Money

Foundation"), i slutändan håller bankerna och banksystemet ansvariga för att ha skapat krisen 2008 och därefter. Detta gäller även regeringen. Den 16 mars 2016 diskuterades medborgarinitiativet "Våra pengar" i andrakammarsalen.

Den diskussion som fördes där visade bland annat att de flesta regeringsmedlemmar ser bankerna som huvudorsaken till att den ekonomiska kris som blev officiell 2008 skapades och fortgick. 2008 ses också av många som början på finanskrisen, medan de underliggande orsakerna har funnits mycket längre och krisen också har utvecklats under mycket längre tid.

I motsats till vad stiftelsen "Our Money" kommunicerar och vad nästan alla individer och organisationer samt regeringar tror, är den underliggande orsaken till krisen inte så mycket bankerna. Inte heller det monetära systemet i sig. Krisen orsakades och orsakas av samhällsutvecklingen som har lett till att det nuvarande monetära systemet inte längre passar den utveckling och de frågor som är aktuella i dagens samhälle. Faktum är att det nuvarande monetära systemet inte heller längre har passat samhällsutvecklingen under lång tid, inklusive i och med ekonomin och samhället från några decennier tillbaka till nu. En övergång till ett bättre monetärt system är sedan länge påkallad. Med bättre menas i detta fall ett monetärt system som mycket bättre och åtminstone på ett adekvat sätt stöder den tidigare och nuvarande och framtida utvecklingen i vårt samhälle och vår ekonomi. Det nuvarande monetära systemet och den resulterande (möjliga) politiken är helt oförmögna att göra detta, vilket också är det verkliga skälet till att vi nu står inför de nuvarande problemen.

Därför kommer den nuvarande regeringens fokus på att vilja och tänka sig att lösa problemen genom att göra justeringar i och inom det nuvarande monetära systemet inte att fungera och kan inte fungera. Inte på något sätt. En omvandling av det nuvarande monetära systemet är verkligen absolut nödvändig. Fast på ett annat sätt än vad stiftelsen "Våra pengar" föreslår. Vad som behövs är ett monetärt system som kommer att och kan stödja samhället fullt ut i alla avseenden. Det bästa alternativet för det, som jag har nämnt många gånger, är det utmärkta monetära system som jag skapade.

Det är dock åtminstone intressant att cirka 80 miljarder euro per månad har spenderats via QE nyligen. Och vad de för närvarande används till. Särskilt om man tittar på ränteutvecklingen just nu och vad pengarna därmed används till, men också av vilken bank (ECB) och vem som i slutändan äger dem. Mycket intressant i sammanhanget kan också vara det faktum att monetär finansiering är förbjuden.

Faktum är att QE huvudsakligen används för att ECB ska köpa upp statsobligationer från bankerna. ECB tillhör i slutändan alla länder såvitt jag förstår, och genom ECB:s uppköp av statsobligationer överförs statslån, dvs. nationella lån från EU-länderna, från bankerna till ECB. Detta görs genom att finansiera dessa återköp med billiga lån eller inga lån alls. Såvitt jag förstår är det det förstnämnda som gäller, men jag är inte 100 procent säker på det.

Det finns dock två möjliga sätt för ECB att få de 80 miljarder som spenderas på QE varje månad, nämligen:

Skapande av dessa pengar ur tomma intet, säg som bankerna gör nu för bolån. Men då utan någon skuld mot den. Detta är en möjlighet att skapa/göra det, men inte på det sätt som ECB gör det...i så fall skulle ekonomin i EU-länderna och även världsekonomin ha förbättrats dramatiskt för länge sedan. Och i så fall skulle man också nästan göra det som min innovation för penningsystemet syftar till..jag säger nästan, för även i det fallet är det alltså ännu inte helt optimalt och det som EMS syftar till och innebär.

Låna de pengar som används för QE och sedan använda dem för att göra investeringar i ekonomin. Detta är det alternativ som för närvarande är aktuellt i samband med ECB:s QE och som var aktuellt i samband med USA:s Fed:s QE. Och det är också det sätt som ligger i linje med Milton Friedmans så kallade "helicopter drop of money"-idé. Jag har faktiskt sett hans förslag omnämnas i en publikation av Milton Friedman och han föreslog inte alternativ 1) (penningskapande från ingenting och sedan det så kallade "helikopterfallet" utan ett helikopterfall som han kallade det med pengar som lånats av regeringen. Till ränta förstås.

Så vad ECB faktiskt gör nu under namnet kvantitativ lättnad (QE) är att låna pengar till en ränta och använda dem för att göra investeringar i ekonomin. Och

även om målet faktiskt är att bankerna genom dessa investeringar ska ge ut fler bolån, kommer detta att ske i mindre utsträckning i ekonomin. ECB köper alltså upp en hel del statsobligationer. Detta innebär att allt fler statsobligationer hamnar i ECB:s händer, vilket gör de nationella regeringarna mer finansiellt beroende av ECB och därmed också av EU. Detta högre finansiella beroende av EU och ECB måste passa EU. EU har därför ett starkt intresse av att genomföra QE på detta sätt. Dessutom kan statsobligationer köpas till en nu ganska låg räntenivå, medan EU:s regeringar fortfarande måste betala en hel del ränta på samma statsobligationer själva för närvarande. Nämligen de räntor som gällde när dessa statsobligationer togs ut/emitterades. Detta är enligt min mening helt omotiverat och inte heller bra för ekonomin. Vad som är mycket mer önskvärt är att EU helt enkelt låter dessa statsobligationer betalas av till en ränta på nära 0 procent eller till en 0-procentsränta. Och i framtiden, om och när mitt utmärkta monetära system är en realitet, är det bättre att dessa statsobligationer helt enkelt förstörs helt och hållet. Och med dem även en stor del av EU-ländernas skulder. Det senare kommer att gynna alla EU-länder och även EU, om det genomförs i rätt skala och på rätt sätt.

QE för folket, som jag noterade, kommer inte att fungera. Eftersom EU inte vill att det ska göra det. De kommer inte att vilja låna pengar och betala ränta för dem (eller inte) och sedan ge de lånade pengarna till EU-medborgare bara så där. Just nu, som jag noterade, används dessa QE-pengar för att köpa statsobligationer. Detta gynnar den finansiella och därmed övergripande integrationen av EU. Och tjänar därmed EU:s intresse. Gåvor till EU-medborgare gör inte detta i tillräcklig utsträckning inom det nuvarande monetära systemet.

QE för folket kan fungera om EU verkligen kommer att göra detta och om dessa pengar sedan används för att betala EU-medborgarnas skulder. Men då måste det också vara skulder vars ränta är högre än den ränta som betalas för lånen av QE-beloppen. Men även i det fallet är och förblir frågan om denna QE verkligen kommer att fungera. Och i förslaget om QE för folket nämns inte ens HUR denna QE för folket ska fungera och vad pengarna ska användas till.

Dessutom kvarstår det faktum att QE för folket då skulle utföras mycket bättre av nationella regeringar eller ännu bättre av nationella eller internationella organisationer i stället för av ECB. I så fall är det inte ens då längre QE, eftersom QE är något som utförs av ECB eller nationella banker. Och de har båda inget

intresse av det och är dessutom helt oförmögna att genomföra något sådant på ett positivt sätt.

Så QE för folket är i själva verket ett helt amatörmässigt och ofullständigt förslag. Också för att QE därmed finansieras med lånade pengar. Det är också därför som jag tycker att det är olyckligt att så mycket uppmärksamhet ägnas åt detta QE-förslag och det andra värdelösa förslaget om ovillkorlig basinkomst. Det vore och kommer att vara mycket bättre om individer och grupper som är anslutna till International Movement for Monetary Reform (såsom "våra pengar" stiftelsen) men även andra grupper som arbetar med monetär reform helt ignoreras i framtiden. OCH särskilt deras förslag. Och att mitt förslag, införandet av det utmärkta monetära systemet (det allra bästa alternativet och lösningen som finns och kan finnas!) ges full uppmärksamhet och införs så snart som möjligt.

När det gäller förslaget om ovillkorlig basinkomst. Detta förslag innebär att verkligen varje medborgare bör få en viss inkomst som en bas och också villkorslöst. I huvudsak bör denna inkomst också vara tillräcklig för att betala för basen från. På så sätt skulle basinkomsten redan vara högre eller lika med vad många medborgare i Europa inte ens tjänar när de redan arbetar, såvida man inte vill att basen under den ovillkorliga basinkomsten ska vara mycket sämre eller lägre än i den nuvarande situationen. Och den situationen, att betala en ovillkorlig basinkomst till verkligen alla EU-medborgare, är alltså helt omöjlig inom det nuvarande monetära systemet; inte genomförbar. Och även inom eller med ett Full Reserve Banking-system eller -situation kommer en ovillkorlig basinkomst för varje medborgare således att vara helt ogenomförbar. Och därför, även av detta skäl, är förslaget om en ovillkorlig basinkomst för alla därför redan nonsens och värdelöst.

Villkorslös basinkomst för alla är VÄLDIGT uppnåelig och helt möjlig om det utmärkta monetära systemet införs, är en realitet. Men även då är och förblir den ovillkorliga basinkomsten helt värdelös och oönskad. För det första därför att det inte är önskvärt att verkligen alla skulle få en sådan inkomst. Många människor tjänar redan alldeles för mycket i dag, och att ge dem en ovillkorlig basinkomst är både oönskat och onödigt. Men dessutom bör en inkomst inte vara ovillkorlig utan villkorlig, och en eventuell inkomst som ges därutöver bör inte vara så mycket en basinkomst som ett komplement till vad en person redan tjänar eller får genom socialförsäkringar och förmåner. Dessa socialförsäkringar och

förmåner fungerar redan i och inom det nuvarande monetära systemet nästan optimalt eller åtminstone korrekt och på ett önskvärt sätt. Endast både sociala förmåner och lagar samt ny social lagstiftning och förmåner kommer att kunna förbättras dramatiskt inom och av det utmärkta monetära systemet. Det kommer endast att vara tillägg som är önskvärda och villkorade och som gäller långt ifrån alla. EMS och den penningpolitik som passar och hör till det bör vara relationell och tillämpas, lämplig för samhället och önskningar hos individer, organisationer och regeringar vid den aktuella tidpunkten. Där förhoppningsvis inte alltför många negativa önskemål kommer att genomföras, men tyvärr har jag inte full kontroll över det heller och det kommer mycket möjligt att göras negativa saker med det som EMS kommer att uppnå. På det hela taget kommer det dock att leda till en bättre situation OM det genomförs och används på rätt sätt.

I dagens (2016) tid och samhälle verkar det inte finnas mycket, eller i alla fall inte tillräckligt, arbete. Men detta beror alltså främst på den strikta kopplingen mellan arbete och inkomst. Och de pengar som finns tillgängliga i vår tid för att generera och betala för arbete. Om mycket mer pengar fanns tillgängliga för att betala för arbete och arbetskraft, skulle mycket mer arbetskraft som inte finns nu men som är önskvärd faktiskt kunna skapas. Det kan handla om mer och bättre äldreomsorg, men också om mer och bättre stöd till vetenskapen eller till exempel fler sociala aktiviteter och organisationer i samhället. Jag är övertygad om att alla som kan arbeta också kan användas i tillräcklig utsträckning för dessa ytterligare uppgifter i samhället om och när pengarna finns tillgängliga. Eventuella inkomsttillskott kommer då, om och så snart de finns tillgängliga, att baseras på ett minimalt eller inget engagemang för dessa ytterligare önskemål från samhället och därmed ges villkorligt. Människor som absolut inte kan arbeta får fortfarande sina inkomsttillskott mycket mindre villkorat än människor som kan. Och bör i viss utsträckning göra det, som en plikt mot samhället.

Sist men inte minst vill jag här också nämna förslaget om ett "skuldjubileum", som föreslagits av bland andra David Graeber. David Graeber, som själv också verkar stå bakom Full Reserve Banking och olika förslag från International Movement For Monetary Reform, och som också delvis har uppmärksammat dessa förslag via Occupy och kanske vill göra det i framtiden, har jag försökt kontakta tidigare. Detta beror på att han därmed också gynnas av och till och med är intresserad av undermåliga och amatörmässiga förslag till monetära reformer åtminstone fram till 2016. Trots att det finns en så bra och effektiv lösning, nämligen mitt Excellent Monetary System. Men hans förslag hittills är

alltså inte särskilt bra. Skuldjubileet kommer inte att fungera eftersom det innebär en skuldavskrivning, vilket innebär att borgenärerna kanske eller kanske inte helt förlorar sina pengar. Att inte få betalt tillbaka. Det är att flytta runt pengar i samhället som egentligen inte är till någon större nytta. En del, men inte tillräckligt och absolut inte optimalt. Långt mer optimalt och rätt är faktisk skuldsanering som jag också nämner i en annan del av den här boken. Med det menas den faktiska återbetalningen och därmed betalningen av skulder. Där gäldenären blir av med skulden delvis eller inte och fordringsägaren helt enkelt får tillbaka sina pengar.

Det finns dock en annan viktig fråga som jag inte har sett David Graeber nämna eller ta upp i sin bok "Skulder, de första 10.000 åren" eller i något av hans andra föredrag eller skrifter. Jag talar om frågan: Vad är skulder skapade, kontrakterade för. Är det för lyxvaror eller extra önskemål eller krav från människor, eller handlar det om pengar som behövs för grundläggande behov som människor verkligen behöver för att överleva, för att leva? Jag tror att David Graeber, som antropolog och i antropologiska termer, skulle ha kunnat tillföra mycket genom att klargöra att medan man tidigare tog på sig skulder i mycket större utsträckning för att betala för lyxvaror eller saker och tjänster eller behov som människor egentligen inte behövde, så tas samma skulder nu i allt större utsträckning på sig och måste också tas på sig för att betala och fortsätta att betala för grundläggande behov, socialt önskade och drivna eller inte. Dessa grundläggande behov kan ha blivit fler men är fortfarande mer eller mindre oumbärliga för att fungera och fortsätta fungera i samhället på ett normalt sätt. Jag talar därför om inte omedelbart livsviktiga behov som internet, mobiltelefoner och även utbildning. Saker som inte är direkt livsviktiga men som ändå kan eller till och med bör betraktas som aktuella grundläggande behov.

Naturligtvis är det helt oönskat att människor skuldsätter sig för grundläggande behov. Och särskilt om de arbetar. Men i dagens läge är detta en realitet för allt fler människor. Detta faktum gör också och verkligen att införandet av mitt monetära system är mycket välbehövligt. Att införa mitt utmärkta monetära system är verkligen den högsta prioriteten. Högre än något annat.

27. Our Money Foundation och deras förslag

Sedan publiceringen av min första bok om bland annat mitt nya monetära system och min innovation för penningsystemet 2011 fram till och med nu har jag i olika filer och publikationer redogjort för hur jag uppfattar situationen. Och hur min innovation för penningsystemet och mitt Excellent Monetary System och kompletterande penningpolitik bör se ut och även hur den bör och kan genomföras. För ett par år sedan fångade jag dessutom mitt utmärkta monetära system och den kompletterande penningpolitiken som jag såg den då (den var faktiskt lika avancerad då som den är idag) i ett dokument/artikel (W.T.M. Berendsen, "Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, 2012) som jag sedan skickade in för publicering i Journal of Political Economy (JPE). Detta är en av de ledande akademiska tidskrifterna inom (politisk) ekonomi. Tyvärr accepterades inte detta papper/denna publikation för publicering vid den tidpunkten. Men den skickades också in elektroniskt då så - om denna tidskrift också lagrar och underhåller sina elektroniska filer på rätt sätt - kommer den förmodligen fortfarande att finnas tillgänglig där också. Utöver denna publikation har jag bland annat redan överlämnat en del information till den nederländske finansministern Dijsselbloem, men jag har därefter inte hört något alls från honom.

Flera andra initiativ och förslag till ett nytt monetärt system har också dykt upp sedan mitt förslag om att införa mitt Excellent Monetary System var försenat sedan länge. Jag är i allmänhet inte nöjd med dessa, särskilt eftersom dessa förslag inte är användbara eller relevanta men ändå konkurrerar med mitt eget förslag och bara försvårar genomförandet av mitt eget förslag.

Ända sedan jag började min forskning och utforskning av ekonomi och pengar och monetära system (omkring 2002) har jag vid olika tidpunkter försett människor och organisationer med de insikter jag hade och har om ekonomi och ekonomisk kris och monetära system och politik. Jag har också skrivit en hel del om detta och en hel del av det har också publicerats och finns att läsa på internet. Trots att jag har skrivit och delvis publicerat så mycket har jag också alltid varit försiktig med kommunikationen hittills och försökt att veta och även registrera så mycket som möjligt av vad andra individer och organisationer gör. Att jag kommunicerade relativt lite hade åtminstone två skäl, nämligen :

Under min kommunikation med andra och även bara i tid se och veta vad andra visste och eller läste om mitt arbete, fick jag reda på att det tyvärr också fanns parter som var och är också arbetar med monetär reform och förslag till monetär förändring. Tyvärr var och är det så att vissa individer eller partier antingen kunde och läste en del av mitt arbete ändå eller informerades av mig om vissa insikter eller delar av mitt förslag, men sedan anpassade dessa individer eller partier sitt eget förslag men utan att någonsin nämna mitt namn. Och även om mig veterligen inget parti eller individ var eller var, åtminstone fram till slutet av 2014, i närheten av lika långt framme med sitt förslag som jag var, så kom och kommer de allt närmare mitt förslag och proklamerar också allt fler förslag som verkar ha mer gemensamt med det eller också verkar vara delvis desamma. Jag skriver medvetet "verkar" eftersom det fortfarande finns många skillnader. Jag kommer att återkomma till dessa skillnader i det här kapitlet men också i andra delar av den här boken. Men faktum är att jag måste vara mycket försiktig eftersom jag inte vill att andra ska göra anspråk på mitt förslag och utvecklingen av mitt utmärkta monetära system. Det är jag och endast jag som har utvecklat det utmärkta monetära systemet och kompletterande (möjliga) policyer, och det är jag och endast jag som förtjänar all ära och erkännande för det om och så snart det utmärkta monetära systemet och/eller min innovation för penningsystemet införs på det sätt som jag föreställde mig och har föreställt mig och under de omständigheter som jag alltid har önskat och föreslagit. Omständigheterna är i synnerhet också att bankerna också kan och får fortfarande skapa pengar som de gör nu (enligt den så kallade fraktionella reservbankmetoden och MED ränta) men att EFTER detta redan existerande fenomen min innovation för penningsystemet införs som ytterligare för de ändamål som jag har beskrivit bland annat i min bok som publicerades 2011 på amazon/kindle.

På grund av att andra som också arbetade och arbetar med förslag till penningpolitisk reform och som bearbetar eller ändrar sina egna förslag som ett resultat av detta har tagit till sig förståelsen ökar också risken för att andra förslag konkurrerar med mitt förslag. Varje annat förslag till penningreform som LIKNAR värdefullt eller genomförbart konkurrerar med mitt förslag och försvårar såväl kommunikation och förklaring om som själva införandet av mitt penningsystem - om inte mycket mer. Ända fram till nu, när jag skriver den här delen av min bok (alltså i slutet av 2015) , är egentligen alla andra förslag till penningpolitisk reform som finns där ute utom mitt baserat på för lite förståelse och därför också fortfarande för ofullständigt och också mer teoretiskt och i den meningen också amatörmässigt arbete som faktiskt inte är tillämpligt eller användbart i praktiken. Däremot bygger mitt eget förslag och min egen innovation för det monetära systemet, som är mitt Excellent Monetary System, på mycket bättre förståelse än den oförståelse som finns hos andra partier och individer som levererar eller

proklamerar monetära reformförslag. Det är därför - även i det avseendet - ytterst relevant och viktigt att mitt förslag får mest uppmärksamhet och också är det enda förslag som faktiskt införs i samhället och att mitt utmärkta monetära system ersätter det nuvarande monetära systemet så snart som möjligt.

För närvarande finns det flera andra grupper och individer som arbetar med monetär reform. De grupper och individer som jag känner till och vars förslag både under de senaste åren och nu och utvecklingen av deras förslag är åtminstone följande :

Den internationella rörelsen för monetär reform och alla de grupper som är anslutna till den. I allmänhet vill dessa grupper och dessa grupper föreslår alla samma sak. Fram till 2014 proklamerade alla dessa grupper, inklusive den nederländska filialen/gruppen "våra pengar" , att de ville att banksystemet med "fraktionella reserver" skulle ersättas av ett banksystem med "fulla reserver". Det som slår mig, kanske också för att jag vet att åtminstone 1 person bakom initiativet "våra pengar" har läst en del av mitt arbete och min förståelse för den ekonomiska krisen och monetära system och politik, är att särskilt stiftelsen/gruppen "våra pengar" verkar ha ändrat innehållet i sina förslag ganska drastiskt sedan slutet av 2014/början av 2015. Vad jag också tycker är mycket slående är det faktum att gruppen eller organisationen på sin hemsida uppger att de började forska om monetära system och politik först 2012, medan de 2015 redan verkar ha kommit ganska långt i sin förståelse och i vart fall redan lägger fram förslag till regeringen och starkt stöder införandet av basinkomst och försöker få det accepterat och förverkligat i samhället.

Förslagen i/med anknytning till Modern Monetär Teori

Förslagen till monetär reform som lagts fram av Occupy / David Graeber

Herman Wijffels förslag och fokusområden för Sustainable Finance Lab

De som föreslår skuldfria pengar. De som gör det, som International Movement For Monetary Reform, föreslår i allmänhet att man avskaffar Fractional Reserve Banking och går över till Full Reserve Banking. Ingen som föreslår skuldfria pengar föreslår heller ett helt nytt monetärt system, bortsett från det värdelösa förslaget att gå över till ett fullreservbanksystem efter fullständigt avskaffande av fraktionell reservbankverksamhet.

När det gäller personer omfattar det följande. De allra flesta av dessa personer är involverade i eller står bakom de grupper som jag redan har nämnt. De är då följande personer :

Bernard Lietaer. Såvitt jag vet är denna person inte involverad i någon av de ovannämnda grupperna, men har själv ett eller flera förslag till penningpolitisk reform.

Ad Broere. Denne Ad Broere ger själv förslag till penningpolitisk reform men fokuserar särskilt på reform av bankväsendet/banksystemet. Ad Broere är 1 av initiativtagarna till stiftelsen/gruppen "Våra Pengar". Av flera skäl ser jag den gruppen som den största faran när det gäller att ta till sig min förståelse och mitt förslag och stegvis/över tid anpassa eller tillskriva sitt förslag till penningreform till mitt. Än så länge, så sent som 2015, är deras förslag fortfarande helt oanvändbart i praktiken och av många skäl och på många sätt annorlunda än mitt förslag och min (mycket bredare och också bättre) förståelse. Ändå verkar de (vilja) röra sig mer och mer i riktning mot mitt förslag.

Herman Wijffels och hans Sustainable Finance Lab

Personerna bakom Positive Money Uk och även " våra pengar" Nederländerna. Av dessa, på 2) Jag har redan nämnt Mr Ad Broere

David Graeber, den intellektuelle som skrev en nu berömd och populär bok om skuld och var och är också bakom Occupy-rörelsen. David Graeber föreslog också en monetär reform genom Occupy i form av en övergång från fraktionell reservbank till full reservbank.

De flesta av dessa individer och grupper kommer egentligen inte med förslag, och om de kommer med förslag alls, åtminstone vid denna tidpunkt (slutet av 2015), är de inte praktiska och åtminstone ofullständiga och därför inte redo att direkt införas i samhället. Mitt förslag däremot, mitt förslag är både praktiskt och komplett och är helt redo och lämpligt att introduceras i samhället och samhället. Och om och när det sker kommer krisen att vara över, men det kommer dessutom att innebära den största monetära och sociala revolutionen någonsin i vårt samhälle.

Som jag också har nämnt i andra delar av den här boken är min monetära innovation och mitt nya monetära system det viktigaste steget, men det är absolut inte det enda steget eller det sista steget för att säkerställa

genomgripande reformer i vårt samhälle. Den monetära revolution och innovation som mitt utmärkta monetära system kommer att orsaka och vägleda är nödvändig för att åstadkomma olika sociala revolutioner och förbättringar i samhället och för att möjliggöra och stödja dem på det mest optimala sättet. Jag talar om politiska förbättringar, organisatoriska förbättringar, vetenskapliga förbättringar och individuella förbättringar och framsteg, bland andra. Och jag talar medvetet om förbättringar och framsteg och inte om förändringar, eftersom förändringar som inte är förbättringar eller framsteg är fullständigt meningslösa och värdelösa och inte bör genomföras. Och om de ändå sker bör de så snart som möjligt rättas till eller korrigeras till mer positiva och konstruktiva förbättringsaktiviteter och möjligheter.

Our Money Foundation har på sin hemsida sedan ungefär 2014 eller början av 2015 sagt att de vill ha ett penning- eller banksystem som arbetar för samhället snarare än mot det. Man skriver också att man startade 2012 för att forska om hur penningsystemet fungerar och vad som kan förbättras med det. Man vill lägga penningskapande under offentlig styrning och statliga pengar som är fria från ränta och skuld. De vill också verkligen ha ett slut på pengar som skapas av banker. Våra pengar drivs av Luuk de Waal Malefijt (som grundade stiftelsen 2012) och herrarna Niels Korthals Altes och Martijn van der Linden. Denna stiftelse startades 2012. För närvarande, och även senare i denna diskurs, är det viktigt att nämna och också inse att stiftelsen är "våra" pengar

På webbplatsen för den internationella rörelsen för monetär reform nämns också fortfarande att man går mot ett system med full reservbank

Att stiftelsen "våra pengar" talar om Volgeld och ett Volgeldsystem, men att samma stiftelse, genom att underbygga begreppet vad Volgeld innebär, faktiskt verkar motsäga begreppet i sig. Jag talar om det faktum att volgeld i själva verket står för helt täckta pengar, medan den täckningen i deras nuvarande förslag inte bygger på något sakligt och därför faktiskt inte är vad den har uppfattats vara. Detta beror främst på att de alltså delvis verkar ha ändrat sin materiella inriktning under 2015, men själva ännu inte helt förstår vad de talar om överhuvudtaget. Det finns ologik i deras förslag och koncept eftersom man ("våra pengar") baserar koncept och förslag på andras arbete och vad man läser och hör men själv ännu inte fullt ut förstår att ... inte ens konceptet Full Reserve Banking helt passar med det man nu föreslår så mycket. Men att Full Reserve Banking är vad International Movement for Monetary Reform och även Our Money helt och hållet ansluter sig till och vad Our Money fortfarande idag kommunicerar som vad de vill.

Stiftelsen "våra pengar" rapporterar att den faktiska övergången kan uppnås på 1 natt eller 1 dag. Detta är ett slående sätt att presentera sig på för mig, eftersom jag i min bok från 2011 men även strax därefter och även under de senaste åren flera gånger nämnt (även på internet och platser där personer från "våra pengar" kunnat läsa det) att omställningen kan ordnas inom 1 natt eller 1 dag, ett faktum. Det enda faktum är också att de förändringar som behöver ske under den natten vad gäller mitt förslag, inte alls är lika svåra och långtgående som de förändringar som stiftelsen "våra pengar" föreslår och också namnger. Och att de förändringar av stiftelsen "våra pengar" som nämns utförligt på deras webbplats (även nu, i slutet av 2015) kommer att vara både onödiga och mycket skadliga och störande för holländarna men (därmed) också för den globala ekonomin. Deras förslag är också helt ogenomförbara i detta avseende och i praktiken kommer det säkert att ta mer än ett år att förbereda och förmodligen mycket längre tid att faktiskt ordna, få det gjort. Om alls, eftersom jag inte tror att det alls är möjligt att faktiskt få förslagen om "våra pengar" och vad som går med dem och för dem faktiskt implementerade i samhället. Medan min övergång alltså VERKLIGEN är hanterbar inom 1 natt, även inklusive de förberedelser som krävs för det... även om det kräver några bra experter/experter och nödvändig hård- och mjukvara. Men då kan det göras; både förberedelserna och övergången på bara 1 natt eller dag ... utan att behöva något mer.

Stiftelsen "Våra pengar" är ansluten till International Movement for Monetary Reform. Till vilken organisationen "Positive Money UK" också är ansluten. Och cirka 15 andra organisationer som finns i Europa. Så gott som alla organisationer som är anslutna till den internationella rörelsen för monetär reform samt stiftelsen "våra pengar", "Positive Money UK" och Occupy-rörelsen föreslog, åtminstone fram till juni 2016, att man skulle gå från fraktionell reservbank till full reservbank. Till och med nu, i mitten av 2016, står det fortfarande på webbplatsen för International Movement for Monetary Reform att stiftelsen "våra pengar" vill gå över till Full Reserve Banking. Så det är faktiskt vad stiftelsen "Våra pengar" fortfarande kommunicerar och vill ha nu. Men i vilket fall som helst vill de alltså att bankerna ska sluta skapa pengar, att de ska sluta skapa pengar med skuld eller ränta, och därmed att bankernas nuvarande sätt att skapa pengar helt ska försvinna och ersättas av ett sätt som sammanfaller med deras förslag och där bankerna inte längre får skapa pengar, inte heller skuld eller ränta.

Mitt eget förslag och min egen lösning, som också är den allra bästa lösningen och också det bästa förslaget, är mycket bredare och bättre och annorlunda. Och

baserat på mycket bättre förståelse. Dessutom har jag, som framgår av andra delar av den här boken, också förklarat VARFÖR mitt penningsystem är bättre. Varför inflation inte kommer att vara ett problem i och med mitt nya monetära system. Och vilken penningpolitik som passar bäst i det. Mitt förslag till mitt utmärkta monetära system och den politik som bäst passar det var klart sedan länge och mycket tidigare än de nu ofullständiga och opraktiska förslagen från stiftelsen "Våra Pengar" och/eller andra organisationer anslutna till International Movement For Monetary Reform.

Det är som en barnlek att lägga fram förslag som gruppen "våra pengar" och andra grupper som är anslutna till International Movement for Monetary Reform och Occupy-rörelsen föreslår. Framför allt utgår alla dessa grupper och rörelser från att den aktuella krisen i första hand är en skuldkris. Och därför är det vettigt att föreslå skapandet av skuldfria pengar. Särskilt om man åtminstone kunde ha läst detta ett år tidigare eller precis innan man ändrade ett förslag om detta i en av de många artiklar som jag själv har skrivit och föreslagit samma sak. Faktum är dock att det är ett helt steg längre och en hel nivå och grad av professionalisering och förståelse längre för att faktiskt förstå vad som faktiskt händer, HUR de pengarna sedan ska skapas på och av vem och vilken penningpolitik som då inte bara är möjlig utan också önskvärd. Och exakt VAD som behöver förändras i vårt samhälle och vår ekonomi och vårt banksystem för att ekonomin faktiskt ska kunna utvecklas på det mest optimala sättet i framtiden. Det senare, förståelse och en verkligt optimal lämplig lösning, är något som verkligen alla grupper som är anslutna till den internationella rörelsen för monetär reform (dvs. även inklusive gruppen "våra pengar") och alla individer som måste hantera det eller känna på något sätt om deras i huvudsak värdelösa förslag fortfarande saknar fram till denna stund (slutet av 2015).

Som jag nämnde ville i princip ALLA organisationer som var och är anslutna till International Movement for Monetary Reform, åtminstone fram till slutet av 2014, ha en övergång från fraktionell reservbank till full reservbank inom banksystemet. Det innebär att istället för en fraktionell, partiell reserv mot de pengar som är i omlopp, så ska det finnas en full reserv mot de pengar som är i omlopp. Denna reserv måste då bestå av något, något värdefullt och något påtagligt. För närvarande kommunicerar stiftelsen Ons Geld att den vill att pengar ska skapas utan skulder och att den inte vill att banker ska skapa pengar längre, men den talar inte längre (så uttryckligen) om full reserve banking. Det spelar visserligen en ganska stor roll om det ska finnas en reserv mot pengarna i omlopp eller inte,

och om den reserven ska vara full eller inte. Our Money Foundation tar dock inte upp detta, eftersom de helt saknar förståelse för vad som behövs och varför. Eller så har de kanske beskrivit det någonstans, men det nämns inte på hemsidan. Och jag är övertygad om att om det någonstans finns en beskrivning av hur man tänker kring det, så kommer den också att vara ofullständig och inte baserad på optimal förståelse.... och absolut inte på den förståelse jag har haft kring det under lång tid.

Allt visar att förslagen från andra monetära reformatorer än jag, dvs. även förslagen från alla grupper som är anslutna till International Movement for Monetary Reform, bygger på missförstånd. Detta missförstånd härrör delvis från en ofullständig förståelse och vision av vad som faktiskt pågår, pågår, inom vår ekonomi. Bankerna och det sätt på vilket pengar hittills har skapats i vår ekonomi och vårt samhälle är inte ens (så mycket) problemet, och kommer absolut inte att behöva försvinna eller förändras helt som bland annat stiftelsen "våra pengar" föreslår. Det sätt på vilket lån skapas och tillhandahålls av banker i dagsläget för att ge bolån och det som av bland annat "våra pengar" benämns som "fractional reserve banking" (men som i verkligheten inte är det, eftersom fractional reserve banking är en teoretisk term medan verkligheten är något annorlunda) ses av gruppen eller stiftelsen "våra pengar" som skadligt och icke önskvärt. Och som en av de största om inte den enda stora orsaken till varför saker och ting har gått fel i ekonomin. Därför föreslår "våra pengar" att de ska avskaffas och ersättas med ett annat sätt att skapa pengar som skulle vara positivt och därför kanske skulle kunna kallas "positiva pengar".

Faktum är dock att det sätt på vilket bankerna tidigare tillhandahöll och fortfarande tillhandahåller bolån inte ens var det största problemet. Det har visserligen förekommit att bolån har blivit problematiska för enskilda personer och även för samhället som helhet, men det har mindre att göra med hur bolånen tillhandahålls och mer med externa faktorer/miljöfaktorer. I vilket fall som helst talar jag om följande :

Den ekonomiska situationen för de individer eller grupper som dessa hypotekslån beviljades till. När denna ekonomiska situation försämrades - särskilt på grund av inkomstminskningar, tillfälliga eller andra, i kombination med ökade kostnader eller utgifter - kunde vissa av bolånetagarna inte längre fullgöra sina betalningsskyldigheter för dessa bolån. Detta berodde inte så mycket på hur dessa bolån beviljades utan mer på samhällsutvecklingen efter den tiden. Och

naturligtvis spelade och spelar de ökade bostadspriserna också en mycket stor roll, men det har inte så mycket att göra med att bankerna kunde och vill ge bolån, utan mer med att det uppstår en obalans mellan inkomster och levnadskostnader, vilket gör att vissa individer får större problem med detta. Det beror också på en stegvis ökning av sjukvårdskostnaderna och andra kostnader och utgifter.

De enorma kedjeeffekter som bolåneproblemen har haft på vår ekonomi och vårt samhälle. Till följd av problemen med bolånen i USA runt 2008 ändrade regeringar sin penningpolitik och organisationer och individer ändrade sitt agerande. Såväl regeringarnas ändrade penningpolitik som enskilda personers och organisationers ändrade agerande ledde till att situationen i vår ekonomi och vårt samhälle dramatiskt förvärrades.

Jag vet att jag går in på det här ganska länge, men det sista jag vill är att någon grupp som bygger på min förståelse som finns i mina texter sedan kommer med ett eget förslag eller anpassar sitt förslag till den förbättrade förståelse som man får genom att läsa mina texter och sedan låtsas att allt kommer från dem och till och med vid något tillfälle "råkar" komma med exakt samma förslag eller delförslag som jag, oavsett om de har samma ordalydelse eller inte. Jag och endast jag förtjänar allt beröm och all uppskattning för min innovation för penningsystemet, mitt penningsystem och det förslag till penningpolitik som följer med det och även den förklaring och förståelse som följer med det. Både vad gäller systemet och politiken samt vad som är fel i det nuvarande missförståndet om ekonomi och monetära system och politik. Och varför mitt nya monetära system inte bara kommer att fungera utan också vara den allra bästa och fantastiska lösningen för ekonomin och samhället i den förhoppningsvis nära framtiden.

Tillbaka till förslaget eller förslagen om stiftelsen "våra pengar" . Så som de är nu, men också så som de var mellan 2012 och 2014. Faktum är att stiftelsen mer eller mindre "liftar" på förslagen så som de har utvecklats av grupperna inom International Movement for Monetary Reform, och i synnerhet förslagen och deras utveckling inom och hos gruppen "positive money UK" i England. Huruvida och i vilken utsträckning de också har läst mitt arbete, och i vilken utsträckning det har använts eller inte för att modifiera deras förslag i sak eller inte, är fortfarande en fråga. Faktum är att mitt förslag var klart redan 2011 och har varit mer eller mindre detsamma hela tiden fram till nu. Min innovation för

penningsystemet och även förändringarna i penningpolitiken har förblivit desamma. Det är bara innehållsmässigt som jag har utvecklat det ytterligare fram till nu, där frikopplingen av inkomst och arbete är särskilt viktig. De utgår fortfarande från att finanskrisen i allt väsentligt orsakades av för stora skulder och att bankerna är orsaken till detta. Bankerna är enligt dem de största bovarna i dramat och det monetära systemet måste därför enligt dem förändras så att bankerna inte längre kan skapa pengar som de gör nu, utan i gengäld skapa skulder.

Det alternativ som de föreslår, nämligen att lägga penningskapande men också penningfördelning helt i händerna på staten, är opraktiskt. Staten är inte tillräckligt kapabel för det. De problem som redan har uppstått under de senaste åren i samband med den personliga budgeten bevisar det. Det är ett faktum att "staten" eller regeringen inte kan hantera pengar och inte heller ekonomin på ett tillräckligt och effektivt sätt och många individer och organisationer kommer att drabbas om det görs ytterligare försök till detta i framtiden.

I mitt förslag och min övergång spelar staten också en roll, men en helt annan roll. I mitt förslag och fall handlar det om en ytterligare och ganska tillfällig men viktig roll och fler åtgärder från statens sida för att se till att mer pengar kommer tillbaka in i ekonomin. Dessa pengar behöver INTE backas upp av guld eller något annat konkret. Det gör det inte bara mycket mer komplicerat, men ännu viktigare är att en sådan täckning med guld är helt onödig. Pengar har, som jag också påpekar i andra delar av den här boken, främst och endast en relationell roll och funktion och värde. Dessutom kan och kommer det aldrig att finnas tillräckligt med pengar i ekonomin om alla pengar måste vara eller skall vara täckta av guld. I grund och botten har detta förmodligen också varit orsaken eller skälet till den frikoppling av pengar och guld som nu är ett faktum.

Så förutom denna frikoppling av pengar från guld förespråkar jag också en ökning av medborgarnas inkomster, särskilt ökningar av de lägre inkomsterna. Detta kommer säkerligen också delvis att kräva en frikoppling av inkomst och arbete/sysselsättning. Och denna frikoppling kommer bara att vara möjlig om och när min innovation av penningsystemet genomförs, och om det utmärkta monetära systemet som jag utvecklade det (och bara jag!) blir verklighet.

Jag har redan beskrivit denna frikoppling av inkomst och arbete i detalj även i andra av mina arbeten, inklusive HUR denna frikoppling av inkomst och arbete bör hanteras. Att betala eller inte delvis betala statliga utgifter med pengar som skapats genom min innovation för penningsystemet - och avskaffandet eller inte av vissa eller alla skatter - spelar också en viktig roll i detta. Denna aspekt, att betala statliga utgifter med pengar som skapats genom och inom det utmärkta monetära systemet, har jag också beskrivit eller angett i min bok som publicerades som en e-bok på kindle/amazon 2011. Det är en mycket viktig aspekt av EMS, särskilt också utifrån förståelsen att den finansiella krisen i synnerhet också är en inkomstkris snarare än en skuldkris. Även om skuldkrisen är en konsekvens av denna inkomstkris. Från det faktum att inkomsterna blir alltmer otillräckliga för nödvändiga eller onödiga utgifter och den inverkan det har på skuldnivån för både individer och staten.

Den kopplingen, och i synnerhet mitt Excellent Monetary System, är också nödvändig för att möjliggöra det som John Maynard Keynes redan förutspådde för framtiden i sin text "Economic possibilities for our grandchildren". Denna text är intressant och relevant, och jag vågar själv förutspå att hans förutsägelse om att arbeta mindre i framtiden och att detta skulle vara ett faktum runt 2030 eller så. också kommer att besannas. Detta skulle dock kräva en realisering av mitt utmärkta monetära system. Mellan 2030 och 2016 är det ungefär 14 år nu, och jag tror personligen att detta är uppnåeligt. För att få igenom min EMS. Jag hoppas faktiskt att publiceringen av min bok, den här boken, kommer att påskynda den processen avsevärt. Och att regeringar och politiker börjar förstå att detta - införandet och förverkligandet av mitt Excellent Monetary System - är nyckeln till en mycket bättre framtid för alla och ett mer utmärkt samhälle. Särskilt eftersom det kan och kommer att helt lösa, i ett enda slag, mycket och förmodligen all den ologik som nu finns i det nuvarande monetära systemet och den resulterande penningpolitiken.

Så mitt förslag och min lösning bygger på en mycket bredare förståelse av vad som står på spel, och är därför också mycket bättre och lättare att genomföra än alternativet och förslagen från alla grupper som är anslutna till International Movement for Monetary Reform, vilket alltså inkluderar förslaget om "våra pengar". Till detta kommer att det nuvarande förslaget om "våra pengar" - dvs. förslaget från 2015 - är helt ogenomförbart i praktiken och även skadligt för ekonomin. Det kommer att leda till en fullständig omvälvning av vårt samhälle med sannolikt katastrofala följder för individer, organisationer och även

regeringar. I detta avseende misslyckas stiftelsen "våra pengar" också helt med att inse vad den vill och föreslår.

Mitt förslag är å andra sidan genomförbart och helt klart för genomförande. Det kan också göras delvis i steg, vilket också är bäst. Faktum är att jag redan har beskrivit introduktionsstegen fullt ut. Men det kan också göras på ett sådant sätt att även dessa steg i introduktionen bara behandlas delvis. Detta är inte den bästa lösningen för det slutliga slutresultatet, men det ger regeringen mer säkerhet och bevis för att min innovation för penningsystemet och de åtgärder jag föreslår för att göra mitt Excellent Monetary System till verklighet faktiskt kommer att fungera och ha mycket positiva effekter för såväl individer, organisationer som regeringen. Mitt EMS, när det väl är en realitet, kommer att vara positivt för verkligen alla individer och parter i detta samhälle. På många sätt. Allt som verkligen behövs nu är att en regering har modet och modet att genomföra min innovation för penningsystemet och därmed göra EMS (det utmärkta monetära systemet som jag skapade) till verklighet, även vårt samhälle.

Stiftelsen våra pengar. Vill att möjligheten att skapa pengar ska tas bort från privata banker. Detta är onödigt och dessutom helt destruktivt för samhället. Our Money Foundation förespråkar således en fullständig ersättning av det nuvarande penningsystemet och det nuvarande sättet att skapa pengar, vilket kommer att vara mycket mer drastiskt och skadligt för ekonomin och samhället än vad denna grupp och de individer som är associerade med den inser. Jag, å andra sidan, förespråkar INTE att ersätta det nuvarande penningsystemet och det nuvarande sättet att skapa pengar, utan snarare att komplettera det nuvarande penningsystemet och det nuvarande sättet att skapa pengar. Detta komplement kommer att säkerställa en omvandling av det nuvarande penningsystemet till det utmärkta monetära systemet. Där banker kan och kommer att fortsätta att göra vad de gör nu och vad de är engagerade i nu. Detta kommer att förändras i framtiden, särskilt på grund av övergången till det utmärkta monetära systemet, men dessa förändringar kommer att vara positiva och inte skadliga för ekonomin eller samhället.

Det är, som jag påpekade i det ovanstående. Mycket viktigt att förstå att stiftelsen våra pengar baserar sitt förslag på antagandet och missförståndet att banker och bankernas handlingar och särskilt också det sätt på vilket pengar skapas av banker. Är grundorsaken till finanskrisen och eller skuldkrisen som den blev

officiell år 2008 och som fortfarande allmänt anses vara närvarande i nutid. Och att stiftelsen eller gruppen "våra pengar" och individerna bakom den utgår från att denna kris är en skuldkris och att skulderna är huvudproblemet. Vilket alltså är helt sakligt felaktigt. Även om det också är den vanligaste förklaringen och tankesättet hos nästan alla i samhället och samhället.

Den verkliga, underliggande orsaken till skapandet av skuldkrisen. Är INTE det nuvarande sättet att skapa pengar från banker. Inte heller är det skapandet av skuld. Vad som spelar roll är att det nuvarande monetära systemet och politiken inte passar dagens samhälle och samhällsförändringar, men huvudproblemet är att det nu finns alldeles för lite pengar i ekonomin. Då är det viktigt att inse vad som menas med ekonomin i det här sammanhanget. Jag menar, när jag säger att det finns för lite pengar i ekonomin, att det finns för lite pengar i den primära ekonomin. Den ekonomi där människor producerar och arbetar för att generera inkomster till företag, organisationer och individer. Även om det finns gott om och förmodligen alldeles för mycket pengar i omlopp i finansvärlden och ekonomin, så är det alldeles för lite pengar i omlopp och/eller i de primära processerna i vår ekonomi för närvarande. Detta beror på det nuvarande monetära systemet och den monetära politik som är möjlig som ett resultat av detta, och i synnerhet också på grund av den stora och mycket större och bättre monetära politik som fortfarande är omöjlig som ett resultat av detta. Denna ytterligare, större penningpolitik som inte bara är bättre utan också välbehövlig för dagens samhälle kommer att bli möjlig om och när min innovation för det monetära systemet läggs till det nuvarande monetära systemet och övergången till det utmärkta monetära systemet därmed blir verklighet.

Mitt förslag, det utmärkta monetära systemet, är så utmärkt just för att det är

Baserat på en korrekt förståelse av vad som är den verkliga orsaken till skuldkrisen, vilket är FÖR LITE pengar i ekonomin. I det här fallet betyder ekonomin den primära ekonomin, dvs. ekonomin för varor och tjänster och den ekonomi från vilken arbetstagare och företag får sin inkomst. Med detta menar jag INTE den finansiella sektorn och alla pengar som går in i den, så med inkomst menar jag inkomst från arbete och entreprenörskap/organisation. Arbete.

Tar hänsyn till, och matchar, både samhällsutvecklingen och den verkliga orsaken till skuldkrisen. Och hur den orsaken till krisen bäst kan lösas och penningpolitiken bäst kan eller bör anpassas till samhällsutvecklingen. Vilket särskilt inkluderar ökad effektivitet och möjligheten eller nödvändigheten av att

arbeta färre timmar per anställd. Detta kräver en allt större frikoppling av arbetstagares inkomster och även organisationer/företag från arbete eller aktiviteter. Eller ännu bättre, en annan definition av aktiviteter och ett ekonomiskt tänkande där konsumtion också ses som en aktivitet och kan belönas eftersom den bidrar till samhället och ekonomin. Så även människor som inte arbetar alls utan bara konsumerar bör kunna få en inkomst som är precis tillräcklig för att fortsätta konsumera och leva. Det extrema fallet eller situationen i detta skulle vara att verkligen varje individ i vårt samhälle inte arbetar alls och att verkligen allt görs av maskiner och robotar medan också verkligen varje individ tjänar tillräckligt eller till och med mer än tillräckligt för att fortsätta att uppfylla alla nödvändiga nödvändigheter eller behov, och kanske ännu mer. Denna extrema situation SER omöjlig ut, och är också helt omöjlig inom det nuvarande monetära systemet. Men den här situationen blir verkligen omedelbart möjlig och kan bli verkligt omedelbar verklighet om det behövs, om och när det utmärkta monetära systemet är en realitet.

Baserat på en korrekt förståelse av ekonomi och ekonomiska processer. Vilket inkluderar en korrekt förståelse av inflation. Och att förstå att inflationen är helt missförstådd av mainstream ekonomisk vetenskap och praktiskt taget alla eller alla ekonomer och medborgare. Jag är övertygad om att jag i något avseende har en mycket bättre förståelse, verklig förståelse, av vad inflation verkligen betyder och varför och hur den verkligen äger rum, eller inte, i vårt samhälle och vår ekonomi. Och hur relevant eller irrelevant det är inom både det nuvarande monetära systemet såväl som inom det utmärkta monetära system som jag skapade.

My Excellent Monetary System är ett logiskt relationellt monetärt system. Det tar hänsyn till logiska relationella beroenden och förhållanden i ekonomin och samhället och stöder dem på det mest optimala sättet.

Som det fortfarande anges på webbplatsen för International Movement for Monetary Reform i mitten av 2016, vill Our Money Foundation att framtidens monetära system ska baseras på Full Reserve Banking. Full reserve banking bygger på förutsättningen att pengar ska vara fullt uppbackade. Inte pengarna i sig utan mängden pengar i omlopp måste vara fullt uppbackade, alla pengar som lånas ut måste vara uppbackade och dessutom är alla pengar som ägs av någon också fullt uppbackade.

Intressant nu, att förstå att denna Full Reserve banking och även stiftelse våra pengar inte talar om pengarna i omlopp och de pengar som fortfarande ska betalas eller spenderas. Jag pratar om kredit (som faktiskt också är skuld) men också förskott och lån i den privata sfären. Om alla dessa pengar också måste vara helt täckta, skulle man omvandla hela ekonomin (dvs. inte bara bankdelen som är den del av penningcirkulationen som går genom banker), till vad jag själv kallar och har kallat full reserve economy. Termen full reservekonomi är, såvitt jag vet, ännu inte existerande och därmed en skapelse av mig. Åtminstone i den bemärkelse och förståelse som det används och benämns här. Fullreservsekonomi är dock en term som behövs för att man ska få en fullständig förståelse för det faktum att både fullreservsbank och fullreservsekonomi båda är teoretiska begrepp som bygger på filosofi och mycket mindre på phronesis. Och baserade på ologik snarare än verkligt utmärkt praktisk logik. Som sådan är både full reserve banking och full reserve economy varken logiska, fungerande eller önskvärda alternativ för vårt samhälle och vår ekonomi och verklighet. Dessutom måste det också förstås om full reserve banking är möjligt utan en full reserve-ekonomi.

För att förstå allt detta, att full reservbank samt full reservekonomi inte är önskvärt. Och att begreppet fullreservsekonomi också är mycket relevant för att förstå det fullt ut. Är det nödvändigt att förstå funktionell och icke-funktionell differentiering (som jag menar dessa begrepp) på ett adekvat sätt också, och särskilt att faktiskt tillämpa funktionell differentiering på ett mycket utmärkt sätt. Utöver detta är begreppen relevant och icke-relevant differentiering, som jag menar dem, också viktiga.

Pengar borde vara helt täckta när det gäller bankverksamhet om verkligen alla tar ut sina pengar någon gång. Så är dock inte fallet i normalfallet. Det finns en skillnad i tid mellan uttag av pengar och den nödvändiga utbetalningen av pengar till kunderna. I många fall behöver bankerna inte ens betala ut pengarna, eftersom den stora majoriteten av pengarna ändå hamnar hos samma banker igen. Därför är det nuvarande sättet att bedriva bankverksamhet ett logiskt alternativ. Men det är i fler fall ett logiskt alternativ. Och förutom att det nuvarande sättet att bedriva bankverksamhet är mer logiskt, eller faktiskt på grund av det, är det också ett mycket bättre alternativ för såväl enskilda personer och organisationer som för samhället och ekonomin.

I slutändan handlar ekonomi om konceptet och det sociala förhållandet vid tilldelning. I den mest ideala och konstruktiva och därför mest utmärkta och logiska situationen sker en omvandling från finansiellt kontrakt till socialt kontrakt, och i de mest utmärkta och optimerade situationerna behövs inte ens det finansiella kontraktet längre, utan det sociala kontraktet kvarstår och utvidgas till och med ytterligare. Detta sociala kontrakt behöver dock i många fall stödjas av tillit, och för detta krävs en viss social situation. Den mest bekanta situationen för detta och även den mest långtgående situationen eller tillståndet är fasen och uppkomsten av kärlek eller vänskap och, om man går ännu längre, äktenskap. I nutid ser vi dock att äktenskap är mindre vanligt, förtroende verkar också vara mindre vanligt också på grund av mindre långa och eller nära sociala kontakter. I detta avseende har ytligheten i våra sociala kontakter och i verkligheten förmodligen också en negativ inverkan på vår ekonomi och våra ekonomiska processer. Detta i ännu högre grad eller faktiskt (nästan) enbart på grund av att vårt nuvarande monetära system inte är anpassat för och därmed inte kan hantera konsekvenserna av ytligare sociala kontakter och mindre fasthet. Det kan det Excellenta Monetära Systemet, och penningpolitiken och organisationen kan också vara helt anpassad till varje social situation i det Excellenta Monetära Systemet.

När det gäller en mycket väsentlig del av full reserve banking, nämligen det faktum att alla pengar i full reserve banking bör vara fullt uppbackade, har Our Money Foundation motsagt sig själv sedan ungefär början av 2015. Detta eftersom sedan ungefär den tiden, dvs. ungefär 4 år efter att jag publicerade min bok på kindle/amazon och även ganska lång tid efter att jag mer specifikt förklarade och argumenterade om det utmärkta monetära systemet i olika texter och kommentarer och i olika former av kommunikation på även internet, började stiftelsen våra pengar också kommunicera (och kommunicerar fortfarande) att pengar därför kan skapas ur ingenting. Detta skapande av pengar ur tomma intet motsäger full reserve banking. Eftersom full reserve banking därmed förutsätter full täckning av pengar. Dessa pengar måste därför backas upp av något, enligt definitionen av och teorin om full reserve banking. När pengar skapas ur ingenting täcks dessa pengar INTE av INGENTING. När pengar skapas ur tomma intet finns det inget alls som täcker pengarna. Åtminstone inte en täckning som den förstås eller krävs vid eller under systemet med full reserve banking.

Vad jag försöker förklara här i detta kapitel av min bok, och enligt min mening också otvetydigt har visat, är att det utmärkta monetära systemet och även de väsentliga egenskaperna i detta system har utvecklats av mig och endast mig. Dessutom tycker jag också att det är tillräckligt tydligt att förslaget att börja skapa pengar från ingenting, och absolut på det sätt som jag föreslår som min innovation för penningsystemet som en del av det utmärkta monetära systemet, så tidigt som 2015 verkligen inte har föreslagits av någon grupp eller individ förutom mig själv. Jag noterar dock att jag naturligtvis inte heller kan vara medveten om allt, och att det finns en liten chans att det ändå finns en grupp eller individ som föreslog detta långt före 2015. I så fall hoppas jag bli informerad om det, om någon känner till dessa individer eller personer eller grupper eller organisationer. Så att jag också kan fördjupa mig i skillnaderna mellan vad de föreslår eller föreslog och mitt utmärkta monetära system. Faktum är dock att åtminstone Stichting Ons Geld grundades så sent som 2012 och åtminstone det året var de inte i närheten av att ha kommit lika långt som jag när det gäller ett förslag till ett nytt monetärt system. Än mindre vilken penningpolitik som är bäst lämpad för det, och varför. Dessutom hade Stichting Ons Geld och de inblandade personerna gott om möjligheter att läsa mina skrifter efter den tiden, och jag tror att åtminstone 1 person gjorde det. Jag säger inte att detta faktiskt hände, men jag säger att det är möjligt

Our Money Foundation vill att skapandet av pengar helt och hållet ska gå till staten och att bankerna ska tillåtas och kunna fördela pengar på egen hand i framtiden. Det nuvarande sättet att skapa pengar av banker som ABNAMRO, Rabobank, Postbank och liknande. Kommer då (måste) försvinna helt. I stället vill dock Ons Geld Foundation att bankerna ska skapa pengar. Med den skillnaden att bankerna måste skapa pengar utan skulder. Huruvida dessa pengar ska backas upp av något fysiskt, något påtagligt och något med värde eller inte. Är frågan....vissa källor som Our Money använder hävdar att detta INTE behöver vara fallet, men dessa källor är efter 2013 såvitt jag har kunnat se. Eller till och med efter 2014. Dessutom hävdar Our Money Foundation fortfarande att de vill gå mot Full Reserve Banking, och Full Reserve Banking kräver att pengar ska backas upp av något fysiskt och värdefullt. Som guld, till exempel.

Ett par år efter 2011, eller med andra ord ett par år (!!!!!) efter att jag redan hade föreslagit detta och nämnt det för olika individer och grupper, föreslår Stichting Ons Geld (Foundation Our Money) också att staten/regeringen ska betala en del av regeringens utgifter med skapade pengar, och att detta innebär att en del av

skatterna då också kan avskaffas. Detta deras förslag kommer dock HELT senare än den tid jag redan föreslagit, men det är också 1 av de 3 förslagen från Stichting Ons Geld, som alltså inte stöds av en mycket bredare förståelse och mer omfattande förklaring och berättelse om a) vad den verkliga orsaken till den ekonomiska krisen är och b) hur detta bäst kan lösas i ett bredare sammanhang. Det finns en förklaring vad gäller både a) och b) av personer med anknytning till Våra Pengar och gruppen Våra Pengar, men den förklaringen är a) inte särskilt omfattande och b) baserad på otillräcklig förståelse eller endast en bråkdels förståelse av vad som pågår och vad som krävs för att faktiskt lösa det.

Jag har redan påpekat att jag både på www.academia.edu och i en uppsats som jag skrev för JPE (Journal of Political Economy) för några år sedan har förklarat mitt nya monetära system i detalj. Det har dock förekommit många fler meddelanden om det av mig. Vilket i sig är bra, naturligtvis. Men det ger andra parter och individer möjlighet att justera sina amatörmässiga eller andra förslag och insikter baserat på koncept som jag har och ytterligare kommunicerar. Av en händelse såg jag också nyligen ett inlägg av mig själv på facebook, från den 23 november 2010 (över 5 år tillbaka vid det här laget!) där jag redan anger att regeringen kan a) skapa pengar för att betala för utgifter och b) att skatter kan avskaffas antingen helt eller inte. Min bok på kindle/amazon (publicerad där 2011!) innehåller ännu fler möjligheter till min innovation för penningsystemet och det utmärkta monetära systemet som jag själv har skapat.

Vad som är mycket viktigt att förstå i detta sammanhang är att min innovation för penningsystemet och det utmärkta monetära systemet INTE handlar om att ersätta det nuvarande penningsystemet med ett helt annat penningsystem (som i det teoretiska och för mig amatörmässiga förslaget att grunda våra pengar) utan om ett tillägg till det nuvarande penningsystemet där nuvarande lån och penningmängder samt skulder åtminstone vid tidpunkten för tillägget av innovationen till det nuvarande penningsystemet. Fortsätter att existera. Men genom att lägga till min innovation av/för penningsystemet. Skapas det utmärkta monetära systemet. Till detta bör det dock noteras att en fullständig omvandling av det nuvarande penningsystemet till det utmärkta penningsystemet också huvudsakligen kräver en annan, bättre penningpolitik. Och denna penningpolitik handlar i synnerhet också om HUR, där förändringarna i penningpolitiken måste vara sådana som jag redan har beskrivit i detalj i mycket av mitt arbete/skriverier. Min innovation för penningsystemet är viktig för detta, men också, i synnerhet,

frikopplingen av inkomst från arbete och även substitution eller helt eller delvis avskaffande av alla skatter. Utgör en väsentlig del av det också.

Huvudsyftet med hela detta kapitel är att så mycket och så bra som möjligt förklara och redogöra för skillnaderna mellan Our Money Foundations förslag och mitt Excellent Monetary System. I grund och botten har jag dock redan publicerat min bok om min innovation för det monetära systemet tillsammans med penningpolitiska alternativ 2011. Runt det datumet, men även redan innan och naturligtvis efter, publicerade jag den också på andra ställen på internet och skickade till olika personer delar av min förståelse genom skrivna texter och ytterligare information. Så faktum är att min EMS var klar långt innan Stichting Ons Geld ens började sin sökning efter möjligheter till ett annat penningsystem men också kommunicerades till andra parter. Stichting Ons Geld utvecklade sina idéer, förståelse och förslag betydligt senare och anpassade och ändrade dessutom gradvis mer och mer till det förslag som är "nu" i slutet av 2015. Det förslag de har nu är baserat på förslag från andra och ett sammelsurium av idéer och förslag, vilket inte är baserat på tillräcklig förståelse. Faktum är att det också finns mycket i deras förslag som gör det a) riskabelt att införa och b) leder till ologik i deras förslag. Det ursprungliga förslaget och lösningen som skapades av mig (som var det utmärkta monetära systemet) var redan då (före 2011, så några år tidigare än Våra Pengars förslag) mycket längre och bättre än vad Våra Pengar har nu 2015.

Viktigt att förstå i detta avseende är att min innovation för penningsystemet verkligen är allt som behövs för att få igång ekonomin igen och dessutom skapa en (praktiskt taget) obegränsad finansieringskälla för att betala av/lösa skulder, öka inkomsterna, frikoppla inkomster från arbete, avskaffa skatter helt eller inte, betala statliga utgifter utan skatter, öka bidragen till en tillräcklig nivå eller till och med (långt) över.

Tillägg till denna innovation för penningsystemet eller, ännu längre, en ersättning av de nuvarande sätten att skapa pengar och sättet att bedriva bankverksamhet (bankverksamhet) är därför helt onödigt och dessutom inte användbart. Dessutom leder sådana tillägg till onödiga risker och komplexitet. Att utnyttja min innovation för penningsystemet för de penningpolitiska mål som jag skisserar i denna bok och även redan i min egen bok från 2011 är allt som behövs när det gäller tillägg till det nuvarande penningsystemet. För att uppnå omvandlingen till

EMS och därmed skapa ett mycket bättre samhälle och ta bort mycket av de ologiska och skadliga aspekterna av vår ekonomi och organisering. Mitt EMS är ett frihetligt penningsystem men dessutom också det mest hållbara och fantastiska penningsystem som någonsin kommer att förverkligas.

28. EMS-förslaget kontra vårt pengaförslag

N.D. van Egmond, som är knuten till Herman Wijffels Sustainable Finance Lab, publicerade i mars 2015 ett "working paper" tillsammans med B.J.M. de Vries med titeln "dynamics of a sustainable Financial-economic system" (N D van Egmond och B J M de Vries, "Dynamics of a sustainable financial-economic system", Utrecht University, 2015). Där nämner han också stiftelsen "Ons Geld" och det brittiska initiativet "Positive Money UK" och att båda vill gå mot ett FRB-banksystem. Att båda organisationerna vill se att Chicagoplanen från 1936 införs. Han anger också i sin publikation att hans föreslagna system bygger på två element: Full Reserve banking (FRB) och DFM (skuldfria pengar).

Vad som framgår av denna publikation av van Egmond (som bland annat är ansluten till initiativet "våra pengar") och även av publikationer från själva stiftelsen "våra pengar" (både på dess webbplats och de publikationer de hänvisar till) är funktionen eller skapandet av skuldfria pengar (DFMFRB) som de vill ha det. Ett mycket annorlunda sätt att DFM som jag tror att det är önskvärt och vad som också kommer att vara det bättre sättet att DFM. DFM kan naturligtvis skapas på olika sätt och vid olika tidpunkter och användas för olika syften. DFMFRB under Full Reserve Banking (FRB) är ett mycket annorlunda sätt att skapa DFM än DFMEMS under mitt Excellent Monetary System (EMS). Därmed är hela idén med Chicagoplanen och även förslagen från Our Money och alla människor bakom den (som Klaas van Egmond också) inte bara alldeles för teoretisk utan också praktiskt taget helt oönskad för att någonsin införas. Om detta någonsin skulle införas i samhället kommer hela ekonomin att bli en stor röra och även helt förstörd. Detta beror på att förslagen från Our Money och Klaas van Egmond inte tar hänsyn till de relationella beroenden och den logik som bör finnas i det monetära systemet. Dessa relationella beroenden och denna logik stöds dock till fullo av mitt utmärkta monetära system, som därför också utgör både en helt praktisk och omedelbart genomförbar faktisk lösning på skuldkrisen.

På grund av dessa skillnader i DFMFRB under Full Reserve Banking (Chicagoplanen - förslaget om "våra pengar" och personer som Klaas van Egmond) jämfört med DFMEMS som uppstår inom EMS. Ger jag DFMFRB

under Full Reserve Banking förkortningen DFM-FRB eller DFMFRB och de under min EMS förkortningen DFM-EMS eller DFMEMS

Medan Our Money Foundation, alla andra organisationer som är anslutna till International Movement For Monetary Reform (såsom även "Positive Money UK", occupy/David Graeber och individer som är anslutna till dessa organisationer alla föreslår versioner av Chicagoplanen och Full Reserve Banking. Och därigenom vill flytta helt från Fractional Reserve Banking till Full Reserve Banking. Och därmed föreslå och till och med vilja se en viss kombination av Full Reserve Banking (FRB) och en till synes matchande, restriktiv och rigid version av Debt Free Money-FRB (DFMFRB) införas i vårt samhälle. Består den mest utmärkta monetära reformen som ska införas, nämligen den som har varit klar och skapad av mig själv i flera år, av en kombination av vad van Egmond i sin publikation kallar Money As Debt (MaD), men som i själva verket är analog med Fractional Reserve Banking (FRB-EMS) i kombination med Debt Free Money-EMS (DFMEMS).

Det är alltså så att det i stort sett finns två förslag om man jämför mina med alla de nämnda gruppernas, nämligen

Full reservbank med en restriktiv, rigid version av skuldfria pengar som är DFMFRB. Det här är vad DFB i den vanliga definitionen och förståelsen av det verkligen är.

Fraktionerad reservbank med ett tillägg till att det är ett extremt flexibelt och fantastiskt sätt att skuldfria pengar. Som jag föredrar att inte heller namnge mig själv, utan istället är den DFM-versionen min innovation för penningsystemet som leder till skapandet av det utmärkta monetära systemet (EMS). Inklusive i den en viss form av DFM-EMS eller DFMEMS

Positive Money UK, Our Money Foundation, Occupy/David Graeber och alla de individer och grupper som är anslutna till dem föreslår alternativ 1. Ett alternativ som både är alldeles för teoretiskt och amatörmässigt, men inte heller alls önskvärt eller lämpligt för ett praktiskt genomförande.

Mitt förslag, införandet av EMS genom att genomföra min innovation för penningsystemet och därigenom omvandla det nuvarande monetära systemet till det utmärkta monetära systemet (EMS) som jag skapade är VÄLDIGT praktiskt, professionellt och också omedelbart genomförbart i samhället. Ju tidigare det faktiskt händer, desto bättre kommer det att vara för ekonomin och samhället.

Vad som dock är MYCKET viktigt att inse är att jag här i texten också använder termen skuldfria pengar i samband med EMS och min innovation för pengasystemet. Men att det faktiskt är felaktigt och inte tillämpligt inom EMS. Detta beror på att även om skuldfria pengar är en aspekt av pengar som skapas inom det utmärkta monetära systemet, och också är en viktig aspekt av dessa pengar, finns det mycket mer relevanta aspekter av min innovation för penningsystemet som INTE återspeglas i begreppet skuldfria pengar. Specifikt talar jag om HUR pengarna skapas inom EMS via min innovation för penningsystemet men också av VEM eller vilka organisationer som kan göra det, vilket juridiskt och organisatoriskt stöd och strukturer som behövs för det, och VAD som då också därigenom är möjligt inom det Excellenta Monetära Systemet (EMS). DFM är därmed och därför ett alldeles för begränsat begrepp för något inom EMS. Men för en jämförelse av mitt EMS med FRB är det användbart att använda det här och i t abellen nedan så. Men när jag använder DFMEMS i den här texten eller någon annanstans menar jag något som är MYCKET bredare och som också har många fler aspekter än att bara vara skuldfri från de pengarna. Så i det avseendet, vad som kan göras med det, är DFMEMS mycket bredare och mer omfattande än den ursprungliga definitionen och innehållet i termen DFM som den används i full reserve banking.

Vad som verkligen måste förstås tydligt även här är dock att skuldfria pengar (DFM) hittills verkligen har varit och fortfarande är en terminologi som endast används för något som (per definition) tillhör det teoretiska förslaget om Full Reserve Banking. Med DFM menas att Full Reserve Banking (per definition) går ihop med DFM eftersom inom Full Reserve Banking-systemet borde egentligen alla pengar skapas DFM, men är också DF(M) när de fördelas. Det vill säga, pengarna skapas vid någon tidpunkt när FRB redan är en realitet, och sedan är dessa pengar också alltid skuldfritt allokerade. Det finns faktiskt aldrig något skuldskapande inom FRB eftersom alla pengar i "systemet" är och förblir skuldfria. Så i det avseendet, eftersom de är skuldfria, är pengar inom Full Reserve Banking-systemet mycket bredare och mer omfattande skuldfria än de någonsin kommer att vara eller önskas vara inom EMS.

Och i det avseendet uppstår därför inom EMS-systemet något som också kan kallas skuldfria pengar i det avseendet. Men denna definition och kapacitet av skuldfria pengar som kommer att bli till i EMS verklighet är en mycket annorlunda form och innehåll av skuldfria pengar än det som hittills allmänt och i vårt samhälle kallas för att vara skuldfria pengar. I vårt nuvarande samhälle och även ekonomi och även av någon annan person eller grupp i detta samhälle förutom mig själv, har skuldfria pengar använts och används och presenteras endast på 2 olika sätt, dvs.

Förslaget om skuldfria pengar är ett begrepp där endast begreppet eller ordet används, men inte i samband med något monetärt system. I det avseendet är det därför praktiskt taget meningslöst, det enda som detta begrepp då innehåller är verkligen skuldfria pengar. Men det nämns ingenting om vilka pengar som är skuldfria, om det är vid skapandet eller tilldelningen och skapandet eller tilldelningen av vem eller för vem. Det finns alltså ingen som helst relationell koherens och de skuldfria pengarnas egenskaper nämns inte alls eller endast i begränsad omfattning, om ens i någon större utsträckning. I så fall antas det vanligtvis av ekonomer att dessa skuldfria pengar är integrerade i en Full Reserve Banking-situation eller teori

Skuldfria pengar som en integrerad del av Full Reserve Banking.

Så i dagens samhälle används termen DFM ännu inte i samband med min EMS, vilket inte heller är möjligt eftersom ingen förstår därmed min EMS tillräckligt fullt ut ännu och absolut inte att detta är en form av skuldfria pengar eftersom det är min skapelse och förslag. Skuldfria pengar som en integrerad del av Full Reserve Banking (som faktiskt är och hittills är den enda relationella versionen av skuldfria pengar som nämns av individer och grupper) är således situationen där verkligen ALLA pengar i samhället skulle vara skuldfria. En situation som aldrig kommer att inträffa i samhället, och inte heller bör inträffa, eftersom det är en mycket oönskad situation.

Skuldfria pengar inom EMS är tvärtom bara skuldfria i det ögonblick de skapas av en annan part än privata banker som ABN Amro och Rabobank, och för ett annat syfte och en annan penningpolitik än de icke-skuldfria pengar som för närvarande skapas inom det nuvarande monetära systemet när privata banker skapar pengar och skulder. Skuld som skapas både när banker skapar eller tilldelar pengar till individer och organisationer, men också när privata banker skapar och eller tilldelar pengar till staten.

Inom EMS faller privata bankers skapande och allokering av pengar till staten bort, eller reduceras kraftigt. Istället skapas ett skuldfritt skapande och allokering av pengar av staten. Tilldelningen kan ske till olika parter. Detta OH:s skuldfria skapande och allokering av pengar till andra parter för olika penningpolitiska syften (den helt nya form av OH:s penningskapande som uppstår inom EMS och som är och bör vara tillämplig) är dock utöver de icke skuldfria pengar som skapas och allokeras av privata banker till individer och organisationer, och eventuellt även till staten. Förvisso kommer det inledningsvis inom EMS även fortsättningsvis att skapas och fördelas pengar av privata banker och lånas ut (dvs. även icke skuldfria) till regeringar. Detta kommer att fortsätta och förmodligen alltid existera i viss utsträckning inom EMS. Så i det avseendet och även i själva verket kommer skuldfria pengar inom EMS aldrig att uppstå i så stor utsträckning inom EMS monetära system och EMS ekonomi som det föreslås inom Full Reserve banking. Så även inom EMS kommer både skuldfria pengar och icke-skuldfria pengar att vara en realitet och kommer faktiskt att fortsätta att existera.

Så en väsentlig del av definitionen och förståelsen av DFM å ena sidan och skuldfria pengar inom EMS å andra sidan, är det faktum att DFM inom Full Reserve Banking är en väsentlig del och också den egentligen enda formen av pengar som är ett faktum inom Full Reserve Banking. Icke-skuldfria pengar existerar inte inom Full Reserve Banking och är inte heller en del av den. Vid både skapande och allokering av pengar måste pengar vara skuldfria inom Full Reserve Banking. Medan skuldfria pengar i EMS , termen skuldfri, där indikerar att pengar vid skapande och allokering kan vara skuldfria i något avseende, men behöver inte vara det. Om de är skuldfria inom EMS, så är de resultatet av och en del av min innovation för penningsystemet och därmed en del av EMS monetära system och policy. Om pengar inom EMS inte är skuldfria, vilket inte bara är en möjlighet utan också önskvärt, så är det pengar som skapats och fördelats av privata banker. Oavsett om det är för de syften som anges eller inte så skapas och eller fördelas de också inom det nuvarande monetära systemet av privata banker till och för individer och organisationer men därmed också till och för regeringar.

Men eftersom det inte är DFM enligt den nuvarande definitionen och förståelsen av DFM i samhället (som är DFM i samband med FRB), tvivlar jag fortfarande i det avseendet på att skuldfria pengar inom EMS bör kallas så. Att här ange skillnaden mellan DFM å ena sidan och skuldfria pengar inom EMS å andra

sidan är dock användbart. Och så uppstår skuldfria pengar inom EMS. Men för bättre förståelse och för att undvika missförstånd kan det därför vara bättre att trots allt benämna skuldfria pengar inom EMS på ett annat sätt. Men det är också situationen för tillfället. Eftersom både DFM (i samband med FRB) och FRB är helt värdelösa för praktiska ändamål och inte har något praktiskt värde, kommer DFM som term egentligen bara att behöva försvinna helt och hållet. I stället, både i samband med EMS och när mitt EMS-penningsystem har blivit verklighet, måste och kommer termen skuldfria pengar att få användas, men det kommer att vara en helt annan terminologi och kapacitet än vad som för närvarande avses med DFM.

Min innovation för pengasystemet

En dator och samma programvara som bankerna använder, med skillnaden att ett extra konto också kan skapas på den programvaran och att siffror också kan skrivas in på det kontot eller att antalet pengar på det helt enkelt kan ökas till obegränsad höjd

Att koppla datorn till andra bankers banksystem/banker och på så sätt göra den till en del av det internationella banksystemet IT-tekniskt/matematiskt

Genom 2) har den datorn blivit en bank. Och följande steg kan utföras

På den dator som avses i 1). Skapa ett bankkonto. Fyll det bankkontot - som nu kallas EMS-bankkonto - med pengar genom att ange ett nummer med önskat antal nollor. Eller öka det med det önskade/behövliga antalet nollor eller bara mycket mer... mer är inte i vägen och, så länge det inte överförs till andra konton, påverkar det inte ekonomin alls.

Använd siffrorna (penningmängden) på det bankkonto som avses i punkt 4) för att betala önskade utgifter.

Allt detta (1-5) bör inledningsvis endast utföras av staten, eventuellt eller mer sannolikt via bankerna, men om tillräcklig lagstiftning finns på plats och om det är till nytta för ekonomin, kommer det också att vara tillrådligt och användbart om även enskilda personer och organisationer/företag tillåts ha ett eget relevant EMS-konto, obegränsat eller inte, under villkor och begränsningar.

En så kallad bankrusning behöver inte längre vara ett problem alls inom EMS heller, om alla de som tar ut pengar helt enkelt får pengarna digitalt på någon enhet i sinom tid. Och kan sätta in det igen när som helst till en annan bank. Eller om saldot överförs digitalt till en annan bank direkt. Om den bank som måste göra det har för lite digitala pengar för det, kan detta kompletteras via min innovation för pengasystemet. Under vissa förutsättningar, förstås, men det går säkert att ordna både juridiskt och organisatoriskt. Med eller utan avtal om framtida återbetalning av medel från banken i fråga om det finns möjlighet till det.

29. EMS penningpolitik

EMS möjliggör en kraftig förbättring av penningpolitiken. Vad som är viktigt här är penningpolitikens karaktär och de syften för vilka penningpolitiken används och utvecklas.

I de följande avsnitten kommer jag att ge ett första förslag till strategi för införandet av EMS och en färdplan för genomförandet. För att göra detta är det viktigt att förstå karaktären och de underliggande målen.

Naturligtvis är ett av målen ett mer hållbart samhälle. Ett annat mål är en ekonomi som fungerar bättre. Men vad är bättre på det? I vilket fall som helst måste konsumtion bli en viktig aspekt av EMS samhälle och ekonomi. Detta kommer att innebära att vi måste se annorlunda på vad vårt samhälle fortfarande behöver i form av varor och tjänster, samt hur de produceras och distribueras. Vetenskapen, de intellektuella och akademikerna kan ge ett viktigt bidrag till detta.

EMS-politiken kommer att behöva ägna stor uppmärksamhet åt de lägre inkomstgrupperna, särskilt i början. När det gäller situationen i Nederländerna talar jag om socialbidragstagare, pensionärer och andra bidragstagare. Men också om arbetstagare som tillhör de lägre inkomstgrupperna. Alla dessa individer och grupper behöver mer stöd och hjälp i större eller mindre utsträckning än vad som är fallet för närvarande. Där det sociala stödet kan vara mindre nödvändigt eller önskvärt för vissa, men det ekonomiska stödet uppenbarligen är mycket önskvärt i större eller mindre utsträckning. Förutom att fokusera på låginkomsttagare, när förståelsen finns för att EMS-metoden är otroligt positiv och hur den ska användas, måste mycket fokus och uppmärksamhet också riktas mot miljö och natur. Inte bara nationellt, utan även internationellt. Det är självklart.

När det gäller hälsa och säkerhet är det mycket som kan och ska förbättras, inte minst inom och mellan organisationer. Produkter och arbetsprocesser måste bli säkrare där det behövs och mindre skadliga för miljön och hälsan. Även här är vetenskapens betydelse stor. Det är också därför som vetenskapens stöd är så viktigt i en relativt sen fas av införandet och förverkligandet av EMS. Och dess betydelse i och för att stödja och förverkliga ett bättre samhälle kommer bara att öka.

Både när det gäller strategin för att införa EMS och färdplanen för genomförandet kommer en god förståelse för både EMS och samhällets tillstånd och möjligheter vid den tidpunkten att vara av stor betydelse. Det finns steg och önskad utveckling i samhället som EMS redan kan stödja (EMS monetära system är extremt flexibelt och kan finansiellt stödja all möjlig och önskad utveckling i samhället, framtida eller annan!) men som vårt samhälle ännu inte är redo för. Genom riktat stöd till intellektuella och akademiker där så behövs kan även denna önskade utveckling stödjas och eventuellt påskyndas.

Mina föreslagna första steg för att införa EMS syftar främst till att öka den disponibla inkomsten, särskilt för de lägre inkomstgrupperna, utöver att faktiskt lösa (stats)skulden. Detta är steg som kan, och förmodligen bör, genomföras i ganska stor skala, särskilt i början, för att återbalansera samhället och samhället. I slutändan är detta kärnan i EMS och återhämtningen av ekonomin; att återställa balansen i ekonomin. Den balansen är nu helt borta, för med tanke på den nuvarande samhällsutvecklingen och storleken på och antalet enheter (produkter, processer, tjänster, individer, organisationer, företag, regeringar) i vårt samhälle finns det egentligen alldeles för lite pengar i vårt samhälle. Jag talar om skuldfria pengar.

Efter att balansen i samhället har återställts i tillräcklig utsträckning - genom att min innovation för penningsystemet har tillämpats på olika sätt, men framför allt på det sätt och i den ordning som jag har föreslagit - kan den EMS-innovation som jag har skapat användas för att bättre stödja och forma den nuvarande och framtida utvecklingen i samhället. Detta gäller i synnerhet utvecklingen på arbetsmarknaden och i företag och organisationer. Denna utveckling kräver en ytterligare frikoppling av inkomst och arbete. Och en större säkerhet för en konstant och i alla fall tillräcklig inkomst för alla invånare i ett land, både de som arbetar och de som inte arbetar. En sådan säkerhet kan inte garanteras och

förverkligas med det nuvarande monetära systemet; även för detta är en övergång till det utmärkta monetära systemet mycket välbehövlig.

Särskilt när det gäller steget att använda min EMS-innovation för att frikoppla arbete och inkomst är dock sättet av yttersta vikt. Om innovationen används på fel sätt eller i för stor utsträckning eller för fel befolkningsgrupper kan och kommer den på olika sätt att störa och förstöra hela ekonomin. Men om den används på rätt sätt, vilket med rätt förståelse är mycket möjligt och effektivt, leder det till en mycket ljus framtid för alla. En framtid där det blir möjligt för alla att arbeta mindre för samma eller högre inkomst. Men där människor inte kan och inte kommer att välja att sluta arbeta helt och hållet eftersom deras inkomst ändå alltid är garanterad. Och det för mig rakt in på det som verkligen är kritiskt och förmodligen kommer att förbli det, åtminstone för tillfället, när jag tillämpar min innovation för att penningsystemet ytterligare ska frikoppla arbete och inkomst. Nämligen att detta inte bör och inte kan leda till en ovillkorlig garanti för löner även om människor inte är villiga att arbeta

Inkomst kan och kommer endast att garanteras människor genom min EMS-innovation om de som får inkomsten fortfarande måste arbeta där det är nödvändigt och önskvärt, så länge de kan göra det. Men när EMS väl är på plats kommer detta alternativ (frikoppling av inkomst och arbete med hjälp av EMS-innovationen) att göra det möjligt att på ett mycket mer målinriktat sätt välja vilka människor som eventuellt måste arbeta och vilka som inte kommer att uteslutas från det utan i viss utsträckning kommer att tillåtas att själva välja om de fortfarande vill och kan arbeta eller inte.

Jag talar om att utesluta äldre människor i vissa yrkesgrupper från arbete, och att ovillkorligen ge tillräcklig inkomst till individer som av någon anledning verkligen inte längre kan arbeta eller att det av någon anledning är önskvärt att dessa individer inte längre arbetar. Och där individer fortfarande arbetar kan de arbetslösa i framtiden också helt enkelt användas för arbete och - om tillräckligt många människor eller i framtiden också (endast) robotar finns tillgängliga för vissa aktiviteter - kan antalet arbetstimmar per vecka för vissa aktiviteter eller yrken minskas i genomsnitt för varje individ. Med dessa individer som möjligen fortfarande har valet att arbeta fler timmar än detta minimum som krävs för att ha en anständig inkomst. Och därmed (fortsätta att) tjäna lite extra. På så sätt kan man välja extra trygghet för framtiden.

En ytterligare fördel med EMS är att det inom det Excellenta Monetära Systemet kan skapas (mycket) mer pengar och därmed budget även för vetenskap och intellektuellt arbete. Jag tänker mig därför att det även skall bli möjligt för individer att starta egna projekt och ges möjlighet att ansöka om budget för detta projekt enskilt eller i grupp. Att dessa projekt sedan bedöms av ett visst organ, och om de godkänns att man då också villkorslöst och skuldfritt tilldelas medel för att (försöka) förverkliga dessa projekt.

Och även om innovationen för penningsystemet i de inledande faserna av EMS egentligen bara kan och bör genomföras och användas av den nationella regeringen, är jag själv därför för att innovationen för penningsystemet i ett senare och mer moget stadium av EMS också tillåts att direkt genomföras och användas av regeringar, företag, organisationer och individer på lägre nivåer. Detta naturligtvis under vissa förutsättningar.

Sist men inte minst. Innovationer för penningsystemet kan naturligtvis också leda till att det finns för mycket pengar i ekonomin. Om det verkar troligt att så blir fallet måste vi titta på vad pengarna används till. Om något kan ordnas relationellt genom lagar eller avtal för att upphäva eventuella negativa effekter av mer pengar i ekonomin. Jag vill uttryckligen nämna här att situationen från 2008 till 2016 är (eller var?) just sådan att det finns och fanns alldeles för lite pengar i ekonomin. Därför finns det, särskilt i början av genomförandet av EMS, verkligen mycket utrymme och även ett behov av att verkligen tillämpa innovationen för penningsystemet i mycket stor utsträckning och i stor och omfattande omfattning. I ett senare skede kommer mycket av dessa pengar också att börja flöda genom ekonomin, vilket också kan minska behovet av att tillämpa innovationen för EMS. I så fall kan det vara så att viss beskattning kan visa sig nödvändig (igen), inte så mycket för att erhålla inkomster för regeringar utan mer för omfördelning av inkomster/egendom. I vilket fall som helst kommer behovet av en ordentlig frikoppling av inkomst och arbete bara att öka i framtiden, särskilt om vissa arbeten endast eller i allt högre grad kommer att utföras av robotar och automatisering. Det kommer förmodligen att leda till ett allt mindre behov av vissa arbetstagare. Även om jag personligen tror att de också kan användas för andra aktiviteter, men det kommer också att ta mycket bättre form och kan och kommer att stödjas på ett mycket bättre sätt med EMS monetära system som jag skapade. Ett system som omedelbart kommer att vara ett faktum genom och vid tillämpning av min innovation för det monetära systemet, som är EMS-innovationen. Som jag också har kallat EMS-metoden i den här boken.

I de följande avsnitten nämner jag redan något om strategin och stegen i genomförandet av och för EMS-systemet. Det bör naturligtvis påpekas att innehållet i de penningpolitiska stegen i hög grad är beroende av (utvecklingen i) samhället. Därför fungerar de kommande 2 kapitlen endast som vägledning. Jag anger dock i dessa kapitel vad som enligt min mening bör vara de första stegen i och för genomförandet av EMS-systemet, varför så är fallet och även hur de bör genomföras på vad jag anser vara det bästa sättet.

30. Strategin för och genomförandet av det utmärkta monetära systemet

I den här boken har jag i stort sett beskrivit det utmärkta monetära systemet. Där jag har förklarat vad som händer i vår nuvarande ekonomi och samhälle, och förhoppningsvis också gjort det tillräckligt tydligt att det nuvarande monetära systemet och politiken - vårt penningsystem och sättet vi hanterar det på - både kan beskrivas som ganska förhistoriskt, och också av den anledningen inte har förändrats nämnvärt i sina beståndsdelar på senare tid. Det är delvis därför som det nuvarande monetära systemet inte passar dagens ekonomi och samhälle. Och absolut inte med en ekonomi och ett samhälle som är eller kan bli möjligt med nuvarande och framtida kunskap inom organisations- och förändringshantering. Därigenom kommer mina bidrag avseende EMS men också mina insikter inom området sensemaking och mer specifikt också min praktik och holopluristiska metodik och perspektiv att spela en avgörande roll i en snabbare och mer utmärkt förbättring av vårt samhälle. Drivet av och ledande till en transformation mot ett mer relationellt och hållbart samhälle och organisationsformer. I vilket pengar och monetära system och policyer återigen kommer att bli mycket mer stödjande och kommer också att bli mycket mer möjliggörande för individer och organisationer i vårt samhälle.

Med EMS står vi inför en otroligt vacker vändpunkt och en fantastisk utmaning och källa till möjligheter. Vilket är för vackert för att fullt ut förstå just nu. Om EMS och dess möjligheter utnyttjas och förverkligas i största möjliga utsträckning, och i synnerhet också stöds och anammas av regeringar över hela världen, kommer vi alla att stå inför en oerhört vacker, utmanande och stimulerande framtid. I vilken många ideal, till exempel hos personer som Karl Marx men också hos till exempel John Maynard Keynes, faktiskt kommer att bli verklighet. I en annorlunda och kraftigt förbättrad version av vad dessa visionärer i det förflutna hade i åtanke vid den tidpunkten.

När det gäller John Maynard Keynes tänker jag framför allt på de möjligheter som uttrycks i hans text från 1930 med titeln "Economic possibilities for our grandchildren". Utifrån min förståelse av att möjligheterna när det gäller monetära system är ekonomiska men i mitt fall också i hög grad beroende av min expertis och mina insikter inom området förändringsledning skrev jag 2013 en

variant på detta med texten " change (management) solutions for us and our (grand) children" . Jag har dock inte tagit med den texten i den här boken, åtminstone inte för tillfället.

John Maynard Keynes trodde att det i framtiden inte längre skulle vara nödvändigt att arbeta lika länge som på hans tid. Att inom cirka 100 år efter att den skrevs (det vill säga runt eller före 2030) skulle alla som vill kunna arbeta mindre än eller runt 15 timmar i veckan. Detta på grund av ständigt ökande produktivitetsökningar och stigande löner.

Ytterligare frikoppling av arbete och inkomst, eventuellt genom och efter införandet av min EMS, kommer verkligen att göra det möjligt att arbeta mindre i framtiden och jag tror runt 2030. Och kanske omkring 15 timmars arbete per vecka kommer att vara möjligt för de flesta. Men frågan är förstås om detta är önskvärt. Helst ska alla kunna och få välja själva om de verkligen vill gå ner till 15 timmar eller fortsätta att arbeta längre och mer. Samtidigt som man ser till att alla kan fortsätta att tillgodose sina behov, att det finns tillräcklig arbetskraftskapacitet för företag och organisationer.

Den frikoppling av arbete och inkomst som blir verklighet inom EMS måste dock åtföljas av en tillräcklig inkomst och trygghet för alla. I dagens läge avskaffas allt fler jobb på grund av effektivitetsskäl, men också för att vissa jobb subventioneras av staten. Detta leder till att framför allt många lågutbildade arbetstagare förlorar sina jobb eftersom de konkurreras ut av dem som subventioneras av staten. Detta är inte önskvärt och införandet av EMS kommer att ge en bättre lösning även på detta. Men även under det nuvarande systemet bör de jobb som för närvarande subventioneras inte subventioneras eller subventioneras i (mycket) mindre utsträckning eller på ett annat sätt. Dessutom bör minimilönerna höjas för vissa typer av arbeten och arbetstagare.

Redan i min bok från 2011 beskrev jag vad som är möjligt med och inom EMS, som t.ex. Såsom bland andra

Sänkning eller helt borttagande av vissa eller alla skatter

Betala för statliga utgifter med pengar som skapats ur tomma intet utan skuld. Så att statliga utgifter inte behöver betalas med skattebetalarnas pengar.

Öka intäkterna för anställda och/eller företag och andra organisationer

Lösa skulder.

Naturligtvis behöver inte alla dessa frågor behandlas och lösas på en gång. Många variationer är möjliga när det gäller i vilken utsträckning dessa frågor anpassas och förverkligas genom och inom EMS. Det finns också många variationer i hur. Och naturligtvis spelar det stor roll hur allt detta görs. För mycket handling kan också vara skadligt, precis som ett felaktigt eller inte optimalt sätt att göra saker kommer att ha nackdelar eller inte vara lika fördelaktigt som andra sätt att göra saker. Eftersom jag själv har en riktigt bra förståelse för konsekvenserna av vissa handlingar, liksom relationell insikt, hoppas jag att jag i framtiden (efter att EMS har realiserats) kommer att vara involverad i varje steg för att införa dessa ytterligare funktioner i EMS av myndigheterna. Och att då, i motsats till den nuvarande tiden (2016), kommer min åsikt och förståelse verkligen att lyssnas på och ageras på.

När det gäller genomförandet är det viktigt att inse att EMS i sig är mycket lätt att genomföra, men att de olika möjliga åtgärderna i samhället måste stödjas på lämpligt sätt för att undvika problem. Ett sådant stöd kan till och med innebära att viss ny lagstiftning först är önskvärd. Det kan handla om lagstiftning som gör det möjligt för regeringen eller regeringarna att fastställa maximi- eller minimipriser för vissa produkter eller till och med produkter från ett visst företag. Eller samma sak kanske för löner också. Jag tycker att utvecklingen med en standardisering av inkomsterna, som den lag om normering av toppinkomster som nyligen trädde i kraft i Nederländerna, i sig är en bra utveckling. Att regeringar åtminstone har möjlighet att kontrollera detta om så önskas.

Men tillsammans med denna lag om standardisering av toppinkomster måste man också se till att framför allt låginkomsttagare får mer inkomster över eller mindre utgifter. När det gäller strategin för att införa EMS anser jag själv att man, särskilt i början, bör välja att använda alternativen 2) och 4), dvs. via offentliga utgifter, betalning för kostnadsdelning mellan anställda och invånare och avbetalning av skulder, för att se till att en eventuell sänkning av vissa skatter,

förutom lägre kostnader för invånarna och en minskning av statsskulden, förmodligen redan delvis kan genomföras. För invånarna är det särskilt viktigt att sänka kostnaderna och skatterna, medan detta delvis kan införas på ett mer ansvarsfullt sätt om statsskulden verkligen minskar.

Därför förespråkar jag på regeringssidan att minska statsskulden och betala för offentliga utgifter genom min innovation för penningsystemet som leder till förverkligandet av EMS och som är den viktigaste delen av EMS. Men det som är ännu viktigare och som verkligen bör införas och/eller förverkligas först är att sänka kostnaderna och eventuellt skatterna för invånare och arbetstagare.

För att minska kostnaderna för invånarna är det första man bör tänka på att minska kostnaderna för sjukförsäkring och eventuellt även bilförsäkring och/eller (väg)skatt. Alla eller delar av dessa minskningar eller helt försvinnande av kostnader för invånare (via EMS, så småningom kan alla försäkringar och skatter betalas genom min innovation för penningsystemet!) Kommer att ha ett extremt positivt resultat på invånarnas fria disponibla inkomst. Om dessutom arbetstagarnas pensioner också betalas och säkras genom EMS-metoden kommer det att ha en positiv inverkan på både invånarnas värdepapper och arbetstagarnas disponibla inkomst. Men det kan också öka de anställdas löner på detta sätt, åtminstone med skillnaden mellan nuvarande minimilön och det belopp som arbetsgivarna för närvarande betalar för anställdas pensioner.

Vad man måste inse när man inför EMS är att EMS skapas genom ett tillägg till det nuvarande monetära systemet, men att detta tillägg därför kommer att öka antingen kostnaderna eller intäkterna för invånarna i ett land, för organisationer och företag eller för regeringen eller regeringarna. Att det finns väldigt många sätt att införa och utforma detta politiskt. Och att det särskilt i början, när EMS först införs, kan vara klokare men i alla händelser säkrare och mer realistiskt och enklare att införa EMS i en relativt begränsad skala. Jag nämner relativt begränsad här eftersom det mycket väl kan handla om många miljoner direkt. Det verkar vara mycket pengar, men det är ganska begränsat om man ser till den allmänna politiken i stort.

Så mitt eget förslag, med tanke på ovanstående, är att först börja betala 1 viss försäkring eller skatt för invånare åtminstone en gång genom min innovation för pengasystemet (EMS-metoden). När det gäller försäkringar, enligt min mening, är sjukförsäkring bäst lämpad för det. Att de totala premierna för sjukförsäkring för alla invånare i Nederländerna helt enkelt betalas i sin helhet under 1 år genom EMS-metoden, och sedan undersöks konsekvenserna för den nederländska och världsekonomin. Jag förstår personligen att konsekvenserna bara kommer att vara otroligt positiva, men tyvärr finns det fortfarande för många individer och partier som först måste se och uppleva detta för sig själva.

31. Genomförandeplanen för det utmärkta monetära systemet

I det föregående kapitlet började jag med att delvis förklara och beskriva strategin för genomförandet av EMS. Från strategin och, vilket är ännu viktigare, (medvetenheten om och förståelsen av) strategiska val i penningpolitiken följer en genomförandeplan för EMS. Eftersom denna genomförandeplan naturligtvis är starkt kopplad till de (strategiska) val som görs när det gäller penningpolitiken och genomförandet av EMS, kommer jag inte att kunna ge en genomförandeplan för genomförandet av EMS här mycket konkret. Vad jag däremot vill göra är att ge ett förslag till genomförande.

Jag har redan nämnt i avsnittet om strategin för genomförandet av EMS att jag anser att EMS bara bör genomföras i relativt begränsad skala till en början. Jag vill och önskar dock att EMS ska implementeras riktigt snabbt. Om och så snart som minst 1 kostnad betalas genom min innovation för pengasystemet, kommer EMS att bli verklighet omedelbart. Engångsbetalningen av sjukförsäkringspremier för alla invånare i Nederländerna med hjälp av EMS, och sedan för ett helt år, är det första steget såvitt jag är bekymrad. Och jag personligen föredrar att detta händer så tidigt som 2017. Min bok, den här boken, kommer att publiceras 2016. Och förhoppningsvis kommer alla som känner till den här boken att göra mycket reklam för den och den kommer att läsas och även förstås av väldigt många redan 2016. Så att regeringen kanske och förhoppningsvis snart faktiskt kommer att genomföra en relativt begränsad och riskfri introduktion av EMS som jag beskriver det här. De efterföljande resultaten kommer då att uppmuntra regeringen att börja ta fler politiska steg för att främja och även införa EMS i större skala i vårt samhälle. Oavsett om det stöds av önskvärda, positiva lagar och förordningar eller inte.

Omedelbart med det första steget, eller åtminstone relativt snart efter att det första steget har realiserats (betalning av sjukförsäkringspremier med hjälp av min EMS-innovation), skulle jag själv vilja se att regeringen eller möjligen flera regeringar återbetalar en del (och helst en betydande del) av sin statsskuld via EMS-metoden också. Detta skulle då omedelbart skapa mer utrymme för att även möjliggöra en tredje aspekt av EMS-penningpolitiken, nämligen att sänka eller avskaffa skatter och/eller punktskatter.

När det gäller genomförandeplanen för EMS kommer många val således att behöva göras när det gäller penningpolitiska val (vilka kostnader eller utgifter som ska betalas först via EMS-metoden) men också när det gäller ordningsföljd och eventuell samtidighet eller icke-simultanitet och, naturligtvis, storleken på de steg som tas.

Eftersom jag själv förstår att många steg kommer att vara fördelaktiga och helst bör genomföras på en gång och i mycket stor skala, gillar jag personligen att se att verkligen mycket genomförs på en gång. Men det finns uppenbarligen också steg som just verkligen inte bör genomföras i början eller ännu bättre inte genomföras alls. Det krävs en god förståelse för ekonomin men också för vårt samhälle för att förstå det och för att förstå vilka steg som är positiva och bra och som också bör genomföras i mycket stor skala (och helst så snart som möjligt). Detta är ytterligare ett skäl till att jag själv vill vara mycket involverad och konsulterad när vi beslutar om penningpolitiska EMS-steg.

I synnerhet är det inte lätt att frikoppla arbete och inkomst. Detta steg i genomförandet måste verkligen ske i ett senare skede än vissa av de andra aspekterna och politiska stegen i EMS. Även dessa andra aspekter och politiska steg kommer (bör) fortsätta att spela en viktig och positiv roll i de senare stadierna av EMS.

I slutändan hänger alla steg i EMS-policyn ihop och vart och ett är en viktig del av en verkligt utmärkt EMS-implementering och -verklighet. Det är dock viktigt att vissa åtgärder genomförs tidigare än andra. Och det spelar också roll för vilka parter i samhället som dessa steg genomförs. Och hur.

Det är dock viktigt att en fullfjädrad implementering av EMS så småningom äger rum. Den fullfjädrade implementeringen innebär också att man ständigt tittar på nyare, bättre applikationsmöjligheter. Detta särskilt i senare skeden av EMS, eftersom stegen i början kommer att vara ganska grundläggande och främst tjäna till att lösa den ekonomiska krisen och de problem som vi också står inför. Men i framtiden kommer EMS också att behövas för att stödja vissa utvecklingar i samhället och ekonomin på det mest optimala sättet. Det nuvarande monetära

systemet kan inte göra det ännu, så även för det behövs verkligen en övergång till det Excellent Monetary System som jag (Wilfred Berendsen) har utvecklat.

Hur som helst, när det gäller de åtgärder som bör och kan vidtas inom EMS, rekommenderas därför åtminstone följande ordning:

Betalning av hela den årliga kostnaden för sjukförsäkringspremier för anställda

Betalning av hela eller delar av de anställdas pensionsavgifter.

Dessa 1) och 2) kan eventuellt också genomföras samtidigt eller i kombinationer för eventuellt också mer specifika partier. I vilka naturligtvis de lägre inkomstgrupperna i synnerhet bör hjälpas först. Och både 1) och 2) kan möjligen genomföras en gång till att börja med, men målet, tror jag, är att göra båda dessa steg mer kontinuerliga under verkligen flera år eller till och med decennier.

3) Betala av en del av eller hela statens skulder. Dessa statsskulder är fortfarande ett stort problem idag och måste verkligen lösas. Skuldavskrivning eller ett s.k. "skuldjubileum" som beskrivs och föreslås av bl.a. David Graeber är inte ett riktigt bra alternativ och lösning. För med ett skuldjubileum betalas skulderna alltså inte av på ett snyggt sätt. När man tillämpar min innovation för penningsystemet - EMS-metoden - sker detta. Vilket i slutändan också ger mer pengar till samhället.

4) Frikoppling av arbete från inkomst. Eller, mer specifikt, att komplettera arbetstagarnas inkomster på ett mer direkt sätt än vad som redovisas i 1) och 2). Det kan handla om att staten betalar ut en extra lön per timme, vecka eller månad utöver arbetstagarnas ordinarie löner.

5) Höjning av minimilönerna för arbetstagare. Detta kan genomföras om företagen och organisationerna i fråga återigen tjänar tillräckligt med marginal för att uppnå detta. Men även en eventuell nödvändig komplettering av företagens intäkter genom EMS-metoden kan och kommer säkert att bidra till detta

6) Öka intäkterna för företag och andra organisationer genom EMS-metoden.

I ett relativt tidigt skede av EMS kan och kommer detta att behöva genomföras direkt av regeringen, medan det i ett senare skede också kan övervägas att både 5) och 6) kan genomföras direkt av individer eller företag själva. Detta naturligtvis under förutsättning att vissa villkor uppfylls. Och när det gäller enskilda personers tillämpning av EMS-metoden kommer detta i så fall inte att vara möjligt och tillåtet för dem själva, utan för andra enskilda personer och organisationer. Man kan tänka sig en yrkesutövare som, eventuellt genom EMS-metoden, betalar för varor eller tjänster till en behövande person eller ger extra budget vid behov.

Källor till "The Monetary Revolution" , W.T.M. Berendsen, 2016:

Böcker och artiklar

Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth", Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), s. 121-144, maj

W.T.M. Berendsen, " A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways" , IFSAM:s världskonferens om management, 2010

W.T.M. Berendsen, "Förtryckt av pengar och vårt vansinniga finansiella system - en väckarklocka för medborgare, organisationer, regeringar och samhället i stort" , 2011

W.T.M. Berendsen, "Dags för en omvandling till ett utmärkt monetärt samhälle", 2012

W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM:s världskonferens om management, 2010.

Olivier Blanchard, "Global Imbalances", Mexico City, maj 2007. En serie blad där blad nummer 4 är särskilt intressant när det gäller inflationen.

Jaromir Benes och Michael Kumhof, "The Chicago Plan Revisited", IMF, 2012

Boje, D.M., "Storytelling organizations", SAGE Publications Ltd, 2008

Boje, D. M. , " Narrativa metoder för organisations- och kommunikationsforskning" , London: Sage, 2001

Boje, D. M. , " Flight of antenarrative in phenomenal complexity theory" , Tamara, storytelling organization theory. Paper presenterat vid Conference on Complexity and Consciousness på Huize Molenaar, Utrecht, Nederländerna (2001)

Deirdre Mc Closkey, "Den statistiska signifikansens kult: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)" , University of Michigan Press, 1:a upplagan, 2008)

Gilles Deleuze & Felix Guattari " A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia" , University of Minnesota Press; 1St Edition edition,1987

Jacques Derrida och Gayatri Chakravorty Spivak, "Of grammatology", The Johns Hopkins University Press,1977

Charlotte van Dixhoorn, "Full reserve Banking - en analys av fyra penningpolitiska reformplaner,

Sustainable Finance Lab, 2013

Clifford Hugh Douglas, "social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London, 1924

N D van Egmond och B J M de Vries, "Dynamics of a sustainable financial-economic system", Utrecht University, 2015

Klaas van Egmond, " Grundläggande fel i det finansiella systemet - Penningskapande bör vara en statlig uppgift" , 12 maj 2012

Milton Friedman, "Den optimala penningmängden", 1969

Kenneth Gergen, "Relational Being : Beyond self and community" , Oxford University Press, nyutgåva, 2011

David Graeber, " skuld: de första 5.000 åren" , Melville House; Nytryckt utgåva, 2012

Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210

John Kay, "Narrow Banking - reformen av bankregleringen", 2009

John Maynard Keynes, "Ekonomiska möjligheter för våra barnbarn" , 1930

John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" London: Macmillan, 1936

Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart är död. John Wiley & Sons, 2010

Friedrich Nietzsche , "Bortom gott och ont" , 1886

Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7, 1868

Robert & Edward Skidelsky, "Hur mycket är tillräckligt? Money and the good life" , Other Press, nyutgåva,

Webbplatser

www.academia.edu

http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/

http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html

www.Internationalmoneyreform.org

www.onsgeld.nu

http://www.unigaia-brasil.org/Cursos/Materias/Economia/TheMoneyGame1.pdf

http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Podcast “The Excellent Monetary System”

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems

